

דברי הכנסת

ח / מושב שני / ישיבות ס"ט-ע"א /

י"ח-כ' בכסלו התשע"ו / 30 בנובמבר – 2 בדצמבר 2015 / 8

חברת ח'

ישיבה ס"ט

הישיבה השישים-ותשע של הכנסת העשרים

יום שני, י"ח בכסלו התשע"ו (30 בנובמבר 2015)

ירושלים, הכנסת, שעה 16:00

תוכן העניינים

7.....	מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת
7.....	מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:
9.....	נאומים בני דקה
10.....	יוסי יונה (המחנה הציוני):
10.....	ענת ברקו (הליכוד):
15.....	טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):
16.....	זוהיר בהלול (המחנה הציוני):
17.....	ישראל אייכלר (יהדות התורה):
18.....	עיסאווי פריג' (מרצ):
18.....	מיקי לוי (יש עתיד):
19.....	אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
21.....	עליזה לביא (יש עתיד):
22.....	עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):
23.....	חיים ילין (יש עתיד):
24.....	אורן אסף חזן (הליכוד):
25.....	קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):
26.....	נחמן שי (המחנה הציוני):
26.....	באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
27.....	תמר זנדברג (מרצ):
27.....	מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):
	הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון מס' 76),
31.....	התשע"ד–2014
31.....	שר התיירות יריב לוין:
31.....	הודעת הממשלה על שינוי שם משרד
32.....	שר התיירות יריב לוין:
32.....	הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו–2015
32.....	איתן כבל (יו"ר ועדת הכלכלה):
36.....	נחמן שי (המחנה הציוני):
37.....	הודעה אישית של שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס
37.....	שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:
40.....	הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים), התשע"ו–2015
40.....	סגן שר האוצר יצחק כהן:
43.....	איציק שמולי (המחנה הציוני):
45.....	אראל מרגלית (המחנה הציוני):
46.....	דב חנין (הרשימה המשותפת):

- 48.....: אורן אסף חזן (הליכוד):
- 49.....: יוסי יונה (המחנה הציוני):
- 53.....: שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:
- 59.....: ישראל אייכלר (יהדות התורה):
- 63.....: מיקי לוי (יש עתיד):
- 64.....: באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
- 66.....: עיסאווי פריג' (מרצ):
- 68.....: הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו–2015
- 68.....: סגן שר האוצר יצחק כהן:
- 70.....: מאיר כהן (יש עתיד):
- 71.....: דב חנין (הרשימה המשותפת):
- 73.....: איתן ברושי (המחנה הציוני):
- הצעת חוק האזנת סתר (תיקון מס' 6) (האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני),
 74.....: התשע"ו–2015
- 75.....: השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:
- 76.....: דב חנין (הרשימה המשותפת):
- 77.....: אורן אסף חזן (הליכוד):
- 78.....: ישראל אייכלר (יהדות התורה):
- 80.....: עיסאווי פריג' (מרצ):
- 81.....: השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:
- הצעת חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשע"ו–
 83.....: 2015
- 84.....: השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:
- 86.....: עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת):
- 88.....: דב חנין (הרשימה המשותפת):
- 89.....: יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):
- 91.....: אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
- 92.....: באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
- 93.....: עיסאווי פריג' (מרצ):
- 94.....: ג'מאל זחאלקה (הרשימה המשותפת):
- 95.....: זוהיר בהלול (המחנה הציוני):
- 96.....: אורן אסף חזן (הליכוד):
- 98.....: השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:
- 100.....: מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת
- 100.....: סגן מזכירת הכנסת נאזם בדר:
- 100.....: הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשע"ו–2015

- 101..... שר הפנים סילבן שלום:
- 102..... עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):
- 103..... איתן ברושי (המחנה הציוני):
- 104..... יעל גרמן (יש עתיד):
- 105..... אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
- 106..... שר הפנים סילבן שלום:
- 113..... הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת
- 113..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 114..... הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו-2015
- 114..... שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:
- 116..... הודעת הממשלה על העברת סמכויות משר לשר
- 116..... שר התיירות יריב לוין:
- 117..... אראל מרגלית (המחנה הציוני):
- 118..... מרב מיכאלי (המחנה הציוני):
- 119..... אלעזר שטרן (יש עתיד):
- 121..... אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
- 122..... מיקי לוי (יש עתיד):
- 123..... יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):
- 124..... דב חנין (הרשימה המשותפת):
- 125..... מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):
- 126..... יואב קיש (הליכוד):
- הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 57) (הרשות והמועצה לשידורים מסחריים), התשע"ג-2013
- 134..... מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):
- 134..... עיסאווי פריג' (מרצ):
- 137..... הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112), התשע"ד-2013
- 140..... תמר זנדברג (מרצ):
- 140..... הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 41), התשע"ו-2015
- 141..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 142..... דב חנין (הרשימה המשותפת):
- 143..... עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת):
- 144..... באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
- 147..... אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
- 150..... עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):
- 151..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 152.....

- 156..... הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 43) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת);
- 156..... הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 38) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), התשע"ו–2015
- 156..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 162..... אורן אסף חזן (הליכוד):
- 163..... איציק שמולי (המחנה הציוני):
- 164..... מרב מיכאלי (המחנה הציוני):
- 166..... מיקי לוי (יש עתיד):
- 168..... עפר שלח (יש עתיד):
- 169..... מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):
- 170..... יואב קיש (הליכוד):
- 173..... נחמן שי (המחנה הציוני):
- 174..... יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):
- 180..... אראל מרגלית (המחנה הציוני):
- 182..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 184..... יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):
- 187..... הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 39) (תשלומים לחברי הכנסת ולשרים), התשע"ו–2015
- 188..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 192..... הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת), התשע"ו–2015
- 192..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 194..... אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):
- 195..... עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):
- 196..... יעל גרמן (יש עתיד):
- 197..... איתן כבל (המחנה הציוני):
- 199..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 205..... הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 41) (סדרי עבודת הוועדה הציבורית), התשע"ו–2015
- 206..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 207..... יעל גרמן (יש עתיד):
- 212..... דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):
- 213..... הצעת חוק הטבות במס וייעוץ במס (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015
- 213..... משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):
- 217..... אראל מרגלית (המחנה הציוני):
- 221..... איתן ברושי (המחנה הציוני):
- 222..... מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):
- 227..... אורן אסף חזן (הליכוד):
- 231..... באסל גטאס (הרשימה המשותפת):
- 233..... מיקי לוי (יש עתיד):

- 235.....:אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו)
- 238.....:יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת)
- 239.....:מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה)
- 241.....:ז'קי לוי (הליכוד)
- 247.....:משה גפני (יו"ר ועדת הכספים)
- הודעת הוועדה לזכויות הילד על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 9)
(הסכמה לטיפול רפואי בשם קטין שהורו מואשם בביצוע עבירת מין או אלימות כלפיו), התשע"ה–
- 248.....2014

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, היום י"ח בכסלו, תשע"ו, 30 בנובמבר 2015. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הכנסת.

הודעה למזכירת הכנסת.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

ברשות יושב-ראש הכנסת, הנני מתכבדת להודיעכם, כי הונחו היום על שולחן הכנסת –

לקריאה ראשונה, מטעם הממשלה: הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשע"ו–2015; הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו–2015; הצעת חוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (תיקון מס' 18), התשע"ו–2015.

לקריאה ראשונה, מטעם הכנסת: הצעת חוק ההוצאה לפועל (תיקון מס' 49) (מניעת עיקול מיטלטלין המשמשים לקיום תפילה), התשע"ו–2015, של חבר הכנסת יואב בן צור.

לדיון מוקדם: החל בהצעת חוק פ/2255/20 וכלה בהצעת חוק פ/2285/20 – הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (תנאים לפטור מארנונה למוסד מתנדב), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת דוד אמסלם; הצעת חוק איסור הונאה בכשרות (תיקון – כשרות בלבד ובית-אוכל הפתוח בשבת), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת אלעזר שטרן; הצעת חוק הנצחת נפגעי פעולות איבה, התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת ינון מגל, יעקב מרגי, יפעת שאשא ביטון וטלי פלוסקוב; הצעת חוק שירות המדינה (גמלאות) (תיקון – קצבה ומשכורת מקופה ציבורית), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת דוד אמסלם; הצעת חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה (תיקון – החלת החוק על מי שנכנס לישראל שלא כדיון), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת יואל חסון; הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון – ביטול המועצות הדתיות), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת אלעזר שטרן; הצעת חוק הרשויות המקומיות (הגבלת הזכות להיבחר) (תיקון – עובד רשות מקומית המתמודד לראשות מועצה), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת דוד אמסלם; הצעת חוק מעמד ותיקי מלחמת העולם השנייה (תיקון – קביעת תאריך עברי לציון יום הניצחון), התשע"ו–2015, מאת חבר הכנסת יואב בן צור; הצעת חוק התקנים (תיקון – מעבדה מוסמכת לאישור ייבוא טובין), התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת רועי פולקמן, איתן כבל, דוד ביטון, איילת נחמיאס ורבין, אורי מקלב, נורית

קורן, מירב בן ארי, יואב בן צור, בצלאל סמוטריץ, מכלוף מיקי זוהר ויוסי יונה; הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (התקנת מצלמת דרך ברכב המשמש להוראת נהיגה), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת נורית קורן, מיכל בירן, יואב בן צור, דוד ביטן, ענת ברקו, איתן כבל, טלי פלוסקוב, דב חנין, מיקי לוי, איל בן ראובן, רויטל סויד, יחיאל חיליק בר, רועי פולקמן ואיימן עודה; הצעת חוק למניעת אלימות במשפחה (תיקון – פיקוח אלקטרוני על אדם שהוצא כלפיו צו הגנה), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת עאידה תומא סלימאן, איימן עודה, דב חנין, יוסף ג'בארין, עבדאללה אבו מערוף, מסעוד גנאים, ג'מאל זחאלקה, טלב אבו עראר, באסל גטאס, אוסאמה סעדי, מיכל רוזין וזוהיר בהלול; הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון – הנטל להוכחת תמיכה במאבק מזוין נגד מדינת ישראל), מאת חברי הכנסת עודד פורר, אביגדור ליברמן, אורלי לוי אבקסיס, סופה לנדבר, חמד עמאר ורוברט אילטוב; הצעת חוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום (כפר-שלם), התשע"ו-2015, מאת חברת הכנסת נורית קורן; הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון – ביטול סמכות החברה למתן היתר לעבודות), התשע"ו-2015, מאת חבר הכנסת דוד אמסלם; הצעת חוק הצמדת תשלומים לחיילים בודדים למדד המחירים לצרכן, התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת מיכאל אורן, רועי פולקמן, אלעזר שטרן, מירב בן ארי, איציק שמולי, עודד פורר ויואל חסון וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק השוואת תשלומים לחיילים בודדים ילידי ישראל וחיילים בודדים שנולדו מחוץ לישראל, התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת מיכאל אורן, רועי פולקמן, מירב בן ארי, איציק שמולי ויואל חסון וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון – תובענת תושב אזור עימות), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת שולי מועלם-רפאלי, בצלאל סמוטריץ, יואב קיש, רוברט אילטוב, אלעזר שטרן, מרדכי יוגב, עודד פורר, חמד עמאר ואיתן ברושי; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – תשלום רטרואקטיבי בעד תקופה שקדמה להגשת התביעה), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת קארין אלהרר, אלי אלאלוף, אורי מקלב, שולי מועלם-רפאלי, אורן אסף חזן ויואב בן צור; הצעת חוק תאגידי מים וביוב (תיקון – הקמת ועדת הנחות), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת סופה לנדבר, רוברט אילטוב ועודד פורר; הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון – פנייה מקדימה בעסקת מכר מרחוק), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת שולי מועלם-רפאלי ואיתן כבל; הצעת חוק בית-המשפט לענייני ספורט, התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת יואל רזבוזוב, רועי פולקמן, יעקב מרגי, דוד ביטן, יואב בן צור, מיקי לוי, עפר שלח, קארין אלהרר ואבי דיכטר; הצעת חוק מתן פטור מתשלום חשבונות עבור שירותים חיוניים לחיילים בודדים, התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת מיכאל אורן, אלעזר שטרן, עודד פורר, איציק שמולי, יואל חסון, רועי פולקמן ומירב בן ארי וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק שירותי הסעד (תיקון – עשייה מקצועית מודעת עוני והקמת מרכזי מיצוי זכויות), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת אלי אלאלוף, יעקב מרגי, רועי פולקמן, אלי כהן, מיקי לוי, עליזה לביא, קארין אלהרר, איציק שמולי, דב חנין, אורי מקלב ועמר בר-לב; הצעת חוק לתיקון פקודת היבוא והיצוא (סימון מוצרים המיוצרים במדינות שמסמנות מוצרים מישראל), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת ינון מגל ושולי מועלם-רפאלי; הצעת חוק פעילי עלייה (זכאות לגמלאות), התשע"ו-2015, מאת חבר הכנסת זאב בנימין בגין; הצעת חוק מאבק בארגוני פשיעה (תיקון – תגמולים לנפגעי ארגוני פשיעה), התשע"ו-2015, מאת חברי הכנסת קארין אלהרר, אורי מקלב, משה גפני, מירב בן ארי, יעקב מרגי, שולי מועלם-רפאלי, מיקי רוזנטל, מיקי לוי, דוד ביטן, דוד אמסלם, ענת ברקו, רועי פולקמן ועיסאווי פריג'; הצעת חוק המזונות (הבטחת תשלום)

(תיקון – סכום שלא יובא בחשבון במבחן ההכנסה), התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת יפעת שאשא ביטון, מירב בן ארי, יואב קיש ואלי כהן וקבוצת חברי הכנסת; הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון – עדכון גובה השכר הממוצע במשק), התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת נורית קורן, יעקב מרגי, אברהם נגוסה, איציק שמולי, מיכל בירן, מיקי רוזנטל, יואל חסון, אילן גילאון, יואב בן צור, דוד ביטן, איתן כבל, סופה לנדבר, דב חנין, איל בן ראובן, רויטל סויד, עמר בר-לב, יחיאל חיליק בר ואיימן עודה; הצעת חוק שירותי רווחה לאנשים עם מוגבלות, התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת יואב קיש, אלי כהן וישראל אייכלר; הצעת חוק הנצחת זכרם של קורבנות הטבח בכפר-קאסם, התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת עאידה תומא סלימאן, איימן עודה, מסעוד גנאים, ג'מאל זחאלקה, אחמד טיבי, עבד אל חכים חאג' יחיא, חנין זועבי, דב חנין, טלב אבו עראר, יוסף ג'בארין, באסל גטאס, אוסאמה סעדי ועבדאללה אבו מערוף; הצעת חוק האזרחות (תיקון – שלילת זכויות תושב), התשע"ו–2015, מאת חברי הכנסת ענת ברקו, אורן אסף חזן, מירב בן ארי, רועי פולקמן, ינון מגל, יעקב מרגי, עודד פורר, סופה לנדבר, אברהם נגוסה, יצחק וקנין, מרדכי יוגב, אלעזר שטרן, בצלאל סמוטריץ ונורית קורן.

עוד אודיעכם, כי על-פי סעיף 96(ד) לתקנון הכנסת, עם התפטרותו של חבר הכנסת דניאל עטר, שנכנסה לתוקפה ביום י"ג בכסלו התשע"ו, 25 בנובמבר 2015, נמחק שמו מהצעות החוק שהיה שותף להן עם אחרים.

הודעת שר החקלאות ופיתוח הכפר בעקבות דיון מהיר בהצעתם של חברי הכנסת מיקי לוי אראל מרגלית בנושא: בגלל מחלוקת בין היבואנים לרבנות הבשר מתייקר בעשרות אחוזים.

מסקנות ועדת החינוך, התרבות והספורט בעקבות דיון מהיר בהצעתם של חברי הכנסת איציק שמולי, מירב בן ארי, עיסאווי פריג', עבדאללה אבו מערוף, אסף אורן חזן וקארין אלהרר בנושא: הגנה על ילדים מפני אלימות במסגרות חינוכיות. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה למזכירת הכנסת.

נאומים בני דקה

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, אין היום הצעות אי-אמון. ראש הממשלה נמצא בחו"ל בביקור מדיני. לכן אנחנו עוברים לנאומים בני דקה. אני מבקש מחברי הכנסת שמעוניינים בכך להצביע על מנת להירשם לדיון.

חבר הכנסת יוסי יונה הצביע בצורה כל כך משכנעת, שנבקש ממנו לפתוח את הנאומים בני דקה. אחריו – חברת הכנסת ענת ברקו.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה לך שנתת לי את אפשרות הדיבור הראשונה. אני רוצה למחות נגד ההחלטה של הממשלה לבנות את ארבעת היישובים בנגב. זו ממשלה שבדרך כלל מתגאה בדאגה שלה ליושבי הפריפריה ויושבי הנגב. והנה ההחלטה הבאמת-מקוממת הזו, שגורמת באחת להחלשה של היישובים הקיימים. בונים את היישובים החדשים, שבדרך כלל הם הופכים להיות – או שהם מתכננים להיות – יישובים קהילתיים, עם תשתיות מופלאות. הדבר גורם לכך שאוכלוסייה חזקה מהיישובים הנמצאים, הקיימים שם, עוברת לגור ביישובים הקהילתיים, והנה נמשכת לה השרשרת של ההחלשה המתמשכת של היישובים בפריפריה.

אני קורא מכאן לממשלת ישראל לחשוב מחדש על ההחלטה – סליחה שאני חייב לכנות אותה החלטה נואלת – שלמעשה פוגעת ביכולת של היישובים הללו להתפתח ולהפוך להיות יישובים חזקים ומבוססים. תודה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת יוסי יונה. חברת הכנסת ענת ברקו – בבקשה, גברתי. אחריה – חבר הכנסת טלב אבו עראר.

ענת ברקו (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, התנועה האסלאמית הוצאה מחוץ לחוק, ואני רוצה להקריא משהו שאמר השיח' ראד סלאח, וזה ככה משקף את מה שהוא חושב על היהודים: "הו, העושקים, הפושעים, מפגיזי המסגדים, הו שוחטי הנשים ההרות והתינוקות. הו, הגזלנים, אתם חיידיקי כל הזמנים. הבורא גזר עליכם להיות קופים מפסידים. הניצחון שייך למוסלמים מהנילוס ועד הפרת".

אני לא יודעת, האם הוא לא תיאר את "דאעש", את "ג'בהת א-נוסרה", את כל אלה שמאותו מקום שהוא מגיע? את מי בדיוק הוא תיאר? או אנחנו שהרשינו לעצמנו – או את אלו שהרשו לעצמם לאכול ארוחה שמבוססת על לחם וגבינה ודמם של ילדים?

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

ענת ברקו (הליכוד):

אדוני, אני יודעת שאתה מהתנועה האסלאמית, אל תפריע לי לנאום.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

--- להסית כל הזמן.

ענת ברקו (הליכוד):

אני ראיתי את הצעדה. אני ראיתי את הצעדה עם דגלי "חמאס" באום-אלפחם.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

ענת ברקו (הליכוד):

את הצעדה עם דגלי "חמאס".

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

את מסיתה כל הזמן.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חבר הכנסת טלב אבו עראר, אתה בזכות דיבור. אתה מעכב את רשות הדיבור שלך.

ענת ברקו (הליכוד):

"חמאס". רשום בירוק של "חמאס", אדוני. "חמאס".

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

זה לא ---. זה לא של "חמאס".

ענת ברקו (הליכוד):

היה שם גם "חמאס", תסתכל על התמונות.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

תפסיקי להסית.

ענת ברקו (הליכוד):

אתם כיכבתם שם. כיכבתם.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

גם אנחנו היינו שם.

ענת ברקו (הליכוד):

אני רק רוצה כאן להדגיש, אדוני היושב-ראש, שבמצרים ב-2013 הוצאה התנועה האסלאמית מחוץ לחוק. "האחים המוסלמים", כולל המדריך הכללי מוחמד בדיע, שנשפט לעונש מוות יחד עם מורסי – כל התופעה של האסלאם – סיאסי, האסלאם הפוליטי הזה, שגם פה הוא בדיוק אותו הדבר, איננו שונה – – –

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

את מסיתה ואת משקרת.

ענת ברקו (הליכוד):

אתה מפריע לי, אדוני. אתה יודע, אתם כל כך הרבה מדברים על דמוקרטיה – – –

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

את מסיתה.

ענת ברקו (הליכוד):

אני ממשיכה, אדוני. אני התרגשתי לראות את אנשי התנועה האסלאמית עושים כנס בחדר של הוועדה למעמד האישה. הם כל כך מודאגים ממעמד הנשים – אתה במיוחד, בתור אחד שנשוי עם כמה וכמה נשים, יש לך עוד הרבה מה להגיד. זאת אומרת – – –

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

ענת ברקו (הליכוד):

הם מדברים על הח'ליפות האסלאמית שעומדת לקום ובירתה ירושלים. אני חושבת שיש לנו ח'ליפות אחת יותר מדי. כולם כל כך נהנים מ"דאעש" ומהח'ליפות האסלאמית, אז אין לנו צורך בעוד אחת.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

טוב, תודה.

ענת ברקו (הליכוד):

פשוט הוא הפריע לי, אדוני יושב-ראש. אני רוצה להגיד שאם אנחנו כל הזמן שומעים כאן על קונפליקט של זהויות – תראו, זה הכי קל לאחד בין הזהות וההזדהות, אבל זה לא יכול להיות בתוך מדינת ישראל. לכן – אני חושבת שרוב אזרחי מדינת ישראל הערבים הם בהחלט אזרחים נאמנים. חשוב להם – – –

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

את רוצה לגרש אותם?

ענת ברקו (הליכוד):

אני לא רוצה לגרש אף אחד. אני לא רוצה לגרש – זה לא מה שאמרת.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

טוב, חברי הכנסת, אנחנו בנאומים בני דקה.

ענת ברקו (הליכוד):

אתה רואה, אדוני היושב-ראש, אני לא יכולה לסיים את הנאום שלי, משפט סיום. אני רוצה להבהיר את הדברים שאמרת, הם פשוט מפריעים לי ומנתקים לי את חוט המחשבה. הנאומים שלי דורשים מחשבה, אין מה לעשות.

קריאה:

--- זה נאום ---

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

משפט סיכום, גברתי.

ענת ברקו (הליכוד):

אני רוצה לומר, אשר לקונפליקט זהויות, אני יכולה לומר לכם שרוב אזרחי מדינת ישראל הערבים שואפים לחיות כאן חיים טובים ותקינים.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

את לא מדברת בשם הערבים בישראל.

ענת ברקו (הליכוד):

אל תגררו אותם לקיצוניות הזאת –

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני מייצג את האוכלוסייה הערבית, לא את.

ענת ברקו (הליכוד):

– – ש-20,000 איש תומכים בתנועת רצח, בתנועה שקוראת לג'יהאד, אוסרת אל-ג'יהאד, באחד כמו ראד סלאח שהוא טרוריסט, ועם תנועה שהיא בעצם תומכת טרור. תודה, אדוני.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחברת הכנסת ענת ברקו. חבר הכנסת אבו עראר – בבקשה, אדוני. אחריו – חבר הכנסת זוהיר בהלול.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

מכובדי היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני חושב באמת, ומאמין גם, שצריך להוציא את חברת הכנסת ענת ברקו מחוץ לחוק, כי באמת היא כל הזמן מסיתה. כל הזמן מסיתה נגד האוכלוסייה הערבית.

אורן אסף חזן (הליכוד):

זאת הסתה אישית מה שאתה עושה עכשיו.

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

זו האמת. לכן, מכובדי היושב-ראש – –

ענת ברקו (הליכוד):

אדוני – –

טלב אבו עראר (הרשימה המשותפת):

– – אני רוצה לדבר על נושא אחר לחלוטין. בית-המשפט המחוזי בירושלים דחה הבוקר את הכרעת הדין בעניינו של הרוצח הפושע הטרוריסט האכזרי ברצח הנער מוחמד אבו ח'דיר בעקבות

חוות דעת פסיכיאטרית פרטית – צריך לשים דגש, לשים קו אדום על המילה "פרטית" – חוות דעת פרטית שהגיש ברגע האחרון. זה תרגיל מסריח שעבד על בית-המשפט, שאימץ את חוות הדעת הזו.

בית-המשפט היום, נדמה לי, נתן רישיון. אם באמת ההחלטה הסופית, אם ההכרעה הסופית תהיה אכן כך, ויש לי חשש גדול מזה שהוא נתן היום, האריך את הכרעת הדין, דחה אותה, יש לי חשש שכך תהיה ההחלטה. באמת בכך הוא נתן רישיון לרצח הבא. זו בעיני, אפילו שהוא רק דחה את זה, החלטה אומללה שנותנת אור ירוק למפגעים עתידיים, וזה דבר באמת שמסכן חיי אדם.

ואם באמת נקשור את זה עם משפחת דוואבשה שנשרפה כליל, נשאר רק ילד אחד שעדיין סובל ומאושפז בבית-החולים, אז מצבנו על הפנים. הגיע הזמן לחשוף את הרוצחים, את הפושעים, ששרפו את המשפחה, משפחת דוואבשה. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת טלב אבו עראר. חבר הכנסת זוהיר בהלול – בבקשה, אדוני. ואחריו – חבר הכנסת יעקב אייכלר – ישראל אייכלר.

זוהיר בהלול (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, איוב אלבאז הוא בחור צעיר מתל-שבע. חלומו התגשם במהלך משחק ה"סופר קלאסיקו" במדריד, כאשר שם את פעמיו והגיע לשם שמח בחלקו. רצה לשוב לארץ הקודש אחרי שחווה את החוויה המרטיטה, וכשהגיע לשדה התעופה במדריד כדי לעלות על מטוס "אל על", קיבלו את פניו בחיבה רבה שתיזכר לימים אנשי הביטחון של ישראל. הם לקחו אותו אל המרתף, ושעה ארוכה עם עוד עשרה ערבים – הם עברו השפלה שאין השפלה כמותה. הם עברו תלאות ועברו תחקורים, והם לא הצליחו לשכנע את אנשי הביטחון שהם אזרחים כתיקנם. וכשהאיש הזה, איוב אלבאז, חזר ארצה, אמרו לו שהכבודה שלו תגיע אליו הביתה. אנשי הביטחון הגיעו לפאתי תל-שבע ולא נכנסו פנימה, וקראו לו כמושפל, כאחרון המושפלים, להגיע אל פאתי עיירתו, ושם הוא קיבל את כבודתו.

שמו הערבי הוא איוב, אבל הוא עבר את מה שעבר איוב בספרי התנ"ך והתורה של היהודים. תודה רבה על קבלת הפנים של אנשי הביטחון, שמעלימים ומאיידים כהרף עין את חווייתו של אזרח ערבי שומר חוק במדינתו.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת זוהיר בהלול. חבר הכנסת ישראל אייכלר – בבקשה, אדוני. ואחריו – חבר הכנסת עיסאווי פריג'.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, הכנסת עומדת היום לבטל חוק שלפיו יש להימנע בשידורי הרשות מחד-צדדיות, ממשפטים קדומים, ממתן ציונים, מהדבקת תגים על ציבורים, מהעלמת עובדות או מהתאמתן של העובדות באורח סלקטיבי שלא לפי ערכן החדשותי.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

לא חוק, סעיף.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אני רוצה לומר שאין לי שום בעיה שייאמרו דעות אישיות גם על-ידי שדרנים, אף שזה נוגד את כללי האתיקה, אבל בתנאי שיהיה גילוי נאות שזו דעתו הפוליטית, החברתית והאמונית של השדרן והפרשן. שלא יבוא לי מישהו בשם פרשן משפטי ויגיד את כל האג'נדות הפוליטיות האישיות שלו. זאת אף שגם בחוק הרשות השנייה וגם בהוראות האתיקה של רשות השידור היה אסור להביע דעה אישית, אבל אני מוכן לזה.

גם אין משמעות חוקית לחוק שאתם מביאים היום, כי זה נגע לרשות שכבר איננה קיימת. ויש החלטת ועדת הכנסת שדנה בעניין לדרוש מן המועצה החדשה להחיל את כללי האתיקה של מסמך נקדי על הרשות החדשה שתקום.

אבל איזו צביעות הייתה לדבר על ההסתה בתקשורת הפלסטינית נגד היהדות. אין יום ואין שעה, מלבד בדיווחי פיגועים, שאין כתבות ואמירות ארסיות נגד הדת היהודית, נגד הרבנים, נגד החרדים ונגד מנשקי המזוזות. מי שדורש להילחם בהסתה הפלסטינית, מי שמקונן על החד-צדדיות של התקשורת העולמית נגד ישראל, שקודם כול יילחם נגד ההסתה האנטישמית בתקשורת הישראלית, שמגדלת דורות של איבה ושנאה נגד תורת ישראל, ואין להם שום מושג למה.

הנס שלנו שעם ישראל מתגבר על זה, ולמרות כל ההסתה התקשורתית עדיין רוב העם הם מנשקי מזוזות ואוהבי תורה. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת אייכלר. חבר הכנסת עיסאווי פריג' – בבקשה, אדוני. ואחריו – חבר הכנסת מיקי לוי.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, חברים, זה כמה שבועות אנחנו מגישים הצעות לסדר-היום, אדוני, לנשיאות הכנסת, על נושא נוכח-נפקד, הנושא המדיני. אנחנו מרגישים שבשבועות האחרונים ההתעלמות והבריחה מהדיון בנושא המדיני הפכו להיות מתווה ואסטרטגיה של המליאה. אנחנו, בשעה טובה, אחרי לחיצת היד ההיסטורית שהייתה היום לראש הממשלה ואבו מאזן. אנחנו עומדים על כך ומתריעים שכל הנושאים שאנחנו עוסקים בהם, שהם חשובים לשמם, אבל בלי הנושא המדיני, ובהמשך שתיקתנו על הקיפאון המדיני וחוסר התעסקותנו בזה – זה חוסר אחריות מצדנו.

לשם כך, אדוני היושב-ראש, אנחנו מגישים מדי שבוע הצעות לסדר-היום שכותרתן דיון מדיני מזוויות אחרות, ובאופן עקבי אנחנו מסורבים והדיונים שלנו לא באים למליאה. אני מאוד מקווה, אדוני, שאכן זאת לא מדיניות אלא שגגה שנפלה פה ושם, כי הנושא הזה הוא לב-לבן של שאר הבעיות מסביבנו. תודה, אדוני.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת עיסאווי פריג'. חבר הכנסת מיקי לוי – בבקשה, אדוני. אחריו – חבר הכנסת אוסאמה סעדי.

מיקי לוי (יש עתיד):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך, מר יצחק שמעוני, שניסה למנוע שחיתות ואפליה על רקע עדתי, יועבר מתפקידו. לכאורה, ידיעה שאף אחד מאתנו לא היה שם את לבו אליה, שעוברת ככה מתחת לרדאר של כולנו, אבל יש לה משמעות לא פשוטה.

פיטוריו של מר שמעוני הם הפתרון הקל שמצאו משרד החינוך והשר בנט, אשר נכנעו לדרישת החרדים ומועצת גדולי התורה, שהכריזו על החרמת משרד החינוך שמתקצב את מוסדות החינוך המזוהים עם מפלגת יהדות התורה ב-1.1 מיליארד שקל בשנה. ניתנה הוראה להפסקת שיתוף הפעולה עם משרד החינוך ומפקחי משרד החינוך עד להחזרת המצב לקדמותו, קרי פיטוריו של מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך, מר שמעוני.

אדוני שר החינוך, מר נפתלי בנט – וצר לי שהוא לא נוכח באולם, צר לי שחברי הכנסת מאגודת ישראל לא נוכחים באולם – קולך נדם, אדוני שר החינוך. ואדוני השר לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל, שמעתי את קולך בדרישה לטבוע דיוקנאות של משוררים מעדות המזרח על שטרי כסף, ואני תומך בכך. קולך נדם כאשר יש אפליה בקבלת בנות בנות עדות המזרח למוסדות חינוך אשכנזיים. הכי קל לפטר את מנהל המחוז החרדי מר שמעוני. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת מיקי לוי. חבר הכנסת אוסאמה סעדי, ואחריו – חברת הכנסת עליזה לביא.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני רוצה לדבר על הכרעת הדין של בית-המשפט המחוזי היום בעניינו של מוחמד אבו ח'דיר, שנרצח ונשרף בעודו בחיים, אבל אני לא יכול לעבור לסדר-היום על כך שחברתי ענת ברקו ממשיכה במסע ההסתה וההכפשה נגד האוכלוסייה הערבית ונגד המנהיגים של האוכלוסייה הזאת.

ענת ברקו (הליכוד):

חס וחלילה. נגד חברי הכנסת המסיתים – לא נגד האוכלוסייה הערבית.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כאשר היא אומרת שיש קונפליקט וצריך לפתור את זה, אז הפרשנות היחידה היא שגם היא קוראת לטרנספר של האוכלוסייה הערבית.

ענת ברקו (הליכוד):

אני יודעת מה שאני אומרת.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

ואני פה מפנה גם למה ששמעתי – –

ענת ברקו (הליכוד):

אתה אל תגיד מה שאני אומרת. אתה לא מדבר בשמי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

-- וקראתי על הצעתו הנלוזה גם של חבר האופוזיציה רוזנטל --

ענת ברקו (הליכוד):

אתה לא מדבר בשמי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

-- שגם הוא קרא להחלפת שטחים --

ענת ברקו (הליכוד):

-- דגלי "חמאס".

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

-- והעברת המשולש לשטח של הרשות הפלסטינית, אבל עם האזרחות. הוא רוצה להעביר את המשולש לשטחה של הרשות הפלסטינית ולשמור שהאוכלוסייה הערבית במשולש תשמור על האזרחות שלה. אני לא רואה שום הבדל בהצעות האלה. הן מצטרפות לבית-הספר של ליברמן ולאותה תוכנית טרנספר. הציבור הערבי והאוכלוסייה הערבית מתנגדים בתוקף להצעות כאלה, הצעות מגונות כאלה, ואנחנו אומרים להם רק משפט אחד בערבית, שענת מבינה: אחנא צחאב אלבלד (בערבית: אנחנו בעלי הארץ). לא יעזור לכם.

בעניין רצח אבו ח'דיר -- --

ענת ברקו (הליכוד):

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אדוני, כבר דקה וחצי.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

משפט אחד.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

משפט אחד, כן.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

החלטה תמוהה, מקוממת – –

ענת ברקו (הליכוד):

– – –

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

– – שחוט מקשר בינה לבין הרצח של משפחת דוואבשה, שהרוצחים עדיין מסתובבים חופשי ולא נעצרו עד היום, אף שמערכת הביטחון מכירה ויודעת את זהותם. בושה וחרפה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת אוסאמה סעדי. חברת הכנסת עליזה לביא. אחריה – חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא.

עליזה לביא (יש עתיד):

אדוני היושב-ראש, חברותי וחברי חברי הכנסת, אחד התפקידים שלנו פה בכנסת ישראל הוא לבוא ולפקח. אני רוצה להזכיר לכולנו, שבין כל הדברים שאנחנו באמת חווים כאן – הם לא פשוטים, אבל אין לנו שר תקשורת במדינת ישראל. וכל יום אנחנו רואים את זה בצורה בולטת, חריפה וקשה יותר. אין לנו שר תקשורת במדינת ישראל, והג'ונגל התקשורתי רק הולך ומידרדר

אחורה, וכולנו גם נשלם בהרבה יותר כסף, וגם נהיה ערוכים פחות ופחות לקראת העתיד הטכנולוגי, שאנחנו כל כך אוהבים להתפאר שאנחנו ממוקמים בו במקום הראשון.

"הוט" מפרסמת לפני כמה ימים שהיא מייקרת, ו-yes בעקבותיה. ואז המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין – היושבת-ראש פונה לממונה על ההגבלים. אני מזכירה לכם שגם אין לנו ממונה על הגבלים. ואז הממונה על ההגבלים, הסגן או מי שמחליף את הממונה על ההגבלים או מטעמו – עד שייבחר במדינת ישראל ממונה על הגבלים – אומר שזה בכלל לא המגרש שלו ומחזיר את הכדור. ואנחנו רואים פה פינג-פונג שלם. "גולן טלקום" מורידה מחירים למחירים לא ראויים ולא נכונים. אנחנו יודעים שהיא רצתה להימכר ל"סלקום". היא מוכרת פה, מבטיחה ששנתיים יהיו מחירים ברצפה. אין פה פיקוח, אין פה הבנה. השדה הזה הולך אחורה; "בזק" – אותו דבר; הייתה אמורה להתבצע הפרדה בין תוכן לבין תשתית – הצעת חוק שלי נדחית ונדחית; ראש הממשלה אומר שיתערב – לא מתערב, כן מתערב.

אין לנו שר תקשורת, אדוני, במדינת ישראל. והתפקיד שלנו כאן זה גם לבוא ולמחות. תראה מה ההשלכות החמורות על כך שאין שר מתפקד ואין הבנה ואין ראייה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה.

עליזה לביא (יש עתיד):

והג'ונגל התקשורתי הנוראי הזה שמתרחש, ההשלכות שלו קדימה תהיינה חמורות מאוד, גם בכיס שלנו וגם בכל ההשלכות העתידיות על שדה תקשורתי ראוי ונכון למדינה מודרנית. תודה, אדוני.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחברת הכנסת לביא. חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא, ואחריו – חבר הכנסת חיים ילין.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

בסם אללה א-רחמאן א-רחים.

אדוני היושב-ראש, בלילה שבין 1 ל-2 ביולי 2014, לפני שנה וחצי, בוצע רצח ברברי אשר בו שלושה טרוריסטים יהודים, בוגר ושני קטינים, שרפו את מוחמד אבו ח'דיר חי. וכל זה לפי ההודאות שלהם. הם מודים בזה. היום בית-המשפט היה אמור להכריע את דינם של הרוצחים הנתעבים, אבל בית-המשפט בחר לא להחליט, כי לקטינים היהודים נדרש תסקיר מבחן, ולפי דוח סודי שנמסר רק בימים האחרונים, הבגיר לא שפוי. כנראה כל מי שמבצע רצח כזה, וגם מי ששרף את מסגד אל-אקצא – כולם יצאו לא שפויים.

השאלות המתחייבות מזה: מי שתכנן יום לפני לחטוף ילד בן שבע כדי לרצוח אותו, מי שיודע להגיע עד יער-ירושלים ולהוציא סוללה של נייד ולשבור את ה"סים" שלו, מי שיודע לתכנן ולתת הוראות, הוא לא שפוי? צריך לבדוק ולחקור את הפסיכיאטר שנתן את הדוח הזה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה.

עבד אל חכים חאג' יחיא (הרשימה המשותפת):

האם הטרוריסט הזה היה מטופל אצל פסיכיאטר קודם? ברור שלא. לקטינים האלה נדרש תסקיר מבחן. לערבים – או שרוצחים אותם, מחסלים אותם במקום, או שהם נכנסים מאחורי סורג ובריוח לכל חייהם. השאלה גם, האם יהרסו את הבתים שלהם? האם ישללו את קצבאות הביטוח הלאומי מהמשפחות שלהם? מההורים שלהם? ברור שלא.

תגובה אחת של יהודי קראתי, ואני אקריא אותך, ברשותך, ואני אסיים: "מה חשבתם? יורשע? רצח על-ידי ערבי שווה כלא לכל החיים. רצח על-ידי יהודי שווה חולה נפש. פשוט מדינה מתוקנת. גועל נפש".

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא. חבר הכנסת חיים ילין – בבקשה, אדוני. ואחריו – חבר הכנסת חזן.

חיים ילין (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה, בעצם הפנייה היא יותר אליך, כבוד היושב-ראש. ביום הראשון שאנחנו הגענו כחברי כנסת חדשים קיבלתי ממך שיעור מאלף – ולקחתי שני משפטים. המשפט הראשון הוא שיש חוסר אמון בין העם לבין הכנסת ואנחנו צריכים לשפר את זה; הנושא

השני – הכנסת זה הבית שלכם, זה לא רק מקום עבודה. וככה אני לוקח את זה. אני לוקח את זה ברצינות ככה, ואני רואה גם את השיפורים, גם בחדר הכושר, גם במזנון – בכל מיני מקומות רואים את היד. ומעבר לזה, באמת גאוה שאנחנו באמת כנסת ירוקה, ואנחנו יכולים להשוויץ כמעט בכל מקום ובכל דבר.

אבל למה הפנייה באה אליך? כי אתמול אני בעצם ראיתי, כחלק מהבית שלי ומתוך בירורים, שיש 6,500 כרטיסים לכניסה לכנסת. 6,500. זה המספר שאני קיבלתי. ואז אני שואל: אוקיי, אם זה הבית שלנו ואנחנו שותפים יחד אתך לבית הזה, לפי איזה פרמטרים נותנים? לפי מה נותנים את הכרטיסים האלה? איך יש אנשים שיש להם חניה וכאלה שאין להם חניה? מה זה האישור לאנשים שבאים בתדירות גבוהה לכנסת ומקבלים את האישור הזה? למה זה כן ולמה זה לא? איך עושים את זה?

מעבר להיותנו כנסת ירוקה, אני חושב שאנחנו גם צריכים להיות שקופים ולהחזיר את האמון שלהם בנו. זה חלק מההליך. אני חושב ש-6,500 כרטיסים זה מעל ומעבר לכל דוגמה. גם בעניין הביטחוני שמסתובב, אבל מעל הכול, זו תחושת הבית שלנו, שאנחנו מיעוט פה בתוך הבית הענק הזה. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה רבה לחבר הכנסת חיים ילין. חבר הכנסת חזן – בבקשה, אדוני. ואחריו – חברת הכנסת קסניה סבטלובה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

חברי חברי הכנסת, כנסת נכבדה, היום הגענו לשיא חדש. כאשר בשבועות האחרונים מצליחים למנוע באופן דמוקרטי פעם אחר פעם מארגון המשת"פים עוכר ישראל "שוברים שתיקה" להפיץ את השנאה שלו נגד חיילי צה"ל, היום, בחסות אוניברסיטת בן-גוריון, הם קיבלו את כל הבמה. בשבועות האחרונים מוזמנים הסטודנטים בקורס למחשבה מדינית של פרופסור גורדון להגיע היום להרצאה באופן כזה שהיא חובה ללא פטור מחובת נוכחות. יתרה מזו, בכניסה לקורס אסרו עליהם להכניס פלאפונים ומחשבים, שמא יתעדו את ההרצאה. כאשר הגיעו הסטודנטים הם גילו, הפלא ופלא, לפנייהם לא את הרצאתו של הפרופסור, אלא הרצאה של נציג ארגון "שוברים שתיקה", שבמשך זמן רב עמד שם והסית נגד חיילי צה"ל, נגד הצבא המוסרי ביותר בעולם.

אני קורא לאוניברסיטת בן-גוריון לגנות את הדבר הזה, להחרים את התופעה הזאת ולאסור אותה איסור מוחלט, גינוי חריף. לא פלא שבכנסת ישראל אנחנו עדים לתופעה שבה חבר כנסת אחד קורא למותו של חבר כנסת אחר ולא שומעים על כך שום גינוי, כאשר האוניברסיטה נותנת לארגון

עוכר ישראל כמו "שוברים שתיקה" להפיץ שנאה ושטנה נגד חיילי צה"ל. די לתופעה השחורה הזאת. צריך להוציא גם את הארגון הזה מחוץ לחוק. תודה רבה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת חזן. חברת הכנסת קסניה סבטלובה. אחריה – חבר הכנסת נחמן שי.

קסניה סבטלובה (המחנה הציוני):

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, מחר אנחנו מציינים את יום הגירוש והיציאה של יהדות ארצות ערב והאסלאם. ואף שחוקק חוק בכנסת הקודמת, שמאפשר לנו לציין את היום הזה כאן בכנסת ובמקומות נוספים, השינוי התודעתי שלו ייחלנו בעצם עוד לא הופנם. היום הזה הוא יום חשוב, אבל לצערנו הוא יום שלא מספיק שמים אליו לב, וגם לא מיישמים את המשמעויות של היום הזה במשך השנה.

אין מספיק תכנים במערכת החינוך. אין מספיק התייחסות בתקשורת. אין מספיק שיח תרבותי, ציבורי ופומבי, פוליטי, על מה אומר היום הזה. במהלך כל כך הרבה שנים ניסו לנשל את אותם האנשים, היהודים שבאו מארצות ערב והאסלאם, מההיסטוריה שלהם, מהשפה שלהם. המעמד של השפה הערבית היה מאוד נמוך. ניסו לגרום לאנשים האלה להתכחש להיסטוריה שלהם ולתולדות שלהם, וכרגע ממשיכים את העניין הזה כאשר מתייחסים בצורה מבזה לשפה הערבית, למשמעויות שלה, למשמעות של החיבור שלנו לאזור שלנו, למזרח התיכון, באמצעות השפה הערבית, שהיא שפתם של ערביי ישראל, כמובן, והיא גם שפתם של יהודים רבים שבאו מהארצות האלה ועלו ארצה, ועדיין ממשיכים להיות נשאים גאים של התרבות שלהם, התרבות המזרחית, התרבות הערבית גם כן.

אז אני קוראת לכולנו קודם כול לציין ברצינות – להתייחס ברצינות ליום הזה, וגם לפעול, גם במערכות החינוך וגם בתקשורת, להפנמת הלקחים, לעושר תרבותי. לא לגרום לכור היתוך פה, אלא לגרום לכך שהעושר התרבותי שלנו יתבטא על כל צורותיו, בכל המשמעויות שהן רלוונטיות לבני קהילות כל כך רבות שהתאספו פה בקיבוץ גלויות בארץ-ישראל.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה רבה לחברת הכנסת קסניה סבטלובה. חבר הכנסת נחמן שי, ואחריו – חבר הכנסת

באסל גטאס.

נחמן שי (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, כאילו לא די היה במאבק הציבורי, במלחמה שראש הממשלה אסר על הנשיא אובמה, עד שהיא קרסה, הכריז אתמול ראש הממשלה שהוא יוצא לסיבוב נוסף, הפעם מול האיחוד האירופי. עכשיו, אני רוצה להבהיר: דעתי, דעת חברי, שוללת לחלוטין את מיתוג המוצרים מישראל ואת שיטת – אפילו אומר – חרם שנקט האיחוד. יחד עם זאת אני חושב שאין שום תבונה – ההפך, אני חושב שזה מטופש – לצאת במאבק פומבי נגד כל האיחוד האירופי. וגם אי-אפשר להפריד, כמו שנאמר, בין האיחוד האירופי לבין המדינות החברות בו, כי מדינה מול מדינה נוכל, ומול האיחוד לא. אי-אפשר לפסול את האיחוד האירופי. אנחנו עבדנו קשה מאוד, ואנחנו גם היום עובדים קשה, כדי להיות משקיפים באיחוד, קרובים לאיחוד, לנהל אתו יחסי מסחר, לנהל אתו יחסי כלכלה, לנהל אתו מערכות יחסים, כי אנחנו רוצים להיות חלק מהמערך הגדול הזה.

המלחמה הפומבית הזאת היא מוטעית לחלוטין. אפשר וצריך לנהל ויכוח עם האיחוד האירופי, ולנסות לשכנע את המדינות החברות ואת האיחוד כולו. אסור באיסור מוחלט לצאת במערכה פומבית, כי סופה יהיה כמו הקרב הפומבי מול ארצות-הברית, מול הנשיא אובמה – כישלון. תודה לך.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת נחמן שי. חבר הכנסת באסל גטאס, ואחריו – חברת הכנסת תמר זנדברג.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, גם אני רוצה לדבר על אותו נושא שדיבר עליו חברי נחמן שי. חזרתי אתמול מביקור של שבוע ימים בשבדיה, שכמובן, היא אחת המדינות השנואות ביותר בישראל, אבל באותה נשימה אפשר להגיד הדמוקרטיה ביותר, המפותחות ביותר והמכבדות ביותר את עקרונות הצדק האנושי וזכויות האדם. שמעתי ישר מה שעשה או מה שאמר ביבי נתניהו, ובאמת, לא יודעים אם לצחוק או לבכות; הדימוי הראשוני שקיבלתי זה של דון קישוט שנלחם בטחנות הרוח; ביבי נתניהו נלחם בטחנות הרוח של העולם, שכבר אין לו קרב – הוא מפסיד ויפסיד. העולם – במיוחד בנושא שהתחילה בו אירופה, בסימון המוצרים – אומר לישראל: מספיק. אנחנו לא נקנה יותר את השקרים שלכם. או שתתחילו להישמע להחלטות האו"ם ולרצון של העולם, או שאנחנו נתחיל להעניש אתכם. זה מה שקורה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. תודה לחבר הכנסת גטאס. חברת הכנסת זנדברג. אחריה – אחרון הדוברים להיום יהיה חבר הכנסת מיקי רוזנטל.

תמר זנדברג (מרצ):

אדוני היושב-ראש, תודה, לפני כשבועיים הגשתי יחד עם חברים אחרים כאן בבית הצעה לסדר-היום בנושא פגישת אובמה-נתניהו דאז. ישיבת הנשיאות שהתקיימה ביום שני בצהריים פסלה את הנושא בנימוק שהפגישה טרם התקיימה, אף שהיא התקיימה ביום שני בערב והנושא עמד להיות נדון בכנסת ביום רביעי. השבוע הוגשה על-ידי חברתי לסיעה מיכל רוזין, יחד עם חברי כנסת אחרים, הצעה דומה לסדר-היום, בנושא פגישת קרי-נתניהו, וגם היא נפסלה על-ידי נשיאות הכנסת. אני רוצה לומר שבעבר, בכל הכנסות שאני זוכרת כעוזרת פרלמנטרית, כצופה כאזרחית בטלוויזיה וכחברת כנסת, הנושאים האלה, הנושאים המדיניים, הנושאים של שיחות מדיניות מן הסוג הזה, היו ליבת הדיונים בהצעות לסדר-היום כאן בכנסת. הרי לא יעלה על הדעת שכל התקשורת, כל הציבור, כל העולם עוסק בנושא המדיני המרכזי של אותו שבוע, ורק בכנסת מאשרים דברים – סליחה – זניחים ולא דחופים, ולעומת זאת הצעות דחופות בנושא הדחוף המרכזי שעל סדר-היום לא מאושרות, באופן עקבי, שבוע אחרי שבוע.

חברי עיסאווי פריג' אמר קודם שהוא מקווה שאין כאן כוונת מכוון אלא שגגה. אני רוצה להאמין כמוהו; עושה רושם שיש כאן מדיניות עקבית. ואני רוצה לפנות אליך, אדוני היושב-ראש, כמי שעומד בראש הנשיאות: אל תרוקנו את הכנסת מתוכן בכל הקשור לדיונים המדיניים. הרי מגישים מכל סיעות הבית – כל העמדות נשמעות; ימין ושמאל, ממשלה ואופוזיציה, קואליציה והפוך. לא הגיוני למנוע דיונים בנושאים החשובים האלה. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה. חברת הכנסת זנדברג, היא הנותנת, מכיוון שכמו שאת דייקת, גם בהצעה הזאת היו הצעות מכמה סיעות מימין ומשמאל, ובכל זאת הנשיאות מצאה שהיו נושאים דחופים יותר. אין פה שום מניעה בזדון של שום דיון, אלא בחירה לא פשוטה בין עשרות נושאים שמוגשים לסדר-היום.

אחרון הדוברים להיום יהיה חבר הכנסת מיקי רוזנטל. בבקשה, אדוני.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה לך, חברי חברי הכנסת, אני מבקש לפנות לעמיתי חבר הכנסת אוסאמה סעדי, שלפני כמה דקות האשים אותי בגזענות. אז קודם כול, אני רוצה להגיד לך, חבר הכנסת סעדי, שהזילות שאתם עושים למילה "גזענות" היא איומה ונוראה; כי כל מי שלא מסכים

אתכם הוא גזען. יש גזענות בחברה הישראלית, אבל לא כל אי-הסכמה, או הסכמה, או מישהו שאומר משהו הפוך ממך – הוא גזען. ואני לא גזען. חמור מזה, קראת בפייסבוק, או מישהו כתב לך בטוויטר, שאני פרסמתי תוכנית מדינית. לא טרחת אפילו לבוא לשאול אותי: מיקי, זה נכון? זה לא נכון?

עיסאווי פריג' (מרצ):

שמענו אותך. שמענו אותך.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה שמעת אותי?

עיסאווי פריג' (מרצ):

שמענו אותך.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה שמעת אותי?

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה?

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

לגופו של עניין, מה אתה אומר. לגופו של עניין.

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה?

עיסאווי פריג' (מרצ):

מה אתה מתבייש בזה?

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה שמעת אותי?

עיסאווי פריג' (מרצ):

תגיד: זאת דעתי. מה אתה מתבייש בזה?

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איפה שמעת אותי?

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

תראה, רק שנייה ---

עיסאווי פריג' (מרצ):

אל תתבייש.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

אני לא מתבייש בשום דבר. תקשיב ---

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

רק שנייה, תירגע קצת.

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

תירגע.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אני רגוע.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מצוין.

עיסאווי פריג' (מרצ):

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

כשאני ארצה לפרסם תוכנית מדינית, חבר הכנסת סעדי, אני אפרסם אותה, ואז אתה תדע. לא מישהו שלקח איזה קטע או שקראת את זה באיזשהו מקום. כמו שאתה יודע, לא כל מה שכתוב בעיתון הוא נכון, ובטח הוא לא מדויק. אז מה שנכון זה שלא פרסמתי שום דבר. לא פרסמתי שום תוכנית. מה שאמרתי – אני רוצה לעשות עליכם ניסוי, לקהל, ואמרתי: אם הייתי מציע לכם ככה וככה. לא הצעתי את זה, רק בדקתי עם הקהל. אבל אתה קופץ ישר מראש, אז ראוי שתתנצל.

עיסאווי פריג' (מרצ):

תלך עם האמת של עצמך, מיקי, זה לא נורא. טרנספר משמאל, לא נורא, זה בסדר.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, עד כאן נאומים בני דקה. אני מודה לכל הדוברים.

הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון**מס' 76), התשע"ד–2014**

[דברי הכנסת" ה-19, מס' מ/873, מושב שני, חוב' ל"ד, עמ' 11763].

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אנחנו עוברים לנושא הבא: הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון מס' 76), התשע"ד–2014. ימסור את ההודעה השר המקשר בין הממשלה לכנסת חבר הכנסת יריב לוין. זאת הודעה בלבד. אתה גם ערוך עם ההודעה הבאה? רק תן לי להקריא את הסעיף.

שר התיירות יריב לוין:

תודה רבה.

אדוני היושב-ראש, חברות וחברי הכנסת, בהתאם לסעיף 1 לחוק רציפות הדין בהצעות חוק, התשנ"ג–1993, ועדת השרים לענייני חקיקה החליטה, על דעת הממשלה, להודיע במליאת הכנסת על רצונה של הממשלה להחיל דין רציפות על הצעת חוק בתי-המשפט (תיקון מס' 76), התשע"ד–2014; הצעות חוק, הממשלה, מס' 873, מיום 16 ביוני 2014.

הודעת הממשלה על שינוי שם משרד**היו"ר יולי יואל אדלשטיין:**

ההודעה הבאה שימסור השר המקשר היא הודעת הממשלה על החלטתה לשנות את שמו של משרד הכלכלה למשרד הכלכלה והתעשייה. בהתאם לפקודת פקידי הממשלה (שינוי תארים),

1940, תפורסם הודעה ברשומות שלפיה ישונה תוארו של שר הכלכלה לשר הכלכלה והתעשייה. גם כאן הודעה בלבד. בבקשה, אדוני.

שר התיירות יריב לוין:

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, אני מתכבד להודיע לכנסת, כי הממשלה החליטה לשנות את שם משרד הכלכלה כך שייקרא מעתה משרד הכלכלה והתעשייה. בהתאם לפקודת פקידי הממשלה (שינוי תארים) מ-1940, תפורסם הודעה ברשומות שלפיה ישונה תוארו של שר הכלכלה לשר הכלכלה והתעשייה.

למען הסדר הטוב, הממשלה מבקשת להודיע על כך לכנסת, וזאת עשינו כרגע. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לשר המקשר בין הממשלה לכנסת חבר הכנסת יריב לוין.

הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015

[מס' מ/961; "דברי הכנסת", חוב' ב', עמ' ; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני מתכבד להזמין את חבר הכנסת איתן כבל, יושב-ראש ועדת הכלכלה, להציג לנו את הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015, לקריאה שנייה ולקריאה שלישית. למיטב הבנתי אין הסתייגויות לחוק הזה, כך שמייד בסיום דבריו של איתן כבל נוכל להצביע.

איתן כבל (יו"ר ועדת הכלכלה):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, חברותי וחברי חברי הכנסת, רשמת פרלמנטרית, אני מתכבד להציג בפניכם את הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015, לקריאה השנייה ולקריאה השלישית.

הצעת חוק זו היא מיזוג של הצעת חוק ממשלתית והצעת חוק פרטית שיזמו חברי הכנסת

נחמן שי ויוסי יונה.

עניינה של הצעת החוק המונחת בפניכם הוא ביטול ההוראה הידועה כ"סעיף ההשתקה" בחוק השידור הציבורי, התשע"ד–2014.

ודאי זכור לכם, שכן הנושא קיבל כיסוי תקשורתי משמעותי במהלך דיוני הוועדה המיוחדת לדיון בהצעת חוק השידור הציבורי (תיקון) בראשותו של חבר הכנסת צחי הנגבי, כשבחודש אוגוסט האחרון הציע חבר הכנסת ישראל אייכלר תיקון לנוסח הצעת החוק, המבוסס על כללי האתיקה שנכתבו על-ידי נקדימון רוגל, זיכרונו לברכה, הידועים כמסמך נקדי. להצעה זו נשמעו התנגדויות נמרצות, הן של חברי כנסת והן של כל היועצים המשפטיים שנכחו בדיון, ובראשם המשנה ליועץ המשפטי לכנסת, עורכת-הדין אתי בנדלר. להתנגדות היו כמה נימוקים, ועיקרם הטענה – הנכונה, להבנתי – שלפיה אין זה ראוי לקבוע כללי אתיקה בחקיקה, מה גם שבדיון על הצעה זו לא נכחו מי מטעם אלה שהכללים אמורים לחול עליהם, ולפיכך הוועדה לא יכלה לשקול את כל השיקולים הרלוונטיים לעניין זה. ואומנם, בהצבעות שהתקיימו בוועדה ההצעה נדחתה, וחבר הכנסת אייכלר ביקש לכלול אותה כהסתייגות לחוק.

בשל אמירות אלה או אחרות של גורמים שונים, חשוב לציין כי נוסח ההסתייגות כפי שהונח על שולחן הכנסת היה כמעט זהה לנוסח שהציע חבר הכנסת אייכלר. והנה, בעת ההצבעה בקריאה השנייה, בשעת לילה מאוחרת, הצביעו חברי הקואליציה בעד ההסתייגות, ולפיכך היא אושרה כחלק מנוסח החוק שהתקבל.

אני סבור שאין מקום לפרט בפניכם את הביקורת המוצדקת שהממשלה והכנסת ספגו בשל קבלתו של סעיף זה. ואכן, עוד באותו היום הודיע ראש הממשלה כי הוא יפעל בהקדם לביטולו של הסעיף, ואני שמח שאכן כך עשה. בינתיים גם חברי הכנסת, במקרה הזה נחמן שי ויוסי יונה, יזמו הצעות חוק בעניין, ומכאן המיזוג של הצעות החוק.

אם כן, בהצעת החוק המונחת בפניכם מוצע לבטל את התוספת שהוספה לסעיף, "החל מיום כניסתו של תיקון מס' 2 לתוקף".

אציין כי כל חברי ועדת הכלכלה שנכחו בדיון תמכו פה-אחד בביטולו של הסעיף. עם זאת, אני חייב להבהיר שאין כאן הצהרת כוונה לכך שעיתונאי רשות השידור, ועיתונאים בכלל, יורשו לפעול במשוא-פנים וללא שמירה על כללי אתיקה בביצוע עבודתם. אני סבור, וכך גם חברי הוועדה שנכחו בדיון, שחופש הביטוי הוא עקרון-על בדמוקרטיה הישראלית, וכך גם חופש העיתונות, אולם חשוב בהחלט שהתקשורת תהיה מאוזנת, אובייקטיבית ומקצועית.

להצעת החוק הזאת, אדוני היושב-ראש, לא הוגשו הסתייגויות. אני מבקש מהכנסת לאשר את הצעת החוק בקריאה השנייה והשלישית. תודה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה ליושב-ראש ועדת הכלכלה חבר הכנסת איתן כבל. כאמור, מקורה של הצעת החוק בהצעת חוק פרטית של חברי הכנסת נחמן שי ויוסי יונה, וחבר הכנסת כבל מביא אותה בשם ועדת הכלכלה – הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015.

כאמור, אין הסתייגויות, לכן אנחנו מצביעים על כל החוק בקריאה השנייה. מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 2

בעד סעיפים 1-2 – 21

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיפים 1-2 נתקבלו.

איתן ברושי (המחנה הציוני):

אני לוחץ ולא עובד.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני אוסיף את קולך, חבר הכנסת.

בעד – 22, כולל חבר הכנסת איתן ברושי, אין מתנגדים ואין נמנעים.

אני גם מודיע לפרוטוקול על כוונתו של חבר הכנסת אוסאמה סעדי לנסות ולתמוך בחוק.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

גם אני, גם אני.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אנחנו עוברים לקריאה השלישית, ואז תוכלו להביע את הרצון שלכם בהצבעה אמיתית ולא רק דרך הפרוטוקול של הכנסת.

דוד ביטן (הליכוד):

--- איזו ועדה?

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

לא. זו קריאה שלישית. זה כבר לא חוזר לשום מקום.

קריאה:

זה לא זה.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

זה לא זה.

קריאה:

זה משהו אחר.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חברי הכנסת, הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015, קריאה שלישית. מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 3

בעד החוק – 32

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 3), התשע"ו-2015, נתקבל.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

חבר הכנסת ברושי, הקול נקלט? הכול בסדר?

איתן ברושי (המחנה הציוני):

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

בעד – 32, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע כי התיקון לחוק אושר כנדרש בשלוש קריאות.

חברי הכנסת, חבר הכנסת נחמן שי רוצה להודות. לאחר מכן – הודעה אישית של השר אופיר אקוניס.

נחמן שי (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, חברותי וחברי, יחד עם חברי חבר הכנסת יוסי יונה, אני שמח שחברנו אל הממשלה וביחד תיקנו את סעיף – לא ההשתקה – הייתי אומר "סעיף ההחשכה", שהועבר אז קצת בחשכת ליל וצורף לחוק הזה.

על פעולת הממשלה בעניין הזה יש פתגם יהודי שאומר: מודה ועוזב ירוחם. אף שאני לא בטוח שהייתה הודאה מלאה כל כך, בכל זאת נפרדה הממשלה, ואנחנו כאן היום במליאת הכנסת מחקנו את הסעיף הזה, ואנחנו יכולים להתקדם עם החוק.

אני מסכים עם דברי ידידי חבר הכנסת כבל, יושב-ראש ועדת הכלכלה. צריכה להיות אתיקה, תהיה אתיקה בשידור הציבורי, ובכלל בעולם השידורים צריכה להיות אתיקה, צריך להתנהל על-פי עקרונות גם מקצועיים וגם אתיים, אבל זה לא עניינה של הכנסת. וטוב יעשו בבוא הזמן קברניטי השירות החדש הזה, שיקום בעזרת השם בקרוב, וינהיגו אתיקה, כדי שגם הבית הזה וגם הציבור כולו יוכלו להבטיח שהוא יתנהל על-פי העקרונות הנכונים שהכנסת כולה מאמינה בהם. תודה על תמיכתכם, תודה רבה לך.

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת נחמן שי.

הודעה אישית של שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

אני מזמין את השר אופיר אקוניס. בבקשה.

שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:

אדוני היושב-ראש, תודה, אני מודה לך על ההזדמנות להעמיד דברים על דיוקם. ראשית, אני מכבד את החלטת הממשלה, שלא השתתפתי בהצבעה עליה, ואת החלטת הכנסת, שהכריעה לפני 60 שניות ברוב גדול לבטל את מה שמכונה "סעיף אייכלר".

לא היה מעולם, אפילו לא לשנייה אחת, סעיף סתימת פיות בחוק השידור הציבורי הישראלי. לא היה סעיף כזה, לא העליתי על דעתי שיהיה סעיף כזה. התעוררה, אדוני היושב-ראש, סערה ציבורית גדולה על כלום ושום דבר, שרובה התבסס, אדוני היושב-ראש, על חוסר דיוקים במקרה הטוב, ועל נבזות במקרה הפחות-טוב.

אפילו בדיון הזה, אדוני היושב-ראש, היה צריך חבר הכנסת שי לציין את מה שהוא יודע שהיה חלק מסדר-היום הפרלמנטרי באותו יום, מדוע ההצבעה על סעיף אייכלר הייתה בשעה 03:27, לפנות בוקר? מדוע? האם היה מחטף לילי, כפי שציירו זאת? האם זה היה במחשכים, כמו שתואר בכמה מן העיתונים? או האם, אדוני היושב-ראש, על-פי החלטתך, כמי שממונה על סדר-היום בבית הזה, הכנסת עסקה באותו יום בשורה של הצעות חוק ממשלתיות, ובהן הקריאה הראשונה של תקציב המדינה ובעוד שורה של הצעות חוק שהגישה שרת המשפטים, שהביאה את הדיון – – –

דב חנין (הרשימה המשותפת):

שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:

– – – הביאה את הדיון – חבר הכנסת חנין, אני יודע על מה אני מדבר, תאמין לי שאני יודע על מה אני מדבר.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:

— — — הביאה את הדיון לשעה 03:27, שבה הוא עבר. שלא לדבר, אדוני היושב-ראש, חבר הכנסת פרי – נדמה לי שהיית אבל לא בטוח – באותו דיון מיוחד בוועדת הנגבי ביום ראשון, ארבעה ימים לפני שהסעיף הזה אושר במליאת הכנסת, שבו יחד עם הייעוץ המשפטי היו חילוקי דעות בתוך הוועדה, היו אמירות כאלה והיו אמירות אחרות.

כל מטרנתנו הייתה, וכולם יודעים זאת, וכולם עשו, אדוני היושב-ראש, שימושים פוליטיים, ספינים שקריים – — —

עיסאווי פריג' (מרצ):

שיטת "מצליח".

שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:

אגב, גם גורמים ממשלתיים. גם גורמים ממשלתיים לא אמרו את כל האמת לציבור, ועל כך אני מצר. לא הייתה שום כוונה להעביר אותו בלילה. כל הכוונה, אדוני היושב-ראש, הייתה להבטיח – ואני אחזור על עמדתי, שהיא גם נכונה לגבי שידורי הרשות השנייה לרדיו ולטלוויזיה – שבשידורי חדשות, ברפורטז'ה, בדיווח – לא הייתה שום כוונה לפסול תוכניות אישיות או לגרום לאנשים לא להביע עמדות. בשידור, ברפורטז'ה, בדיווח חדשותי, לא תהיה הבעת עמדה אישית או הבעת דעה קדומה. הדבר הזה – יודע חבר הכנסת בהלול, ששנים ארוכות עבד ברשות השידור – הוא חלק מתקנון האתיקה, מתקנון האתיקה של רשות השידור, לא צריך גם אותו. הרי כל אדם שלומד בחוגים לתקשורת באוניברסיטאות או במכללות יודע שברפורטז'ה, בדיווח, אין דעה אישית. יש תוכניות אחרות שיש בהן דעה אישית.

בכלל, אדוני היושב-ראש, גם למען הדורות הבאים, אני רוצה שכל הציבור ידע שבלעדי כל הוויכוח הזה, על האם היה סעיף אייכלר או לא היה סעיף אייכלר, לא היה מתקיים בכלל, משום שבניגוד מוחלט, חבר הכנסת בהלול, בניגוד מוחלט לכל עמדה מקצועית, אני עמדתי על כך שבסוף יוני תוארך פעילותה של רשות השידור כדי להכניס תיקונים לחוק השידור הציבורי, על מנת שהוא ימשיך בכלל להיות קיים. הרי אם לא הייתי עומד כחומה בצורה למען השידור הציבורי ברדיו ובטלוויזיה, הדבר הזה, אדוני היושב-ראש, שמוכר לך גם מזמן כהונתך כשר הממונה על רשות השידור, היה מסתיים ומתפוגג ב-30 ביוני.

ובכן, כל הבדיות, כל השקרים, כל הסטטוסים הנבזיים של חלק מעובדי רשות השידור שהשתמשו בדפי הפייסבוק שלהם כדי לנגח אותי באופן אישי בנבזות שאין שנייה לה – ציוצים של עיתונאים לענייני תקשורת, שאין להם מושג על מה הם מדברים – כל הדברים הללו עורבא פרח, שקר וכזב.

אנחנו, לא רק שלא רצינו בחוק סתימת הפיות, הבטחנו, לשמחתי, קיומו של שידור ציבורי ישראלי שיפעל החל ממרס 2016, והוא יהיה מאוזן ומגוון ויביא לידי ביטוי את כל העמדות בחברה הישראלית.

אדוני היושב-ראש – –

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה.

שר המדע, הטכנולוגיה והחלל אופיר אקוניס:

– – לא סתימת פיות רציתי אלא פתיחת פיות, ואני אדאג שציבורים שלמים שמרגישים מוזרים מן השיח הציבורי בישראל – וכולם יודעים על מה אני מדבר, כולם יודעים; על אנשים שמרגישים שהעמדות שלהם, אף שהם רוב בציבוריות הישראלית, לא באות לידי ביטוי – בשידורי החדשות, בשידורי רשות השידור, כן יבואו לידי ביטוי בחוק השידור הישראלי.

וגאוותי, אדוני היושב-ראש, למרות כל הלעג ולמרות כל הבוז והציוצים והסטטוסים והפרשנויות, שהשידור הזה יהיה השידור הישראלי. ומי שלא מוצא חן בעיניו, יכול תמיד להעביר לערוצים אחרים ולהקשיב לכל ערוץ אחר מסחרי, שאיננו ישראלי, מן הארץ ומחו"ל.

ובכן, לא רק שלא הייתה סתימת פיות, הייתה פתיחת פיות, והובטח קיומו של שידור ציבורי ישראלי. תודה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

הייתה שיטת "מצליח". הייתה שיטת "מצליח".

היו"ר יולי יואל אדלשטיין:

תודה לחבר הכנסת אופיר אקוניס, השר אופיר אקוניס.

הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים).**התשע"ו-2015**

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/975); נספחות.]

(קריאה ראשונה)**היו"ר יולי יואל אדלשטיין:**

הסעיף הבא: הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים), התשע"ו-2015. החוק מוגש לקריאה ראשונה. אנחנו מזמינים את סגן שר האוצר חבר הכנסת יצחק כהן להציג לנו את הצעת החוק. בבקשה, אדוני.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תודה, אדוני היושב-ראש – היושבת-ראש, הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים), התשע"ו-2015, מ/975, קריאה ראשונה.

חברי חברי הכנסת, כבוד השרים, אני מתכבד להביא בפניכם היום לקריאה ראשונה את הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים), התשע"ו-2015. הצעת החוק עוסקת באסדרת השירותים הניתנים על-ידי נותני שירותי מטבע ובאסדרת שירותי האשראי הניתנים היום על-ידי עסקים שאינם בנקים ואינם גופים מוסדיים דוגמת חברות הביטוח או קופות הגמל. ההצעה אף קובעת את הרגולטור שיפקח על השירותים שניתנים מחוץ לבנקים ומחוץ לגופים המוסדיים כתחום פיקוח חדש – הפיקוח על שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים.

הענף הראשון שהזכרתי הוא נותני שירותי המטבע, שחכמינו זיכרונם לברכה כינו אותם "השולחניים", או בשמם המוכר יותר היום, הצ'ינג'ים. ענף זה מספק שירותים פיננסיים שונים לאוכלוסיות רבות, ובכלל זה למי שאינם מקבלים שירותים אלה מהגופים הגדולים והמוכרים כגון בנקים או גופים מוסדיים. שירותים אלה כוללים שירותי המרת מטבע חוץ, ניכיון צ'קים, מימון עסק כנגד רכישת חובותיו, המכונה "פקטורינג", וכן העברת כספים בין מדינות. חלק מנותני שירותי המטבע עוסקים גם במתן הלוואות חוץ-בנקאיות, וחלקם עוסק במתן שירותים מעין בנקאיים, כדוגמת ניהול פיקדונות כספיים וביצוע הוראות תשלום.

לאסדרת פעילותו של ענף חשוב זה תועלת משקית רבה, ואולם האסדרה הקיימת בו היום חלקית בלבד. היא מעוגנת בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, ועוסקת בעיקר בהיבטים של מניעת הלבנת הון. אסדרת התחום בדרך זו משפיעה כמובן על התפיסה של הרגולציה בתחום.

תחום נוסף שאינו מוסדר היום הוא תחום ההלוואות החוץ-בנקאיות, בין הלוואות הניתנות באמצעות נותני שירותי מטבע ובין שלא באמצעותם. בתחום זה יש חוק צרכני – חוק הלוואות חוץ-בנקאיות – אך אין רגולטור ואין פיקוח מקיף על נותני ההלוואות שיוכל להבטיח את טובת הצרכנים של הלוואות אלה. חברי הכנסת, הצרכנים של ההלוואות החוץ-בנקאיות הם לעתים קרובות משקי-הבית שאין באפשרותם לקבל הלוואות מהמערכת הבנקאית ועסקים קטנים. יוצא שדווקא מי שזקוקים יותר מכול להגנה הם אלה שנותרו בלי ההגנה הזו.

עיסאווי פריג' (מרצ):

לרווייה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

להיעדר האסדרה תוצאות בלתי רצויות. הבולטת שבהן היא שלצד גורמים לגיטימיים פועלים גם גורמים עברייניים, ונוצרה תשתית להעלמת מסים ולהלבנת הון בהיקף נרחב. לעתים משמשים נותני שירותי המטבע כצינור החמצן הכלכלי של ארגוני הפשע. המעורבות של ארגוני הפשע בענף נותני שירותי המטבע משליכה לא רק על מערכת אכיפת החוק אלא גם על הצרכנים של ענף זה, הנדרשים לא אחת לקבל שירות פיננסי מגורמים עברייניים. כמו כן, מעורבותם של גורמים עברייניים כאמור מנמיכה את התחום כולו, ובכך עלולה למנוע את התפתחותו של שוק אשראי חוץ-בנקאי לגיטימי.

פיתוח אפיקי אשראי חוץ-בנקאיים הוא צורך כלכלי-חברתי מרכזי. שוקי הכספים וההון הם שווקים בעלי חשיבות רבה לפעילותו של משק בעל כלכלה מפותחת. שווקים אלה מספקים למשק את האמצעים הכספיים המניעים את פעילותו העסקית. לפיכך קיימת חשיבות רבה לפעילות התקינה והיעילה של שווקים אלה, על כל הגורמים הפועלים בהם, באופן שתתאפשר פעילות עסקית הגונה, שקופה ומאוזנת.

שוק האשראי החוץ-בנקאי לא יכול להתפתח בלא רגולציה אפקטיבית שתגן, בין השאר, על הלקוחות. מערך רגולטורי כזה אינו קיים כיום. בהיעדר פיקוח על הלוואות חוץ-בנקאיות התפתחו בענף פרקטיקות בעייתיות. ציבור רחב ומוחלש ניצב לבדו מול תופעות פסולות ואינו זוכה להגנה. היעדר רגולציה מונע משוק חשוב זה להתפתח, פוגע באינטרס הציבורי ומותיר את צרכני השירותים – רבים מהם מקרב האוכלוסיות המוחלשות ובעלי עסקים קטנים – בלא ההגנה של המדינה.

בהצעת החוק מוצע לקבוע מתווה לאסדרת פעילותם של נותני שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים, דהיינו נותני שירותי מטבע ונותני שירותי אשראי חוץ-מוסדיים. מתווה האסדרה המוצע נועד

להביא לפיתוח הענף של מתן שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים וליצירת – גברתי היושבת-ראש, את שומעת? היושבת-ראש, אני לא שומע את עצמי.

היו"ר טלי פלוסקוב:

יופי, הבנתם איפה אנחנו מכוונים. אז אנחנו מבקשים שקט. בבקשה, תנו לסגן השר להציג את החוק עד הסוף. בבקשה, אדוני.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אני חוזר: מערך רגולטורי כזה אינו קיים כיום. בהיעדר פיקוח על הלוואות חוץ-בנקאיות התפתחו בענף פרקטיקות בעייתיות. ציבור רחב ומוחלש ניצב לבדו מול תופעות פסולות ואינו זוכה להגנה. היעדר הרגולציה מונע משוק חשוב זה להתפתח, פוגע באינטרס הציבורי ומותיר את צרכני השירותים – רבים מהם מקרב אוכלוסיות מוחלשות ובעלי עסקים קטנים – בלא ההגנה של המדינה.

בהצעת החוק מוצע לקבוע מתווה לאסדרת פעילותם של נותני שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים, דהיינו נותני שירותי מטבע ונותני שירותי אשראי חוץ-מוסדיים. מתווה ההסדרה המוצע נועד להביא לפיתוח הענף של מתן שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים וליצירת חלופה הולמת למערכת הבנקאית בתחום מתן השירותים הפיננסיים, ובמקביל למנוע מגורמים עבריינים וממשפחות הפשע לעשות שימוש בענף זה למטרות שאינן כשרות. בהתאם להצעת החוק, ימנה שר האוצר מקרב עובדי משרדו מפקח שיפקח על פעילותם של נותני השירותים הפיננסיים.

על-פי המוצע, תוטל חובת רישוי על עיסוק במתן שירות בנכס פיננסי – כלומר הצ'יינג'ים – ועל עיסוק במתן אשראי. מוצע לחלק בין סוגי הרישיונות לפי היקף פעילותו של נותן שירות פיננסי: רישיון בסיסי – להיקף פעילות מצומצם; רישיון מורחב – להיקף פעילות משמעותי. החוק המוצע קובע הסדרים לעניין הרישיונות של נותני שירות פיננסי, לעניין שליטה בנותן שירות פיננסי, לעניין החזקת אמצעי שליטה בו ולעניין האורגנים ובעלי התפקידים שיכהנו בהם, וכן קובע הגבלות וחובות שונות שיחולו על פעילותם של נותני השירותים הפיננסיים ומקנה סמכויות פיקוח. החוק מקנה סמכויות למפקח גם להיבטים הצרכניים הנוגעים לפעילות של נותן שירות פיננסי. מטרת מכלול ההוראות הנזכרות להבטיח את פעילותם התקינה של נותני השירותים הפיננסיים ואת השמירה על ענייני לקוחותיהם.

חשוב לציין כי הצעת חוק זו היא צעד אחד מהצעדים המתוכננים על-ידי משרד האוצר להגשמת המדיניות של שר האוצר ושלי לפיתוח שוק תחרותי והוגן של שירותים פיננסיים הניתנים לכול בתנאים הגונים ותחרותיים. בהמשך נביא לכם חקיקה שתסדיר גם שירותים פיננסיים נוספים, ובכללם שירותי תשלום, שירותי סליקה והנפקה, שירותי תיווך באמצעות פלטפורמות להעברת נכסים

– דוגמת פלטפורמת ה-P2P, וגם אסדרה של הבנקאות הזעירה – קופות גמילות חסדים ואגודות אשראי. המטרה היא ליצור בסופו של התהליך אסדרה כוללת, מקיפה ושיטתית של כל שוק השירותים הפיננסיים ושל מכלול הגופים הפועלים בו, כך ששוק זה יהיה שוק משוכלל, תחרותי, הוגן, יעיל ויציב.

הצעת החוק המובאת בפניכם היום היא תוצר של עבודה מאומצת ויסודית של צוות בראשות היועץ המשפטי של משרד האוצר – על כך תודתנו כולנו לו – עורך-דין יואל בריס, ובהשתתפות חברים רבים מכל גורמי הממשלה הנוגעים לעניין: נציגי האגפים הרלוונטיים במשרד האוצר – אגף שוק ההון, אגף התקציבים, רשות המסים ואגף כלכלה ומחקר בבנק ישראל; משרד המשפטים – פה אני רוצה להודות גם למשנה ליועץ המשפטי אבי ליכט, שעשה פה עבודה יוצאת מן הכלל; המועצה הלאומית לכלכלה; הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור ורשות ההגבלים העסקיים. אני מבקש להודות להם על עבודתם המבורכת.

אבקש אתכם, חברי חברי הכנסת, לאשר את הצעת החוק בקריאה הראשונה ולהעבירה לוועדה בראשות חבר הכנסת אלי כהן להכנה לקריאה שנייה ושלישית, ועדת הרפורמות. מקובל עליך, אדוני?

עיסאווי פריג' (מרצ):

למה לא לוועדת הכלכלה?

סגן שר האוצר יצחק כהן:

זה רפורמה – ועדת הרפורמות. אנחנו סומכים על חבר הכנסת אלי כהן. אבקש מכולם לתמוך בה בקריאה ראשונה פה-אחד. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, אדוני סגן השר. ראשון הדוברים, חבר הכנסת איציק שמולי, בבקשה. אני מודיע שהרשימה נעולה. רשימת הדוברים נעולה. בבקשה, חבר הכנסת שמולי. שלוש דקות עומדות לרשותך.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, אדוני סגן השר, שירותי מטבע זה דבר חשוב, גם אשראי לעסקים זה דבר חשוב, גם להוריד את תעריפי הביטוח לנהגת בת 16 זה דבר חשוב. אתה יודע אבל

מה יותר חשוב? יותר חשוב זה לטפל בעניין של הביטוח הסיעודי הקולקטיבי. אם יש משהו שכבר שלוש שנים הכנסת הזאת דורשת מכם, מהאגף הספציפי הזה במשרד האוצר, לעשות, זה לטפל בהונאה הממוסדת שנקראת "הביטוח הסיעודי הקולקטיבי". שלוש שנים 1.2 מיליון ישראלים עומדים ומחכים, אז אנחנו שואלים אתכם: עוד כמה זמן אנחנו נצטרך לחכות?

בוא נגיד על מה אנחנו מדברים: למעלה ממיליון ישראלים שבמשך 20-30 שנה שילמו כל חודש לחברת הביטוח כסף עבור פוליסה סיעודית. הם שילמו כי אמרו להם שאם הם ישלמו כל חודש במשך 20 או 30 שנה, אחרי גיל 60 יהיה להם ביטוח סיעודי. אבל מה שכחו לספר להם? שלחברת הביטוח יש סעיף קטן בפוליסה, שאומר שמותר לחברת הביטוח לשנות את תנאי הפוליסה כל שלוש עד חמש שנים, וברגע האמת חברות הביטוח לא היו שם.

אבל להאשים רק את חברות הביטוח שעשקו, לקחו וגנבו ועשו מיליארדים על הגב של המבוטחים – זה קל מדי. יש פה שותף שני לפשע, וזה ממשלת ישראל לדורותיה; ממשלת ישראל שנתנה לחברות הביטוח את ההיתר למכור פוליסות כאלו; ממשלת ישראל שעכשיו, בעזות מצח, כאשר באים לפתור את העניין, מניחה מתווה לפתרון. אתם יודעים מה אומר המתווה? אנחנו לא נטפל ב-1.2 מיליון מבוטחים, אנחנו נטפל רק ב-80,000. למה? אנחנו רוצים לטפל רק במבוגרים ביותר ורק באלה שאין להם ביטוח בקופת-החולים. אתם חושבים שכאן נגמר האבסורד? אז אלה שכבר נמצאים בתוך ה-80,000, מה אומרים להם? אומרים להם: תשעה חודשים ראשונים, אם נקלעתם למצב סיעודי, זה עליכם. כמה עולה חודש במוסד סיעודי, אדוני היושב-ראש? 15,000 שקל. במוסד סיעוד ממוצע, לא high class. כלומר, לפני שבאים לדפוק על הדלת של חברת הביטוח, 15,000 שקל כפול תשעה חודשים. עכשיו, נגיד שהחולה הסיעודי עבר את זה, נגיד שהוא עבר את זה והוא מתחיל לקבל כסף מחברת הביטוח, על כל חודש שעולה לו 15,000 שקל נותנים לו 4,500 שקל. עכשיו שיבוא כחלון, שהבטיח להיות שם עבור המוחלשים, שאני מדבר אתו על זה כבר כמעט שנה, ויגיד לי שזה פתרון.

אז הקריאה שלנו, אדוני סגן שר האוצר – ואנחנו נתמוך בהצעת החוק, אבל באותה הנשימה אנחנו אומרים לך: תתחילו לטפל בדברים הדחופים באמת שנמצאים על השולחן שלכם. זה לא פתרון. תפסיקו לשמור על הטייקונים של חברות הביטוח, ותתחילו לראות לנגד העיניים את הקשישים הסיעודיים. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, חבר הכנסת שמולי. חברת הכנסת תמר זנדברג – מוותרת; חברת הכנסת קסניה סבטלובה – לא נמצאת; חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – לא נמצא. חבר הכנסת אראל מרגלית – בבקשה, אדוני. שלוש דקות עומדות לרשותך. בבקשה.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אני רוצה לדבר על חוק שעלה אתמול בוועדת השרים ונדחה פה-אחד, אחרי שהייתה הבנה עם שר האוצר שהולכים להוביל אותו, ואיך הממשלה הזאת לוקחת רפורמות ודברים מהותיים שרוצים להעביר ונעלמת ברגע הקריטי.

במדינת ישראל, המונופולים הפרטיים, שזה "קוקה-קולה", "ג'ילט", "תנובה" וחברות מוצרי הצריכה הגדולות, מוכרים את המוצרים שלהם במדינת ישראל בפי-שניים, פי-שלושה, פי-ארבעה, לפעמים פי-חמישה מהמחירים הממוצעים באירופה ובארצות-הברית. ולכן, כצעד ראשון, אנחנו רצינו, בהבנה משותפת, שתהיה שקיפות על רווח של חברה מונופוליסטית בשוק הצריכה, חברה פרטית מונופוליסטית, שיש לה יותר מ-300 מיליון שקל מכירות בתוך השוק.

רבותי, כשאתם הולכים לסופר, רוב המדפים בסופר מכוסים על-ידי חמש-שש חברות גדולות, והעסקים הקטנים, המותגים הקטנים, אין להם קיום על המדפים במדינת ישראל. כשאתה הולך לבר ואתה מזמין בירה מהחבית, אתה יכול להזמין בירה משני הדואופולים, או מ"טמפו" או מ"קוקה-קולה". לא מאחרים. אתה לא יכול להזמין את הבירה הקטנה הישראלית שמויצרת פה. וככה זה בכל תחום ותחום.

אז מה אנחנו רצינו? אנחנו רצינו שקיפות. כלומר, שאם "ג'ילט" מוכרת את סכין הגילוח שלה בארצות-הברית, ואנחנו יכולים להסתכל על הדוח השנתי שלה, כי היא חברה ציבורית, ואנחנו רואים שהרווחיות של "ג'ילט" בארצות-הברית היא 30%, אנחנו שואלים, למה בישראל הרווחיות של היבואן של "ג'ילט" צריכה להיות 110%? למה? מה, אנחנו מדינת עולם שלישי? מה, זה כל כך קשה להביא הנה מוצרים? למה פחית "קוקה-קולה" צריכה לעלות פי-ארבעה ממה שהיא עולה בארצות-הברית? לא שאני חושב ש"קוקה-קולה" זה בריא. למה סבונים ושמפו, כשאתה הולך לבית-מרקחת, צריכים לעלות פי-שלושה במוצע מאשר בלונדון? לונדון הזולה – בישראל זה פי-שלושה. אז מה ביקשנו? שתהיה שקיפות של אותם מונופולים, שפשוט יראו לנו מה הרווח שלהם בכל קטגוריה וקטגוריה, אם אותה קטגוריה נמכרת מעל 300 מיליון.

ואכן סיכמנו את זה, ושר האוצר משה כחלון, לא ידעתי שהוא יכול להיות הודיני; מה זה הודיני? מישהו שנעלם. נעלם ברגע הקריטי. אחרי חצי שנה של עבודה, הוא פתאום נעלם. למה? כי יש שר כלכלה חדש. שר הכלכלה החדש קיבל טלפונים מהמנכ"לים של "קוקה-קולה" ו"ג'ילט" ואחרים, ולא רצו שהמונופולים, תהיה להם שקיפות.

אז אני שואל אתכם, ממשלת ישראל, האם אתם רוצים לעשות רפורמה, או אתם רוצים להיות בכיס של הלוביסטים ובכיס של המונופולים?

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, חבר הכנסת מרגלית. חבר הכנסת אלי כהן – לא נמצא; חבר הכנסת עמר בר-לב – מוותר; חברת הכנסת עליזה לביא – לא נמצאת; חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא – לא נמצא. חבר הכנסת דב חנין – בבקשה, אדוני.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, תודה לך, אדוני השר, עמיתי חברי הכנסת, כנסת ישראל היא לדעתי אחד הפרלמנטים היחידים בעולם שלא עוסקים השבוע בוועידת האקלים העולמית שמתכנסת בפריז ומנסה ליצור התמודדות בין-לאומית עם משבר האקלים שמסכן את עתיד הקיום האנושי בכוכב הזה שאנחנו חיים בו.

האתגר הזה, של התמודדות עם משבר האקלים, הוא אתגר גלובלי. ישראל, כמובן, ככלכלה קטנה באופן יחסי, יש לה גם חלק קטן בבעיה. אבל לישראל יכול להיות חלק מעניין ומשמעותי בהתמודדות ובפתרונות.

לצערי הגדול, ראש הממשלה, שנוסע לפריז, לא נוסע כדי להשתתף בוועידת האקלים, הוא נוסע כדי לדבר בשולי הוועידה עם מנהיגים ואישים שונים בכל הנושאים שאפשר להעלות על הדעת חוץ מאשר בענייני אקלים. ראש הממשלה נוסע לוועידת האקלים בפריז בלי בשורה, בלי תוכנית, אפילו בלי תירוצים. התוכנית המינימליסטית שהמשרד להגנת הסביבה הציג בממשלה – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, לא שומעים אותו בגלל הרעש.

היו"ר יואל חסון:

לא חשתי שיש כאן משהו פחות שגרתי מדרך כלל. השר כץ – השר כץ, הדיון שלכם, אנחנו נצטט אותו מילה במילה, וזה נראה סוּעֵר ומעניין. אני החלטתי לא לשתף את הצופים בבית ולא את חברי הכנסת, אז גש לשבת לידו. חבר הכנסת יוגב, בלי טלפון במליאה בבקשה. נא לשמור על השקט.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אנא תוסיף לי, אדוני, גם דקה וגם קצת ווליום לרמקול.

היו"ר יואל חסון:

אני לווליום לא אחראי, הוספתי לך דקה.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני סגן המזכיר, אפשר להגביר?

היו"ר יואל חסון:

טופל. תתקדם.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

תודה רבה. אם כן, ראש הממשלה נתניהו נוסע לוועידת פריז, לפסגת האקלים, בלי בשורה, בלי תוכנית, אפילו בלי תירוצים. המהלך המינימליסטי שהמשרד להגנת הסביבה הציע בממשלה, אפילו הוא טורפד על-ידי הממשלה הזאת, שאיננה רואה לא שיקולים סביבתיים ולא שיקולים חברתיים, ואפילו לא שיקולים בין-לאומיים, מעבר למנהרה הצרה שדרכה היא רואה את העולם. זה מצער, זה חבל, זה עצוב, זה פספוס גדול.

צריך להבין, מה שקורה בישראל בתחום ההתמודדות עם משבר האקלים איננו רק היעדר התקדמות – קדימה; זוהי במפורש הליכה אחורה, זוהי הידרדרות אחורה. הייתה תוכנית להפחתת פליטות של גזי חממה, הממשלה קיצצה אותה. האם ממשלת נתניהו באמת מאמינה שאנחנו לא חולקים עם בני-אדם אחרים את הכוכב הזה? האם ממשלת נתניהו באמת מאמינה שישראל לא צריכה להיות שותפה במאמץ הבין-לאומי להתמודד עם משבר האקלים? האם ממשלת נתניהו חושבת שהיחס עם העולם יכול להתנהל רק בדרך הזאת, של הוצאת דפי מסרים והטפות לעולם איך צריך להתנהג בכל מיני סוגיות?

עמיתי חברי הכנסת, התנהלות הממשלה בסוגיה הזאת, של משבר האקלים, היא דוגמה נוספת לממשלה שמנותקת; מנותקת מהמציאות – מהמציאות בארץ, מהמציאות בעולם, וגם כשנתניהו מגיע לפסגת פריז, הוא נשאר שם לגמרי מנותק. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, אדוני. חבר הכנסת אורן חזן, בבקשה. שלוש דקות עומדות לרשותך.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, חברי, חברותי, חברי הכנסת, כנסת נכבדה, ראשית, אני רוצה לברך את חיילינו היקרים, להצדיע להם, אלה שביצעו. ברוכים תהיו, אתם מוזמנים פה תמיד, אנחנו כאן לרשותכם.

לנושא, תראו, חברים, אנחנו מתעסקים רבות בלנסות להגיד שוק שחור, שוק אפור, שוק צבעוני, כאשר המאבק האמיתי והנכון שלנו הוא מול הבנקים. אם אנחנו מסתכלים על אותו שוק חוץ-בנקאי, הרי בסוף מי מגיע אליו? אלה שניגשים לבנקים והבנקים לא נותנים להם כסף. כולנו מכירים את האמרה הידועה שכסף מביא כסף, כסף מייצר כסף. אבל מה לעשות, לרובנו, לרוב הציבור בישראל אין הכסף הזה. אנחנו נתקלים בתופעה החמורה והחריגה הזאת גם בענייני משכנתאות לדור, גם בעניינים של עסקים קטנים, ובטח ובטח כאשר אנשים, ביניהם גם חיילים וחיילות, צריכים את הסיוע המינורי הזה לחיי היום-יום.

אם אנחנו באים בתלונה, ואם אנחנו קוראים "שוק אפור", "שוק שחור", אנחנו צריכים לקרוא את זה לבנקים בישראל. אם ניקח, לצורך העניין, את עניין הריבית: החוק מגביל היום את השוק החוץ-בנקאי עד 9%, כאשר הבנקים לא מוגבלים. לא מזמן נפתח השיח, והבנקים החליטו לעשות לנו טובה: אנחנו מוכנים שתגבילו אותנו, אבל רק ב-20%. כאילו זה לא מספיק.

שמעתי את דבריו של חברי חבר הכנסת מרגלית, שמדבר על הפערים והרווחים העצומים של החברות הגדולות, של הטייקונים, של המונופולים. חבר'ה, מתחת לאף שלנו מייצרים פה נזק כפול: פעם אחת לא נותנים כסף, ובפעם השנייה, כאשר כן מחליטים לתת אותו, נותנים רק למי שיכול, וגובים עליו ערמות של כסף אחרי זה. אם אנחנו באמת רוצים לעשות שינוי, רוצים לעזור לאזרחים, נתחיל מהסוף להתחלה – בואו נגביל את עניין העמלות: עמלת שורה, עמלת נקודה, עמלת פקידים ופקידות, עמלת אירוע חברתי; אולי גם יש עמלת מסיבת אחר-הצהריים עם כוס תה.

מיליארדים – לא מזמן פורסם – גובה הרווחים של הבנקים. מיליארדים, רבותי, מיליארדים. מה נשתנו? מה שונים הבנקים מיתר החברות הציבוריות או הפרטיות שכל הציבור מזדעק עליהן? צריך לקחת את הנושא הזה ברצינות.

אני אחתור לסיום ואני אגיד לכם שאם אנחנו באמת רוצים לעזור לאותם אנשים, וכן, גם לעסקים הקטנים, להפך, אנחנו צריכים למצוא את הדרך להסדיר את השוק החוץ-בנקאי, כזה שיאפשר לאנשים למצוא כתף – או לחלופין לחייב את הבנקים לתת מה שאפשר, למי שגם יש לו כמובן יכולת ההחזרה; אנחנו לא רוצים שיקרה לנו מה שקרה בארצות-הברית.

לא יכול להיות מצב שבו אנחנו מנצלים את הציבור מחד גיסא, וזועקים באמתלה של "עולם תחתון", "עולם עליון", "עולם קיצוני", על אותו שוק חוץ-בנקאי, שהוא היחיד היום, היחיד, שנותן מענה אמיתי – –

היו"ר יואל חסון:

נא לסיים.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – לאותם אלה שהבנקים לא יכולים לתת להם.

אני אסכם ואומר שאם בסופו של יום אנחנו נגביל את השימוש במזומן, אנחנו נפגע אך ורק – לא בשוק הבנקאות החוץ-הבנקאי; אך ורק באזרחים, שאנחנו שלוחיהם.

היו"ר יואל חסון:

תודה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, חבר הכנסת חזן. חבר הכנסת יוסי יונה, בבקשה.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, אני רוצה להתייחס לתופעה שהתגלתה לעיני, ומן הסתם לעינינו, לרבים מאתנו: התפרסמה ידיעה על כך שחברת בנייה מבטיחה הקמתה של שכונה בקריית-גת, ובאופן חד-משמעי ומוצהר אומרת: לא למזרחיים, לאשכנזים בלבד.

עיסאווי פריג' (מרצ):

יוסי יונה (המחנה הציוני):

— — — זה היה בערוץ 2. ולאחר שהדבר התפרסם — — —

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

— — —

יוסי יונה (המחנה הציוני):

לא למזרחיים. כן.

היו"ר יואל חסון:

צריך לראות.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

— — — צריכים לראות — — —

היו"ר יואל חסון:

צריכים לראות כדי להאמין. צריך לראות כדי להאמין.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

כן. אתם לא תאמינו.

היו"ר יואל חסון:

— — — את זה באינטרנט.

עיסאווי פריג' (מרצ):

— — —

יוסי יונה (המחנה הציוני):

— — — אז

איימן עודה (הרשימה המשותפת):

— — —

יוסי יונה (המחנה הציוני):

איימן, בה במידה שהערבים נכללים בתוך הקטגוריה "מזרחיים", אז זה גם לא לערבים.

בכל אופן, ובוודאי ללא מודעות לממד הגזעני, הבוטה, שנמצא — — —

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

— — — ברורה. — — — מעבר לכל הדברים הרעים שצריך להגיד על זה — זאת עבירה על החוק.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

כן. התכוונתי לומר זאת, שלי, בהמשך.

ודאי שהחברה הסירה מייד את הסרטון הזה כאשר באו התגובות. כלומר, שימו לב רק לחוסר המודעות הזה. מישהו צריך להקיש על הדלת שלהם ולהגיד, ולומר להם: גזענות. ורק אז הם מתעוררים ואומרים: אוה, סליחה, ואנחנו נעשה חשבון נפש ונלמד את הנושא הזה לעומקו ונסיק את הלקחים.

עכשיו, הביטו, זה בעצם, אם תרצו — —

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

אין זו אגדה.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

– – זו איזו אינדיקציה לבעיה – כן, אין זו אגדה. הגזענות בישראל אינה אגדה. אם תרצו, באמת, זו האינדיקציה לתופעה יותר עמוקה ויותר רווחת.

הנה, החלטת ממשלת ישראל לפני כמה ימים, ב-21 בחודש, להקים חמישה יישובים בנגב – קהילתיים. ולמה הדבר הזה יביא? ראש מועצת מרחבים, חג'ג', אומר: אני לעולם לא אשלח את הילד שלי לאופקים. להיכן הוא ישלח את הילד שלו? ישלח את הילד שלו ליישוב הקהילתי. הנה פעולה של הממשלה. ממשה שמדברת כל כך המון על חשיבותה של הפריפריה וחיזוקה של הפריפריה, הנגב והגליל, הולכת באיוולתה הרבה, בונה את היישובים הקהילתיים הללו, ואולי ביודעין או שלא ביודעין מחלישה באופן דרסטי את החוסן של היישובים הקיימים. למה לא לפתח את אופקים? למה לא לפתח את דימונה? למה לא? למה להקים עוד יישוב קהילתי שמושך את האוכלוסייה החזקה, הן מדימונה, ומביא אוכלוסיות חזקות, אולי ממרכז הארץ? ודבר מוביל לדבר. והנה יש לנו ועדות הקבלה, שמעולם לא היה לנו אומץ לנגוע בהן; שהן מאפשרות בדרכים כאלה, עקלקלות ואחרות, סגרגציה אתנית.

אני אסיים באמת במשהו שהוא מאוד אירוני, מאוד אירוני: אחד מהיישובים האלה שהולכים להיבנות בנגב נקרא נווה-גוריון. מה יאמר בן-גוריון, האיש שחשב להביא את כל העולים מכל קצות העולם, לשכן אותם במדינה הזו, לערבב אותם יחד וליצור איזה כור היתוך?

היו"ר יואל חסון:

תודה.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

מה יאמר בן-גוריון על נווה-גוריון הזה, שהולך לפגוע ביישובים שנבנו בדי עמל בשנות ה-50?

לכן אמרת, חברתי שלי יחימוביץ, שהתופעה הזו שצינתי, ודאי שהיא מנוגדת לחוק. אני חושב שגם אנחנו צריכים לשנס מותנינו ולחשוב באופן מעמיק יותר ולחוקק חוקים כאלה ואחרים שימגרו את התופעה הזו אחת ולתמיד. תודה לך, אדוני היושב-ראש.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה. אדוני, על דברייך ביקש להגיב שר השיכון, השר גלנט. במקרה הזה, אדוני השר, מוקצות לך חמש דקות בלבד. עד חמש דקות, כמובן. בבקשה.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, ידידי חבר הכנסת, פרופסור יונה, מאחר ששמעתי את דברייך בעניין היישובים, לא יכולתי להישאר לשבת, ואני רוצה לומר לך כמה דברים. האמירה שאמרת עכשיו היא זריית חול בעיני הציבור; אני מקווה שהיא נעשית מתוך אי-ידיעה ולא מתוך כוונה שלילית. ואני רוצה להסביר מה אנחנו עושים ומה אנחנו לא עושים בנגב.

ראשית, אנחנו משקיעים 95% ממאמצינו כמשרד בינוי ושיכון בערים קיימות, בחיזוקן ובשגשוגן. אנחנו חתמנו הסכם-גג עם באר-שבע להקמת 20,000 יחידות דיור בחומש הקרוב; אנחנו חתמנו הסכם-גג עם אשקלון להקמת 31,000 יחידות דיור בחומש הקרוב; אנחנו במגעים לחתימת הסכם-גג עם ירוחם ל-4,000 יחידות דיור. אתם מכירים היטב את ראש העיר.

אנחנו פועלים ללא הבדל באשר למנהיגות העירונית או לכל שיקול אחר, ומה שעומד לנגד עינינו הוא חיזוק הפריפריה.

היעד המרכזי בהקשר הזה הוא קודם כול חיזוקן של ערי הדרום המרכזיות, ובראשן מטרופולין באר-שבע. אם באר-שבע העיר תהפוך להיות מה שאנחנו מתכננים – קרי, בעוד דור אחד עיר של מיליון נפש, ובעוד עשר שנים עיר של חצי מיליון נפש, שיש בה את כל המרכזים הנדרשים: ספורט, תרבות, רפואה; בית-חולים שני יוקם, אוניברסיטה, מרכזי סייבר ואחרים לתעסוקה; תחבורה מתקדמת וכדומה – אזי השמש הזו בבאר-שבע תקרין על סביבותיה, קרי, דימונה, ערד, אופקים, ירוחם, נתיבות וכדומה. וזה חלק אחד במאמץ.

החלק השני זה אותן ערי המחוז החזקות, להפוך אותן למשהו אחר. ואני מדבר על כל המקומות האלה, ואני בקשר אישי, הדוק, עם ראשי הערים, גם עם מיכאל ביטון בירוחם וגם עם בני ביטון – – –

יוסי יונה (המחנה הציוני):

אדוני השר, אתה יודע – – –

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

לא ענית לו עדיין.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אתם – למה אתה לא – אתה הרי פרופסור. לימדו אותך שיש קצת דרך ארץ.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

נכון, אבל יש קריאת ביניים.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

נכון שלא – נכון שלא הפסדתי – – –

יוסי יונה (המחנה הציוני):

– – – קריאות ביניים, השר.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

תן לי.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

לא קרה כלום.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

תן לי לדבר.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

לא קרה כלום.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אני בן-אדם פשוט, לא פרופסור.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

דרך ארץ כוללת שאלות ביניים – – –

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

– – –

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אני שמה לב לנימה של לגלוג כשאתה מכנה אותו "פרופסור".

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

לא. אני מכבד את הדבר הזה, ואני חושב שהראשונים שצריכים ללמד את הציבור דרך ארץ הם המנהיגים האקדמיים שלו, כי הם מחנכים את הדורות. עכשיו – – –

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אבל אתה מתנשא עליו בדיבור הזה.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

מי את שתגידי לי שאני מתנשא?

עיסאווי פריג' (מרצ):

– – –

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אני אומרת לך שאתה מתנשא עליו עכשיו – –

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

נו, באמת.

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

— — מטיף לו מוסר — —

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

את גם רוצה להטיף לי מוסר?

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

— — איך הוא צריך להתנהג. הוא פרופסור. אני קוראת אותך לסדר — קריאת ביניים.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

מה את רוצה עוד ללמד אותי?

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אני רוצה שתשיב לו על השאלה שלו ולא תתנשא עליו.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אני אשיב על מה שאני רוצה, ועליתי הנה — —

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אתה לא תתנשא עליו, וגם בלי להיות מודע, אתה ממשיך את הקו שיוסי יונה פרס כאן מעל הדוכן.

היו"ר יואל חסון:

חברת הכנסת יחימוביץ, תודה רבה. בבקשה, אדוני.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אני יכול להמשיך? זה יתקזז מהחמש דקות שלי?

היו"ר יואל חסון:

לא.

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

אוקיי. ועכשיו אני בא למעגל השני. המעגל השני הוא אותן ערי מחוז שצריך לחזק. וערי המחוז האלה יהיו עוגנים בסביבה שלהן. עכשיו, לצד זה שהמדינה, דרך חיזוק היישובים הקיימים, צריכה לתמוך באזרחים שלה ולמצוא להם פתרונות, באה פאזה אחרת, והפאזה הזאת היא שהאזרחים במדינה צריכים להתנדב וללכת למקומות מרוחקים כדי שהאחיזה של המדינה במקומות האלה תגבר. עכשיו, בואו נכניס את הדברים לפרופורציה; אנחנו מדברים על ארבעה יישובים, שבכל אחד מהם יש 400 יחידות דיור, ועל עוד יישוב אחד, שבעזרת השם יהיו בו 2,500 יחידות דיור. הדבר הזה – –

מאיר כהן (יש עתיד):

איזה?

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

נווה-גוריון, ליד רביבים פחות או יותר. עכשיו, אני רוצה לתת לכם כמה מילים על פרופורציות: מדרום לקו של באר-שבע, אם אתה מתחיל אותו, לצורך העניין – נירים, עובר לחצרים, עובר לבאר-שבע, עובר לנבטים – מדרום לקו הזה האוכלוסייה היהודית מונה 100,000 נפש. החזון של בן-גוריון דיבר על דבר אחר. ואני חושב שהראשונים שצריכים לתמוך בזה הם אלה שהיו רוצים לראות את עצמם ממשיכי דרכו של בן-גוריון, ולא לבוא ולהתנגד באופן גורף כהתנגדות מפני שהדבר הזה משרת אינטרס פוליטי צר כלשהו. ההסתכלות הזאת היא הסתכלות לא נכונה. הדבר הזה לא יחליש את היישובים הקיימים, הוא יחזק אותם.

אני אגיד לך יותר מזה – –

יוסי יונה (המחנה הציוני):

שר הבינוי והשיכון יואב גלנט:

– – כשאני מסתכל על המקום הנפלא הזה שנקרא "עלה נגב", שהקים האלוף במילואים, חברי דורון אלמוג, ביוזמה פרטית ובסיוע של הממשלה, והממשלה אישרה לו להקים שם בית-חולים טיפולי לילדים שגורלם לא שפר עליהם והם נמצאים שם; ולבית-החולים הזה צריך צוות, ולצוות הזה צריך מגורים, ואנחנו קבענו מגורים של 30 משפחות בתקציב מימון שלנו, של משרד הבינוי והשיכון, ונוסף על כך, אפשרות שצמוד דופן למקום הזה יהיו 400 יחידות דיור, שיגורו בהן כל האנשים שלא מוצאים מקום במרחבים או במקומות אחרים. האם זה יחליש את הנגב? התשובה היא: זה לא יחליש את הנגב, זה יחזק את הנגב. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה, אדוני. אני מודה לך.

יוסי יונה (המחנה הציוני):

היו"ר יואל חסון:

הדובר הבא – לא, זה ממש דיון בתוך דיון. חבר'ה, זה דיון בתוך דיון.

שלי יחימוביץ (המחנה הציוני):

אבל הוא לא ענה על השאלה – – –

יוסי יונה (המחנה הציוני):

אני לא מבין איך – – – מסכנים יישובים קיימים – – –

היו"ר יואל חסון:

חבר'ה, זה היה פה דיון בתוך דיון, בואו נחזור לדיון עצמו. חבר הכנסת זחאלקה – לא נמצא. חבר הכנסת אייכלר, בבקשה. חבר הכנסת יונה, יש לך מספיק קריאות ראשונות היום, תוכל לעלות

ולהגיב על דבריו מספיק פעמים. אני לא יודע אם הוא יהיה כאן, אבל – – – חבר הכנסת אייכלר, בבקשה. שלוש דקות.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת – –

עיסאווי פריג' (מרצ):

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

– – אני אומר קודם כול משפט אחד, על-פי התקנון. אני חושב שאין בתקנון שצריך לדבר על הנושא, אבל בכל זאת, למען כבוד הכנסת. אמרו לי שהחוק הזה בא לאפשר פתיחת כרטיסי אשראי בכל מיני חברות, נוסף על הבנקים, כל מיני דברים טובים. אבל מה שאני קורא פה, לפחות בתקציר, זה עוד מפקחים, ועוד רגולציה, ועוד הכבדה, ועוד חובות רישוי, ועוד ועוד ועוד כבלים על האזרחים ועל המסחר. אז – זה מה שיש לי לומר על החוק עצמו.

ועכשיו אני רוצה לתת ציון לשבח לשר אחד במוסקבה, קוראים לו אופיר אקוניס – השר היחיד שהתייצב בגבורה וגילה את הסוד, שהתעמולה הסובייטית שהפחידה את ראש הממשלה ואת שרי הממשלה, כאילו מה שנקרא "תיקון אייכלר" עמד לסתום פיות, הוא שקר וכזב. הוא בא לפתוח פיות לכל הציבורים ולכל מי שרוצה, כולל עובדי רשות השידור, רק שהם יהיו חייבים בכללי אתיקה מינימליים. והכנסת בפחדנותה – והממשלה בפחדנותה – ביטלה היום חוק שאומר שיש להימנע מחד-צדדיות. מי לא יודע – איזה אזרח לא יודע איזה חד-צדדיות יש בתקשורת הישראלית – –

נחמן שי (המחנה הציוני):

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

– – מי לא יודע איזה משפטים קדומים, החברים של נחמן שי – –

קריאות:

נחמן שי (המחנה הציוני):

ממתי אתה מומחה לפחד?

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

--- אתה --- מספר אחת אתה.

היו"ר יואל חסון:

אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה, אדוני.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

60 שנה סתמתם את פיות העם; 60 שנה מנעתם מהאזרחים לדעת את האמת. 60 שנה שאתם מונעים חופש ביטוי מעולים חדשים, מחרדים, מיהודים, ואתם מכניסים רעל בקרב הנוער כאילו תורת ישראל היא נגד הדמוקרטיה, כאילו ערכי עם ישראל הם נגד האנושיות. בדיוק ההפך שבהפך. אתם ביטלתם היום חוק שמונע מתן ציונים לציבורים. תארו לעצמכם שייתנו לי תוכנית ברדיו שאני אטיף מוסר ואגנה ואשמיץ כל שבוע את אלה שלא שומרים שבת, כמה הם לא בסדר. וברשות השידור יש אנשים שיש להם תוכניות, והם זורקים שם את כל האיבה שלהם, את כל הרפש שלהם, על ציבורים שלמים.

החוק רצה לאסור הדבקת תגים על ציבורים. מי יכול למנוע דבר כזה? אבל מה קורה במוסקבה, למה אמרתי מוסקבה? --

קריאות:

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

-- כי ברית-המועצות - אדוני, אני רוצה שתוריד לי את כל הדקות שהבולשביקים מפריעים

לי.

היו"ר יואל חסון:

לא, אני לא אוריד, אדוני.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אם אתה לא תוריד, גם אתה בולשביק. גם אתה בולשביק.

נחמן שי (המחנה הציוני):

לא להעליב את היושב-ראש.

היו"ר יואל חסון:

זה עוד לא כינו אותי.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

בולשביקים.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה, אדוני. תם זמנך.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

לא תם זמני.

היו"ר יואל חסון:

אדוני, תם זמנך. תודה רבה.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אתה יודע מה? תעשה סצנה תקשורתית, תוריד אותי עם סדרנים – – –

היו"ר יואל חסון:

לא, אני לא אוריד אותך. אני מבקש ממך לרדת. אני מודה לך.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אז אני יורד. יש לנו עוד קריאות ראשונות. אנחנו לא מפחדים מכם, וצל"ש לאופיר אקוניס, הגיבור היחיד בממשלה, שלא פחד מכם, בולשביקים.

היו"ר יואל חסון:

אני מודה לך, אדוני. תודה רבה.

קריאות:

היו"ר יואל חסון:

חברת הכנסת, חברי הכנסת ---

נחמן שי (המחנה הציוני):

רב-צל"ש ---

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת נחמן שי.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

איזה אמת? ---

היו"ר יואל חסון:

--- בצעקות.

מיקי לוי (יש עתיד):

למה אתה בממשלה הזאת?

היו"ר יואל חסון:

לא צריך לעשות ליווי קולי כשהוא חוזר למקומו. תודה רבה.

קריאה:

היו"ר יואל חסון:

חברת הכנסת יעל גרמן – לא נמצאת; חבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס – לא נמצא; חבר הכנסת מיקי לוי, נמצא ואף נשמע. בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

מיקי לוי (יש עתיד):

אדוני היושב-ראש, אדוני סגן שר האוצר, הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים לגבי מוסדות חוץ-בנקאיים היא הצעה חשובה מאוד, ומי שעולה לדוכן הזה ואומר שמי שיבואו לקבל הלוואות הם אלה שלא קיבלו הלוואה בבנקים אינו מכיר את ההצעה בכללותה; אינו מכיר את הפיקוח והרגולציה שההצעה הזאת באה לשים על אותם מוסדות חוץ-בנקאיים, אותם צ'ינג'ים למיניהם, שעד לרגע זה, כי עדיין אין חוק בעניין הזה, מבצעים הלוואות, לעתים הלוואות שערורייתיות – ראו הריבית הקצוצה שאותן חברות האשראי מציעות לכל אחד ואחד מאתנו. לא צריך להביא עדים, לא צריך כלום, ישר לטלפון הסלולרי אתה מקבל הצעה: בוא קח 50,000 שקל, רק – אלא מה? הריבית היא ריבית קצוצה, ריבית בעייתית מאוד לגבי אזרחי מדינת ישראל.

הצעת החוק הזאת, שהיא משותפת לאגף התקציבים ולאגף שוק ההון, נוגעת בכלל הגופים המוסדיים, וכן לנותני אשראי חוץ-בנקאי, כולם תחת רגולטור אחד. עד עכשיו היה איש הישר בעיניו יעשה, חברים. מעתה יהיה רגולטור שיפקח על כל המהלכים של כל המוסדות החוץ-בנקאיים. היא תאפשר חלופה הולמת גם למערכת הבנקאית, וזה הדבר החשוב ביותר – מניעה מגורמים עברייניים לעשות שימוש שהם עושים עד היום במערכות האלה.

בקדנציה הקודמת הבאנו את חוק הצ'יינג'ים, מה שנקרא "נותני שירותי מטבע", חוק שמחייב כל אחד שבא עם מזומן לבצע החלפה של כסף, של יותר מ-10,000 שקל, חייב לבוא ולהזדהות, והדיווח יישמר אצל אותו צ'יינג'. הדבר נכון לגבי אלה שמגיעים עם צ'קים מעל 50,000 שקל.

חברים, אני לא יודע כמה מבאי הבית הזה יודעים: הצ'יינג'ים, נותני שירותי המטבע, תקשיבו, מגלגלים 80 מיליארד שקל בשנה – 80 מיליארד שקל בשנה. אני מאוד מקווה שהרגולציה הזאת תפקח עליהם. לא ייתכן שסכומים כאלה יתגלגלו בלי פיקוח.

היו"ר יואל חסון:

תודה.

מיקי לוי (יש עתיד):

חצי דקה, אדוני. לא יכול להיות שחלק מהכספים יוברחו כסף להלבנה אל מחוץ למדינת ישראל. חובתנו של הרגולטור לפקח לא רק על המוסדות, אלא גם על מבקשי ההלוואות ומבקשי – האזרחים. צריך להגן, לפקח על הריבית ולפקח על מתן העמלות, כדי שהנושא הזה לא יהפוך – –

היו"ר יואל חסון:

תודה.

מיקי לוי (יש עתיד):

– – להתעמרות באזרחי מדינת ישראל. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך. הדובר הבא – חבר הכנסת באסל גטאס. בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, כמובן, צריך להתייחס לחוק עצמו. עקרונית, אני בעד, אבל אני בעד שהוא יובא לדין בוועדת הכספים; זה המקום הטבעי והמומחה לדון בהצעת חוק כזאת. ראוי לעשות רגולציה לחוק ההלוואות החוץ-בנקאיות, למנוע ממנו להתגלגל לכיוון

שוק אפור, וטוב שיהיה שוק של הלוואות חוץ-בנקאיות, ולעשות תחרות אמיתית, אבל מצד שני צריך לפקח שהוא לא יהפוך, כפי שאמרתי, לסוג של שוק אפור.

אני רוצה לעשות סיבוב פרסה ולחזור להתייחס לחוק שכבר עבר בקריאה שנייה ושלישית, לפני כמה דקות, ולהגיד לכם שבדיעבד, אומנם אנחנו בעד חופש ביטוי מלא, אבל רק לקרוא מה שכתוב בהצעת החוק, או במה שנקרא הצהרת נקדי, ולהשוות עם הכתבה שהייתה בערוץ 10 במוצאי-שבת, במגזין, על מפלגת בל"ד, ולראות שאולי היה, ואללה, דרוש מה שבהצהרת נקדי. אם התקשורת בוחרת בעצמה להיות חד-צדדית, להיות משועבדת לתכתיבים של השב"כ, או של מוסד ביטחוני אחר, ששם לו מטרה עכשיו וכרגע, במיוחד בימים אלה, להשחיר ולהשחיר מפלגה חוקית שמיוצגת בכנסת וזוכה לאהדה ציבורית, ויש לה, לפחות בבחירות האחרונות שהיא רצה לבד, יותר מ-100,000 קולות, ולנסות באופן שפל לקשור אותה למעשים של טרור, לעבירות ביטחוניות – אני פשוט מזדעזע לראות תקשורת מגויסת ומתגייסת שהופכת את עצמה לכמעט שפחה – איך אומרים?

--

היו"ר יואל חסון:

שפחה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

-- למסרים או לתכתיבים ביטחוניים. בל"ד היא המפלגה אולי הדמוקרטית ביותר המיוצגת

בכנסת --

ענת ברקו (הליכוד):

אווה --

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

-- עם אג'נדה ברורה. לא צריך לחפש במחבואים לבוא לראות את --

ענת ברקו (הליכוד):

חתרנות נגד מדינת ישראל.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – את רבי-השיח שאנחנו עושים, לבוא לבקר במחנות הילדים, איך אנחנו מחנכים את הילדים, את הדור הצעיר הערבי, את אחדות הצעירים שלנו, על איזה ערכים אנחנו מחנכים – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

– – בשבת.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – ערכים של דמוקרטיה, ערכים של כבוד לאחר, אבל ערכים של גאווה לאומית, כן – –

היו"ר יואל חסון:

תודה. תודה לך.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – גאווה של אנשים שהם ילידים, של בעלי המולדת.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה, אדוני. אני מאוד מודה לך. חבר הכנסת עפר שלח – לא נמצא. חבר הכנסת עיסאווי פריג', אחרון הדוברים, ואנחנו אחר כך ניגשים להצבעה. שלוש דקות.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, לשם שינוי, אני רוצה להתייחס לעצם החוק עצמו. עוברת לנו מתחת לרדאר, חברים, מה שקרוי הרפורמה בבנקאות, שחילקו אותה לשלושה חלקים. החלק הראשון עבר במה שקרוי חוק הבנקאות, חוק אשראי חוץ-בנקאי, ועכשיו אנחנו באים כאן ומציעים הצעת חוק לשם פיקוח, רגולטור על הגופים החוץ-בנקאיים למתן אשראי. חברים, תקשיבו, עובר לנו דבר מאוד מסוכן בימים האחרונים בכל מה שקרוי רפורמת הבנקאות. המדיניות שהתחילה וממשיכה בכל הרפורמה יש לה מטרה אחת – על פניו המילים המכובסות: עידוד צמיחה ותחרות בענף האשראי, אבל מה קורה בפועל? יש מצעד איווולת כלכלי מסוכן, שאנחנו – ואזרחים רבים

ישלמו את המחיר. דוחפים אשראי למשקי-הבית בכל מיני שיטות ובכל מיני תעלולים, שימים יגידו כמה זה יעלה לנו. התחילו באפשרות לתת אשראי דרך – – –

מיקי לוי (יש עתיד):

שוק שחור זה יותר גרוע.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אני יודע טוב מאוד מה שאני אומר. תקשיבו, מעודדים אותנו – הקימו את הגופים החוץ-בנקאיים בחוק נאוי, לקחת 2.5 מיליארד שקל עד 5 מיליארד מכספי הפנסיה, לקחת את הכסף הזה ולתת את זה כאשראי, כביכול, לעסקים קטנים. מה התוצאה, חברים? חברים, נותנים את האשראי, רוצים לתת את האשראי הזה, למשקי-בית. ואני אומר, ורק מצטט מחקר שהיה בעיתון "אקונומיסט" שבוע האחרון: הסכנה מחובות משקי-הבית, ברגע שאני דוחף הלוואות למשקי-בית, ועל אחת כמה וכמה לא דרך בנקים אלא דרך עבריינים, וצ'יינג'ים, וגופים חוץ-בנקאיים שחייבים לגבות את הכסף הזה, ואתם קוראים לזה בכל מיני שיטות וכותרות יפות.

אני מתריע כאן. מתקיים כאן מצעד איוולת מסוכן. אנחנו עוד נשלם ביוקר – –

היו"ר יואל חסון:

תודה.

עיסאווי פריג' (מרצ):

– על מה שקרוי רפורמת הבנקאות. להקים רגולטור זה דבר טוב, אבל המהלך הזה מסוכן, מסוכן, ובא לשרת את בעלי ההון, ובא להרביץ בכל כיוון נגד משקי-הבית והאזרח הפשוט. תודה, אדוני.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה.

אנחנו ניגשים להצבעה על הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים). ההצבעה עכשיו.

הצבעה מס' 4

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 60

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ-מוסדיים), התשע"ו–2015, לוועדה שתקבע ועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר יואל חסון:

60 בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. אני קובע שהצעת החוק עברה. סגן שר האוצר ביקש להעביר את זה לוועדת הרפורמות של חבר הכנסת אלי כהן, אבל הייתה כאן הצעה לוועדת הכספים. לפיכך זה יעבור לדיון בוועדת הכנסת. תודה רבה.

הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו–2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/974); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר יואל חסון:

הצעת החוק הבאה, הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו–2015, לקריאה ראשונה. יציג אותה סגן שר האוצר יצחק כהן. בבקשה, אדוני.

עיסאווי פריג' (מרצ):

מה לך ולתכנון ובנייה?

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת, אני מבקש לא להפריע לסגן השר.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, חבר הכנסת עיסאווי פריג', הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), קריאה ראשונה.

אני מתכבד להביא בפניכם היום לקריאה ראשונה את הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו-2015. בדצמבר 2013 התקבלה החלטה בעניין הפרטת – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

סליחה, אדוני, דקה בבקשה. דקה. חברי הכנסת היקרים, אנחנו מבקשים קצת שקט באולם. סגן השר מציג את הצעת החוק ואי-אפשר לשמוע אותו. תודה רבה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

תודה רבה. להתחיל מההתחלה? אני מתכבד להביא בפניכם היום לקריאה ראשונה את הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו-2015. בדצמבר 2013 התקבלה החלטה בעניין הפרטת חברת תע"ש, ותהליך ההפרטה נמצא בעיצומו. הצעת החוק המונחת בפניכם נועדה לפתור קושי הצפוי להתעורר מבחינת דיני התכנון והבנייה בקשר למבנים של תע"ש לאחר ההפרטה, מבנים אשר בעקבות ההפרטה יהפכו לכאורה ממתקנים ביטחוניים למתקנים אזרחיים.

היו"ר טלי פלוסקוב:

חבר הכנסת זאב בנימין בגין, אני מבקשת. אני שומעת כאן את השיחות שלכם. רבותי, קצת כבוד לסגן השר בבקשה.

סגן שר האוצר יצחק כהן:

לא, לחוק, לכנסת, לא לי. אני מוחל על כבודי.

כיתר המתקנים המשרתים את פעילותן של חברות ממשלתיות ביטחוניות, המתקנים של תע"ש הוקמו במהלך השנים כמתקנים ביטחוניים, מכוח היתרים שנותנת הוועדה למתקנים ביטחוניים וללא צורך באישור תוכנית מתאר. בהתאם להוראות החוק הקיימות היום, עם ההפרטה, כאשר המתקנים עוברים לבעלות רוכש פרטי ואינם עוד מתקנים של חברה ממשלתית ביטחונית, הם כבר אינם מתקנים ביטחוניים בהתאם לחוק ומחויבים בתוכנית מתאר והיתרים ככל מבנה אזרחי אחר. כך שלמעשה מרגע ההפרטה הם הופכים לבלתי חוקיים.

מיקי, איך תצביע בעד? אתה לא שומע. מיקי, איך תצביע בעד אם אתה לא מבין אותי? לא

תבין.

מיקי לוי (יש עתיד):

אני מצביע בעדך. הרוב בעדך – – –

סגן שר האוצר יצחק כהן:

הצעת החוק מבקשת לקבוע תקופות ביניים, אשר במהלכן ימשיכו לראות במתקנים אלו מתקנים ביטחוניים ויתאפשר בינוי חדש, כפי שמתאפשר במתקנים ביטחוניים. במהלך תקופה זו צפויה המדינה להשלים את תהליך אישור תוכניות המתאר למתחמים שבהם ממוקמים מתקני החברה, תהליך שכבר התחיל. בסיומו יהיה ניתן להסדיר את מעמד המתקנים האמורים כדין.

בהתבסס על ההנחה שהמדינה ולא הרוכש היא זו הממונה על קידום התוכנית, מוצע כי תקופת הביניים תימשך ארבע שנים לאחר אישור התוכנית. עם זאת, נקבעו בהצעת החוק מנגנונים המגבילים פרק זה במצב שבו אישור התוכנית מתמהמה; נקבע פרק זמן מוגבל להפקדת התוכנית, וכן פרק זמן מוגבל ממועד הפקדת התוכנית ועד אישורה, וזאת כדי למנוע מצב שבו קידום התוכנית מתעכב והמתקנים נהנים ממעמד של מתקנים ביטחוניים במשך תקופה בלתי מוגבלת.

אשר על כן אבקש מכם, חברי חברי הכנסת, לאשר את הצעת החוק בקריאה ראשונה ולהעבירה לוועדת הפנים להכנה לקריאה שנייה ושלישית. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לסגן שר האוצר חבר הכנסת איציק כהן. אנחנו מתחילים בדיון. רשימת הדוברים נעולה. ראשון הדוברים, חבר הכנסת איציק שמולי – מוותר; חברת הכנסת תמר זנדברג – אינה נוכחת; חברת הכנסת קסניה סבטלובה – מוותרת; חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – מוותר. חבר הכנסת מאיר כהן.

מאיר כהן (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, חברות וחברי כנסת נכבדים, אני מוצא חובה להגיב על השיח שהיה בין האלוף גלנט, שר השיכון – אדוני האלוף גלנט, שר השיכון, אני מבקש שתקשיב – למה שהיה עם פרופסור יוסי יונה. וליוסי יונה אני רוצה להגיד – איציק כהן, בבקשה – פרופסור יוסי יונה שימש כפרופסור באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע. אני חייב להגיד, כמנהל בית-ספר, לא היה איש שכיבד את המקצוע, שהתואר כל כך הלם אותו בנגישות לבני עיירות הפיתוח. מעולם לא פניתי לפרופסור יוסי יונה בבקשה שיגיע לפגוש את התלמידים והוא סירב, והוא עשה את זה בהרבה חן. כי כאן הייתה איזו נימה של זלזול.

ובאשר להתיישבות בנגב, אדוני שר השיכון, כל מי שרוצה לבנות יישובים בכביש הערבה ובאזור בן-גוריון יבורך. בניית יישובים שהם יישובי שינה באזור אשל-הנשיא, אדוני השר, היא פסולה, ולבוא ליד דימונה ולהקים יישוב שינה זה פסול. ואני חייב לציין, שראשי היישובים שם מתנגדים לרעיון הזה. בדימונה יש פיתוח של שכונות נהדרות. מי שרוצה לגור בנגב, שיבוא לדימונה; ומי שרוצה לגור בנגב, שיבוא לירוחם. לא צריך לייצר עוד הפעם יישובים כמו גבעות-בר, איציק, שאתה מכיר, שאני התנגדתי.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

תגיד לו מה מודיעין ושוהם עשו ללוד ורמלה.

מאיר כהן (יש עתיד):

בוודאי. הקימו את היישובים האלה, גבעות-בר, והיום לקנות שם חצי דונם עולה, חברת הכנסת שלי, 800,000 שקלים. אז ממה נפשנו? רוצים להקים יישובים? בבקשה, תלכו לכביש הערבה. כל יישוב יבורך. אל תביאו יישובים צמודים לאופקים ולדימונה ולירוחם, אין בזה טעם. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, חבר הכנסת כהן. חברת הכנסת איילת נחמיאס ורבין – לא נמצאת; חבר הכנסת עמר בר-לב – מוותר; חברת הכנסת עליזה לביא – לא נמצאת. חבר הכנסת דב חנין. בבקשה, אדוני, שלוש דקות.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, תודה לך, רבותי השרים, עמיתי חברי הכנסת, נשיא בית-המשפט העליון השופט ברק היה ידוע באמירה שלו: מלוא הארץ משפט. וכנראה הממשלה מאמינה באמירה אחרת: מלוא הארץ ביטחון. ולכן מנסים פה לקדם הצעת חוק שבעצם מרחיבה את הפטור מדיני תכנון ובנייה מהמתקנים הביטחוניים שמשמשים את מערכת הביטחון הרחק אל מעבר להם, לחברות שעברו הפרטה והן כבר לגמרי, לכל דבר ועניין, לא חלק ממערכת הביטחון.

אדוני השר לביטחון פנים, כאשר אתה היית השר להגנת הסביבה אתה ניהלת התמודדות חשובה עם מערכת הביטחון, בין היתר בניסיון לומר גם למערכת הביטחון שגם מערכת הביטחון צריכה להיות כפופה לחקיקה סביבתית ולנורמות סביבתיות. כי מה לעשות, כאשר יש זיהום, זה לא

משנה לנו אם הוא הגיע ממתקן ביטחוני או ממתקן אזרחי. הפטור שניתן לכל מתקני הביטחון בישראל מדיני התכנון והבנייה הוא אחת הלקונות הבעייתיות והמסוכנות ביותר בחוק התכנון והבנייה. זו לקונה שהמשמעות שלה היא שחלקים גדולים מאוד ממדינת ישראל אינם כפופים לחוק הרגיל, המסודר, המאוזן, של תכנון ובנייה, שמאפשר בחינה מקצועית, מאפשר התנגדות, מאפשר דיון ציבורי.

אני אינני טוען שמתקן ביטחוני יכול להידון במוסדות תכנון בדיוק כמו שמתקן אזרחי יכול להידון, בוודאי יש הבדלים בין הדברים. אבל הפטור הגורף שיש למתקני הביטחון בדיני תכנון ובנייה הוא המקור, למשל, לזיהומי הקרקע והמים הקשים שקיימים באזור גוש-דן; שקיימים למשל באזור מתחם תע"ש לשעבר בגבול גבעתיים-תל-אביב; שקיימים למשל במתחם התעשיות הביטחוניות באזור רמת-השרון. כל הדברים האלה קרו בגלל פטורים מהוראות תכנוניות, בגלל פטורים מהוראות סביבתיות, בגלל פטורים מהגנה סביבתית.

מה שהמשלה מציעה היום הוא מהלך מרחיק לכת. הם לא מסתפקים בפטורים למתקנים ביטחוניים ששייכים למערכת הביטחון; הם אומרים, את הפטור הזה אנחנו נרחיב גם למקומות שעברו הפרטה וכבר אינם שייכים למערכת הביטחון. אז אם הייתה לנו, עמיתי חברי הכנסת, בעיה עם הפטור כאשר הוא חל על מערכות הביטחון – הפטור הגורף הסביבתי והתכנוני כאשר הוא חל על מערכות הביטחון per se, צאו וראו איזה בעיות תהיינה לנו כאשר הפטור הזה יורחב על כל הגורמים והגופים המופרטים.

היו"ר יואל חסון:

תודה.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אני מציע לכנסת להתנגד להצעת החוק הרעה הזאת.

היו"ר יואל חסון:

תודה. חברת הכנסת קארין אלהרר – מוותרת; חבר הכנסת אורן חזן, בבקשה – מוותר; חבר הכנסת אוסאמה סעדי – לא נמצא; חברת הכנסת רויטל סויד – לא נמצאת; חבר הכנסת יוסי יונה – לא נמצא; חבר הכנסת נחמן שי – לא נמצא; חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה – לא נמצא; חבר הכנסת ישראל אייכלר – לא נמצא; חברת הכנסת יעל גרמן – מוותרת; חבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס – לא נמצא; חבר הכנסת ברושי – בבקשה, אדוני. אחרון הדוברים. רשימת הדוברים נעולה.

איתן ברושי (המחנה הציוני):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, אנחנו עוד הפעם עוסקים בנושאים של בנייה, ואני לא רואה פה את שר האוצר או את סגנו, אבל אני יכול לומר, גם על-פי נתונים כלליים שאנחנו רואים בתקשורת, וגם לקראת דיון שמתקיים מחר במה שנקרא המועצה הארצית לתכנון ובנייה, שמי שעומד בראשה זה שר האוצר באמצעות אביגדור יצחקי. אנחנו רואים – במקומות שאין מגבלות ואין סיבה לקשיים אנחנו רואים גורמים שמערימים קשיים בלי סוף על בנייה.

מחר אמורים לאשר את הבנייה הנוספת במושבים ובקיבוצים. זאת בנייה שאושרה כבר, על-פי כל הקריטריונים, לפני כמה שנים בוועדות המקצועיות, והנה, אנחנו רואים מחלוקת שחלקה באה גם פה לידי ביטוי בביקורת על דבריו של שר הבינוי והשיכון גלנט. לא ניכנס למחלוקת שבאה לידי ביטוי בדבריו של חברי ראש העיר לשעבר בדימונה. אני חושב שיהיה נכון לומר שישראל זקוקה במובן הדמוגרפי ליישובים עירוניים גדולים, וישראל חייבת במובן הגיאוגרפי גם יישובים כפריים קטנים. הצירוף של יישובים עירוניים גדולים נותני שירותים, בעלי יכולת לתת את הנדרש במאה ה-21 לתושבים רבים, לרבות בפריפריה, יחד עם פריסה גיאוגרפית של יישובים שמבטיחים רצף טריטוריאלי ולא איים-איים – הנה, הגיע סגן שר הבינוי והשיכון. אתה בטח יודע שבהמשך לתשובתך על תמ"א 35 מחר מתקיימת ישיבה במועצה הארצית. אני אומר לחברי הכנסת, עדיין לא הפנימו בפקידות של האוצר וברשות מקרקעי ישראל את המתחייב ממדיניות הממשלה שמטרתה לעודד בנייה, להקל את הבנייה, ולהפוך כל מקום אפשרי לפתרון של מצוקת הדיור.

לכן אני אומר כאן שהשאלה היא לא רק השאלה שעליה נצביע תכף, לצערי בחלוקות ההיסטוריות של קואליציה-אופוזיציה –

היו"ר יואל חסון:

תודה.

איתן ברושי (המחנה הציוני):

– אלא קודם כול צריך לקדם את הבנייה בכל מקום. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה, אדוני.

אנחנו עוברים להצבעה על הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105). בבקשה.

הצבעה מס' 5

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 42

נגד – 32

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק התכנון והבנייה (תיקון מס' 105), התשע"ו–2015, לוועדת הפנים והגנת הסביבה נתקבלה.

היו"ר יואל חסון:

בעד – 42, נגד – 32. הצעת החוק עברה.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אדוני, אני נגד.

היו"ר יואל חסון:

אני מוסיף את חבר הכנסת אראל מרגלית, שמצביע נגד; חבר הכנסת רזבוזוב. זה לא משפיע, כמובן, על תוצאת ההצבעה, אבל רשמנו את זה בפרוטוקול.

הצעת החוק תועבר לוועדת הפנים והגנת הסביבה להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

הצעת חוק האזנת סתר (תיקון מס' 6) (האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע

ביטחוני), התשע"ו–2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/970); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר יואל חסון:

אנחנו ממשיכים בסדר-היום: הצעת חוק האזנת סתר (תיקון מס' 6) (האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני), התשע"ו–2015, לקריאה ראשונה. תציג את הצעת החוק שרת המשפטים – או השר לביטחון הפנים במקומה. בבקשה, אדוני.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה, הצעת חוק האזנת סתר (האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני), התשע"ו-2015, מבקשת להתאים את הוראות סעיף 4 לחוק האזנת סתר להתפתחויות הטכנולוגיות, וכן לעדכן את חלוקת העבודה בין גורמי הביטחון השונים.

סעיף 4 לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, מאפשר להאזין בהיתר לשיחות של עובד מערכת הביטחון במכשיר קשר אלחוטי או בטלפון נייד שניתנו לאותו עובד על-ידי מעסיקו. היתר זה יינתן לצורך מניעה של דליפת מידע ביטחוני רגיש שעלול לגרום נזק חמור לביטחון המדינה וכפוף לבקשה בכתב מאת ראש רשות ביטחון. התיקון המוצע מבקש לאפשר מתן היתר האזנה למניעת דליפת מידע ביטחוני גם ביחס לאמצעי תקשורת נוספים שניתנים לעובד מערכת הביטחון על-ידי מעסיקו, כגון מחשב נייד; שהרי טלפון נייד או מכשיר קשר כבר מזמן אינם מכשירי התקשורת היחידים המשמשים אותנו.

כמו כן מוצע לתקן את הגדרת המונח "עובד מערכת הביטחון", ולהחילה גם על עובדים של שירות הביטחון הכללי, עובדי המלמ"ב ועובדי המוסד.

הצעת החוק גם קובעת את חלוקת הסמכויות בין גופי הביטחון השונים. ההצעה מאפשרת לראש רשות ביטחון – ראש המוסד, ראש השב"כ או הממונה על הביטחון במערכת הביטחון, לבקש מהשר הממונה עליו היתר לביצוע האזנה לגבי עובדי מערכת הביטחון הקשורים אליו, לצד הותרת סמכות לראש השב"כ לבקש היתר האזנה לעובדי גופי ביטחון אחרים.

נוכח האמור לעיל, הממשלה מבקשת לאשר את הצעת החוק בקריאה ראשונה ולהעביר אותה לדין בוועדת החוץ והביטחון לשם הכנתה לקריאה שנייה ושלישית. תודה.

היו"ר יואל חסון:

אדוני, לי מופיע כאן ועדת החוקה, חוק ומשפט.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

הממשלה מבקשת ועדת חוץ וביטחון.

היו"ר יואל חסון:

טוב. ראשונת הדוברים, חברת הכנסת תמר זנדברג – לא נמצאת; חברת הכנסת קסניה סבטלובה – לא נמצאת; חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – מוותר; חברת הכנסת מיכל רוזין – לא נמצאת; חברת הכנסת איילת נחמיאס ורבין – לא נמצאת; חבר הכנסת עמר בר-לב – מוותר; חברת הכנסת עליזה לביא – לא נמצאת. חבר הכנסת דב חנין – בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, תודה לך, רבותי השרים, עמיתי חברי הכנסת, הנה מובא בפנינו עוד חוק שמרחיב את מנגנוני האזנת הסתר בישראל. אפשר היה לחשוב שחסרים לנו מנגנונים כאלה. עמיתי חברי הכנסת, מדינת ישראל היא אחת המדינות שבהן מנגנוני האזנת הסתר מפותחים במיוחד. אני לא אגלה פה סוד לחברי הכנסת באמירה שיש טענה רצינית שבישראל הידע בענייני האזנת סתר והיכולות בתחום האזנת הסתר הם מהמפותחים ביותר בעולם. האם צריך – – –

היו"ר יואל חסון:

אתה אומר את זה מניסיון אישי?

דב חנין (הרשימה המשותפת):

לא, לא. אני אומר את זה ברמה האקדמית הכללית. אני לא רוצה לגלות סודות מדינה מעל הדוכן הזה.

היו"ר יואל חסון:

לא, לא, חשבתי אם האזינו לך.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

לא, לא. אתה יודע, לחברי כנסת טוענים שאסור להאזין, אז בוא נאחז באמונה התמימה הזאת.

עמיתי חברי הכנסת, האם צריך להרחיב את מנגנוני האזנת הסתר בישראל? האם באמת חסרים לנו מנגנונים נוספים של האזנת סתר? התשובה שלי, עמיתי חברי הכנסת: לחלוטין לא.

אני רוצה להמשיך ולומר שבכלל השאלה של האזנת סתר הולכת והופכת לשאלה רלוונטית ומשמעותית, לא רק בהתמודדות שלנו כאן בישראל אלא בהתמודדות בעולם בכלל. תמיד זה נעשה

בחסות של הצרכים הביטחוניים, מאבק בפשיעה וכל מיני מטרות חברתיות מאוד ראויות ורצויות, אבל בחסות המטרות והדיבורים היפים והחשובים האלה, כולנו, עמיתי חברי הכנסת, הולכים ונדחקים לחברה של אח גדול. אנחנו לא רוצים להיות במקום הזה. בתוך מערכת האיזונים שבין יכולתן של רשויות חוק להגן על הציבור מפני פשיעה, מפני טרור, מפני פגיעות אחרות, לבין זכותם של אזרחים לשמור על פרטיות, להגן על חסיון השיחה שלהם – וזה לא משנה כרגע באיזו מערכת אנחנו מדברים – נדמה לי שהכף מתחילה לנטות לכיוון של יותר ריסון. הצעת החוק הזו לא הולכת בכיוון הזה, היא הולכת בכיוון הפוך.

לגופם של הדברים, המנגנונים שהיא מציעה הם מיותרים, כי יש למנגנונים האלה תשובות מספיקות לחלוטין בחקיקה הקיימת. אני לא אפרט כי זמני מסתיים כאן, אבל אני מציע לכנסת לדחות את הצעת החוק ולהתנגד לה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, דב חנין. חברת הכנסת קארין אלהרר.

קארין אלהרר (יש עתיד):

מוותרת.

היו"ר יואל חסון:

מוותרת. חבר הכנסת אורן חזן, בבקשה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, כבוד השרים, חברותי וחברי חברי הכנסת, לא תכננתי לעלות לדבר, אבל כאשר אני שומע את חבר הכנסת דב חנין, אני תוהה, ממה הוא כל כך חושש? ממה החברים באופוזיציה כל כך חוששים? כמה פעמים צריך להגיד שבמדינת ישראל אנחנו חיים, לא בשווייץ וגם לא בשבדיה – ועוד כל מיני פנינים של שקט בעולם? אם אין לנו ממה לפחד ואין לנו מה להסתיר, אז מדוע אנחנו לא תומכים?

רק לפני כמה ימים התברר שכן של אלוף בצבא, גם הוא קצין בדרגה בכירה – רק מכיוון שאינני רוצה לעשות שיימינג ולחטוא במה שאני טוען שהוא אחד הדברים הכי חמורים שקורים היום בחברה הישראלית אני לא אזכיר את שמו, אבל רק לפני כמה ימים גילינו איך קצין בכיר, בן של אלוף בצבא, לא עובר את בדיקת הפוליגרף השגררתית ונופל בשאלה בעניין מסירת מידע ביטחוני.

חברים, במציאות שבה אנו חיים, שבה אנחנו שולחים חיילים יום-יום, שעה-שעה – חיילים וחיילות – גם בתוך שטחי מדינת ישראל, וגורמים ביטחוניים אחרים הרבה מעבר לכך, אנחנו צריכים לזכור שיש לנו אחריות מלאה כלפיהם, ומעל כל זה יש לנו אחריות מלאה כלפי אזרחי מדינת ישראל. אם אנחנו חושבים שבאמתלה של איזו זכות לפרטיות אנחנו יכולים להפקיר את זכות הביטחון – מי שחושב כך שוגה. קטונתי מלהטיף מוסר, קטונתי מללמד, הרי לא מכבר היו החודשים שבהם זעקתי על גל הטרור שהולך ומתהווה לנגד עינינו. אמרו: חבר הכנסת חזן הוא אותו ילד שצועק "המלך הוא עירום". מסתבר שצדקתי, היום כולם יודעים.

אבל אתם חייבים להבין דבר פשוט: במציאות שבה אנחנו חיים בארץ-ישראל, במציאות שבה כולם נגדנו ואין לנו אלא את עצמנו, כבר אמרתי ואני אומר את זה בצורה ברורה: בטרור לא ניתן להילחם בכלים דמוקרטיים, ובמקרה הזה ספציפית, זה יכול גם להוביל לטרור מבית. אנחנו צריכים לנצל את כל האפשרויות שיש לנו, את כל היכולות, את כל מה שקיים אצל כוחות הביטחון, בשביל לשמור על אזרחי מדינת ישראל, לשמור על חיילינו וחיילותינו. כאשר אני מסתכל על ארגון "שוברים שתיקה", אלה שמנסים לשבור את צה"ל אבל לא יצליחו, אלה שמנצלים ניצול ציני עמוק חיילים בצבא ההגנה לישראל, תוך כדי שקרים ועדויות עלומות, כאלה שמנצלים אף את האקדמיה – היום ברור יותר מכול הצורך לעתים גם בהאזנות סתר. רווינו מפרשיות, רווינו מפרשות, הגיע הזמן שנעשה לזה סוף. אל לנו, מתוך מקום של רצון לפרטיות, לבטל את ביטחונה של מדינת ישראל.

משפט אחרון. חברת הכנסת שפיר, אני רוצה להודות לך שנכחת במליאה וזכית לשמוע את הנאום שלי. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת יוסי יונה – לא נמצא; חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה – לא נמצא. חבר הכנסת אייכלר, אתה צריך להשלים את הנאום הקודם. ידענו שלא תחסוך מאתנו את הדבר, אדוני. תדאג רק שיהיה מרתק מספיק. שלוש דקות, שנעמוד בהן, אדוני.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, רציתי להגיד לך, אדוני, שנהוג אצלך ואצל כל סגני היושב-ראש שמי שעומד על הדוכן ומפריעים לו, אז מוסיפים לו עוד דקה על חשבון הפרעות שהיו לו. לכן, כשאמרת – –

היו"ר יואל חסון:

נמצא פה תקנון הכנסת, לא מכיר כזה דבר, אדוני.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

כן, אבל את הנוהל שלך אתה מכיר, שאתה נותן למישהו שמפריעים לו.

היו"ר יואל חסון:

לא, לא מכיר. זה תלוי בחשק, במצב הרוח.

ישראל אייכלר (יהדות התורה):

אוה, עכשיו אמרת נכון. לכן הגבתי כפי שהגבתי. אבל לא שחשדתי חס וחלילה שאתה בולשביק, אל תדאג. רק אמרתי שסתימת פיות – לא יכול להיות שכשעולה חבר הכנסת א נותנים לו עוד דקה מפני שהפריעו לו, וחבר כנסת י לא נותנים לו. אבל אני אעמוד, בעזרת השם, בזמנים.

לגבי הצעת החוק הזאת אין לי הרבה מה לומר, כי אני מאמין שבעידן של היום מאזינים לכולם, כל הזמן, כל אחד, וכל מי שרוצה. כל החוקים האלה היו נכונים כשהטמינו תחת השולחן של חזן ושל וראש מפ"ם מאיר יערי – אז היו צריכים אישורים. היום כולם מאזינים לכולם.

אבל בקשר למה שדיברתי קודם, הסיפור השקרי שנאמר, כאילו ניסו לסתום פיות והורידו את זה, את זה אני חייב להשלים ולומר בקצרה: אני בעד – לא רק בעד, אני נלחם כל השנים בעד שיהיה חופש דעות לכולם בכל מקום ציבורי, שידור ציבורי. אינני מתכוון לעיתונות פרטית. עיתון פרטי, שידועים בדיוק מה הוא רוצה, אין לי שום בעיה. האזרח והקורא יכולים להעניש ולהגיד: אני לא מוכן לקרוא עיתון שלא מביא את הדעה שלי. למשל, יש עיתון שכל המיליה השלטוני קורא אותו הרבה שנים, ואני לא נוגע בו כי אני יודע שהוא תמיד נגדי. אז אני לא נוגע בעיתון הזה, אבל הוא עיתון פרטי, אין לו שום דבר. אבל כאשר רשות ציבורית שממומנת מכספי, ועד היום היו צריכים גם לשלם לה אגרה, מביאה למשל משפטן, שמוצג כפרופסור למשפטים, הפרשן המשפטי, וכל המאזינים יודעים כבר היום שכל הפירושים המשפטיים שלו הם חד-צדדיים לפי האג'נדה שלו – אז שילך לעבוד ברדיו פרטי; או, שהוא יגיד: אני איש שמאל, אני חושב שמי שצריך לשלוט זאת לא הדמוקרטיה, לא הבוחר, לא הנבחרים, לא הממשלה, אלא הבג"ץ, ולכן אני תמיד אהיה בעד הבג"ץ ונגד הממשלה – ואז אני אדע איך להתייחס לדבריו.

או שנותנים תוכנית רדיו למישהו או למישהי, אז צריך להגיד לו: גברת או אדוני, אתה צריך לכבד את כל האזרחים. אל תטיף מוסר לאף אחד אם אתה לא אומר מפורשות, אלא אם כן אתה מוכן שיגידו לך. תאר לעצמך – ואמרתי את זה קודם – שיזמינו אותי ואני אסביר למה כל מי שלא שומר

שבת פוגע בביטחון ישראל, כי יש לי ירמיהו וישעיהו וכל הנביאים. לא ייתנו לי יותר משלוש דקות לדבר ויגידו לי: תודה, זמנך תם, שמענו את דעתך. ופה נותנים שידורים לאנשים שהם מטיפים לציבור החרדי כל הזמן בצורה מאוד אגרסיבית, וגורמים לשנאה בקרב הציבור, בקרב הנוער.

על זה מחיתי ועל זה נמשיך למחות. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

הנביא יואל מודה לך. תודה רבה. חבר הכנסת טלב אבו עראר – לא נמצא; חברת הכנסת יעל גרמן – לא נמצאת; חבר הכנסת מוזס – לא נמצא; חבר הכנסת ברושי – לא נמצא; חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן – מוותרת; חבר הכנסת מיקי לוי – לא נמצא; חבר הכנסת באסל גטאס – מוותר, אירוע דרמטי; חבר הכנסת עפר שלח – לא פה. אחרון הדוברים, חבר הכנסת עיסאווי פריג' – בבקשה, אדוני. השר, אם תרצה לסכם לאחר מכן. אתה שומר את האופציה, אתה אומר.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, מכובדי החברים, חברי חבר הכנסת דב חנין הקדים ואמר: עוד אח גדול. עוד האזנות. אכן, עוד אח גדול. מה לעשות, יש משטרים שפוחדים מהדמוקרטיה, ויש משטרים שאוהבים לקרוא לעצמם משטרים דמוקרטיים אבל הפחד מהדמוקרטיה מביא אותם לפעמים לאבד את הבושה ולהגיע למצב של הכול-יכול. יש לי הזדמנות, הכול-יכול. למה הדמוקרטיה? תן לי להשתולל.

אין גבול לגבולות שלכם. הרי אמרנו, עכשיו אתם רוצים להרחיב את החוק של האזנות סתר ובשם מונחה-שב"כ. מונחה-שב"כ – החוק קיים, בוא נרחיב את זה ונחיל עוד קבוצה עם עוד הרחבה. נכניס את המחשב, ונכניס גם אלמנטים בטיעון "קדמה טכנולוגית". זה מזכיר לי, חברים, את חוק המימוש. חוק המימוש התחיל: כשיש חשד, עושים את החיפוש. בא חוק המימוש שלכם, מבית-היוצר של הדמוקרטיה שלכם, ולא צריך חשד; בלי חשד מותר לי לעשות מימוש. ואותו דבר גם בחוק האזנות הסתר.

פרטיות? מה זה פרטיות? חשוב לי פרטיות? אני הוא הריבון. אני הוא השליט. אני הוא הכול. אני אעשה – זה מזכיר לי מה שקורה עכשיו בוועדת הכלכלה, חברים. יש חוק שנקרא חוק נתוני אשראי, שגם שם לפרטיות אין ערך. עוד מחלקה של המוסד שמגיעה לכל בית ולכל צרכן. אין לכם גבולות.

ואני אומר לכם את האמת, ההרחבות שאתם עושים, למה לכם שיטת הסלאמי? בואו נטיל את זה על כו-לם. כולם מונחי-שב"כ. נאזין לכולם. הרי לזה אתם רוצים להגיע. לזה אתם רוצים

להגיע. למה? שיהיה שלטון הפחד. שלטון הפחד שמניע אתכם, שבוחר אתכם, אתם רוצים לתת לו עוד חיזוק. שלטון הפחד בעוד חיזוק בכל מיני האזנות שאתם מעלים.

חברים, אין לכם בושה. אני קורא לחברים להתנגד לחוק הזה. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה. השר ירצה להתייחס?

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, אני הקשיתי לדוברים שהתייחסו להצעת החוק, אני חייב לומר שלעתים אני תוהה עבור מה הם עולים ומה הקשר בין הדברים שנאמרים לבין תוכן הצעת החוק שהוצגה על-ידי.

חבר הכנסת עיסאווי פריג', מה הקשר בין החוק הזה לחוק שמאפשר סמכויות חיפוש למשטרת ישראל כדי למנוע את המשך גל הדקירות? מה הקשר? אתה חושב שאין למשטרת ישראל מה לעשות, רק ללכת ולבצע חיפושים? יש לה כל כך הרבה עודף כוח-אדם שהיא צריכה ללכת ולבצע חיפושים גופניים על אנשים שאינם חשודים או שלא נמצאים במקום עם פוטנציאל לאירועי אלימות או טרור? אני בטוח שגם אתה לא מניח את ההנחה הזאת. ובכל מקרה, אין שום קשר בין החוק של סמכויות החיפוש של משטרת ישראל לבין הצעת החוק המונחת כעת בפני – – –

עיסאווי פריג' (מרצ):

כבוד השר, תורת השלבים.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

תורת השלבים – בזה אולי אתה כן מבין יותר. אולי אתה מבין יותר בתורת השלבים, אבל אנחנו לא. אנחנו – כל דבר לחוד.

הצעת חוק האזנת סתר, שאני הצגתי כאן לפני כמחצית השעה, עוסקת בכלל ביכולת של מערכת הביטחון למנוע הדלפות מתוכה. זה דבר שאני בטוח שגם אתה רוצה לסייע בו. זה לא רלוונטי לציבור. אני מניח שגם אתה רוצה שעובדי מערכת הביטחון יהיו מחויבים, עם חובת נאמנות למערכת שהם משרתים, כי הרי הם משרתים את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה כולם, והתיקונים שהצענו כאן הם תיקונים – אפילו אפשר לומר – מינוריים. כיוון שממילא העיקרון של אפשרות להאזין

להם הוא עיקרון שקיים היום בחקיקה, אבל מה לעשות שהטכנולוגיה התפתחה; אם בעבר אנשים היו מדליפים באמצעות טלפון נייד, או, אני יודע, מכשיר קשר, היום הם יכולים גם לעשות את זה באמצעות אייפד או לפטופ או כל דרך תקשורת אחרת.

ולכן, התיקונים כאן הם תיקונים מינוריים שנועדו לשמר את האפקטיביות של הפיקוח של הפיקוד של מערכת הביטחון על עובדי המערכת, מרחיבים למעשה את הכלים שניתנים להם לפקח עליהם ולהאזין להם, וגם בעצם מרחיבים את ההגדרה, או מחדדים את ההגדרה, של המונח "עובד מערכת הביטחון", ומחילים אותה גם על עובדים של שירות הביטחון הכללי, גם על עובדים של המוסד וגם על עובדים של המלמ"ב במשרד הביטחון.

אני ביקשתי קודם שהחוק יאושר ויועבר לדיון לשם הכנתו לקריאה שנייה ושלישית בוועדת החוץ והביטחון. ניגש אלי יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט – משהו לא ברור, אדוני שר הפריפריה?

השר לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל אריה מכלוף דרעי:

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אותך שכנעתי, אבל עד שגם עליזה לא משתכנעת אני לא מרגיש נוח עם עצמי.

היו"ר יואל חסון:

אה, חשבתי שאתה משקיע באופוזיציה דווקא.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

האופוזיציה כבר השתכנעה. אני מפחד מהקואליציה. בכל מקרה, ניגש אלי יושב-ראש ועדת החוקה, חוק ומשפט וביקש שהחוק יידון אצלו. אז ראשית, אמרתי לו, זה לא חוק שלי, זה חוק של השרה שקד, שרת המשפטים, תסגרו את זה בבית – היהודי – ודבר שני, הזמן שלך לטעון את הטענה זה לאחר ההצבעה. ובנימה אופטימית זו אני – – –

היו"ר יואל חסון:

אתה נשאר בוועדת החוץ והביטחון?

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אני נשאר בוועדת החוץ והביטחון. אלה ההנחיות שקיבלתי משרת המשפטים. אבל אני מבקש מהכנסת קודם כול לתמוך בחוק, ואני מניח שיושב-ראש ועדת החוקה יטען את טענותיו וועדת הכנסת תכריע. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, אדוני השר.

אנחנו עוברים להצבעה. ההצבעה, חברי חברי הכנסת, החלה.

הצבעה מס' 6

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 61

נגד – 21

נמנעים – 1

ההצעה להעביר את הצעת חוק האזנת סתר (האזנה לאיתור או מניעה של דליפת מידע ביטחוני), התשע"ו–2015, לוועדה שתקבע ועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר יואל חסון:

61 בעד, 21 מתנגדים, נמנע אחד. אני קובע שההצעה עברה.

מי מחברי הכנסת ביקש לצרף את קולו? חברת הכנסת קורן, בבקשה.

ההצעה תועבר לוועדת הכנסת. מכיוון שאתה מציע אותה, חבר הכנסת סלומינסקי, לוועדת החוקה, והשר ביקש ועדת החוץ והביטחון, היא תועבר לוועדת הכנסת.

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה)**(תיקון מס' 4), התשע"ו–2015**

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/977); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר יואל חסון:

אנחנו ממשיכים בסדר-היום: הצעת חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשע"ו-2015. יציג את החוק, שוב, השר לביטחון פנים, השר ארדן. בבקשה. אני מקווה שהיא תחזיר לך על זה, על ההחלפה.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

היא תחזיר לי בשמחות.

היו"ר יואל חסון:

היום אין שמחות שם, נראה לי.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אדוני היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, בהצעת החוק לתיקון חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשע"ה-2015, הממשלה מבקשת להאריך את תוקפו של חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון), אשר נחקק כהוראת שעה ועתיד לפקוע ביום 31 בדצמבר השנה. הארכת הוראת השעה נדרשת למשך שנתיים נוספות, עד סוף שנת 2017, במטרה להשלים בתקופה זו את הפיכתו של ההסדר להסדר של קבע במסגרת הצעת חוק המאבק בטרור. עם השלמת חקיקתו של חוק המאבק בטרור תבוטל הוראת השעה.

בחוק האמור נקבעו הסדרים מיוחדים הנוגעים בחקירתו של עצור החשוד בעבירת ביטחון, נוכח הצרכים המיוחדים המתעוררים בחקירות אלה, אשר לעתים קרובות נועדו לא רק לפענוח עבירות ביטחון שנעשו, אלא גם לסיכול פעולות טרור נוספות בטווח קצר. יש לציין כי בחוק זה הוכנסו תיקונים מהותיים בשנת 2010, בין היתר לאור פסיקתו של בית-המשפט העליון, אשר הורה על בטלותו של סעיף 5 לחוק בנוסחו הקודם. הוראת השעה בנוסחה הנוכחי מאזנת באופן זהיר ומוקפד בין צרכי החקירה החיוניים של גופי הביטחון והצורך למנוע פגיעה בחיי אדם ובין שמירה על זכויות הנחקרים וצמצום הפגיעה בזכויות אלה ככל האפשר.

בין היתר, נקבעו בחוק הוראות הנוגעות בהארכת משך המעצר של חשוד לצורכי חקירה ולפני הגשת כתב אישום, וכן נקבעו הוראות מיוחדות לגבי האפשרות לקיים דיונים בנושא המעצר שלא בנוכחות החשוד, כאשר הדבר מתחייב. מדובר בסמכויות מצומצמות הכפופות לביקורת קפדנית של בתי-המשפט ומותנות בתנאים מחמירים, שעיקרם קיומה של אפשרות קרובה לוודאי כי הפסקת החקירה תגרום לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

בהתאם להוראות החוק ניתן כל שישה חודשים לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת דיווח על היקף השימוש בסמכויות לפי החוק. הדיווחים שהועברו לאורך השנים מלמדים כי גורמי הביטחון עושים שימוש מצומצם וזהיר בסמכויות מכוח חוק זה. ועם זאת, במקרים שבהם נעשה שימוש בסמכויות, מדובר בחקירות רגישות ביותר, לגבי עבירות טרור חמורות שבוצעו או הנמצאות בשלבי תכנון והכנה. הארכת תוקפו של החוק כמבוקש הכרחית לצורך מתן כלים ממשיים לגורמי הביטחון במסגרת המאבק בטרור ולצורך הגנה על הציבור.

לפיכך, אבקש מחברי הכנסת הנכבדים לתמוך בהצעת החוק.

היו"ר יואל חסון:

הצעתך? לאיזו ועדה?

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

מה כתוב לך?

היו"ר יואל חסון:

לי כתוב ועדת החוקה, חוק ומשפט.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אז חוקה, חוק ומשפט.

היו"ר יואל חסון:

חוקה, חוק ומשפט. מאה אחוז. ראשון הדוברים, חבר הכנסת אראל מרגלית – לא נמצא. חבר הכנסת יוסי יונה.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אני כן נמצא.

היו"ר יואל חסון:

אתה רוצה?

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אני נמצא ואני מוותר.

היו"ר יואל חסון:

נמצא ומוותר. בדרך כלל אתה מגיב מהר יותר. משהו בערנות שלך לא – – –

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אני יושב – – –

היו"ר יואל חסון:

מאה אחוז. כבר יהיה. חבר הכנסת יוסי יונה. סגן המזכירה, אין רשימה במחשבים. רשימת הדוברים: חברת הכנסת נחמיאס ורבין – לא נמצאת; חבר הכנסת שמולי – לא נמצא.

קריאה:

היו"ר יואל חסון:

אנחנו מעדכנים את זה, זה בטיפול. חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן. מבקשת? אבל מבקשת. אפילו מתעקשת. בבקשה, גברתי. שלוש דקות עומדות לרשותך.

עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, חברי הכנסת, חברות הכנסת, הצעת חוק זו – טוב, בכל פעם אנחנו עומדים מול הצעת חוק שבאה בעצם לתת יותר כוח להחלטות שרירותיות אצל מבצעים ואצל מקבלי ההחלטות. החלטה להאריך מעצר, אפילו של חשוד, עד שנתיים, היא דבר שנשמע קצת הזוי, במקרים מסוימים. אנחנו מדברים על אנשים שהם חשודים. אנחנו מדברים על אנשים שיכול להיות –

לרוב, כנראה בהרבה מהמקרים – שהם גם חפים מפשע, שחשדו בהם, שחשבו שהם ביצעו מעשים מסוימים. לתת למישהו את הסמכות להאריך את המעצר שלהם לשנתיים שלמות, זה נשמע לקוח ממשטרים אחרים. אפשר אולי באותם החודשים, למען הרגעת היסטריה קיימת, לשדר כאילו אנחנו בשליטה, שהממשלה תשדר שהיא בשליטה, שהיא יודעת מה היא עושה – אני מרגישה שאני צועקת כדי לשמוע את עצמי, אדוני היושב-ראש. זה לא יכול להיות.

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת זוהר, חבר הכנסת גפני, אני מבקש להפסיק עם שיחות הצד האלה. מספיק. אלו עניינים מול המזכיר, זה בסדר. השר דרעי, אולי יום אחד תבוא להיות גם פה, במקום בממשלה? מה אתה אומר? אתה נותן לי עצות, אתה מציע לי. יכול להיות שאתה תהיה טוב פה.

השר לפיתוח הפריפריה, הנגב והגליל אריה מכלוף דרעי:

היו"ר יואל חסון:

לא, אני לא נפגע. באמת, זה לא מהמקום הזה. חבר הכנסת רזבזוב, נא לתפוס את מקומך. חבר הכנסת סלומינסקי, נא לשבת ליד חברת הכנסת גרמן, או לא – לא לעמוד בצורה הזאת. אני מבקש. אנחנו נוסיף לך עוד שתי דקות. עכשיו תתחילי. בבקשה. חבר הכנסת גפני. חבר הכנסת זחאלקה. בבקשה.

עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת):

ניסיון הממשלה, על כל שריה, לשדר לציבור שיש לו ממה לדאוג, שהוא קיים במצב של פחד, לשדר לציבור הזה שאנחנו בשליטה, על-ידי ייצור בלתי נשלט של עוד חוק, ועוד חוק, ועוד תיקון של חוק אחר, שכולם בנויים על כרסום אמיתי בזכויות בסיסיות, אפילו של חשודים – גם חשודים בעבירות ביטחוניות יש להם זכויות לפי האמנות הבין-לאומיות. יש להם זכות לדעת על מה הם עוזרים, ואם קיים נגדם חשד רציני ואפשר להאשים אותם, להביא אותם בפני בית-משפט צודק. אבל להאריך את המעצרים עד כדי כך שיגיעו לשנתיים מאסר בפועל בתוך בית-סוהר כדי שהממשלה רק תיתן הרגשה של ביטחון לציבור הכללי – ביטחון שהוא אפילו מזויף, ביטחון שגורר בעצם חוסר ביטחון, והוא גורר למצב של חוסר יציבות יותר מהמצב שמנסה היום הממשלה להילחם בו.

אני חושבת שהגיע הזמן להגיד אחת ולתמיד שאי-אפשר, תחת המעטה של כאילו סיבות ביטחוניות, תחת המעטה של ניצול הפחד של הציבור הכללי, להעביר במחטף חוקים דרקוניים כאלה. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה. חבר הכנסת מיקי לוי – מוותר; חבר הכנסת אורן חזן – לא נמצא; חבר הכנסת עמר בר-לב – מוותר. חבר הכנסת יוסף ג'בארין – – –

דב חנין (הרשימה המשותפת):

דילגת. דילגת.

היו"ר יואל חסון:

נכון, דילגתי על דב חנין. אני מתנצל. בבקשה, אדוני. שלוש דקות לרשותך, אפילו קצת יותר.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, תודה לך, עמיתי השרים, עמיתי חברי הכנסת, הצעת החוק הזאת, שמוצגת בפנינו כהארכה של חוק, כעוד הוראת שעה שמאריכה הוראת שעה קודמת, בעניין עצור החשוד בעבירות ביטחון, היא הצעת חוק מאוד מאוד בעייתית.

מה בעצם הצעת החוק הזאת קובעת? היא קובעת שורה של מנגנונים שפוגעים באופן רציני ביותר בזכויותיהם של חשודים ושל נחקרים; היא מאפשרת הארכת מעצר נוספת בלי להביא בפני שופט; היא מאפשרת הארכה נוספת של הזמן הארוך ממילא שבו ניתן למנוע פגישה עם עורך-דין; היא מאפשרת פגיעה משמעותית נוספת בזכויות המצומצמות ממילא של עצורים בעבירות ביטחון. לא במקרה בית-המשפט העליון התערב בחוק הזה. הטכניקה הזאת, שבה אחרי שמעבירים הצעת חוק בעייתית מאריכים אותה מפעם לפעם בהוראת שעה והדיון הופך מדיון עקרוני לדיון טכני – הטכניקה הזאת כשלעצמה היא בעייתית ומסוכנת.

אנחנו חייבים, עמיתי חברי הכנסת, לבחון, לא את ההארכה בשנתיים, אלא את ההוראות שאנחנו מתבקשים להאריך היום את תוקפן. אני עדיין לא ראיתי אפילו נייר אחד שמצביע ומראה איך החוק הזה תורם, איך המנגנונים יוצאי הדופן והקיצוניים שאומצו בחוק הזה בשנת 2006, כאשר הוא אומץ לראשונה – איך הם סייעו, במה הם סייעו. אנחנו יכולים לקבל סוף-סוף את הנתונים האלה ולראות במה הדבר הזה, שפוגע בצורה כל כך דרמטית בזכויותיהם של חשודים ונחקרים – במה

הדבר הזה סייע? אין חומר? אין ראיות? ככה אפשר להמשיך ולפגוע בזכויות של נחקרים ושל חשודים?

עמיתי חברי הכנסת, אין שום סיבה להאריך הארכה נוספת תוקף חוק שמיסודו פוגע בצורה לא מידתית בנחקרים ובחשודים. למדינה יש הרבה מאוד כוח כשמדובר במאבק בעבירות ביטחון, עוד הרבה הרבה לפני החוק הזה. חשודים בעבירות ביטחון ממילא נתונים לסדר דין אחר, למנגנוני חקירה אחרים. יש למדינה ולרשויות הביטחון, לרשויות החקירה, המון המון אמצעים מול חשודים כאלה. לא צריך להוסיף אמצעים נוספים מיותרים וכל כך פוגעניים. תודה רבה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לחבר הכנסת דב חנין. חבר הכנסת ג'בארין, בבקשה. בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

כבוד היושב-ראש, חברי חברי הכנסת, ההצעה שבפנינו רק מעמיקה את העובדה שיש לנו בעצם שתי שיטות משפט רחוקות לגמרי בסטנדרטים שלהן ובהתייחסות שלהן לנאשמים ולנחקרים. כשהיה ניסיון בחוק בישראל להאריך את התקופה שבה ניתן לחקור נחקר מבלי להביא אותו בפני שופט, קמה זעקה, ובצדק, כי מדובר בפגיעה קשה בזכויותיו של הנחקר, בזכויותיו של האזרח בישראל. אבל כשאתם נושאים מגיעים לדיון בעניינם של הפלסטינים תושבי השטחים הכבושים, פשוט הדברים עוברים בשקט, כאילו אין שם שום פגיעה. ומהי מילת הקסם? מילת הקסם – עבירת טרור. ברגע שאומרים: יש כאן חשודים בטרור, נחקרים בטרור, מואשמים בטרור, פשוט הכול מותר, ולא מנהלים שום שיח משמעותי על הנושאים הללו.

בכל מדינה מתקנת ההגנה על זכויות הנחקרים וההגנה על זכויות הנאשמים נועדה להבטיח שיש הליך הוגן שיכול להבטיח שאכן מי שנחשד, מי שנחקר, אכן ביצע את המעשים המיוחסים לו. אבל כשזה מגיע לפלסטינים תחת שליטה צבאית של כמעט חמישה עשורים, הכול אפשרי והכול מותר. אבל האמת היא שדווקא כשמדובר במקרים כאלה של תושבים פלסטינים, אנחנו יודעים שדווקא שם קיימת האפשרות לפגוע בזכויות שלהם, האפשרות להפר את הזכות שלהם להליך הוגן.

כולם יודעים שהחוקרים, אנשי השב"כ, מתייחסים אל הנחקרים בעצם כאל חלק מהאויב, ולכן מה שאני אומר, שדווקא כשמדובר בהקשר הביטחוני, דווקא שם צריך לשמור מכל משמר על זכויותיהם של הנחקרים. ואני כאן מדבר על זכויות בסיסיות של הבאה בפני שופט בתקופה מינימלית, של הבטחת הופעתו של הנאשם או של הנחקר בפני שופט לפני שמאריכים את המעצר שלו – כל אלה נועדו להיות ביטחונות – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת גטאס, מספיק עם קריאות הביניים האלה. זה לא עוזר לאף אחד.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

לא שומעים.

היו"ר יואל חסון:

אני לא צריך את ההנחיות שלך ולא את ההוראות שלך. תודה רבה. אתה מפריע יותר מכולם.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

חבר הכנסת גטאס רוצה לשמוע, בצדק.

היו"ר יואל חסון:

מאה אחוז. תם זמנך. תודה. נא לסיים. בבקשה.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

אני מסיים ואומר: אלה היו אמורים להיות ביטחונות משפטיים להליך הוגן, וצר לי שחברי חברי הכנסת מהאופוזיציה מתעלמים כמעט לגמרי מהחשיבות של ההגנות הללו.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה. חבר הכנסת סעדי, בבקשה. חבר הכנסת רזבוזוב, חברת הכנסת פלוסקוב, חבר הכנסת אילטוב, העמידות האלה ככה והשיחות הללו נשמעות עד לכאן. זה באמת קשה. שומעים כל

מה שאתם אומרים. האקוסטיקה פה מעולה. האקוסטיקה פה טובה, מה לעשות. פשוט כל השיחות האלה מגיעות עד לכאן. בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אדוני היושב-ראש, כבוד השרים, חברי חברי הכנסת – – –

היו"ר יואל חסון:

חבר הכנסת בן צור, נא לשבת. סגן השר קרא, נא לשבת.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אנחנו דנים, אדוני היושב-ראש, בהצעות חוק שנוגעות לזכויות בסיסיות, זכויות יסוד, כמעט זכויות חוקתיות; מדברים על זכויות של חשודים, של עצורים; מדברים על זכות בסיסית להיפגש עם עורך-דין. זכותו של חשוד לפגוש עורך-דין בימים הראשונים של המעצר היא זכות מאוד בסיסית, על מנת שאותו חשוד ידע מה הן זכויותיו. מדברים על זכות של ייצוג של חשודים על-ידי עורכי-דין; מדברים על זכותו של החשוד להיות נוכח בעת הארכת מעצרו. באים ומבקשים למנוע את הזכויות האלה ולהאריך את הזמן שאסור לאותו חשוד לפגוש את עורך-הדין שלו, ועורך-הדין צריך להגיש כמה בג"צים על מנת לתת לו את האפשרות לפגוש את מרשו, את הלקוח שלו, ועל סמך חומר חסוי ועל סמך חומר מודיעיני מונעים ממנו את הזכות הבסיסית הזאת – אני חושב שהצעות החוק האלה צריכות להידון, וצריך לשקול אותן בכובד ראש רציני ולא כלאחר יד.

עושים הוראת שעה, אדוני היושב-ראש, משנת 2006, וכל שנתיים באים אלינו ואומרים: אנחנו רוצים להאריך את זה, ולוקחים רבע שעה, חצי שעה, מקיימים דיון ולא מתקדמים לשום מקום, ואחרי זה מצביעים ואומרים: עבירות ביטחון, מצב ביטחוני, עבירות טרור, ולכן חייבים להאריך את זה. מה, אנחנו נבוא לתחילת השנה בלי שתהיה לנו הארכה? כאשר אומרים שאנחנו רוצים להחליף את הוראות החוק האלה ואת הוראת השעה הזאת בחוק המדובר, חוק המאבק נגד הטרור – ואנחנו עסוקים בוועדת החוקה בחוק הזה כמה שבועות, וייקח לנו עוד כמה שבועות – אני אומר לכם, מה שהולך להיות בחוק הזה, חוק המאבק בטרור, הוא יותר חמור – – –

היו"ר יואל חסון:

תודה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

– – הרבה יותר חמור ממה שיש בזה. ולכן אני חושב שצריך לדחות את הצעת החוק של הממשלה ולא להסכים לה. תודה.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, אדוני. חבר הכנסת אייכלר – לא נמצא; חברת הכנסת עליזה לביא – לא נמצאת. חבר הכנסת באסל גטאס – בבקשה, אדוני. שלוש דקות.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אדוני, הערה בתחילת דברי. זה שהכנסת, הצד החזק שלה הוא לא תרבות הדיבור, זה אנחנו יודעים, וזה שזה הגיע בכנסת הזאת לשיאים חדשים, חוסר התרבות בדיבור, זה גם ידוע. אז לפחות לפעול שתהיה תרבות של הקשבה. כשעולים שרים, לא רק חברי כנסת מהאופוזיציה, גם שרים, עולים ומדברים ולא מקשיבים להם. מה קורה כאן? אני חושב שעניין של משמעת עצמית, להקשיב לחבר – מי שרוצה לדבר, יצא, מוזמן לצאת. ואני חושב, תרשה לי, תקבל את ההערה שלי, אני לא שמעתי את חבר הכנסת ג'בארין, כשהוא דיבר מתוך המיקרופון, כשהצטופפו עשרה חברי כנסת ומדברים בקול רם. זה פשוט לא לעניין.

לענייננו, העניין עצמו. רבותי, אני חושב שמה שקורה זה ממש איבוד עצמי לדעת בכל מה שקשור לחקיקה שבאה לפגוע בזכויות פרט, להצר צעדים, להחליש את השיח הדמוקרטי, ממש ממש כאילו שעת החירום – כל מה שקורה בהוראות לשעת-חירום לא מספיק, כאילו המדינה היא תחת מתקפה גרעינית. מספיק עם השבטיות הזאת, המחשבתית, שמכרסמת בכול, עומדת בפני הרס של – עלי ועל אויבי, שכמובן באה לשיא לא רק בתחום של הרגולציה ושל מסכת החוקים האנטי-דמוקרטיים, אנטי-אנושיים, אנטי-זכויות-אדם, אלא גם, כמובן, בצורת ההתנהלות המדינית של ראש הממשלה. והיום הגיע השיא למשהו הזוי, כאילו משא-ומתן – גברתי, הגברת לבני – מתרחש, רק חסר ללכת לגרש את האירופים מאותו שולחן של משא-ומתן, להעניש אותם, להרים בפניהם את הכרטיס האדום.

על מה אתה מרים כרטיס? אם זה לא היה באמת רציני, זה היה מצחיק. באמת, אם זה לא היה גם כרוך בקורבנות – –

היו"ר יואל חסון:

תודה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – ובהמשך הסכסוך, ועוד מעגל, ועוד מעגל.

היו"ר יואל חסון:

תודה.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אז מספיק עם כל ההתנהלות הזאת, גם המדינית וגם כאן בתוך הכנסת.

היו"ר יואל חסון:

תודה רבה לך, אדוני. חבר הכנסת טרכטנברג – לא נמצא; חבר הכנסת שלח – לא נמצא. חבר הכנסת עיסאווי פריג', בבקשה. שלוש דקות, אדוני.

עיסאווי פריג' (מרצ):

אדוני היושב-ראש, חברי, מכובדי השרים, חברים, המילים, לצערי הרב, עומדות להיגמר בתיאור כל החקיקה הבלתי-נתפסת שמועלית כאן כל שבוע, הכול בשם הביטחון. מה לעשות, חברים, יש דבר שנקרא זכויות אדם, שמעתם על זה? הפגיעה בזכויות אדם, מה לעשות, יש מונח כזה, וזה מאוד מדבר אלינו וחשוב לנו.

תראו מה קורה לנו היום, הכול בשם הביטחון: מובאת לנו כאן הצעת חוק למנוע עורכי-דין מחשודים. אפשר לעצור ללא עורך-דין, אפשר למשש ללא חשד ממשי, גם אפשר להעלים – אולי יש לנו עוד א-ים ו-y-ים – אבל מה שמעניין כאן, שבהצעות החוק האלה, אני שם לב, חברי הכנסת הערבים עולים ומדברים, וחברי הכנסת, במיוחד מהאופוזיציה, כאילו שותקים ופוחדים שאם יבואו, יגידו מילה או ישמיעו קול, יאשימו אותם באנטי-פטריוטיזם. זה מוזר, רק חברי הכנסת הערבים עומדים כאן ואומרים את מחאתם ואת דברם.

אני חזרתי לספרות כדי להזכיר לכם, חברי חברי הכנסת היהודים, במיוחד מהאופוזיציה; חשבתי להזכיר לכם את שירו של הכומר הגרמני מרטין נימלר – ולא, אני לא משווה שום דבר לנאציזם, אבל אסור להתעלם מהלקח החשוב, ואני אקריא מה הכומר הגרמני אמר: "בגרמניה לקחו הנאצים תחילה את הקומוניסטים – אני לא הרמתי את קולי, כי לא הייתי קומוניסט; ואז הם לקחו את

היהודים – ואני לא הרמתי את קולי, כי לא הייתי יהודי; ואז הם לקחו את חברי מהאיגודים המקצועיים – ואני לא הרמתי את קולי, כי לא הייתי חבר איגוד מקצועי; ואז הם לקחו את הקתולים – ואני לא הרמתי את קולי, כי הייתי פרוטסטנטי; ואז הם לקחו אותי – אך באותה עת כבר לא נותר אף אחד שירים את קולו למעני".

היו"ר יואל חסון:

תודה. סיום חזק ביותר, אדוני. חבר הכנסת זחאלקה. שלוש דקות, אדוני. בבקשה.

ג'מאל זחאלקה (הרשימה המשותפת):

להגיד אדוני היושב-ראש או גברתי היושבת-ראש?

גברתי היושבת-ראש, רבותי וגבירותי חברי וחברות הכנסת, זו הצעה של הפרת זכויות אדם

--

אורן אסף חזן (הליכוד):

לטרוריסטים לא מגיע זכויות אדם.

ג'מאל זחאלקה (הרשימה המשותפת):

-- והפרת זכויות אדם בכלל. אני לא יודע בדיוק מה הסטטיסטיקה המדויקת, אבל לפי המספרים שמתפרסמים על מספר העצורים הפלסטינים, מדובר על לפחות יחס של 1 ל-10. רק אחד מכל עשרה עצורים נחקרים באמת מובא למשפט ויש כנגדו כתב אישום, והתהליך מתנהל בבתי-משפט. הרוב המכריע של האנשים הנחקרים הם אנשים – בשיטות שהחוק הזה מתיר, בתנאים שהחוק הזה מתיר – הם אנשים שבכלל אין להם קשר לשום דבר. ומכאן שזו באמת באמת פגיעה על-פי כל דין ועל-פי כל סטנדרט בעולם, אפילו על-פי הסטנדרט הישראלי ואפילו על-פי הסטנדרטים של הימין הישראלי, באנשים חפים מפשע. לשיטתי, כולם חפים מפשע. הפשע הוא הכיבוש.

אבל אתם אומרים כאן שאפשר; החוק הזה אומר שאפשר להחזיק אדם במעצר, ומאריכים את מעצרו בלי להביאו לידי שופט, שהשופט לא יראה אותו. למה לא רוצים שהשופט יראה אותו? כדי לאפשר לענות אותו. כדי שיהיה אפשר להמשיך לענות אותו במרתפי השב"כ והמשטרה. ממה חוששים? על-פי החוק הזה, תקופה ארוכה הוא לא יכול לראות את העורך-דין שלו. למה לא רוצים שהוא יראה את העורך-דין שלו? גם כדי לאפשר לנתקו מהעולם, שלא ידע את זכויותיו, ולאפשר גם

לשב"כ ולמשטרה באמת שאף אחד לא יראה אותו. ואם יש סימנים על גופו או על פניו, שלא יראו אותם. זו עבודה במחשכים. זה באמת מנגנון חושך.

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

ג'מאל זחאלקה (הרשימה המשותפת):

החוק הזה הוא חוק מנגנון החושך, כדי שיוכל מנגנון החושך לעבוד באמת בחושך. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת ג'מאל זחאלקה. חבר הכנסת זוהיר בהלול. שלוש דקות, אדוני, בבקשה.

זוהיר בהלול (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, שרירותי, מופרך ועצוב. עצוב שהמדינה שמכנה את עצמה הדמוקרטית היחידה במרחבי המזרח התיכון עדיין נזקקת להארכת תוקפם של חוקים דרקוניים או הוראת שעה. אז למען הגילוי הנאות, אני כמובן מבין את צרכיה הביטחוניים של מדינת ישראל; אני גם מבין את החרדה הביטחונית שמלווה את כל העולם. ובכל זאת, אני בטוח שגם בלי ההארכה השרירותית הזו, מדינת ישראל, על זרועותיה הביטחוניות, יכולה עדיין לדעת בדיוק, באמצעות האח הגדול שלה, מה זז ימינה או מה נע שמאלה. ולכן תמהני כיצד מדינת ישראל מסכימה באמצעות כנסת ישראל שהמדינה תחבור להוראות שעה ולחוקים ששוללים את זכויותיו של הפרט. מובן שההוראה הזו – הארכת תוקפה מיועדת אך ורק לאוכלוסייה הערבית, ורק תמול-שלשום התוודענו לכמה וכמה הפרות משפילות כלפי אזרחים ערבים.

יעל גרמן (יש עתיד):

גם יהודים.

זוהיר בהלול (המחנה הציוני):

גם יהודים, אבל בעיקר ערבים, גברת גרמן. בתוך עמנו אנחנו חיים, ואני כמובן אינני פופוליסט, אני רק אומר את מה שבוודאי משתקף באספקלריה שלי על מה שקורה בקרב בני עמי. מבחינתי אזרחי ישראל, כולם שווים, ואני חרד כמובן גם לזכויותיו של היהודי, זכויות אדם שהולכות לעתים ומתאיידות דווקא בבניין הזה, שאמור לשקף את המיטב שבמיטב שבדמוקרטיה, שכוללת כמובן זכויותיו של אדם. לא כל שכן כאשר מדובר בזכויותיו של חשוד, שעדיין לא נקבעה הפללתו באמצעות בית-משפט. אני חושב שבמדינה דמוקרטית חשוד ראוי להגנה בסיסית של אי-הארכת תוקפו של חוק ששולל ממנו מפגש עם עורך-דין.

אז אני מבין שהביטחון הוא הפרה הקדושה הבודהיסטית החשובה ביותר במדינת ישראל, אבל מצד שני אתם, חברי הכנסת, ואתן, חברות הכנסת, אמורות ואמורים להיות חרדים וחרדות לעובדה שאנחנו מאיידיים במו-ידינו את זכויות הפרט וזכויותיו של האדם במדינת ישראל. ולכן אני חושב שצריך להסיר מן המדף את ההוראה, הוראת השעה הזו, שהיא כאמור גם שרירותית, גם מופרכת וגם אנטי-דמוקרטית.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת זוהיר בהלול. חבר הכנסת אורן חזן, ולאחר מכן – השר יסכם לנו. שלוש דקות שלך, בבקשה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

גברתי היושבת-ראש, כבוד השרים, חברי וחברותי חברי הכנסת, אני שומע פה – האחד אחרי השני עולים חברי הכנסת של הרשימה הפלסטינית המשותפת, ואני תוהה על מה הם מגינים. אני רוצה לשאול אתכם שאלה – גם אותך, ההוא שהשם שלו מתחיל באות השביעית שאת שמה לא נזכיר. אני רוצה לשאול אותך שאלה: אם מחר בבוקר, חלילה וחס, יהיה פיגוע, ובן משפחה שלך או של כל אחד מכם ייהרג באותו פיגוע; האם הקריאה שלכם תישאר אותו דבר? אתה, אדוני חבר הכנסת, אני רוצה להבין, על מי אתם מגינים, על טרוריסטים, על עבריינים מועדים, שכל מה שעובר להם בראש זה רק לשפוך עוד דם יהודי ברחובות? אם הדבר היה תלוי בי, זו לא הייתה הוראת שעה, זו הייתה הוראה קבועה, וגם היינו מחזקים אותה עוד.

אני אומר את זה בצורה הכי בוטה: לטרוריסטים לא מגיעות זכויות. הם לא בני-אדם. כמו שאמרתי בעבר, שאת אלה שהצלחנו לחסל – הלואי שנצליח לחסל כמה שיותר מהם; כמו שאמרתי בעבר שמגיעה להם קבורה של כלב, כי הם אינם בני-אדם, אני מודיע לכם בצורה הכי ברורה שיש: גם אלה העומדים על רגליהם הם לא בני-אדם, חיות הם, חיות. ואתה, גטאס, גטאס, אתה שמפנה לי הגב, אתה חושב שזה מפריע לי בכלל? אתה עובר לידי, אתה כמו הרוח שנושבת מעל הים. אתה והמשטים שעליהם אתה מפליג למרחקים. אפשר לכתוב ספרים רבים על התמיכה שלכם בטרור.

הציבור בישראל, אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, יהודים וערבים כאחד, ראו אתכם יושבים והולכים יד ביד עם ארכי-טרוריסט, עם השיח' ראד סלאח. הוא ותנועתו הוצאו מחוץ לחוק, ובקצב הזה גם אתכם נוציא מחוץ לחוק. ובבוא העת נוציא אתכם גם מגבולות מדינת ישראל. אנחנו לא מפחדים מכם. אתם לא יכולים לנצח אותנו.

נחמן שי (המחנה הציוני):

מה? מה הוא אמר, שהוא יוציא אותם מגבולות מדינת ישראל?

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני אומר, ואני אחזור על דברי: כל מי שסייע לטרור, כל טרוריסט, אם טרוריסט פיזי או טרוריסט מילים, אין לו מקום במחוזותינו. אין לו. אנחנו נעשה את הכול – ואתם יודעים מה, אני רוצה גם להגיד מילה טובה לשרים. לשר ארדן, שר אמיץ, שפעם אחרי פעם מוכיח איך אפשר להילחם בטרור חד-משמעית. אני מודיע לכם בצורה – ואתה יודע כמה קטן ונמוך אתה יכול לרדת? מפקד? דם יהודי נשפך ברחובות, אתה מדבר אתי על מפקד?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אני מתרשם מהם.

אורן אסף חזן (הליכוד):

למה אני לא שומע אותך פונה אליהם, לרשימה הפלסטינית המשותפת – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – זו שכל מהותה היא חירוב מדינת ישראל?

אני אסכם במשפט אחד: מדינת ישראל הייתה ועודנה מהירדן לים. מהחרמון ועד אילת יש

רק מדינה אחת, ואנחנו בכוח הזכות ובזכות הכוח – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– נעשה הכול כדי למגר אתכם ואת תופעת הטרור הבזויה – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– מגבולות המדינה ובכלל. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אורן חזן. יסכם את הדיון השר לביטחון הפנים חבר הכנסת גלעד ארדן.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, האזנתי רוב קשב לחברי הכנסת מהאופוזיציה שדיברו נגד הצעת החוק. ושוב – זו לא הצעת חוק, דרך אגב, של המשרד לביטחון הפנים, חשוב להדגיש, אני מחליף כאן בסך הכול את שרת המשפטים איילת שקד, שביקשה ממני להציג את החוק, ואני חושב שחשוב לזכור שהחוק הזה מגיע ממשרד המשפטים. וכידוע לכם, ומי שלא יודע אז אחדש לו, אי-אפשר להניח הצעת חוק ממשלתית בלי שהיועץ המשפטי לממשלה בוחן היטב וסומך את ידיו על הצעת החוק. ומה הוא בודק? הוא בודק אם באמת הצעת החוק איננה סותרת את חוקי-היסוד ואת זכויותיו של החשוד.

עכשיו, על מה אנחנו מדברים כאן? הרי אנחנו בעיצומו של גל טרור. עומדת להסתיים חקיקה – הרי אנחנו לא מבקשים לקבוע כאן עיקרון חדש – עומדת להסתיים חקיקה שבעצם מאפשרת למערכת הביטחון כלים להציל חיי אדם, ולא משנה אם מי שייפגע הוא יהודי או ערבי.

חברי חברי הכנסת הערבים, אחד מאלה שנפגעו בגל הטרור רק בימים האחרונים היה פלסטיני, שנורה על-ידי מחבל צמא דם שלא עשה הבחנה, העיקר להרוג את מי שהוא רואה מולו. ואנחנו מדברים כאן על מצבים שמוגדרים "פצצה מתקתקת", כאשר הדבר מתחייב. מדובר על סמכויות מצומצמות, שכפופות לביקורת קפדנית של בתי-המשפט.

וכששואל כאן, אינני זוכר אם זה היה דב חנין או חבר כנסת אחר: אז למה אתם לא מציגים דוגמאות לאפקטיביות? – מי אמר שאנחנו לא מציגים? דווקא אתה שואל את זה? הרי החוק הקיים קובע שאחת לשישה חודשים צריך לתת דיווח לוועדת החוקה על היקף השימוש ועל הסמכויות ועל המקרים. מי מנע מחברי הכנסת, במסגרת הדיווח לוועדת החוקה שמוכיח פעם אחר פעם שגורמי הביטחון גם עושים שימוש מצומצם וזהיר בסמכויות שניתנות מכוח החוק, וגם – – –

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

כבוד השר, אין דיווח – – –

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אז יכול להיות שהיה דיווח – קודם כול, הכנסת לדעתי עוד לא מכהנת שמונה חודשים. ואם תפנה ליושב-ראש ועדת החוקה, אני מניח שהוא יספר לך מתי ניתן דיווח בפעם האחרונה. ואם לא, אתה יכול לדרוש אותו והוא יינתן.

מדובר על חקירות רגישות, מספר מצומצם, בעבירות טרור חמורות – או שכבר בוצעו או שנמצאות בשלבים של תכנון והכנה. ולכן, הארכת התוקף של החוק המבוקש, כפי שאמרתי, היא הכרחית לצורך מתן כלים לגורמי הביטחון, ואני שוב מבקש לתמוך בהצעת החוק ולהעביר אותה לוועדת החוקה לשם הכנתה לקריאה שנייה ושלישית. אני מזכיר: זאת אך ורק הארכת הוראת שעה בשנתיים נוספות. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לשר לביטחון הפנים חבר הכנסת גלעד ארדן.

רבתי, אנחנו עוברים להצבעה. אני מבקשת מחברי הכנסת לחזור למקומם. נא להצביע. מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 7

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 58

נגד – 16

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4), התשע"ו–2015, לוועדת החוקה, חוק ומשפט נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

58 חברי כנסת בעד, 16 נגד, אין נמנעים. הצעת חוק סדר דין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה) (תיקון מס' 4) עברה בקריאה ראשונה ועוברת לוועדת החוקה, חוק ומשפט להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

היו"ר טלי פלוסקוב:

הודעה למזכירות הכנסת.

סגן מזכירת הכנסת נאזם בדר:

ברשות יושבת-ראש הישיבה, הנני מתכבד להודיעכם, כי הונחה היום על שולחן הכנסת, לקריאה שנייה ולקריאה שלישית, הצעת חוק הטבות במס וייעוץ מס (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015, שהחזירה ועדת הכספים. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה.

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשע"ו–2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/981); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר טלי פלוסקוב:

אנחנו עוברים להצעת חוק הבאה: הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה) (תיקון מס' 3), התשע"ו–2015, קריאה ראשונה. ההצעה קיבלה פטור מחובת הנחה, כפוף להנחה על שולחן הכנסת כמובן. יציג את הצעת החוק שר הפנים חבר הכנסת סילבן שלום. כן, אדוני.

שר הפנים סילבן שלום:

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, מטרת החוק המוצע היא להאריך את תוקפו של החוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה), התשע"א–2011, לתקופה של שנתיים נוספות.

במסגרת החוק עוגנה סמכותה של רשות מקומית לפעול ולהסדיר בתחומה את השמירה, האבטחה והסדר הציבורי. קביעת סמכות זו כחלק מסמכויותיה של רשות מקומית נועדה ליתן גושפנקה חוקית להסדרי שמירה שונים הנעשים בידי רשויות מקומיות שונות, ולאפשר לרשות מקומית לפעול בתחום השמירה, האבטחה והשמירה על הסדר הציבורי. למותר לציין שסמכויות אלה אינן באות להחליף את סמכויות המשטרה, אלא להתקיים לצדן במסגרת הדין.

יצוין כי הוראות בעניין סמכותה של רשות מקומית לפעול בתחום ביטחון הציבור והסדר הציבורי נכללו בטיטת הצעת חוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א–2010, בפרק שעניינו ביטחון הפנים, אולם בסופו של דבר פוצל פרק זה מחוק המדיניות הכלכלית ונכלל בהצעת חוק נפרדת מטעם הממשלה – הצעת חוק לייעול האכיפה ולשמירה על ביטחון הציבור (חילוט וסמכויות פיקוח) (תיקוני חקיקה), התשע"א–2010.

בהמשך להצעת חוק זו אושר על-ידי הכנסת החוק שפורסם ברשומות ביום 4 באפריל 2011, ובו נקבעה סמכותה של רשות מקומית להסדיר עניינים של שמירה, אבטחה וסדר ציבורי בתחומה בנושאים, בתנאים ובסייגים שקבעו שר הפנים והשר לביטחון הפנים כאחד, בהסכמת שר המשפטים. עוד נקבע, כי בחוק עזר בעניין זה לא יוטלו אגרה או היטל אלא בסכום שאינו עולה על הסכום שקובע שר הפנים. חוק זה נקבע כהוראת שעה, שתוקפה עד יום 31 בדצמבר 2011.

ביום 29 בדצמבר 2011 פורסם תיקון לחוק, ולפיו הוארך תוקפה של הוראת השעה עד יום 31 בדצמבר 2013. ביום 28 בנובמבר 2013 פורסם תיקון נוסף לחוק, ובמסגרתו הוארך תוקפה של הוראת השעה פעם נוספת, עד יום 31 בדצמבר 2015.

נוסף על כך נקבעה בחוק הוראת מעבר, שלפיה אם נקבעו אגרה או היטל בעד שירותי שמירה בחוק עזר שהיה בתוקף ערב תחילתו של החוק, תהיה רשות מקומית רשאית לגבות, כפוף להוראות חוק העזר, את האגרה או ההיטל בעד התקופה שמיום תחילת החוק עד 31 בדצמבר

2011, אף אם גובה האגרה או ההיטל שנקבעו לפיו עולה על הסכום המרבי שקבע שר הפנים. עם הארכות תוקפה של הוראת השעה הוארך גם תוקפה של הוראת המעבר, עד יום 31 בדצמבר 2015.

יש לציין כי ביום 13 בדצמבר 2011 פורסמו תקנות העיריות (שמירה, אבטחה וסדר ציבורי ברשות מקומית), התשע"ב–2011, שבהן נקבעה רשימת הנושאים שרשות מקומית מוסמכת להסדיר במסגרת סמכותה להסדרת עניינים של שמירה, אבטחה וסדר ציבורי. נושאים אלה כוללים שמירה ואבטחה ניידת במרחב הציבורי ובמתקני הרשות המקומית, לרבות לצורך מניעת פעילות חבלנית עוינת, סיוע למשטרת ישראל בפעולותיה לשמירת שלום הציבור והסדר הציבורי, לרבות באבטחת אירועים המוניים ומניעת פגיעה ברכוש של הרשות המקומית. עוד יצוין כי בתאריך 8 בינואר 2013 פורסמו תקנות העיריות (סכום מרבי של אגרה או היטל בעד שירותי שמירה, אבטחה וסדר ציבורי ברשות מקומית) התשע"ג–2013, ובהן נקבע הסכום המרבי בהתאם להוראות החוק.

מאחר שסמכותה של רשות מקומית כאמור קבועה כהוראת שעה שתוקפה עד ליום 31 בדצמבר 2015, יש צורך בתיקון החקיקה כך שרשויות מקומיות יוכלו לפעול בתחום השמירה והאבטחה והסדר הציבורי ולהסדירו גם לאחר מועד זה. בהתאם לכך, מוצע להאריך את תוקפה של הוראת השעה בשנתיים נוספות, לאור הצרכים המצביעים על הצורך בהמשך מתן השירותים בתחום האמור על-ידי הרשויות המקומיות, ועל מנת שבמהלך תקופה זו ניתן יהיה לשוב ולבחון את הנושא ואת מידת הצורך בקביעת סמכותה של רשות מקומית להסדיר ענייני שמירה וסדר ציבורי בטרם עיגונה כסמכות של קבע.

אודה לכם על התמיכה בהצעת החוק. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לשר הפנים חבר הכנסת סילבן שלום. אנחנו עוברים לדיון. חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף. רשימת הדוברים נעולה. אדוני, שלוש דקות. בבקשה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

כבוד היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, שרים נכבדים, השר סילבן שלום הסביר את החוק בצורה מפורטת וממש דיבר על זה הרבה הרבה, אבל מה שמפריע זה מה שאנחנו אמורים לקבל מהחוק הזה. החוק בא לתת סמכות לרשות מקומית לפעול ולהסדיר את העניינים בתחום של אבטחה וסדר ציבורי. מה משתקף מאחורי זה ומה הלאה?

אנחנו עושים הפרטה של המשטרה, מה שהיא צריכה לעשות – סדר ציבורי; להפקיע את הסדר הציבורי מהמשטרה, שהיא האחראית לסדר הציבורי, לרשות מקומית. עניין הרשות המקומית

הוא עניין מאוד נרחב. אנחנו יודעים מה זה רשות מקומית ואיך הדברים מתנהלים שם ברוב המקרים, לצערי הרב. אז יהיו שם חוקים, לא חוקים, הפרטה של המשטרה, הפרטה של השירות הציבורי, ומי יפקח על זה? אחר כך יבואו עוד ארגונים, קבלנים, לבקש חסות מהעיר או מהרשות. ומה עוד? אין לזה הגבלה, מה הסמכויות של הרשות בכלל, וכל רשות תגיד: אני שומרת על הסדר הציבורי כפי שאני רואה לנכון. החוק הזה מאפשר לה לעשות תמרון מה זה סדר ציבורי. זה הפקר, זה כאוס. זה חוק שהוא – נכון שיש רשות מקומית; היא לא רוצה להיות אחראית. הממשלה עושה הפרטה גם של המשטרה; אפילו למשטרה הממשלה עושה הפרטה. לא מספיקה ההפרטה של כל מיני דברים אחרים – באה המשטרה. ייווצר כאוס, ייווצר הפקר, וביטחון הציבור ושלומו הציבור לא יהיו טובים.

לכן, צריך להתנגד לחוק הזה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אבו מערוף. חבר הכנסת איתן ברושי.

איתן ברושי (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, לפי דעתי יש שתי נקודות קשות שמלוות אותנו הרבה מאוד שנים כשמדברים על חסמים וביורוקרטיה מיותרת. אחת מהן, שלא נדבר עליה הערב, אבל היא מאוד מעסיקה, לפחות אותי – אני יודע על רבים – יחסי הגומלין בין אגף התקציבים במשרד האוצר ומשרדי הממשלה. אין ספק שמעמד משרד האוצר בניהול משרדי הממשלה מכביד במידה רבה על עבודת הממשלה והופך את פקידי האוצר למשרד-על, עד כדי התערבות באין-סוף נושאים. על זה, אני חושב, צריך להרחיב את הדיבור. אני חושב שצריך ליזום חקיקה שתסדיר את מערכת היחסים בין האוצר ומשרדי הממשלה.

אבל מה שעומד פה הערב זה שאלת השלטון המקומי, והשאלה השנייה, באותו משקל של ביורוקרטיה, של קושי לטפל בנושאים, היא יחסי השלטון המרכזי והשלטון המקומי. אני חושב שגם במקרה הזה, ביחס לעולם המתקדם, הסמכויות שנתונות בידי העיריות והשלטון המקומי הן פחות ממה שצריך. מה שמובא פה היום, אדוני השר, זה הוכחה שהשגרה היא הבעיה, ולא החירום. אם בחירום – יושבים פה באולם הזה כמה אנשים שהיו ראשי רשויות; אני בטוח שמי שהיה ראש רשות יודע שמה שאני אומר הוא לא הגיוני. אדוני השר סילבן שלום, בעיני, יחסי השלטון המקומי והשלטון המרכזי מחייבים רפורמה. הסמכויות בידי ראשי הרשויות הן פחות ממה שנחוץ לנהל ארגונים גדולים, והתיקון בחירום מראה את הבעיה בשגרה. אני חושב שזה לא רק ביחסי שלטון מקומי-מרכזי, זה גם בתוך משרדי הממשלה. מי שמכיר את החלוקה למחוזות יודע שבמידה רבה זו פיקציה. כמעט אין סמכות רצינית בידי מחוז, כמעט הכול מתנהל מירושלים. נכון שירושלים היא הבירה, אבל זו לא עיר של כל החוכמה. לא פעם, כראש מועצה, הייתי אומר: נדמה לפקידות שכל השכל בירושלים, קצת

נשאר לתל-אביב, אבל זהו. אין כמעט מצב של שוויון בהתייחסות לשאלות גדולות בין השלטון המקומי לשלטון המרכזי, בין המחוזות לבין העיר.

לכן אני חושב שהדיון הזה, גברתי היושבת-ראש, וגם את היית ראש רשות, הוא לא רק בעיה של החירום. יש בעיה בסיסית בניהול המדינה. חייבים לשנות את היחס בין האוצר ואגף התקציבים למשרדי הממשלה – זאת הביורוקרטיה הכי גדולה; זה הכישלון הכי גדול של ניהול המדינה – ובאותה מידה, את יחסי השלטון המקומי והשלטון המרכזי. התיקון הוא לא לחירום. השגרה מחייבת פעילות יותר גדולה. החירום מתחייב מתיקון השגרה ולא ממצבי חירום.

הממשלה תיקח לתשומת לבה שנחוץ כאן שינוי, וזאת רפורמה שתלויה בממשלה; היא לא תלויה בהרבה מאוד ועדות, היא תלויה באומץ של הממשלה לוותר על חלק מהסמכויות כדי להקל על האזרחים שאותם אנחנו משרתים. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת איתן ברושי. חברת הכנסת יעל גרמן.

יעל גרמן (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, חברי השרים, חברותי וחברי חברי הכנסת, זהו אחד החוקים שמראה את פשיטת הרגל של הממשלה. מה, האם אין חובה לממשלה לשמור על הביטחון של האזרחים שלה, של התושבים שלה? מה, האם הרשויות, שהם משלמים להן את הארנונה, צריכות לדאוג גם לביטחון של התושבים שלהן? לא מספיק שהן דואגות לניקיון, לחינוך, לרווחה, לכול, גם לביטחון הן צריכות לדאוג? את מס ההכנסה והמע"מ וכל המסים משלמים לממשלה, וזו אחריותה של הממשלה לדאוג לביטחון. אבל המציאות מוכיחה שאין ביטחון ברחובות, וראשי הערים שאחראים לתושבים שלהם לוקחים על עצמם גם את האחריות לביטחון, אף שהם לא צריכים לקחת את זה. אני כראש עיר בהרצליה, ומאיר כראש עיר בדימונה, וטלי בערד, שלושתנו החלנו את החוק והטלנו אגרת שמירה. אבל גם אז אמרנו: מה פתאום אנחנו צריכים להטיל אגרת שמירה?

היו"ר טלי פלוסקוב:

אני לא הספקתי. כשאני רציתי כבר לא הספקתי.

יעל גרמן (יש עתיד):

אבל העברת את החוק. ודאי שראשי העיר יטילו את אגרת השמירה, כי הם רוצים לשמור על הביטחון, כי השוטרים באמת לא מסוגלים היום, בכוח האדם, בסד"כ שיש לרשותם, הם לא יכולים לשמור גם על הביטחון, גם על הסדר בערים וגם על מה שקורה בשטחים ובירושלים. ודאי שכולנו רוצים שקודם כול יהיה לנו ביטחון, אבל השאלה היא, האם צריך להטיל את זה על התושבים? האם ראשי הערים הם אלה שצריכים לדאוג? והתשובה היא לא. זהו חוק שמראה איך הממשלה פשטה את הרגל ולא מסוגלת לדאוג לביטחון תושביה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחברת הכנסת יעל גרמן. חבר הכנסת אוסאמה סעדי, ולאחר מכן השר יסכם את הדיון ואנחנו נגיע להצבעה. בבקשה, אדוני.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, מדובר בהצעת חוק מאוד מסוכנת, ואני מבקש להתנגד להצעת החוק הזאת. מדובר למעשה ולאמיתו של דבר בהפרטת שירותי השמירה, שירותי האבטחה והסדר הציבורי. ובמקום שאנחנו נטיל את זה – וזה ההיגיון אומר – על השלטון המרכזי, מעבירים את זה לשלטון המקומי, והשלטון המקומי צריך להתקין תקנות, ולקבוע אגרות והיטלים, ולגבות, גברתי היושבת-ראש – ומי כמוך יודעת, היית גם ראש עירייה – לגבות את האגרות ואת ההיטלים האלה מהתושבים. העניין הזה, של שירותי שמירה ואבטחה, שצריך להיות בסמכותו של השלטון המרכזי, ולמעשה, מדובר בהפרטה של השירותים האלה, ולכך אנו לא יכולים להסכים.

כאשר, אדוני השר, שר הפנים, אנחנו מדברים על השלטון המקומי, במיוחד במגזר הערבי שכורע בשל חוסר תקציבים – ולמעשה, שירותים בסיסיים שהשלטון המקומי צריך לספק לתושבים בכפרים, בערים – ולא מסוגל לספק את השירותים האלה, ואדוני השר שמע את זעקתם של ראשי הרשויות הערביות בפגישה האחרונה, כשהיינו במשרד שלך, כשהם ביקשו תוספת תקציבים כדי שיוכלו לספק שירותים מינימליים לתושבים. באים פה בהצעות חוק כדי לתת סמכויות לעיריות בתחומים של שמירה ואבטחה, אבל שוכחים שלמעשה את השירותים הבסיסיים ששלטון מקומי – עיריות ומועצות מקומיות – אמור לספק לתושבים, בתחומי חינוך, תעסוקה, בריאות, רווחה, מלחמה בסמים – אין תקציבים לדברים האלה. ולכן אנחנו נתנגד להצעת החוק הזאת.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אוסאמה סעדי. אני מזמינה את השר לסכם את הדיון.

שר הפנים סילבן שלום:

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, חברת הכנסת יעל גרמן, את עמדת בראש עיר שנחשבה או נחשבת עיר איתנה. ובמסגרת הזאת, הערים האיתנות דורשות כל הזמן עוד ועוד סמכויות, שלא כל הסמכויות יהיו בידי השלטון המרכזי. והן אומרות לעצמן: אנחנו יכולות לנהל את זה הרבה יותר טוב מהשלטון המרכזי. הנה חידוש: היום הגיעה יקירתנו, שהייתה ראש עיר מצוינת, דרך אגב, ועשתה את אגרת השמירה, ואמרת: לא, מה פתאום אנחנו צריכים לקחת את הסמכויות של השלטון המרכזי?

יעל גרמן (יש עתיד):

לא אמרתי – – –

שר הפנים סילבן שלום:

אז אני לא הבנתי.

יעל גרמן (יש עתיד):

לא אמרתי את זה.

שר הפנים סילבן שלום:

אז לא הבנתי.

יעל גרמן (יש עתיד):

אני אמרתי שחובתה של הממשלה לשמור על הביטחון. זו חובתה. ובאין ברירה אנחנו לוקחים הכול, אנחנו עושים הכול, הרשויות. אבל זו החובה שלכם, של הממשלה, לשמור על הביטחון

שר החינוך סילבן שלום:

חובתה של הממשלה לתת חינוך, והרשות המקומית עוסקת בחינוך.

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

יש ראש עיר ומנהל בית-ספר, מנהל תיכון – חבר הכנסת כהן.

יעל גרמן (יש עתיד):

--- ומה שאתה ---

שר הפנים סילבן שלום:

--- לא ---

יעל גרמן (יש עתיד):

--- צריך לעשות ---

שר הפנים סילבן שלום:

--- תבני, חלוקת הסמכויות ---

יעל גרמן (יש עתיד):

אתם צריכים למצוא את התקציבים ולשמור על הביטחון של התושבים.

שר הפנים סילבן שלום:

יעל – חברת הכנסת גרמן ---

יעל גרמן (יש עתיד):

ומה שאתם עושים – אתם --- את זה לתושבים. לא עיריית הרצליה לקחה את זה לעצמה.

שר הפנים סילבן שלום:

כן, אבל את צריכה להבין – –

יעל גרמן (יש עתיד):

ולא דימונה.

שר הפנים סילבן שלום:

– – שיש הרבה מאוד – – –

יעל גרמן (יש עתיד):

– – – תושבי דימונה ותושבי הרצליה.

שר הפנים סילבן שלום:

אני לא רוצה – את, ברשותך, אין לך מיקרופון, ולי יש. אני לא רוצה לנצל את זה. אז אני רוצה להגיד לך שהרבה מאוד מהסמכויות הן סמכויות משותפות. גם חיים ילין היה ראש מועצה.

יעל גרמן (יש עתיד):

– – – אני לא מדברת על סמכויות. אני מדברת על תקציבים.

שר הפנים סילבן שלום:

רגע. זה כבר אופרה אחרת.

יעל גרמן (יש עתיד):

– – –

שר הפנים סילבן שלום:

זה כבר דבר אחר. אם את מדברת על הקצבות, זה עניין אחר.

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

מדברייך אני הבנתי שאת אומרת: הכי צד המדינה שצריכה לשמור על הביטחון – והיא משיתה את זה על השלטון המקומי?

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

אז המדינה גם אמונה על החינוך, אבל השלטון המקומי שותף. המדינה אמונה על הרווחה, אבל השלטון המקומי שותף.

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

וגם על התשתיות, וגם על המים, וגם על החשמל. הרבה מאוד דברים. כך שהשיתוף הזה הוא שיתוף מבורך. להפך, אני כשר הפנים היום רוצה לתת יותר ויותר סמכויות לשלטון המקומי.

יעל גרמן (יש עתיד):

לא סמכויות – תקציבים – – –

שר הפנים סילבן שלום:

אז זה סיפור אחר. בואו נעשה את ההבחנה.

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

אז בואי נעשה את ההבחנה. בואו נעשה את ההבחנה. ההבחנה היא פשוטה: קודם כול, לגבי האפשרות של לפעול בתחום הזה – את לא נגד שהרשויות המקומיות תפעלנה בתחומי הביטחון. זה לא. אין בעיה. יש היום שיטור עירוני, יש היום "עיר ללא אלימות", יש פקחים, יש המון דברים שעושים – עושים – יש עניין של שמירה בבתי-ספר, יש הרבה מאוד דברים שהרשות המקומית עושה, ואלה הם דברים נכונים, הם דברים טובים.

יעל גרמן (יש עתיד):

--- היית עושה את זה עם חברות פרטיות – אתה רוצה שתהיה משטרה פרטית?

שר הפנים סילבן שלום:

קודם כול, יש הרבה מאוד מקומות שיש גם משטרה פרטית.

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

אני לא אומר שתהיה משטרה פרטית. מה שאני אומר הוא שהיום השלטון המקומי כבר עוסק המון בנושא הביטחון. ואני תמיד חשבתי שהשלטון המקומי רוצה יותר סמכויות מאשר יש לו; אבל אם לגבי הסמכויות את אומרת שזה בסדר, אז בואו נדבר על התקציב. גם לגבי נושא התקציב, גם לגבי חינוך ורווחה, טוענים תמיד בשלטון המקומי – למה הם צריכים לשאת ב-25% מהעלות. למה המדינה לא מממנת 100% העלות? למה רק 75%? למה – כי, בסופו של דבר, אם המדינה תממן גם 100% החינוך, וגם 100% הרווחה, וגם 100% השמירה, אז על מה בכלל גובים ארנונה? על פינוי האשפה?

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

אז רגע, אז על מה? על מה גובים את הארנונה? בשביל פינוי האשפה?

יעל גרמן (יש עתיד):

שר הפנים סילבן שלום:

ולכן אני אומר – לא. יש כאן צורך להבין שהשלטון המקומי צריך לייצר לעצמו פעילות עצמאית – שיותר ויותר סמכויות הוא לוקח לעצמו מהשלטון המרכזי. לא להרגיש כמו איזה ינוקא, שהשלטון המרכזי אומר לו כל הזמן מה לעשות ואיך לעשות. אני דוגל בשיטה אחרת לגמרי: לתת כמה שיותר, אבל עד שזה מגיע לאזרח.

אני, למשל, בשנה הזאת, ב-2016, לא מאפשר לשום רשות מקומית לקבל אישור להעלאת ארנונה חריגה. את יודעת את זה? אין אישור להעלאת ארנונה. אמרו לי: אתה תריב עם כל ראשי הערים בישראל. נכון. אבל שום אזרח לא ישלם שקל נוסף על ארנונה חריגה ב-2016. לראשונה מאז הקמת המדינה. מה פתאום? למה? יש ארנונה, יש עדכון. דרך אגב, גם לגבי העדכון האוטומטי – גם פה שיניתי; העדכון האוטומטי הוא רק אם הרשות רוצה. לא יבואו עכשיו ויגידו: שר הפנים או משרד הפנים מכריח אותנו בעדכון מקומי. השנה זה היה 1.27%.

קריאה:

שר הפנים סילבן שלום:

לא. מי שרוצה, שיעלה. אבל אם יש לך סמכות, יש לך גם אחריות. תבוא לציבור, תגיד: אני העליתי; סמכותי. אבל לא להסתתר ולהגיד: אני בכלל לא רציתי, שר הפנים הכריח אותי. לא מכריח. מי שרוצה – שיעלה, מי שרוצה – שלא יעלה. זה בעדכון האוטומטי, אבל בהעלאת חריגות – אף

רשות מקומית בישראל לא קיבלה ממני השנה; אני חותם על "שלילי" לכל הרשויות בארץ. אין דבר כזה. לא ישלמו יותר ארנונה חריגה. בשנה הבאה נבחן.

מיקי לוי (יש עתיד):

הם אומרים שאתה אישרת.

שר הפנים סילבן שלום:

שמה אני אישרתי?

מיקי לוי (יש עתיד):

שאתה אשם – – –

שר הפנים סילבן שלום:

אם יהיה – אתה צודק. יפה, חבר הכנסת מיקי לוי. גם כשיש העלאה חריגה זה משרד הפנים. אוקיי, הבנתי, לא חשבתי על זה עד הסוף. אבל לא אישרתי לאף אחד. אין העלאות ארנונה חריגות. לא קיים. כל רשות תעלה את הארנונה לפי המתבקש על-פי חוק – 1.27%. זה הכול. תסתדר, תתייעל, תייצר הכנסות, תעשה דברים נוספים, אבל ב-2016 לראשונה אין העלאות חריגות. לא קיים. אמרו לי: התאבדות, כל ראשי הערים כועסים. מה אני יכול לעשות? אנחנו מייצגים את האזרחים, ובסופו של דבר האזרחים לא ישלמו יותר ארנונה. הכי קל לשר הפנים לחתום על כל ההעלאות החריגות. מאיפה יודע תושב מי חתם? הכי קל. אבל אני רואה את האזרח, ובסופו של דבר לא מאפשר שקל נוסף.

לכן, אני מבקש מכם לתמוך בהצעת החוק הזאת, היא הצעה נכונה. חבר הכנסת מאיר כהן, אתה העלית אגרת שמירה; חברת הכנסת יעל גרמן, את העלית אגרת שמירה; חברת הכנסת טלי פלוסקוב וחבר הכנסת חיים ילין – כולם העלו אגרות שמירה, זה דבר נדרש ודבר מתבקש כדי לתת לשלטון המקומי סמכויות נוספות ואפשרויות נוספות. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לכבוד השר, שר הפנים חבר הכנסת סילבן שלום.

קריאה:

היו"ר טלי פלוסקוב:

לא, לא חוזרים לכאן.

אנחנו מגיעים להצבעה. אני מבקשת מחברי הכנסת לחזור למקומותיכם. ההצבעה הופעלה.
מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 8

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 47

נגד – 30

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה) (תיקון מס' 3),
התשע"ו-2015, לוועדת הפנים והגנת הסביבה נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

47 חברי כנסת בעד, 30 נגד, אין נמנעים. הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (הוראת שעה)
(תיקון מס' 3), התשע"ו-2015, עברה בקריאה ראשונה, ועוברת לוועדת הפנים והגנת הסביבה
להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

הודעת יושב-ראש ועדת הכנסת**היו"ר טלי פלוסקוב:**

הודעה ליושב-ראש ועדת הכנסת חבר הכנסת דוד ביטן.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, סעיף 4(ה) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, קובע
חובת דיווח שנתית לוועדה משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט ושל ועדת החוץ וביטחון. ועדת

הכנסת החליטה על הקמת ועדה משותפת כאמור. הוועדה תהיה בת שישה חברים, שלושה מכל ועדה. מטעם ועדת החוקה, חוק ומשפט: חברי הכנסת ניסן סלומינסקי, אלעזר שטרן ויואב בן צור. מטעם ועדת החוץ והביטחון: חברי הכנסת אבי דיכטר, ציפי לבני ונחמן שי. יושב-ראש הוועדה יהיה חבר הכנסת ניסן סלומינסקי.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת דוד ביטן.

הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו-2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' מ/982); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר טלי פלוסקוב:

אנחנו עוברים להצעת החוק הבאה: הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו-2015, לקריאה ראשונה. ההצעה קיבלה פטור מחובת הנחה. יציג את הצעת החוק שר התחבורה והבטיחות בדרכים חבר הכנסת ישראל כץ.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

גברתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה, חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 111), התשע"ד-2014, תיקן את פקודת התעבורה והוסיף לסעיף 69א את סעיף קטן (ה). בסעיף האמור הוטלה חובה על רשות הרישוי לציין בטופס חידוש רישיון הנהיגה, בין השאר, את מספרן הכולל של הנקודות התקפות הרשומות לחובת הנהג. התיקון נכנס לתוקף ביום י"ב בשבט התשע"ה, 1 בפברואר 2015. כמה חודשים לאחר כניסתו של התיקון לתוקף התברר כי החישוב שמבוצע ברשות הרישוי לעניין מספרן הכולל של הנקודות התקפות שנרשמו לחובת הנהג אינו מבוצע בדרך הנכונה, וכתוצאה מכך הנתון שמצוין בטופסי חידוש רישיון הנהיגה אינו משקף נכונה את מספר הנקודות התקפות.

כדי לעמוד בהוראות החוק ולמנוע את הטעיית הציבור, מוצע לקבוע כי סעיף קטן (ה) האמור לא יחול מיום ז' בכסלו התשע"ו, 19 בנובמבר 2015, שהוא היום שבו הופסק הרישום של הנקודות כאמור על-גבי טופסי חידוש הרישיונות עקב הבעיה האמורה, עד יום ב' בטבת התשע"ז, 31 בדצמבר 2016, מתוך ההנחה שעד יום זה יושלמו ההתאמות הנדרשות במערכות המידע שברשות הרישוי וניתן יהיה לספק מידע נגיש וברור לכל נהג ולשרת נאמנה את מטרת החוק.

אשר על כן, אבקש לאשר את הצעת החוק ולהעבירה לוועדת הכלכלה לשם הכנתה לקריאה שנייה ושלישית.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה. תודה רבה לשר התחבורה והבטיחות בדרכים. אין דוברים.

לכן, רבותי, אנחנו עוברים להצבעה. אני מבקשת מחברי הכנסת לחזור למקומותיכם ולהצביע. מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 9

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 49

נגד – 1

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו–2015, לוועדת הכלכלה נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

49 חברי כנסת בעד, אחד מתנגד. זה בטעות? לא יודעת.

קריאה:

בעד.

היו"ר טלי פלוסקוב:

להוסיף אותך? חבר הכנסת טרכטנברג מבקש להוסיף כתומך. חבר הכנסת סלומינסקי מבקש להוסיף כתומך.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

היו"ר טלי פלוסקוב:

סופה לנדבר הצביעה נגד במקום בעד, וחמד עמאר מצטרף לבעד. אוקיי. תודה רבה.

איתן כבל (המחנה הציוני):

גברתי, גם פה – יש גם באופוזיציה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בבקשה. חבר הכנסת איתן כבל מצטרף כתומך, ומרב מיכאלי מצטרפת כתומכת.

רבתי, הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (הוראת שעה), התשע"ו–2015, עברה בקריאה ראשונה ועוברת לוועדת הכלכלה להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

הודעת הממשלה על העברת סמכויות משר לשר**היו"ר טלי פלוסקוב:**

אנחנו עוברים להודעת הממשלה בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, בדבר העברת הסמכויות הנתונות לשר הכלכלה על-פי הסעיפים 4, 6, 7, 7א, 10, 11א, 15, 15א, 16א ו-17 לחוק בית-הדין לעבודה, התשכ"ט–1969, לשר דוד אזולאי. החלטה זו תעמוד בתוקף כל עוד ראש הממשלה ממלא את תפקיד שר הכלכלה כאמור בסעיף 24 לחוק-יסוד: הממשלה. בשם הממשלה יציג את ההודעה השר יריב לוין. בבקשה, אדוני.

שר התיירות יריב לוין:

גברתי היושבת-ראש, תודה רבה, כבוד השרים, חברות וחברי הכנסת, אני מתכבד – – –

קריאות:

שר התיירות יריב לוין:

לא שמעתי, סליחה?

קריאה:

התגעגענו להעברת סמכויות. מזמן לא היה.

שר התיירות יריב לוין:

כל עוד זה לא עובר אלי, זה בסדר.

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבותי, אני מבקשת לא להפריע.

שר התיירות יריב לוין:

אני מתכבד להודיע לכנסת, כי הממשלה החליטה, בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, להעביר את הסמכויות הנתונות לשר הכלכלה על-פי סעיפים 4, 6, 7, 7א, 10, 11א, 15, 15א, 16א ו-17 לחוק בית-הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, לשר דוד אזולאי.

החלטה זו תעמוד בתוקפה כל עוד ראש הממשלה ממלא את תפקיד שר הכלכלה, כאמור בסעיף 24 לחוק-יסוד: הממשלה. בהתאם לסעיף 31(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, מבקשת הממשלה את אישורה של הכנסת להחלטה זו. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לשר המקשר בין הממשלה לכנסת חבר הכנסת יריב לוין. אנחנו מתחילים בדיון. חבר הכנסת אראל מרגלית. רשימת הדוברים נעולה. שלוש דקות, אדוני. בבקשה. הבאתי בחשבון.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

רבותי, אתם מתבקשים להעביר סמכויות של משרד הכלכלה, ואני אומר לכם שאתם השתגעתם. כלכלת ישראל נמצאת בהאטה הגדולה ביותר שלה זה שנים. יש לנו שר אוצר שמתפקד כמו שר שיכון; כל הכבוד, אני רואה שהוא עובד, אני רואה שהוא בונה תוכניות לשיכון, אני רואה שהוא עובד על השיכון, אבל אני רואה שהכלכלה הישראלית נשארת ללא מענה וללא טיפול.

עכשיו, לקחתם את ראש הממשלה, אחרי שהיו לו סמכויות רבות, העברתם את דרעי לנגב ולגליל, ונתתם לו את משרד הכלכלה. ריבוננו של עולם, ההשקעות הפרטיות במשק הישראלי ירדו לרמה חסרת תקדים; אנחנו בהאטה יותר גדולה מיוון. 60,000 עסקים קטנים ובינוניים ומפעלים נסגרו במדינת ישראל ב-12 החודשים האחרונים. התעשייה הישראלית כבר שנים לא הייתה במצב של האטה כמו שהיא כיום – חמישה מפעלים הוקמו בשנה האחרונה; ב-2005 היו 56. מה אתם עושים? אני רוצה להבין. מה התוכנית שלכם? איך אתם מתכוננים להעביר את המשק הישראלי בחזרה לצמיחה? יש למישהו מכם מושג? מי אצלכם אמון על זה? שר האוצר משחק בדור; שר הכלכלה – אין; שר התחבורה בונה תשתיות, כל הכבוד, אבל מישהו צריך לעבוד במקומות האלה כשמגיעים אליהם, לא?

אז אתם עושים מחר ועידה של נגב וגליל? שר אחרי שר ופוליטיקאי אחרי פוליטיקאי, שלא מבינים כלום מהחיים שלהם איך לבנות מקום עבודה אחד במדינת ישראל, הולכים לדבר שם. איזה תוכן אתם מביאים לשם? מה התוכנית שלכם? מי אוחז בהגה הזה של הכלכלה הישראלית, אתם מוכנים להסביר לי? מי מכם מנהל את הכלכלה? מה אתם עושים? איפה עובד בחור שגומר את "אורט בראודה" בכרמיאל? יש לו מקום עבודה ברמה, או שהוא צריך להיות מלצר או איש ביטחון? איפה עובדת בחורה שגומרת את מכללת תל-חי? את ספיר? את כל המקומות האלה? את גליל מערבי? איזה בשורה אתם מביאים למשק הישראלי ולחבר'ה הצעירים האלה? איזה? אני רוצה להבין.

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

מה התוכנית שלכם? אז עכשיו אתם מעבירים סמכויות של משרד הכלכלה. שימו שר כלכלה שעובד בבניית הכלכלה הישראלית. ואם אתם לא יודעים לעשות את זה, תבקשו עזרה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה. תודה רבה לחבר הכנסת אראל מרגלית. חברת הכנסת מרב מיכאלי. כן, גברתי. שלוש דקות.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, תודה, באמת אי-אפשר לספור כמה פעמים מאז התכנסה הכנסת הזאת העברנו סמכויות בממשלה – משר לשר לשר לשר, לראש הממשלה, לשר זה; אין לתאר פשוט, אין לתאר כמה זמן השקיעה הכנסת הזאת בהעברת סמכויות בממשלה.

עכשיו כבר אי-אפשר לדעת מי מטפל במה. לא פלא שהממשלה כל כך לא מתפקדת. והיא כל כך לא מתפקדת, לא רק בתחום הכלכלה, כמו שאמר כאן עכשיו חברי אראל מרגלית בצדק. בתחום הביטחון היא כושלת כישלון כואב ונורא, בתחום התשתיות היא מפגרת – באמת, איפה שלא תשימו אצבע, ממשלה לא מתפקדת.

וכאמור, לא פלא, בלגן, אי-אפשר לדעת מה שייך למי. עכשיו אנחנו מעבירות סמכויות ומעבירים סמכויות; נותנים לשר הדתות למנות שופטות ושופטים בבית-הדין לעבודה. שר הדתות שהוא בכלל לא באמת שר של כל הדתות, רק של הדת היהודית, הדתות האחרות בכלל נמצאות במשרד אחר. ומשרד אחר, לכו תדעו איזה סמכויות כבר הועברו אליו.

בקיצור, חברות וחברים, אלמלא זה היה לא רק עצוב, אלא גם כל כך גורלי לחיי האזרחיות והאזרחים במדינת ישראל, זה היה סוג של מצחיק. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחברת הכנסת מרב מיכאלי. חבר הכנסת אלעזר שטרן.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, עמיתי השרים, אדוני השר לביטחון פנים, השאירו אותך פה, מה שנקרא עם החבר'ה; אתה בכוונה לא מקשיב, אני יודע. לא, דוגרי, דוגרי, אתה צודק אבל, לא, תמשיך. דוגרי אני אומר לך.

השר לביטחון הפנים גלעד ארדן:

אני מקשיב, למה לא מקשיב?

אלעזר שטרן (יש עתיד):

תשמע, אתם הופכים את הכנסת, את החוקים, לקומבינה. תגידו, מה, אנחנו השתגענו? יש משרד הכלכלה, בתי-דין לעבודה, ומה אנחנו עושים? הופכים אותם לבתי-דין רבניים. מה יקרה? לא שמישהו באמת – אני אומר, איפה הגבולות? מה הקשר בין השר לענייני דתות, נדמה לי שכך

קוראים לו, שגם ממנו לקחנו סמכויות, העברנו לראש הממשלה, כי על סוגיות דתיות של גיור לא סומכים עליו – אז אתם יודעים שהעבירו ממשרד הדתות למשרד ראש הממשלה. עכשיו מפצים אותו, אז נותנים לו כלכלה. בואו נגיד את האמת.

החוק – גברתי היושבת-ראש, אולי את יכולה להסביר איזה רעיון, איך אפשר לכתוב בחוק שמות. בסדר? כי זה מה שאנחנו רוצים לעשות, נגיד את האמת. לא מעניינים אותנו המשרדים. אנחנו סתם עובדים על עצמנו בעיניים. רוצים שלמפלגה או למנהיג של מפלגה יהיו סמכויות למנות שופטים – זה מה שאנחנו עושים פה.

מאיר כהן (יש עתיד):

הסמכות של דרעי.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

לוקחים את ש"ס, ואומרים: עכשיו, אתם הרי בניתם מערכת בתי-דין רבניים לתפארת, נשים מרגישות שם נהדר, זה כל הזמן מקרב אנשים ליהדות, בואו נעשה את אותו דבר עכשיו בבתי-הדין לעבודה. לא ניתן לש"ס? ניתן לשר דרעי. אז למה לא לכתוב בחוק שמעכשיו יש לנו תוכנית למדינה הזאת, השופטים עכשיו בבתי-הדין הרבניים – אנחנו יודעים איך הם נקבעים, לפי מפתח פוליטי: שלישי לחרדים, שלישי לציונות הדתית, שלישי שרת המשפטים. ואנחנו מכירים את התוצאות. עכשיו אנחנו הולכים לעשות בבתי-הדין לעבודה – השתדרגנו – ש"ס יקבעו לפחות שלישי מהשופטים – ש"ס או מנהיג ש"ס, ואחר כך – בוא, בוא, השר מרגי, בוא תשמע קצת – – –

יעקב מרגי (ש"ס):

— — —

אלעזר שטרן (יש עתיד):

ואחר כך מה יהיה בבתי-המשפט? אני אומר לכם את האמת, מזה אני חושש, שכנסת ישראל, במעטפת של העברת סמכויות ממשרד למשרד, לא ממפלגה למפלגה, לא משר לשר – כי כבר מזמן הגענו למסקנה שראש הממשלה, לצערי הרב, בהסכמים הקואליציוניים האחרונים, ובהתנהלות הממשלה הזאת, באופן אישי הוא שם את המדינה בצד, ואת הממשלה, או ליתר דיוק, אותו עצמו, מעל הכול, ומה שאכפת לו זה לא איך נראית פה המדינה – עכשיו מביא לנו, אומר לנו: לא אכפת לי איך נראים מערכת המשפט או בתי-המשפט לתעבורה – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

– מה שאכפת לי זה שה-61, רק ה-61, ימשיך להתקיים. ולכן, באמת, גם שם כל ממזר מלך וכל חבר כנסת הופך להיות משרד ממשלתי. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אלעזר שטרן. חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן – אינה נוכחת; חבר הכנסת אורן חזן – אינו נוכח. חבר הכנסת אוסאמה סעדי. כן, אדוני. שלוש דקות.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, העברת הסמכויות שמבקשים להעביר משר הכלכלה, שהוא ראש הממשלה, לשר דוד אזולאי, אלו סעיפים 4, 6, 7, 7א, 10, 11א, 15, 15א, 16א ו-17 – אני לא בטוח שרבים מחברי הכנסת יודעים מה הם הסעיפים האלה ומה הן הסמכויות האלה. מדובר בסמכויות של מינוי שופטים, נשיאים לבית-הדין האזורי לעבודה, רשמים בבית-הדין הארצי לעבודה, מינוי נציגי ציבור בבית-הדין לעבודה – נציגי ציבור, מעבידים, מעסיקים ונציגי ציבור של עובדים. למעשה, מדובר בסמכות החשובה ביותר של מינוי שופטים ונשיאים בבית-הדין לעבודה, ומי כמוני – במשך יותר מ-20 שנה הופעתי בבתי-דין לעבודה ואני מכיר את המערכת הזאת באופן הקרוב ביותר, ומכיר רבים מהשופטים האלה.

אל לנו לגעת בערכאה החשובה הזאת, בית-הדין לעבודה, שדנה בתביעות של עובדים, של שכר עבודה, פיצויי פיטורים, זכויות מוקנות מכוח חוקי המגן של דיני העבודה; דנים בתביעות של קצבאות של ביטוח לאומי, של נזקקים, אנשים עניים, אנשי עמך – השכבות החלשות ביותר.

לא נראית לי הסיבה, עם כל הכבוד, שפתאום ראש הממשלה לא רוצה להשתמש בסמכות הזאת כי יש לאשתו תביעה בבית-הדין לעבודה בירושלים. עם כל הכבוד, הסיבה הזאת היא לא סיבה. אנחנו יודעים שיש תביעה, התביעה הזאת מתנהלת, התביעה הזאת על סף סיום, נשמעו עדים, ואנחנו מדברים על מינוי שופטים חדשים. מה קשורה הסיבה הזאת להעברת סמכויות גורפת, כללית, משר הכלכלה לשר הדתות? אלא אם יש דיל – וכנראה יש דיל, וזו הסיבה היחידה להעברת הסמכויות.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אוסאמה סעדי. חבר הכנסת מיקי לוי. שלוש דקות, אדוני.

מיקי לוי (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, תודה, כנסת נכבדה, אין לי מה להגיד, מלבד כותרת: מכירת חיסול. מה לא העברתם כבר? אתם לא זוכרים כבר מה העברתם. מעבירים סמכויות מצד לצד השכם והערב; שר לא יודע מה התפקיד שלו, מה העיסוק שלו, והכול בלגן אחד גדול. לא מכבר העבירו את הסמכות משר הבינוי והשיכון לשר החקלאות ופיתוח הכפר, סמכות שניתנת לו על-פי חוק יישום תוכניות ההתנתקות – אפילו אנחנו כבר לא זוכרים את זה – וכל יום מעבירים סמכויות חדשות. מכיוון שהסמכויות האלה מועברות ואינן נמצאות בליבת העשייה של אותו שר, אז גם הן לא מטופלות.

ומה זה העניין הזה של העברת בתי-הדין לעבודה? נו, אני שואל אתכם: מקומם באמת במשרד הדתות? מה עניין שמיטה להר-סיני, לעזאזל? תחליטו לאן פניכם מועדות. אבדה הדרך. מה קורה פה? אז עכשיו גם זה לא יהיה מטופל, או שגם שם תבואו, תיתנו הוראה לשופטים בבתי-הדין לעבודה מה לעשות – לא על-פי כללי המשפט; על-פי כללים שאתם תמציאו או על-פי כללי משרד הדתות. לפחות היו מעבירים את זה – אני יודע מה, חבר הכנסת שטרן – אולי לגברת איילת שקד, לשרת המשפטים. אולי. אבל לא, שרת המשפטים לא חיה בשלום עם ראש הממשלה, איך הוא יעביר לה סמכויות הנתונות לו?

חלם, חברים. זה פשוט לא ייאמן. ראש ממשלה שהוא גם ראש ממשלה, הוא גם שר החוץ, הוא גם שר הכלכלה, הוא גם שר התקשורת והוא השר לשיתוף פעולה אזורי – חמישה תיקים. לא יאומן כי יסופר. הוא לא יכול להשתלט על הכול, אז הוא מעביר סמכויות לכל מיני שרים אחרים. רק לך, אדוני השר לביטחון פנים, לא העבירו שום דבר. לבי עליך, אולי היו נותנים לך משהו, היית עושה את זה אולי יותר טוב מאחרים. לא יאומן כי יסופר, חברים.

אני אומר לכם: אבדה הדרך, אבד הכיוון, והממשלה הזו אין לה שום דרך, אין לה שום כיוון. ככה ימשיכו לשחק במגרש המשחקים ועל לוח השחמט – העברת סמכויות מהאחד לשני. לא יבדקו, לא יעשו, לא יפעלו, כי אף אחד לא זוכר מה הועבר. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת מיקי לוי. חבר הכנסת עמר בר-לב – אינו נוכח. חבר הכנסת יוסף ג'בארין. לפרוטוקול – היית באולם אבל ויתרת. תודה.

יוסף ג' בארין (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, אנחנו מדברים על ראש ממשלה שמחזיק בכמה תיקים, והתקווה שלנו היא שלפחות בתיק אחד הוא יוכל לנהוג בהוגנות כלפי כלל אזרחי המדינה. ואני בעניין הזה של הכלכלה רוצה להתייחס לניסיון החודשיים האחרונים, שבהם אנחנו, כנציגי הציבור הערבי – ועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות ברשימה המשותפת – היינו במשא-ומתן כמעט על בסיס יומי, הייתי אומר, גם עם משרד ראש הממשלה וגם עם משרד האוצר, משרד הכלכלה ומשרדים אחרים, מתוך תקווה שאולי הפעם בתקציב המדינה נצליח לקבל חלק מהתקציבים שמובטחים כמעט בכל שנת תקציב בדיבורים אבל לא מוצאים שום ביטוי במספרים כשבאים לסגור את התקציב.

רק לפני חודש היו הבטחות להעביר תקציבים משמעותיים במסגרת תקציב המדינה ליישובים הערביים מתוך מגמה, כך נאמר לנו, לצמצם פערים. כמובן, אנחנו לא מדברים על סגירת פערים, כי סגירת פערים תהיה כנראה עוד הרבה שנים, אבל לפחות צמצום פערים. בהתחלה דיברנו על 6-7 מיליארד שקל לתקציב הנוכחי, של 2015–2016; לקראת השבוע האחרון לאישור התקציב צמצמנו את הבקשות שלנו ל-1.5 מיליארד – ל-1.5 מיליארד מתוך 400 מיליארד שקל של תקציב המדינה. ומה הפלא? כל הדיבורים על יחס חיובי לציבור הערבי, דווקא מצד משרד האוצר, מצד השר כחלון עצמו, לא מצאו בסוף שום ביטוי בתקציבים שעברו במסגרת התקציב השנתי לשנתיים 2015 ו-2016.

הדוגמה שנתנו לגבי הרשויות המקומיות הערביות – אמרנו: לפחות תתקנו עוול אחד שקיים בתקציבי האיזון. נוסחת תקציבי האיזון מניחה הכנסה מדומיינת בכל רשות מקומית כדי לחשב את נוסחת האיזון המתאים, וכשבדקנו ראינו שאין כמעט אף יישוב ערבי שעונה על אותה הכנסה מדומיינת. זאת אומרת, מניחים שבעיר אום-אלפחם יש הכנסה ממוצעת כזו, ובכלל העיר לא מגיעה אליה. בגלל זה ראינו בחישובים שלנו, שהציבור הערבי מפסיד כחצי מיליארד שקל רק בגלל הנוסחה הזו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים, אדוני.

יוסף ג' בארין (הרשימה המשותפת):

ולכן הבאנו את הנוסחה הזו בתור דוגמה ברורה של תוצאה של נוסחה מפלה ביחס ליישובים הערביים. לצערנו, למרות ההוכחה הברורה על הנוסחה המפלה, זה לא עזר, וגם הפעם עבר התקציב ללא שום יישום משמעותי של ההבטחות ששמענו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

האם יש שינוי בתקופה הקרובה? סימן-שאלה גדול. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת יוסף ג'בארין. חבר הכנסת דב חנין, בבקשה.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, תודה לך, אדוני השר, עמיתי חברי הכנסת, הממשלה הזאת לא מחמיצה שום הזדמנות לעשות משהו עקום. אם יש אפשרות לעשות משהו עקום, הממשלה הזאת לא תיתן לאפשרות הזאת לחמוק.

מיכל בירן (המחנה הציוני):

זאת עקביות.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

זאת עקביות. כך נראית העקביות של ממשלת נתניהו.

אכן, מר נתניהו נקלע שלא בטובתו למצב ביש: הוא גם שר החוץ, הוא גם שר התקשורת, הוא גם השר לשיתוף פעולה אזורי – אני לא יודע אם אתם זוכרים שיש כזה דבר, שנקרא שיתוף פעולה אזורי. אז שיתוף פעולה אזורי אין, אבל שר לשיתוף פעולה אזורי יש ויש, ושמו בישראל בנימין נתניהו, והוא גם – מה לעשות – בזמן שנותר לו בין לבין הוא גם ראש ממשלה, ועכשיו הוא גם שר הכלכלה. בתור שר הכלכלה הוא, בין היתר, צריך למנות או להשתתף במינוי של שופטים בבתי-הדין לעבודה, אבל ברור שהוא לא יכול למנות ולהשתתף במינוי של שופטים בבתי-הדין לעבודה כאשר לו ולרעייתו יש תיק פתוח בבית-דין לעבודה. לכן נדרש המנגנון המסובך הזה של העברת סמכויותיו של שר הכלכלה לשר הדתות.

עמיתי חברי הכנסת, כל כך מסובך, וכל כך מיותר, וכל כך פגום. מדוע ראש הממשלה בכלל צריך להיות שר הכלכלה? מהדבר הזה, הרי, אנחנו צריכים להתחיל. הוא צריך להיות שר הכלכלה מכיוון שכנראה אין מישהו אחר שמוכן לחתום על המעקף הדרמטי שמציע מר נתניהו לעשות לחוק ההגבלים העסקיים; מעקף שנועד לפתוח את הפתח למונופול מסוכן, דורסני, שישלוט על משק הגז ועל כל שוק האנרגיה של ישראל. הנה, אתם רואים, עמיתי חברי הכנסת, איך הקלקול הזה, של הניסיון להכשיר את המונופול, של הניסיון לדרוס את שומרי הסף – במקרה הזה הממונה על ההגבלים העסקיים – יוצר תוצאות לוואי; ומעתה, מי שימנה את הנציגים בבתי-הדין לעבודה הוא לא שר הכלכלה, אלא שר הדתות. תראו כמה עקום, ותראו כמה אופייני לממשלת נתניהו. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת דב חנין. חבר הכנסת ישראל אייכלר – אינו נוכח; חברת הכנסת עליזה לביא – אינה נוכחת. חבר הכנסת מסעוד גנאים, בבקשה. שלוש דקות.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, אני רוצה לדבר על מה שקרה היום בבית-המשפט המחוזי בירושלים, על ההחלטה לדחות את ההרשעה של הנאשם המרכזי, יוסף חיים בן דוד, או יוסף בן דוד. ההחלטה מעוררת בנו חשדות, וזה למה? כי לנו הערבים יש בעיה עם הטענה שזה משוגע, שהוא סובל מהפרעות נפשיות, כאילו כל אחד שסובל מהפרעה מכוון את הסבל ומתרגם אותו להרג ולרצח נגד ערבים.

גברתי היושבת-ראש, שני המקרים המזעזעים, האכזריים, החמורים ביותר שחוונו בחודשים האלה – לפני שנה הרצח המזעזע והברברי של מוחמד אבו ח'דיר, ואחר כך שרפת משפחת דוואבשה; שני המקרים האלה, המזעזעים – הממשלה – הרשויות בישראל היו יכולות, דרך תפיסת הפושעים והעמדתם לדין, להוכיח לכולם שאכן יש שוויון, אכן הממשלה הזאת תקינה, ובצדק רוצה לתפוס את הפושעים הרוצחים האלה, כדי להרגיע את האנשים. גברתי היושבת-ראש, הצדק במקרים האלה – או בכל מקרה – מציל חיים וחוסך בחיי אדם ובשפיכות דמים.

כאשר משפחה שלמה, כמו משפחת דוואבשה, נשרפה על-ידי טרוריסטים; כאשר מוחמד אבו ח'דיר נרצח ונשרף בצורה האכזרית הזאת – במקום שייעשה משפט צדק, להעמיד לדין את האנשים ואת הנאשמים האלה, בית-המשפט היום דוחה את ההאשמה, דוחה את ההעמדה לדין, במיוחד של הנאשם, הפושע המרכזי. ולמה? כי יש להם דוח פסיכיאטרי חסוי שיש לו הפרעות נפשיות. היו כמה מקרים של טרוריסטים יהודים שרצחו ערבים ושרפו מסגדים, ואמרו עליהם שהם משוגעים, או שהם מעוררים בנפשם. גברתי היושבת-ראש, הצדק, כאשר ייעשה – כולם נרגעים. אבל כאשר אנשים רואים את האי-צדק, רואים שנותנים לפושעים ולרוצחים להסתובב חופשי, משום

שהם רצחו בן-אדם ערבי או פלסטיני – כולנו נוכחנו לדעת מה קרה אחרי הירצחו המזעזע של מוחמד אבו ח'דיר – כל העימותים שהיו בגלל הזעם של כולנו על הרצח הזה. צדק המשורר ג'ובראן ח'ליל ג'ובראן – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

– – כאשר אמר: (אומר בערבית: הצדק עלי אדמות היה גורם לַשְׂדֵים לבכות אילו היה ביכולתם לשמוע, והיה גורם למתים לצחוק אילו היה ביכולתם לראות). תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה לחבר הכנסת מסעוד גנאים. חבר הכנסת באסל גטאס – מוותר; חבר הכנסת עפר שלח – מוותר. חבר הכנסת יואב קיש, אחרון הדוברים.

יואב קיש (הליכוד):

כבוד היושבת-ראש, שרים, חברות וחברי הכנסת, האמת היא שאני מופתע; אני מופתע, אני לא מבין מדוע האופוזיציה בחרה להתנגד עכשיו. לפעמים אני שואל את עצמי, אם כל פעם שיהיה משהו אנחנו ישר נצטרך לחשוב אם אנחנו מתעסקים בדברים ענייניים או לא – לפני דיברו פה גם על דברים ממש לא קשורים, ניצלו את הבמה. בסדר, זה חלק מחוקי המשחק, זה ברור. אבל בסופו של דבר לדבר על דומא כשבסך הכול אנחנו מדברים על – אני מקריא – "הודעת הממשלה בדבר העברת סמכויות משר הכלכלה" – נראה לי קצת, בואו נגיד ככה, לא קשור.

חיים ילין (יש עתיד):

אתה לא מרגיש כמו לגו? שבא בן-אדם אחד ומשחק עם כל השרים ועם כולם? – – –

יואב קיש (הליכוד):

אבל זה בדיוק מה שאני לא מבין – – –

חיים ילין (יש עתיד):

--- אתה יודע מה --- השרים שמפחדים ---

יואב קיש (הליכוד):

חיים, אבל זה מה שאני לא מבין. אז תסביר לי למה אתה מתנגד, כשבאמת יש פה החלטה שמעבירה את הסמכויות כדי להקל עם הנושא של שר הכלכלה. באמת, עושים פה סדר --

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אתה מאמין בזה?

יואב קיש (הליכוד):

-- ובמקום לתמוך, אז חייבים להתנגד. למה? כי ברגע שזה נוגע לראש הממשלה בנימין נתניהו -- רק אומרים את הדבר הזה, רק מזכירים את זה -- מייד האופוזיציה קופצת ומזדעקת. החלטה מאוד פשוטה, שאין שום סיבה שהאופוזיציה לא תתמוך בה. החלטתם לא לתמוך -- עולם כמנהגו נוהג, כנראה -- שאני לא אתאכזב, לא מאלעזר שטרן, ולא מחיים ילין --

אלעזר שטרן (יש עתיד):

לא, אתה --

יואב קיש (הליכוד):

-- אני יכול לדעת מה תעשו ומה תצביעו רק לפי הכיסא שאתם בחרתם לשבת בו.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני לא מאמין שאתה מאמין למה שאתה אומר.

יואב קיש (הליכוד):

כל מילה, ידידי. כל מילה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אתה לא מאמין.

יואב קיש (הליכוד):

גם חיליק בר, אני יכול לצרף אותו לחבורה הזאת, שלפי הכיסא שבו הוא יושב אני יודע מה הוא יצביע.

חיים ילין (יש עתיד):

יואב, יש לך עוד דקה לסיים – – –

יואב קיש (הליכוד):

אני כבר מסיים, אני יודע לאן להסתכל. אבל אני אומר לך בצורה הכי פשוטה: אני מחכה ליום שהאופוזיציה תפתיע אותי בהצבעה שלהם. בסדר? אני מחכה ליום שבו אני אראה אופוזיציה שפעם אחת אומרת לי: צודקים, אנחנו אתכם. בסדר?

אלעזר שטרן (יש עתיד):

תצביע על השוויון בנטל ואנחנו נצביע יחד אתך.

יואב קיש (הליכוד):

דרך אגב, אני מודה שבישראל ביתנו אני רואה את זה. נכון? אני מודה, שם אני רואה יותר עניין. אבל גם שם יש לפעמים נטייה רק להתנגח. ברגע שמזכירים ראש הממשלה בנימין נתניהו, נפסק השקט ומייד אנחנו מוצאים את עצמנו שוב בדיונים ארוכים שלמעשה אין מאחוריהם שום דבר. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת יואב קיש.

רבותי, על-פי בקשת הממשלה, ההצבעה תהיה שמית. גברתי מזכירת הכנסת, נא להתחיל בהצבעה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

אינו נוכח	–	עבדאללה אבו מערוף
אינו נוכח	–	טלב אבו עראר
בעד	–	יולי יואל אדלשטיין
בעד	–	מיכאל אורן
אינו נוכח	–	דוד אזולאי
אינו נוכח	–	ישראל אייכלר
אינו נוכח	–	רוברט אילטוב
אינו נוכח	–	אלי אלאלוף
אינה נוכחת	–	קארין אלהרר
אינו נוכח	–	זאב אלקין
אינו נוכח	–	דוד אמסלם
אינו נוכח	–	אופיר אקוניס
בעד	–	גלעד ארדן
בעד	–	אורי אריאל
בעד	–	זאב בנימין בגין
נגד	–	זוהיר בהלול
בעד	–	נאוה בוקר
בעד	–	דוד ביטן
נגד	–	מיכל בירן
בעד	–	מירב בן ארי
בעד	–	אלי בן-דהן
בעד	–	יואב בן צור
נגד	–	איל בן ראובן
נגד	–	יחיאל חיליק בר
נגד	–	איתן ברושי
נגד	–	עמר בר-לב
בעד	–	ענת ברקו
נגד	–	יוסף ג'בארין
נגד	–	באסל גטאס
נגד	–	אילן גילאון
אינה נוכחת	–	זהבה גלאון
אינו נוכח	–	יואב גלנט

אינה נוכחת	–	גילה גמליאל
	–	מסעוד גנאים
	–	משה גפני
	–	יעל גרמן
	–	אבי דיכטר
	–	אריה מכלוף דרעי
	–	צחי הנגבי
	–	יצחק הרצוג
	–	שרן השכל
	–	יצחק וקנין
	–	מכלוף מיקי זוהר
אינה נוכחת	–	חנין זועבי
	–	ג'מאל זחאלקה
	–	תמר זנדברג
	–	עבד אל חכים חאג' יחיא
	–	ציפי חוטובלי
	–	אורן אסף חזן
	–	דב חנין
	–	יואל חסון
	–	אחמד טיבי
	–	מנואל טרכטנברג – נגד
	–	מרדכי יוגב
	–	יוסי יונה
	–	שלי יחימוביץ
	–	חיים ילין
	–	משה יעלון
	–	איתן כבל
	–	אלי כהן
	–	יצחק כהן
	–	מאיר כהן
	–	יעל כהן-פארן
	–	משה כחלון
	–	חיים כץ
	–	ישראל כץ
אינה נוכחת	–	עליזה לביא
אינה נוכחת	–	ציפי לבני

נגד	–	אורלי לוי אבקסיס
בעד	–	ז'קי לוי
אינו נוכח	–	מיקי לוי
אינו נוכח	–	יריב לוין
אינו נוכח	–	אביגדור ליברמן
אינו נוכח	–	יעקב ליצמן
נגד	–	סופה לנדבר
אינו נוכח	–	יאיר לפיד
אינו נוכח	–	ינון מגל
בעד	–	מנחם אליעזר מוזס
בעד	–	שולי מועלם-רפאלי
בעד	–	ירון מזוז
נגד	–	מרב מיכאלי
בעד	–	אורי מקלב
בעד	–	יעקב מרגי
נגד	–	אראל מרגלית
בעד	–	אברהם נגוסה
בעד	–	משולם נהרי
אינה נוכחת	–	איילת נחמיאס ורבין
אינו נוכח	–	בנימין נתניהו
אינה נוכחת	–	קסניה סבטלובה
אינה נוכחת	–	רויטל סויד
בעד	–	ניסן סלומינסקי
בעד	–	בצלאל סמוטריץ
נגד	–	אוסאמה סעדי
אינו נוכח	–	איימן עודה
בעד	–	רחל עזריה
אינו נוכח	–	חמד עמאר
בעד	–	רועי פולקמן
נגד	–	עודד פורר
בעד	–	טלי פלוסקוב
בעד	–	מאיר פרוש
אינו נוכח	–	יעקב פרי
נגד	–	עיסאווי פריג'
אינו נוכח	–	עמיר פרץ
אינה נוכחת	–	נורית קורן

–	בעד	יואב קיש
–	בעד	איוב קרא
–	אינה נוכחת	מירי רגב
–	נגד	מיכל רוזין
–	נגד	מיקי רוזנטל
–	נגד	יואל רזבוזוב
–	בעד	יפעת שאשא ביטון
–	אינו נוכח	יובל שטייניץ
–	נגד	אלעזר שטרן
–	נגד	נחמן שי
–	אינו נוכח	סילבן שלום
–	נגד	עפר שלח
–	נגד	איציק שמולי
–	נגד	סתיו שפיר
–	אינה נוכחת	איילת שקד
–	נגד	עאידה תומא סלימאן

היו"ר טלי פלוסקוב:

גברתי, נא להתחיל בסיבוב השני, של חברי הכנסת שלא השתתפו עדיין בהצבעה.

מזכירת הכנסת ירדנה מלר-הורוביץ:

(קוראת בשמות חברי הכנסת)

–	אינו נוכח	עבדאללה אבו מערוף
–	אינו נוכח	טלב אבו עראר
–	אינו נוכח	דוד אזולאי
–	בעד	ישראל אייכלר
–	אינו נוכח	רוברט אילטוב
–	אינו נוכח	אלי אלאוף
–	אינה נוכחת	קארין אלהרר
–	אינו נוכח	זאב אלקין
–	אינו נוכח	דוד אמסלם
–	אינו נוכח	אופיר אקוניס
–	אינה נוכחת	זהבה גלאון
–	אינו נוכח	יואב גלנט

– אינה נוכחת	גילה גמליאל
– בעד	משה גפני
– אינו נוכח	אבי דיכטר
– אינו נוכח	אריה מכלוף דרעי
– אינו נוכח	צחי הנגבי
– אינו נוכח	יצחק הרצוג
– אינה נוכחת	חנין זועבי
– נגד	ג'מאל זחאלקה
– אינו נוכח	עבד אל חכים חאג' יחיא
– אינו נוכח	אורן אסף חזן
– אינו נוכח	יואל חסון
– אינו נוכח	אחמד טיבי
– אינו נוכח	יוסי יונה
– אינו נוכח	משה יעלון
– אינו נוכח	יצחק כהן
– אינו נוכח	מאיר כהן
– אינו נוכח	משה כחלון
– אינו נוכח	חיים כץ
– אינה נוכחת	עליזה לביא
– אינה נוכחת	ציפי לבני
– אינו נוכח	מיקי לוי
– אינו נוכח	יריב לוין
– אינו נוכח	אביגדור ליברמן
– אינו נוכח	יעקב ליצמן
– אינו נוכח	יאיר לפיד
– אינו נוכח	ינון מגל
– אינה נוכחת	איילת נחמיאס ורבין
– אינו נוכח	בנימין נתניהו
– אינה נוכחת	קסניה סבטלובה
– אינה נוכחת	רויטל סויד
– אינו נוכח	איימן עודה
– אינו נוכח	חמד עמאר
– אינו נוכח	יעקב פרי
– אינו נוכח	עמיר פרץ
– אינה נוכחת	נורית קורן
– אינה נוכחת	מירי רגב

יובל שטייניץ	– אינו נוכח
סילבן שלום	– אינו נוכח
איילת שקד	– אינה נוכחת

היו"ר טלי פלוסקוב:

האם נמצאים באולם חברות או חברי כנסת שלא קראו בשמם? אין. ההצבעה תמה. נא לסכם את ההצבעה.

בעד – 37 חברי כנסת, נגד – 35. הודעת הממשלה התקבלה. 37 נגד 35. אני חוזרת, הודעת הממשלה התקבלה.

הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק התקשורת (בזק

ושידורים) (תיקון מס' 57) (הרשות והמועצה לשידורים מסחריים), התשע"ג–2013

[מס' מ/784; חוב' ד', עמ' .]

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבותי, אנחנו עוברים לסעיף הבא: הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת החוק כדלקמן. ההודעה נמסרה ביום 2 בנובמבר 2015. הנמקת הערעורים של סיעות המחנה הציוני ומרצ. הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 57) (הרשות והמועצה לשידורים מסחריים), התשע"ג–2013, מס' פ/784. מטעם המחנה הציוני ינמק חבר הכנסת מיקי רוזנטל. מיקי רוזנטל נמצא? כן. בבקשה, אדוני.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

נמצא.

היו"ר טלי פלוסקוב:

יש לך חמש דקות.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

חמש דקות. אני חושב שזה יספיק.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בבקשה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

העניין הוא לא מאוד סבוך – גברתי היושבת-ראש, חברי השרים וחברי הכנסת, תארו לעצמכם מדינה דמיונית – דמיוני, דמיוני – שיש בה ראש ממשלה שהוא גם שר החוץ וגם שר הכלכלה.

יעקב מרגי (ש"ס):

— — — שנפעיל את הדמיון.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

תפעיל את הדמיון. תעצום את העיניים. אין דברים כאלה בעולם. תנסה לתאר. אוקיי? ויש אתר שקוראים לו "קוואלה", שכותב עליו כל הזמן. כותב עליו דברים טובים. ויש גם עיתון שקוראים לו "ישראל דהיום". סתם, דמיוני, אין דברים כאלה. וראש הממשלה במדינה הדמיונית הזאת, הוא גם –

--

יואב קיש (הליכוד):

— — — עם הטלוויזיה, מיקי?

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

חכה, נגיע גם לטלוויזיה. הוא גם שר החוץ, גם שר הכלכלה וגם שר התקשורת. יש לו עוד איזה תפקידים, נכון? אבל לא חשוב. כי אנחנו מתעסקים רק בתקשורת. וראש הממשלה הזה – — —

מיקי לוי (יש עתיד):

השר לפיתוח אזורי.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

והשר לפיתוח אזורי הוא גם? ואללה? קוואלה? לא ידעתי. בכל מקרה, ענייננו בתקשורת במדינה דמיונית.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אתה לא רואה איך האזור מתפתח?

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

במדינה דמיונית. אין דברים כאלה במציאות. לא יכולים להיות באמת דברים כאלה במציאות, שראש ממשלה מתעסק עם אחרון העיתונאים ומתעסק עם כל כלי תקשורת, וכל היום מתעסק במה כתבו עליו ולא כתבו עליו; היו נגדו ולא היו נגדו. וראש הממשלה הזה, במדינה הדמיונית הזאת, מנסה להשתלט על השידור הציבורי. לא יכול להיות. ויש מיליארדר אחד שמממן עיתון לטובת ראש הממשלה של המדינה הדמיונית, שקוראים לו "ישראל דהיום". ויש אתר אינטרנט שקוראים לו "קוואלה" שכותב בעד ראש הממשלה. וראש הממשלה נותן או מעכב בתפקידו כשר התקשורת הטבות שעוזרות לבעלים של האתר "קוואלה". ועוד ועוד סיפורים מארץ מדומיינת, שלא יכולים כמובן להתרחש במציאות. כי זה באמת עולה על כל דמיון.

ועכשיו הממשלה, שראש הממשלה הזה עומד בראשה הדמיוני, באה ואומרת: למה שראש הממשלה יצטרך להתאמץ כל כך הרבה וללכת לכל עיתון בנפרד ולכל גוף תקשורת בנפרד ולכל ערוץ טלוויזיה בנפרד? בוא נעשה רשות אחת, מין "ברית המועצות", קוראים לזה בחוק, שמאחדת את כל המועצות שבמדינה הממש-לא-מדומיינת שלנו: יש המועצה לשידורי כבלים ושידורי לוויין, ויש הרשות השנייה שאחראית לערוץ 2, ויש מועצת הרשות השנייה שאחראית לרדיו ולטלוויזיה – נאחד אותן לרשות אחת תחת משרד התקשורת, כשראש הממשלה הוא שר התקשורת, שכל היום מתעסק בתקשורת. דמיוני.

ובכן, חברים, זה ממש לא דמיוני. זו בדיוק הרוח של הצעת חוק התקשורת שמונחת על שולחנה של הכנסת. והצעת החוק היא מצוינת, אגב; שלא יהיה לכם ספק. הצעת החוק מצמצמת בהוצאות; מייעלת – במקום שלושה רגולטורים, שיהיה רגולטור אחד; היא תקל במידה רבה על הזכיינים ועל ההוצאות שלהם, כמו שנימק מי שהיה שר התקשורת בממשלה הקודמת כשהוא הביא את זה, או בעצם הפריד את זה מחוק ההסדרים – בהתחלה זה בא בחוק ההסדרים – השר ארדן, שהיה שר התקשורת.

הצעת החוק היא טובה בעיקרון, חוץ מדבר אחד שהופך אותה באחת להצעה גרועה מאוד. כי במקום להקים רשות, כמו שמקובל ברוב הדמוקרטיות המערביות, שהיא רשות עצמאית, כמו הרשות להגבלים עסקיים, כמו הרשות השנייה – וכל מי שמתעסק בתקשורת יודע שכשפוליטיקאים דוחפים את ידיהם לתקשורת התוצאה היא – ערוץ 1. מין משהו מגעגע כזה, מסכן, אומלל, שכל הפוליטיקאים מתעללים בו, ושידור אין בזה.

אז החוק הזה, כמובן, לא עוסק בשידור הציבורי, רק בשידור המסחרי. אבל כוונת המשורר, אותה כוונה – להשתלט על השידורים המסחריים במדינת ישראל באמצעות חוק שהוא כאילו מייעל את המצב. ובכן, אי-אפשר לתמוך בחוק הזה כשהמועצה הזאת, המרכזית, תהיה מועצת הצנזורה והפעלת הלחץ על התקשורת של ראש הממשלה. כל ראש ממשלה, אגב, לא רק במדינות דמוניות. גם אם בראש הממשלה הזאת יעמוד נציג של מפלגת העבודה, ברגע שפוליטיקאים יכולים לחבק את התקשורת, זה נהיה חיבוק דוב.

לכן צריך להרחיק את הפוליטיקאים מהתקשורת. וההצעה הזאת מאפשרת לפוליטיקאים להשתלט על התקשורת. ולכן, אם אנחנו באמת מתכוונים להפוך את הרשות הזאת לרשות אפקטיבית, יעילה, שתשיג את מטרות החוק, צריך לעשות אותה רשות עצמאית שלא קשורה למשרד התקשורת. כל זמן שהצעת החוק היא כזאת שהיא במשרד התקשורת, תחת ראש הממשלה שיש לו בעיות קשות עם התקשורת, אנחנו נתנגד לחוק הזה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מצווה על כל מי שחופש הביטוי יקר לו והדמוקרטיה יקרה לו, להתנגד לחוק הגרוע הזה. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת מיקי רוזנטל. מטעם סיעת מרצ ינמק חבר הכנסת עיסאווי פריג'ל.

עיסאווי פריג'ל (מרצ):

גברתי היושבת-ראש, מכובדי השר, בכנסת התשע-עשרה הוקמה ועדה לצורך חקיקת חוק חדש – רשות השידור הציבורי. אז היה שר התקשורת, שאני מאמין שהיו לו כוונות טובות, השר גלעד

ארדן, שיושב במקרה אתנו. חלם יחד עם שר האוצר לשעבר על שידור ציבורי עצמאי. חלמו ופנטזו על חומה סינית שתפריד בין הפוליטיקה לרשות השידור, ושיהיה לנו שידור ציבורי עצמאי, שישקף את כל מה שקורה, ללא שום קשר לאופוזיציה-קואליציה, לכל הרבדים בחברה.

הגענו לכנסת העשרים, ושר התקשורת – שהתעקש להיות שר התקשורת – הרי הוא ראש הממשלה. ראש הממשלה הכניס בסעיף הקואליציוני מול המפלגות, שכל החקיקה בתחום התקשורת, אין להתנגד לה, ויש לו מונופול מוחלט על כל מה שקורה בתחום. ומאז, אפילו שמדובר במשרד עם תקציב של 70 מיליון שקל בסך הכול, על פניו אמור להיות משרד קטן, מבחינה תקציבית, גם לו משרד התקשורת. התחלף שר ממונה, בתוך משרד ראש הממשלה, אופיר אקוניס, והמשרד ממשיך לבעוט, הוא קיים, והוא מעסיק אותנו יותר ממשרד החינוך.

עכשיו מונחת בפנינו הצעה בשם "איחוד הגופים והרגולציה". קראו לה "ברית המועצות", שם מפחיד, שם מפחיד. דיברו על זה בעבר, אבל עכשיו יש בה מתכון. אני שואל אתכם, חברים – אני לא פוחד מברית המועצות ומהצעת החוק שמובאת לנו כאן. אני שואל אתכם: היה היה שידור ציבורי; היה היה שידור ציבורי מיני-עצמאי. ומאז שהחוק של תאגיד השידור הציבורי הישראלי, כדברי אופיר אקוניס, שגילה את אמריקה אחרי 68 שנים – אני שואל אתכם, מה מסתתר מאחורי הצעת החוק שמונחת בפנינו היום?

ואני רוצה ללכת צעד אחד יותר קדימה. וזה לא מופרך, חברים. ותזכרו מה שאני הולך להגיד, זה לא מופרך. תהליך הייבוש שעובר על הרשות הציבורית הממלכתית, שהיא נעדרת מתקציב המדינה; תהליך הייבוש שאנחנו רואים את הזעקה ואת השליטה של האוצר שם; תהליך הייבוש הזה יביא למצב שגם ברית המועצות, שמונחת היום, תכלול בתוכה את רשות השידור הציבורי. ואם אי-פעם היה לנו שידור ציבורי, תשכחו מכך; כי מה שקורה היום ברשות השידור הציבורי, הייבוש המוחלט של כתבים, של מערכת, פיטורי עובדים, זאת זעקה. וזאת זעקה שהחוק היום מכשיר את הקרקע שיאכל את כולם. מה אני צריך שידור ציבורי? אני צריך סתימת פיות. אני צריך חוק השתקה. והחוק שהונח היום הוא המכה הראשונה שתאכל את כולם, והלך עלינו – "רחת עלינו". לא שידור ציבורי, לא בטיח. משרד תקשורת שאוכל את הכול. הרי הוזהרתם. הרי הוזהרתם לפני שאתם מצביעים על כך. הדברים הנסתרים מעבר לחוק הזה הם הרבה יותר מסוכנים ונוגעים לכל אחד ואחד מאתנו. הוזהרתם.

בשל כך אני ממליץ שלא להצביע על החוק הזה, אלא להבין בדיוק לאן הדברים הולכים. תודה לך, גברתי.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת פריג'. רבותי, על-פי בקשת הממשלה, אנחנו שוב מצביעים – דקה. אוקיי, כאמור, ההצבעה תהיה שמית. גברתי מזכירת הכנסת, נא להתחיל בהצבעה. איפה הסגן? אלקטרונית? אוקיי, רבותי, אני מבקשת מחברי הכנסת להגיע למקומכם.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

דחלילים. אתם מצביעים באוטומט.

היו"ר טלי פלוסקוב:

מי בעד? מי נגד? החלת דין רציפות על חוק התקשורת. נא להצביע.

הצבעה מס' 10

בעד הודעת הממשלה – 37

נגד – 23

נמנעים – אין

הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 57) (הרשות והמועצה לשידורים מסחריים), התשע"ג–2013, נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

37 בעד, 23 מתנגדים, אין נמנעים. חל דין רציפות על חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 57). רבותי, הצעת החוק חוזרת לדין בוועדת הכלכלה.

נחמן שי (המחנה הציוני):

רגע, רגע, רגע, אני בטעות הצבעתי בעד.

היו"ר טלי פלוסקוב:

חבר הכנסת נחמן שי הצביע בטעות בעד, ומבקש לשנות את ההצבעה לנגד. אנחנו משנים את ההצבעה בהתאם, כי התוצאה לא משתנה.

הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק לתיקון פקודת**התעבורה (מס' 112), התשע"ד-2013**

[מס' מ/826; חוב' ד', עמ' .]

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבתי, אנחנו עוברים להצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112), התשע"ד-2013. מנמקים: חברת הכנסת תמר זנדברג מטעם סיעת מרצ. כן, גברתי. הנמקה שלכם.

תמר זנדברג (מרצ):

גברתי היושבת-ראש, תודה, החוק הזה – מדובר בחבילה שלמה של שינויים, שרובם הגדול הם חיוביים, בפקודת התעבורה. אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לשינוי שקשור לנהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת סמים.

אני רוצה להפנות את תשומת לבכם למקרה של עישון קנאביס, אם לעישון בשימוש חברתי, מה שנקרא, אם למטופלי הקנאביס הרפואי. למעשה, השתת העונש של נהיגה תחת השפעת סמים על מטופלי קנאביס רפואי – וכיום יש לנו כ-22,000 כאלה – הופכת את כל אותם המטופלים, את כל אותם חולים, למשוללי רישיון נהיגה בפועל, מפני שלעולם אנחנו לא נמצא מטופל קנאביס רפואי שלא יימצאו בדמו שרידי קנאביס. אני מפנה את תשומת לבכם לכך שקנאביס הוא חומר שאפשר למצוא שרידים, שיירים שלו בדם גם שבועיים ושלושה שבועות אחרי השימוש, מה שבאופן אוטומטי משפיע גם על אנשים שאינם תחת השפעה ולא קרובים להיות תחת השפעה, דבר שלא משפיע כהוא-זה על הנהיגה שלהם והם מועדים לפסילה אוטומטית של רישיון הנהיגה של עד חצי שנה.

לשמחתי, משרד התחבורה וועדת הכלכלה של הכנסת עמדו על השינוי הזה, שמו לב אליו, והיום אנחנו עומדים בפני המלצות של ועדה מטעם משרד התחבורה, משרד הבריאות וגורמים נוספים על מנת לפתור את הפלונטר ולא להפוך כמיליון איש לעבריינים בפוטנציה וכ-22,000 מטופלים למשוללי רישיון דה פקטו.

ולכן אנחנו בקריאה הראשונה, או בשלב הזה, נתמוך בהצעה הזאת, אבל לקראת הקריאה השנייה והשלישית מצפים שתיקון כזה ייכנס בהסכמת הממשלה ויחד עם המשרדים. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחברת הכנסת תמר זנדברג.

רבתי, אנחנו מגיעים להצבעה. חברי הכנסת, אני מבקשת לחזור למקומכם. חברי הכנסת, אנחנו עוברים להצבעה. חבר הכנסת מיקי זוהר, אנחנו מצביעים אלקטרונית? יואב קיש?

קריאה:

היו"ר טלי פלוסקוב:

מי בעד? מי נגד להחיל דין רציפות? נא להצביע.

הצבעה מס' 11

בעד הודעת הממשלה – 52

נגד – אין

נמנעים – אין

הודעת הממשלה על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112), התשע"ד–2013, נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

52 חברי כנסת בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. החלת דין רציפות על הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 112), התשע"ד–2013, אושרה. הצעת החוק חוזרת לדין בוועדת הכלכלה.

הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 41),

התשע"ו–2015

[מס' כ/602; "דברי הכנסת", חוב' ד', עמ' ; נספחות.]

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבתי, אנחנו עוברים להצעת החוק הבאה: הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 41), התשע"ו–2015. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת הכנסת חבר הכנסת דוד ביטן.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

מדובר בקריאה שנייה ושלישית – חוק חסינות חברי הכנסת.

אני מתכבד להציג לקריאה השנייה והשלישית הצעת חוק מטעם ועדת הכנסת אשר עוסקת בסמכויות ועדת האתיקה והסנקציות שהיא רשאית להטיל. מדובר בשתי הצעות שאושרו בנפרד בקריאה הראשונה, וועדת הכנסת החליטה למזגן תוך הוספת תיקונים שונים שהביאו לכך שלא הוגשו להצעה כל הסתייגויות.

כיום החוק מסמיך את ועדת האתיקה, ברוב של שלושה לפחות מארבעת חבריה, להטיל סנקציות על חבר הכנסת, החל בהערה ונזיפה וכלה בהגבלות על פעילותו בכנסת והרחקתו משיבות מליאת הכנסת והוועדות. ואולם, הוועדה מוסמכת לשלול שכר מחבר הכנסת רק בשל היעדרות מעבר לתקופה הקבועה בחוק או בשל הפרת הכללים בעניין עיסוק נוסף אסור, ולא בשל כל הפרה של כלל מכללי האתיקה. מוצע בהצעת החוק להרחיב את סמכויות ועדת האתיקה ולקבוע כי במקרה שבו היא קבעה שחבר הכנסת הפר כלל מכללי האתיקה הפרה חמורה, ובשל כך הורחק משיבות מליאת הכנסת או ועדות הכנסת, היא תהיה רשאית להורות, בהחלטה מנומקת, על שלילת שכרו בעד תקופת ההרחקה – כולה או חלקה – ובלבד שהשלילה לא תעלה על שבועיים. בקריאה הראשונה דובר על חודש, אך בוועדה הוסכם על שינוי, לאור דיונים שהיו עם האופוזיציה.

החלטה בדבר שלילת שכר בפעם הראשונה בעניינו של חבר כנסת תתקבל פה-אחד על-ידי כל ארבעת חברי הוועדה, ובפעמים הבאות, ככל שיהיו, ברוב של שלושה מתוך ארבעה, כפי שזה קורה היום.

הצעה נוספת עוסקת במקרה שבו קבעה ועדת האתיקה כי חבר הכנסת הפר כלל מכללי האתיקה וגרם בכך לנזק לציוד של הכנסת במשכן הכנסת, ועשה זאת בכוונה לגרום לנזק כאמור, או צפה או היה צריך לצפות כאפשרות סבירה את קרות הנזק. לפי ההצעה, תוכל הוועדה, נוסף על הסנקציה שהטילה, לקבוע כי סכום הנזק, כולו או חלקו, ינוכה משכרו של חבר הכנסת, עד לתקרה של 5,000 ש"ח. בקריאה הראשונה דובר על 10,000 ש"ח, ובדיון בוועדה בהסכם עם האופוזיציה זה הופחת ל-5,000.

ההצעה עצמה כוללת איזונים שנועדו, מצד אחד, להרחיב את סמכויות ועדת האתיקה מתוך תקווה שהדבר יחזק אותה ויצמצם מקרים של הפרת הכללים, ומצד שני, להבטיח שהפגיעה שיכולה להיגרם לחבר הכנסת כתוצאה מהחלטת ועדת האתיקה תהיה סבירה.

כאמור, ההצעה תוקנה בהתאם להערות שהשמיעו חברי הכנסת בדיונים, לא הוגשו לה הסתייגויות, ולכן אבקש את אישורה של הכנסת בקריאה השנייה והשלישית. את הדיון הענייני והמשמעותי עשינו בקריאה הראשונה, ולכן אני לא אחזור על כל הטיעונים שהועלו אז. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת דוד ביטן. לא הוגשו הסתייגויות, אלא יש לנו בקשות רשות דיבור. אני מזמינה את חבר הכנסת דב חנין. חמש דקות, אדוני, שלך.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, תודה רבה לך, רבותי השרים, עמיתי חברי הכנסת, כולנו בכנסת בעד שמירה על כבודה של הכנסת; כולנו נגד מקרים שבהם חברי כנסת בהתנהלותם ובהתנהגותם פוגעים בכבודה של הכנסת, פוגעים במעמדה של הכנסת, ולכן יש לנו כללי אתיקה, ולכן גם לעתים אין ברירה אלא להפעיל את כללי האתיקה ולהטיל עונשים על חברי הכנסת.

השאלה, עמיתי חברי הכנסת, היא תמיד שאלה של איזון. יש בידי ועדת האתיקה אמצעים, אבל האמצעי החשוב ביותר, והוא האמצעי שמשרת אותנו, הוא האמצעי של הסנקציה הציבורית שנוצרת כאשר יש עמדה של ועדת האתיקה, כאשר יש החלטה של ועדת האתיקה, כאשר יש קביעה ואולי גם ענישה של חבר הכנסת.

עמיתי חברי הכנסת, רק ביממה האחרונה ראינו שאפילו בלי פעולה של ועדת האתיקה, פעולה ציבורית, מחאה ציבורית, דרישה ציבורית, יכולות אפילו להביא להתפטרותו של חבר כנסת, וזה דבר נכון וראוי. ראוי בהחלט שדעתו של הציבור, עמדתו של הציבור, מחאתו של הציבור, התנגדותו של הציבור ישפיעו ויובילו גם להחלטות בעלות משמעות לגבי חברי הכנסת.

עם זאת, עמיתי חברי הכנסת, אנחנו צריכים מאוד להיזהר ממצב שבו אנחנו נותנים כלים שיכולים לשמש אחר כך לפגיעה במעמדם, בזכויותיהם ובמקומם של חברי הכנסת.

הקושי הגדול ביותר נוגע לנושאים שיש בהם נגיעה לפוליטיקה. אנחנו נמצאים בכנסת שיש בה מחלוקות קשות מאוד; אנחנו נמצאים במציאות במדינה שבה יש באמת לעתים מלחמות ואירועים קשים, איומים, כשיש בהם בציבורים שלנו מחלוקות מאוד קשות, וקל מאוד להגיע למצב שבו הרוב בכנסת יפעיל את הכלים החוקתיים, יפעיל את הכלים החוקיים ויפעיל את הכלים האתיים נגד חברי כנסת שבסך הכול מבטאים – אולי בצורה נוקבת, אולי בצורה מרגיזה, אולי אפילו בצורה מקוממת – דעה שאיננה מקובלת על הרוב. זו הסכנה הגדולה. ואנחנו כחברי כנסת תמיד צריכים לשקול היכן נמצאת הטעות הגדולה יותר, היכן נמצאת הסכנה הגדולה יותר. האם הסכנה הגדולה יותר נמצאת

באופן קונקרטי במצב שבו אנחנו נמנעים מלפעול כנגד פגיעה באתיקה מצד חבר כנסת, או אולי באופן קונקרטי הסכנה הגדולה יותר נמצאת בצד השני, במקום שבו הרוב משתמש בכוחו, עלול להשתמש בכוחו הדורסני, כדי לפגוע במעמדם, בכבודם ואפילו בזכויותיהם של חברי הכנסת שמבטאים דעה או עמדה בלתי מקובלת על הרוב הזה?

ולכן, עמיתי חברי הכנסת, התנהל סביב הצעת החוק הזאת ויכוח כל כך קשה, לכן התנהל כאן מאבק כל כך קשה, והמאבק הזה יתנהל על החוק ברמה העקרונית הכללית וגם על סעיפי החוק ברמה הפרטנית.

אדוני יושב-ראש ועדת הכנסת, אדוני יושב-ראש ועדת הכנסת – אני רוצה לציין דווקא לחיוב את העובדה שבועדת הכנסת, למרות הוויכוחים הקשים שהיו לנו, אתה, אדוני, הובלת דיון שהייתה בו גם הקשבה, גם נכונות להגיע ככל הניתן להסכמות. אנחנו נשארים בעמדתנו שאנחנו מתנגדים לחוק, כי אנחנו מתנגדים לעיקרון שיש בחוק הזה, אבל ברמת התוצאות האופרטיביות בהחלט הייתה במהלך דיוני הוועדה הרבה מאוד הקשבה, ואני מעריך את זה שגם כאשר יש בינינו ויכוח וגם כאשר העמדות הן שונות מאוד יש ניסיון להקשיב, יש ניסיון למצות את המשותף.

לכן אנחנו מצביעים נגד החוק, אבל אנחנו לא השארנו הסתייגויות אופרטיביות, כי למעשה הדברים שאנחנו דרשנו בדיוני הוועדה, בעיקרם התקבלו על-ידי הוועדה. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת דב חנין. חבר הכנסת איימן עודה – אינו נוכח. חבר הכנסת מסעוד גנאים.

מסעוד גנאים (הרשימה המשותפת):

היו"ר טלי פלוסקוב:

מוותר. חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה – אינו נוכח; חבר הכנסת אחמד טיבי – אינו נוכח. חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן. כן, גברתי, חמש דקות שלך.

עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי כנסת נכבדים, יש כנראה בבית הזה אנשים שחושבים שהם באים בבוקר לאיזו משרה או מקום עבודה שהוא מקום עבודה רגיל, שהוא מקום שמשתכרים בו ומקבלים משכורת, והדרך להעניש – כמו שקיים במשק בהרבה מהמקומות – היא להוריד מהמשכורת ולעשוק מהמשכורת, וזה מה שיניע את חבר הכנסת בדיונים שלו ובעמדות שלו. כמי שידעת טוב מאוד שאנחנו מגיעים למקום הזה בשליחות, אנחנו מגיעים למקום הזה כדי לייצג את כלל האוכלוסיות שבחרו בנו, את האזרחים ואת האזרחיות שבחרו בנו בגלל הדעות שלנו, בגלל העמדות שלנו, בגלל הפרוגרמה הפוליטית שאנחנו מייצגים, והחברתית, אנחנו אמונים על השמעת כל אלה שבחרו בנו, אנחנו אמורים לעמוד מולכם ולהתדיין ולהשמיע את הקול שבדרך כלל לא מגיע לתוך האולם הזה, והרבה פעמים גם לא מגיע לאוזניים של הרוב בתוך האולם הזה.

אנחנו אמורים להשמיע את הדעות שלנו לפי הכללים המקובלים בכל מקום שהוא נדרש להיות הבית המחוקק והוא נדרש לטפל בסוגיות הקשות בכל חברה וכל מדינה מתקנת. ולבוא ולטעון שכדי שהרוב יוכל באמת להעביר ויוכל להעניש תוך כדי העברת הערכים שהוא מאמין בהם או העמדות שהוא מאמין בהן, זה דבר שהוא אנטי-דמוקרטי בעליל – שהשלטון של הרוב ייקח לידיים שלו גם את האחריות להחליט מי חורג ומי באמת אינו הולך לפי הכללים המקובלים, כאשר אנחנו יודעים שברוב המקרים ועדת האתיקה היא כוח פוליטי שמחליט לפי החלטות פוליטיות. כמה שירצו חברי ועדת האתיקה להיות כביכול אובייקטיביים עד הסוף ולשמש ככלי שמירה על הכללים בתוך הבית הזה, בסופו של דבר הצבעות והחלטות מתקבלות בצורה פוליטית לגמרי כדי לשרת מטרות של הרוב בתוך הבית הזה.

לבוא ולתת עוד כוח או כלי הענשה שהוא מעבר להענשה המקובלת, שהיא מניעת השמעת הקול הזה, ולצפות שחברי הכנסת מעכשיו והלאה יצטרכו למדוד את העמדות שלהם לפי איזה נזק יכול להיגרם להם מבחינת הכנסה, אני חושבת שזה ביזיון. קודם כול, אנחנו מבזים את עצמנו, אנחנו מבזים – אם נקבל דבר כזה – את כלל האזרחים שבחרו בנו, וקודם כול אנחנו נבזה את ערכי הדמוקרטיה שאנחנו כאילו – ואני אומרת "אנחנו" בלשון של כלל הבית הזה – אמונים לשמור עליהם, אבל לצערי הרב בתקופה האחרונה נותנים יד, הרוב נותן יד, לכרסום נוסף ונוסף ונוסף בערכים האלה.

לכן אנחנו נגד.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחברת הכנסת עאידה תומא סלימאן. חברת הכנסת חנין זועבי – אינה נוכחת; חבר הכנסת טלב אבו עראר – אינו נוכח. חבר הכנסת יוסף ג'בארין.

יוסף ג' בארין (הרשימה המשותפת):

היו"ר טלי פלוסקוב:

מוותר. חבר הכנסת באסל גטאס.

קריאות:

חיים ילין (יש עתיד):

זוהיר בהלול (המחנה הציוני):

קריאה:

אל תעשה לנו את זה ---

עמר בר-לב (המחנה הציוני):

מה סדר הדוברים?

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

איזו אפוזיציה זו? ---

היו"ר טלי פלוסקוב:

לא מעדכנים. חבר הכנסת בר-לב, לשאלתך, לא מעדכנים את הרשימה הזאת כי זו רשימה באמצעות החוק – לפי החוק הולכת, לא מעדכנים אותה במחשב. כן, אדוני.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

רבותי, גברתי היושבת-ראש, חברי, אני חושב שכל דבר שיש לו אופי של יכולת הענשה, כשברקע הכוונה היא פוליטית – וכמעט כל דבר הוא כזה בכנסת – אסור שיעבור. לתת אפשרות לצמצם יותר את החסינות של חברי הכנסת במציאות הנוכחית, זה חלק מאותו "עליהום" על הדמוקרטיה, על חופש הביטוי, על חופש הדיבור – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה חושש שהקרז הבא יעלה לך ביוקר – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – על היכולת של חבר כנסת לפעול על-פי מצפוני, על-פי מה שהוא נבחר לייצג. וכמובן – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – הנושא של ענישה על-ידי הטלת קנס הוא לא דבר שיביא חבר כנסת לחשוב פעמיים או לשנות את עמדתו, את צורת עבודתו בגלל זה.

אבל זה מצטרף לכל מה שעובר כאן בחודשים האחרונים, בעצם בשנים האחרונות, ומראה שהדמוקרטיה, שכביכול היא נקודת הכוח של המדינה היהודית – מדינה יהודית ודמוקרטית, אני דיברתי על זה בשבוע שעבר או בשבוע לפניו, שהדמוקרטיה הולכת ומצטמצמת והיהודית הולכת ומתעצמת – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אנחנו גאים בכך.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – זה עוד יותר. פחות דמוקרטיה, פחות חופש ביטוי, פחות ערכים אוניברסליים ויותר דיקטטורה. זה הופך להיות יותר ויותר של דיקטטורה.

אני למדתי על בשרי בחודשים האחרונים איך חברי כנסת עומדים כאן, מסיתים, מדברים דברים שהם רחוקים, לא מהעובדות – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה שומע את עצמך?

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – עובדות, אני מזמן – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה שומע את עצמך?

ענת ברקו (הליכוד):

– – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – – טלטלה בים – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

עובדות, אני יודע שאתם מתבלבלים עם עובדות.

קריאות:

– – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

עם עובדות אתם מתבלבלים. לא צריך עובדות, אבל צריך יושרה – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אתה, שמוביל טרור מילולי – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – קצת יושר, קצת הגינות – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – – הקשבתי לך בקשב רב – – –

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

קצת הגינות, קצת הגינות, זה כמובן גם כן – כנראה – הפך להיות מצרך נדיר במקומות האלה, במיוחד בצד הזה; לצערי לפעמים גם בצד הזה, אבל לרוב בצד הזה, זה מצרך נדיר – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אי, אי, אי.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – – וההשתלחויות, ההשחרה, הניסיון להשחית, לעשות רצח אופי לאנשים רק בגלל הדעה הפוליטית שלהם, שהיא דעה שונה. אנשים פה שהתבטאו, ועדיין מתבטאים, כמו שזורקים את המילים שלהם – לא רוצה, בערבית יש פתגם שאני לא אוהב להגיד: זורק את המילה שלו – כמו מה – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

תגיד, תגיד לנו.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – על משט של טרור, על משט טרור, כשבסוף התברר שזו הייתה ספינה של שלום, ספינה שבאה להעביר מסר פוליטי לגיטימי נגד מצור לא לגיטימי על 2 מיליון אנשים, ועדיין נמשך המצור. ובסוף ועדת האתיקה לוקחת ונוקטת אמצעים והענשה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

כמה שעות הייתה ההפלגה לעזה – – ?

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

אז, רבותי, היום אתם חושבים שיש לכם שעת כושר של רוב של 61 להעביר את כל הדברים האלה. אבל תדעו לכם שזו חרב פיפיות, ולא רק בהיסטוריה היה מושלט – חרב הפיפות הזו הייתה נגדכם, היא גם תהיה בעתיד. תודה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

תראה איך חסכת לנו 40 שניות לשמוע את השטויות שלך.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה. חבר הכנסת אוסאמה סעדי, בבקשה. ואחריו – עבדאללה אבו מערוף.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, אני רוצה לדבר על הצעת החוק הזאת לא במושגים ובמונחים של קואליציה-אופוזיציה או במונחים של משהו פוליטי או מפלגתי או סיעתי, אלא לדבר על הצעת החוק הזאת מבחינה משפטית, אדוני יושב-ראש ועדת הכנסת.

אני לא חושב שזה מתאים לכנסת לחוקק חוק כזה. לבוא ולהתעסק בדברים, בזוטות, כמו גרימת נזק עד 5,000 שקל – לחייב חבר כנסת שיפצה את הכנסת ב-5,000 שקל? יותר חמור – לבוא ולשלול שכר מחבר כנסת בגין עבירת אתיקה, שאולי היא קשורה בהבעת דעה, בהבעת מחאה? אז נגיד שחבר הכנסת, ועדת האתיקה מצאה אותו אשם בעבירת אתיקה, שהוא התבטא במשהו בניגוד לעמדתה של ועדת האתיקה. האם זה מצדיק שנטיל עליו עונש של שלילת שכר?

עודד פורר (ישראל ביתנו):

גרם נזק.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

אני לא מדבר עכשיו, חבר הכנסת עודד, על נזק. אני מדבר על שלילת שכר. בחוקי העבודה, תדע לך, בחוקי העבודה – מדברים על חוקי מגן בדיני העבודה – יש איסור על שלילת שכר עבודה, ואפילו יש איסור על קיזוז, גברתי היושבת-ראש. על קיזוז, גם אם זה בהסכמה; על קיזוז בשכר עבודה, כי שכר עבודה מוגן בחוקי מגן שבאים להגן על העובדים. ואנחנו פה, חברי הכנסת, אנחנו עובדים, אנחנו כוח עבודה. ולכן, פה משנים סדרי עולם, סדרי בראשית, בשיטת המשפט שלנו.

וכל זה על מה, גברתי היושבת-ראש? לתת סמכות לוועדת האתיקה להוסיף עונש של שלילת שכר של עד שבועיים? זה מה שאתם חושבים שניא את חבר הכנסת מלעשות את אותו מעשה או לא לקיים משהו שהוא חושב שראוי לעשות או לא לבטא עמדה? שהוא יחשוב שישללו לו שכר של שבועיים? די, לאן אנחנו מגיעים? אתם מדרדרים את הכנסת הזאת במדרון חלקלק, לבור בלי תחתית. תודה, גברתי.

הי"ר נורית קורן:

תודה רבה. חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף, בבקשה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

כבוד היושב-ראש – היושבת-ראש.

הי"ר נורית קורן:

שלום.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

שלום, ערב טוב. חברי כנסת נכבדים, כבוד השר, שהוא כמעט לא מקשיב, אבל בכל זאת, כבוד השר, אני אתייחס להיבט אחד – ההיבט המוסרי, הפן המוסרי של ההצעה, ורק לחלק ממנה. אני באמת מבין, ויש הערכה ליושב-ראש ועדת הכנסת ביטן, כי באמת היה ויכוח והיה דיון, ובסוף הייתה משוואה שבאמת הייתה יכולה להיות מתאימה בעניין החלק הראשון, העבירה הראשונה שתהיה, ברוב של כולם – ארבעה מתוך ארבעה.

אבל בכל זאת מפריע לי העניין המוסרי, המסר לציבור כשאנחנו מדברים על כסף. באמת זה אפילו מפריע מאוד. אנחנו משדרים לציבור שחבר כנסת יכול לעשות עבירה של אתיקה, התנהגות, אבל ישלם שבוע או כמה ימים מהמשכורת שלו. זה מסר לא חינוכי, לא תרבותי; אלה הפנים של הכנסת. יש בוועדת האתיקה אמצעים אחרים שמאפשרים גם לחנך ולהעניש את חבר הכנסת שהפר את כללי האתיקה, ויש הרבה, אבל העניין של הכסף בכל הממדים לא מתאים. אפשר לדבר על זה הרבה, לא רק חמש דקות ושבע דקות ועשר דקות.

ובא החלק השני של אותו חוק – בסדר, קורה שחבר כנסת, מאיזו סיבה, נגע ברכוש הכנסת. אם זה בזדון אפשר להתפשר על משהו, עניין של פיצוי – יכול להיות שאני אבין את זה. אבל לכלול בסל אחד עם האתיקה עונש של כסף, של הורדה מהמשכורת, וגם עניין של רכוש – זה בא ביחד בצורה לא כל כך נכונה ולא כל כך אתית אפילו. לכן מן הראוי – החלק הראשון, שהוא בכלל מסר לא תרבותי, לא חינוכי לציבור, והפנים של חברי הכנסת ייראו לא רק לא טובים, וזה לא מתאים. החלק השני של החוק היה אמור לבוא לבד, ועל זה אפשר להתווכח ואפשר להסכים. ולכן קשה, בסל אחד, לתמוך בחוק הזה. תודה.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת אילן גילאון כאן?

אילן גילאון (מרצ):

מוותר.

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת עיסאווי פריג'; חברת הכנסת מיכל רוזין; חברת הכנסת תמר זנדברג; חברת הכנסת מרב מיכאלי – אין אף אחד ממי שביקש בקשות דיבור. אנחנו נמשיך. יושב-ראש ועדת הכנסת מבקש להשיב. בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני רוצה להשיב על חלק מהטענות.

האמת, אני מתפלא גם על הטענות. קודם כול, גם הפסיקה וגם החוק מכירים בשלילת שכר. זה קורה בבת-דין משמעתיים של שירות המדינה, למשל, שמפחיתים 50% מהשכר כל עוד העובד

נמצא בהשעיה. אז זו לא הפעם הראשונה שהחוק והפסיקה מכירים בזה, ולכן צריך להביא את זה בחשבון.

דבר שני, אין פה עניין של פגיעה בחסינות. החסינות נותרת כפי שהיא. אומנם זה בחוק החסינות, אבל זה לא אומר שיש פגיעה בחסינות. יש פה הרחבה של סמכויות ועדת האתיקה; הסמכויות שלה נמצאות בחוק החסינות, אבל אין פה פגיעה בחסינות המהותית של חברי הכנסת. ולכן, גם הטענה הזאת, אין לה על מה לסמוך.

לגבי הטענה של הרוב שהוא בעצם נגד המיעוט – גם הטענה הזאת אין לה על מה להתבסס, מכיוון שהחלטות ועדת האתיקה, כפי שראיתם, במקרה הספציפי הזה צריכות להיות פה-אחד. ופה-אחד זה אומר, מכיוון שוועדת האתיקה בעצם כוללת את מגוון הסיעות בכנסת, אין מצב של עריצות הרוב נגד המיעוט, בגלל הצורך בהחלטה פה-אחד של הוועדה.

ודבר נוסף, הכי חשוב, הוועדה לא פועלת בחלל ריק. יש לה יועצים משפטיים. היא נסמכת גם על החלטות העבר, היא נסמכת על יועצים משפטיים, על פרשנות משפטית; ההחלטות שלה עוברות ביקורת שיפוטית. כל אדם שנפגע יכול לפנות לבית-המשפט ולטעון נגד אותה החלטה, במיוחד כשהיא פוגעת בשכרו, כך שהטענה הזאת אין לה בסיס.

אני רוצה להפנות את החברים לכך שזאת לא הפעם הראשונה שהדבר הזה מומלץ. השופט זמיר, בחוות דעת שלו – השופט זמיר שהיה יועץ משפטי ושופט בית-המשפט העליון – המליץ לכנסת בכללי אתיקה שהוא העביר לכנסת – נכון שהכללים האלה לא הובאו לדיון ולהחלטה, אבל הוא המליץ במפורש להוסיף לוועדת האתיקה סמכות לשלילת שכר של עד חודש. אני מפנה אתכם להחלטה. וברור שהשופט הזה לא היה איש ליכוד, לא היה איש ש"ס ולא איש העבודה ולא המחנה הציוני. זה דבר שהוא סביר והגיוני להוסיף לוועדת האתיקה סמכויות, כי בסופו של דבר אם רק משעים, אז אני רואה בזה פרס. למה פרס? גם לא מגיע לעבודה וגם לא צריך להסביר למה לא הגיע לעבודה, מכיוון שהוא מושעה. אז זה דבר שלא יעלה על הדעת. אדם שעושה עבירה אתית חמורה – ואנחנו גם בוועדת הכנסת וגם בחוק לא מגדירים מהי עבירה אתית חמורה; זה יוגדר על-ידי ועדת האתיקה.

דבר נוסף, כללי האתיקה לא באים לפגוע בדמוקרטיה, הם באים להגן על הבית הזה על מנת שיפעל לפי כללים מוגדרים מראש, כללים שישמרו על כבוד הבית הזה, ושחברי הכנסת ידעו אותם מראש ויזהרו בכל מה שהם עושים. יש תוצאות למעשים שלהם וגם למחדלים שלהם, ואנחנו צריכים לשמש דוגמה.

לכן אני מבקש מחברי הכנסת להצביע בעד הצעת החוק הזאת.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה לחבר הכנסת דוד ביטן. אני מבקשת מכולם לשבת.

אנחנו עוברים להצבעה. אנחנו מצביעים על הצעת חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 41), התשע"ו-2015. אנחנו עוברים לקריאה שנייה. אין בקריאה השנייה הסתייגויות, ואנחנו נעבור להצבעה – רק שנייה, רק רגע.

הצבעה מס' 12

בעד סעיפים 1-2 – 46

נגד – 12

נמנעים – 1

סעיפים 1-2 נתקבלו.

היו"ר נורית קורן:

התוצאות הן: בעד – 46, נגד – 12, ואחד נמנע.

אורן אסף חזן (הליכוד):

היו"ר נורית קורן:

מה קרה?

אורן אסף חזן (הליכוד):

שרן הביאה לתשומת לבנו שיש הצבעה – – –

מירב בן ארי (כולנו):

היא הצביעה ויצאה.

היו"ר נורית קורן:

מי זאת?

מירב בן ארי (כולנו):

הצביעה ויצאה.

היו"ר נורית קורן:

אני לא שומעת על מי היא מדברת. סליחה, לא שמעתי, מירב.

מירב בן ארי (כולנו):

הכול בסדר.

היו"ר נורית קורן:

הכול בסדר? כן, טוב.

החוק עבר בקריאה שנייה. 46 בעד, נגד – 12, ואחד נמנע.

אנחנו עוברים להצבעה בקריאה שלישית על החוק. בבקשה. רק רגע, רק רגע. בבקשה, נא להצביע.

הצבעה מס' 13

בעד החוק – 47

נגד – 11

נמנעים – 1

חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 41), התשע"ו–2015, נתקבל.

היו"ר נורית קורן:

בעד – 47, נגד – 11, ואחד נמנע. החוק עבר בקריאה שלישית והתקבל לספר החוקים של מדינת ישראל.

הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 43) (רציפות הכהונה של יושב-ראש**הכנסת);****הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 38) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת),****התשע"ו-2015**

[רשומות (הצעות חוק, חוב' כ/604); נספחות].

(קריאה ראשונה)**היו"ר נורית קורן:**

אנחנו עוברים להצעת חוק הבאה: הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 43) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), מטעם ועדת הכנסת, קריאה ראשונה. יציג במשולב את הצעות החוק יושב-ראש ועדת הכנסת דוד ביטן. רק רגע, אנחנו עושים דיון משולב, ובדיון המשולב יש גם הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 38) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), התשע"ו-2015, מטעם ועדת הכנסת, קריאה ראשונה. שוב אני מזכירה לכם, זה דיון משולב שבסופו יהיו שתי הצעות נפרדות. בבקשה, חבר הכנסת דוד ביטן, יושב-ראש ועדת הכנסת.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

טוב, תודה, גברתי היושבת-ראש, אני מתכבד להציג לקריאה ראשונה שתי הצעות חוק מטעם ועדת הכנסת שעניינן כהונת יושב-ראש הכנסת בתחילת כהונתה של כנסת חדשה. מדובר בהצעות נפרדות נוכח העובדה שמדובר בתיקון לחוק-יסוד לצד תיקון לחוק רגיל.

חוק-יסוד: הכנסת קובע כיום כי מתחילת כהונתה של הכנסת ועד לבחירת יושב-ראש הכנסת הקבוע יכהן הוותיק שבחברי הכנסת כיושב-ראש הכנסת בפועל. תקופת כהונתו של היושב-ראש בפועל יכולה להימשך בין שעות ספורות לכמה שבועות, שכן תקנון הכנסת קובע כי יושב-ראש הכנסת ייבחר עד לכינון הממשלה.

בדומה להוראות בדבר רציפות הממשלה, מוצע לתקן את חוק-יסוד: הכנסת ולקבוע כי אם מי שכיהן כיושב-ראש הכנסת היוצאת שב ונבחר לכנסת, הוא ימשיך לכהן בתפקידו עד לבחירת היושב-ראש הקבוע בכנסת החדשה. רק אם יושב-ראש הכנסת היוצאת לא נבחר מחדש, יכהן ותיק חברי הכנסת כיושב-ראש הכנסת בפועל, כקבוע כיום.

לצד התיקון של חוק-היסוד יש לתקן גם את ההוראות המשלימות בחוק הכנסת, העוסקות בסמכויות יושב-ראש הכנסת בפועל בישיבת הפתיחה של הכנסת.

ליושב-ראש הכנסת תחומי אחריות החורגים מהפן הפרלמנטרי, כמו אחריות לניהול המשכן, סמכויות רבות בקשר לעובדי הכנסת ועוד. ועדת הכנסת סברה כי במקרה שבו יושב-ראש הכנסת נבחר לכנסת החדשה, יש היגיון רב בהשאתו בתפקיד עד שייבחר יושב-ראש קבוע.

מדובר בעצם בתיקון שהוא קונסטיטוציוני, לדעתי, והוא לא – אין שום כוונה לפגוע בחבר כנסת מסוים שיושב פה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

למה אין כוונה?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אסביר למה. אסביר למה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

מה השם שלו, קודם כול?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא משנה, זה לא חוק אישי. אבל אין שום כוונה – – –

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

זה החוק הכי אישי שחוקק פה אי-פעם.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ואגיד למה. ואגיד למה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

הכי אישי. הכול מפני שעמיר נאם לכם נאום שכאב לכם.

היו"ר נורית קורן:

חברים, בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אגיד מדוע.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

— — — יומיים-שלושה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

קודם כול, אני מזכיר לכם שפעם זה לא היה הוותיק, זה היה הזקן. וזה תוקן. וזה תוקן. כך שהיה התיקון — — —

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אז תוקן לוותיק, מעולה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

רגע, תנו רגע. חברה, נרשמם, לא? תגידו, אשיב לכם אחר כך.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מה אכפת לך? תן ליהנות קצת.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני רק רוצה לומר לכם שתיקון כזה בוצע בעבר, ואף אחד לא אמר שזו פגיעה באיזו מערכת שעבדה פה בכנסת, כי חשבו שהתיקון הזה הוא סביר, מכיוון שהוותיק מכיר יותר את הנהלים ואת הכנסת ויכול להיות טוב יותר מהזקן — יש זקן שנבחר פעם ראשונה. לכן עכשיו אני בא ואומר — — —

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

תקשיב למה זה אישי.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תן לי רגע, תן לי שנייה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אנחנו לא יודעים מי יהיה הכי זקן, אבל אתה יודע מי יהיה הכי ותיק.

דוד ביטן (הליכוד):

תן לי רגע. אתייחס לזה, אתייחס לזה. גם את זה אנחנו לא יודעים, ואני אגיד לך למה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

למה?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תכף. ולכן אנחנו באים בחוק שהוא קונסטיטוציוני ממדרגה ראשונה. כמו שבממשלה יש דין רציפות, כך צריך להיות גם יושב-ראש שהוא נבחר והוא מכהן.

עכשיו, למה זה לא החבר שיושב לידך מצד ימין?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

יש לו שם.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

זה לא אישי, אז אני לא מזכיר את השם שלו.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

הוא היה יושב-ראש הכנסת, תכבד.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

למה זה לא? אתן לך דוגמה למה יכול להיות שהוא לא יהיה – שתי דוגמאות: א. הוא יכול שלא להיבחר לכנסת הבאה, זה לא כתוב – על הקרח – שהוא יהיה חבר הכנסת בפעם הבאה, כמו שלא כתוב שאני אהיה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

לא נבחר – הרווחתם, תכבד מישהו אחר.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ודבר שני – בוא נגיד שמפלגת המחנה הציוני מצטרפת לממשלה והוא נבחר לשר. אז גם כשזה שוב יבוא, שוב הוא לא יהיה זה שישב פה על הכיסא. אז זה לא חוק אישי, כי זה חל בכל מיני נסיבות, ואין שום ביטחון – מה שחשוב הוא שאם יושב-ראש מכהן נבחר לכנסת שוב פעם, והוא כבר יושב-ראש, מה הטעם להחליף אותו ליום-יומיים, לארבע שעות? אין לזה שום היגיון, זה לא קונסטיטוציוני, זה לא בריא, וזה פוגע במערכת באופן קבוע.

קריאות:

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

זה נוהג שמכבדים את הוותיקים, אבל מה הלחץ? מה קרה? מתי הפסקנו לכבד ותיקים? מתי הפסקנו לכבד ותיקים?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תודה רבה. אני מבקש מחברי הכנסת לאשר את שתי ההצעות כפי שאישרה ועדת הכנסת, ולהחזירן לוועדה לשם הכנתן לקריאה שנייה ולקריאה שלישית. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה לחבר הכנסת דוד ביטן.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

דוד, לא מתאים לך.

היו"ר נורית קורן:

סליחה, חבר הכנסת חיליק בר, אנחנו רוצים להתחיל בדיון המשולב.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת דוד ביטן, בואו ננהל דיון ענייני, בשקט ובסבלנות, אנחנו עוד רק בתחילת הערב. הדיון הוא דיון משולב. אני מבקשת מחברת הכנסת תמר זנדברג – היא הראשונה. בבקשה – לא נמצאת. חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – גם איננו; חברת הכנסת מיכל רוזין; חבר הכנסת עמר בר-לב; חבר הכנסת דב חנין.

דב חנין (הרשימה המשותפת):

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת אורן אסף חזן.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אורן, יש לך הזדמנות להגן על – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אווה, זה מה שאני מתכוון לעשות. הנה, אני אפתיע אותך.

הי"ר נורית קורן:

חברי הכנסת – לפני שאתה מתחיל לדבר, חבר הכנסת חזן, אני סוגרת את הרשימה. בבקשה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

גברתי היושבת-ראש, כבוד השרים, חברותי, חברי חברי הכנסת, לעתים אני מורט את שערות ראשי בניסיון להבין עד כמה גחמות אישיות עולות על כבוד הכנסת. לא רבות הפעמים שבהן אנחנו לא מפסיקים לדבר על כבודה, על המסורת, על המורשת, על הסמל, והנה שוב אנחנו נתקלים במקרה שבו, למען גחמה אישית ופרטית, למען כיסא ולא נושא, מטריחים את כולנו, ועוד בשעה שדם יהודי נשפך ברחובות, כאילו אין במה להתעסק, רק בשביל לסדר ג'וב.

חברים, כל כך הרבה שנים קיימת פה מסורת כל כך יפה, שגם מצביעה ומראה לציבור עד כמה אנחנו מכבדים את אותם אלה שנותרו בשירות הציבורי שנים רבות, ששירתו את עם ישראל נאמנה, את האזרחים והאזרחיות שמסתכלים עלינו מבעד לזכוכית, מבעד לעדשת המצלמה.

הגיע הזמן אולי שגם אנחנו בקואליציה נדע להפריד את הפוליטיקה מהמציאות. לא פעם אנחנו מדברים על המוסר הכפול שנמצא כאן בכנסת הזאת, בבית הזה, ואני אניח אותו בצד לרגע. בשביל לפגוע באדם אחד ולסדר ג'וב לאדם פרטי אחר מנסים לסובב את כל כנסת ישראל? עד לאן הגענו? לאן התדרדרנו? איפה אבדנו? אין מה להרחיב במילים, הדבר הזה, הניסיון הזה – אצלנו ביהדות גם אומרים שמנהג הופך לדין, והמורשת והמסורת יש להן חשיבות מעל הכול. בפעם הזאת אני חושב שיש פה טעות חמורה, לפחות בעת הזו; כמו שאמרתי, דברים רבים נוספים וחמורים שיש לטפל בהם בבית הזה.

רק לא מכבר שמענו חברת כנסת אחת שמאחלת לחבר כנסת אחר: תמות. לא פחות ולא יותר. ועד לרגע זה, עם כל כבוד הכנסת, לא שמענו אף גינוי. אבל לדאוג לכיסא ולא לנושא – בשביל זה מתרוצצים באמצע הלילה.

חברים, אני מודיע לכם, אני מתנגד לחוק הזה, אני מתכוון להצביע נגדו, אני מתכוון ללכת עם הלב שלי מסיבה אחת פשוטה: איננו יכולים לדבר בקול כפול – מצד אחד לדבר על כבוד הכנסת, על ההדר, על המורשת, על הדוגמה, ומצד שני לסדר ג'ובים חדשות לבקרים.

אני מתכוון להצביע נגד החוק הזה, ואני קורא לכולם להצטרף לדבר הזה, מסיבה אחת: יש אנשים – ובזה אסכם – שעמלים ופועלים שנים על-גבי שנים בשליחות הציבורית, ואת מעט הכבוד שעוד אפשר לתת להם בבית הזה, אסור לקחת מהם. אני קורא לכם להצביע נגד החוק. תודה רבה.

הי"ר נורית קורן:

תודה לחבר הכנסת אורן אסף חזן. חבר הכנסת איציק שמולי, בבקשה. שלוש דקות לרשותך.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, אדוני השר, תראו, יש פה שני דברים. האחד – חבר הכנסת ביטן וחברי הקואליציה, באמת, אין במה להתעסק? נגמרו הבעיות במדינת ישראל? אנחנו נשארים פה, ואין בעיה להישאר פה גם עד הבוקר, אבל באמת, כשאתה מסתכל על רשימת האתגרים שאנחנו מתמודדים אתה היום, חבר הכנסת ביטן, במדינת ישראל, במציאות הישראלית, גם במצב הביטחוני וגם במצב הכלכלי, זה הדבר הדחוף ביותר שהקואליציה מקדמת? זה מעט מגוחך.

עכשיו אני רוצה להגיד לך עוד משהו. אומנם זו הכהונה השנייה שלי בכנסת, אבל אני עדיין מחשיב את עצמי חבר כנסת צעיר, ואני אומר לך, יש משהו נכון וטוב בחוויה האישית כשאתה מגיע לבית הזה כחבר כנסת צעיר וותיק חברי הכנסת מקבל אותך ומדריך אותך ולוקח אותך ביד ומסביר לך איך להסתדר פה. המרחק בין חבר כנסת שזה עתה הגיע לבית לבין יושב-ראש הכנסת, ובכלל לא משנה מי הוא – אני לא נותן ציונים לא ליושב-ראש הכנסת הזה, לא לקודמיו, ולא לאלה שיבואו אחריו, אבל הדבר האחרון שחבר כנסת צעיר שמגיע לבית הזה יעשה זה ללכת לחדרו של יושב-ראש הכנסת כדי לקבל ממנו הדרכה. ברור שיש פה ערך מוסף לעובדה שיש משהו קצת פחות פורמלי עם חבר כנסת ותיק שראה פה הכול ועשה פה כמעט הכול בבית הזה, והוא זה שנושא בדבר הזה.

כשאני מסתכל עליך, ותיק חברי הכנסת, אז יש סיבה נוספת – למה צריך להתנגד לחוק הזה. בסופו של דבר, אני חושב, אתה רק לפני שנה, פחות משנה, אתה יודע, אחד הדברים שהקסימו אותי היה העובדה שאתה נהגת בכזאת ג'נטלמניות. פשוט עשו מעשה כל כך מכוער, ואתה בשלוותך, כבר כנראה ראית פה כמעט הכול, וקיבלת את זה בכזאת שלווה נפש.

אני חושב שדווקא העובדה שחברי כנסת ותיקים יכולים לתת יותר לחברי הכנסת הצעירים, לתמוך בהם, להדריך אותם, היא זו שצריכה להדריך אותנו כאן בהצבעה הזו.

אני קורא לחברי הקואליציה להתעשת ולתמוך בשינוי שהאופוזיציה מציעה ולהתנגד להצעת החוק. תודה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה לחבר הכנסת איציק שמולי. חבר הכנסת אוסאמה סעדי, בבקשה – גם הוא איננו; חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה; חבר הכנסת ישראל אייכלר; חברת הכנסת יעל גרמן; חבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

מוותר.

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת איתן ברושי.

איתן ברושי (המחנה הציוני):

מוותר.

היו"ר נורית קורן:

חברת הכנסת מרב מיכאלי.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, חברי וחברותי חברות הכנסת, הממשלה הזאת פשוט רומסת ברגל גסה כל חלקה טובה. פה מדובר באחד המפגנים הממלכתיים, היפים, באחד המנהגים באמת מעוררי הכבוד של הכנסת. כל כנסת חדשה נפתחת כשיושב בראשה חבר או חברה – עוד לא היה לנו חברת הכנסת הוותיקה ביותר, אבל בקצב הזה גם זה יגיע – חבר הכנסת הוותיק ביותר ועושה לכנסת את הכבוד שהיא עושה לו. באנגלית האמריקנית יש ביטוי שאומר: אם זה לא שבור, אל תתקן את זה. אחד הדברים שמוכיחים את עצמם. מעולם לא הייתה אף בעיה עם אף יושב-ראש זמני. כל הפחדים האלה שהביאו בוועדת הכנסת כתירוץ למה להחליף ולמה לשנות, אמרו: יושב-ראש זמני יכול להחליף את כל הצוות; הוא בא רק ליום אחד, הוא יכול לשנות סדרי עולם – מעולם לא קרה. מעולם לא הייתה סכנה כזאת.

גברתי היושבת-ראש, את חושבת שאת יכולה לסדר לי ציבור קצת פחות רועש במליאה?

היו"ר נורית קורן:

כן. סליחה. אני מבקשת מחברי הכנסת קצת יותר שקט. חברי הכנסת, בבקשה. תודה רבה.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אני רוצה להגיד שהחוק הזה, התיקון הזה, שמבקש לקבוע שבתחילת כל כנסת יכהן היושב-ראש שנבחר על-ידי הכנסת הקודמת, ועוד קוראות לזה "רציפות" – מה רצוף בזה שיושב-ראש שנבחר על-ידי כנסת שאיננה עוד, שכבר התפזרה, יכהן כיושב-ראש של כנסת חדשה לגמרי? שלא הספיקה לבחור בו בכלל. ואולי הוא לעומתי לה? ואולי הוא לעומתי לממשלה שאמורה לקום? זה לא רק חסר היגיון, זה גם מריח ריח פרסונלי קשה ולא נעים.

חברותי וחברי, יש פה חבר כנסת אחד ותיק, ויש חבר כנסת אחד שיהיה הוותיק אחריו, ומאוד מאוד ברור שהממשלה הזאת לא רוצה לראות, לא את חבר הכנסת הזה ולא את הבא אחריו יושב, אפילו לא ארבע שעות, בראש הכנסת הזאת. וזה, כמו שאמרתי, מריח מאוד מאוד לא טוב.

אני מצטרפת לקריאתו של חברי איציק שמולי: חברי וחברותי בקואליציה, זה הזמן להתעשת. זה תיקון אחד יותר מדי; זה יהיר מדי, זה בוטה מדי, זה גס מדי, זה מיותר מדי. חזרו בכם והצביעו נגד הצעת החוק המזיקה הזאת. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה לחברת הכנסת מרב מיכאלי. אחריה – חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן; מוותרת. חבר הכנסת מיקי לוי.

מיקי לוי (יש עתיד):

לא מוותר.

היו"ר נורית קורן:

לא מוותר. הבמה לרשותך. לאט לאט. מיקי לוי. מיקי לוי.

מיקי לוי (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, אני באמת שואל את חברי מהצד הזה: מה פשר החוק הזה? לאן אצה לכם הדרך? מה קרה לכם?

יואב קיש (הליכוד):

אני אסביר לך אחר כך.

מיקי לוי (יש עתיד):

אל תסביר לי, אני מבין טוב.

יואב קיש (הליכוד):

מיקי לוי (יש עתיד):

אני לא צריך שתסביר לי.

יואב קיש (הליכוד):

לא, שאלת.

מיקי לוי (יש עתיד):

לא.

יואב קיש (הליכוד):

שאלת.

מיקי לוי (יש עתיד):

אני קובע עובדה.

יואב קיש (הליכוד):

אוקיי.

מיקי לוי (יש עתיד):

בקדנציה הקודמת, ותיק חבר הכנסת, חבר הכנסת עמיר פרץ, ישב באותו טקס מכובד, כפי שנהוג בבית הזה זה עשרות שנים, והיו לחשופים: חבר הכנסת פרץ יישאר חודש ימים על כיסאו כיושב-ראש, עד לכינונה של הממשלה, והוא מתכנן את זה כדי למלא ולהיות היושב-ראש בטקס הדלקת המשואות בהר-הרצל. רודף כבוד, חבר הכנסת פרץ. הוא ירצה לצעוד על המסלול, לזכות בכבוד המוענק לו בטקס, שכל מדינת ישראל וכל אזרחי מדינת ישראל כמעט מסתכלים עליו. וכמה לחצים, וכמה מסרונים. וחבר הכנסת פרץ, שאותו אני מכיר היטב כקצין ב-890, ברוב הגינותו ויושרו ישב על הכיסא הזה שעתיים בלבד במקום חודש ימים, והעביר את זה בצורה מכובדת ליושב-ראש, אף שלא היה מחויב לעשות זאת, כי לא כוננה הממשלה. אז לאן? למה לקחת טקס כזה מכובד שמנוהל פה? איזה ריח יש לזה? למה אתם רוצים לעשות את זה? בשביל מה?

ולמיטב הבנתי, חבר הכנסת פרץ יהיה כאן גם בקדנציה הבאה. הוא ישב עוד הפעם כאן, ועוד הפעם הוא יעביר את זה בצורה מכובדת.

עמיר פרץ (המחנה הציוני):

--- ראש הממשלה הכי ותיק ---

מיקי לוי (יש עתיד):

אוקיי. אתה יודע מה?

היו"ר נורית קורן:

אפשרות.

מיקי לוי (יש עתיד):

קיבלתי את זה: שהוא יהיה ותיק חברי הכנסת. ואז מה? תגידו: חבל שהוא לא יושב פה? חברי, תתעשתו. זה לא לעניין. זה לא מכבד את הבית הזה. זה אולי כשר, אבל מסריח מהראש. תודה.

הי"ר נורית קורן:

תודה רבה. חבר הכנסת באסל גטאס – מוותר. חבר הכנסת עפר שלח.

עפר שלח (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, לפעמים נדמה לי שאיזה סטיריקן מוכשר במיוחד השתלט על מערכות השלטון במדינת ישראל. באמת. כאילו יש פה איזה – כל הזמן אתה מחפש מאחוריך את המצלמה הנסתרת. מה שהיו, עמיר, קוראים פעם: איפה יגאל שילון? ואז, ממש – הכנתי לי את זה עכשיו. הסתכלתי במקור של הציטטה על הלחם והשעשועים; אני לא יודע אם אתם מכירים את זה. אומר יובנליס: נדמה היום, כשזכות ההצבעה שלנו כבר אינה מעניינת איש, נדמה שהיא – כל איש השליך מאחוריו את דאגותיו ויש רק לחם ושעשועים. אז לחם אין פה, כן? בזה עסקנו. באמת, באיזה דבר טריוויאלי, באיזה דבר מגוחך, באיזה דבר נלעג, מטרידים את הבית הזה ואת ספר החוקים הישראלי?

אבל זה לא באמת נלעג, כי יש פה עוד משהו שהוא עמוק. הבית הזה אמור להיות – אני לא יודע אם אתה יודע, חבר הכנסת פרץ, בפרלמנט הבריטי, אתה יודע מה המרחק בין האופוזיציה והקואליציה בפרלמנט הבריטי? כמרחק חרב הם יושבים, אם ראית את זה פעם. זה בדיוק המרחק שחבר יכולה להגיע, כדי שלא ידקרו האחד את השני. וכמובן, בליל פתיחת הפרלמנט יורדים כולם למטה עם מנורות לחפש, שמא ימצאו את הפצצה שהטמין גאי פוקס, לדעתי במאה ה-17. למה? מפני שהבית הזה הוא גם בית של טקס. הוא גם בית שבו אנחנו מראים שמפני שיבה אנחנו קמים, ומפני שפם-שיבה עוד יותר, עמיר, כמובן. אנחנו מכבדים את המסורות שלנו, את מסורת הדיבור שלנו, את המסורת שבה אנחנו אומרים: כן, עד שהבית הזה מתחלק לקואליציה ואופוזיציה, ישב בראשו זקן הבית. כמו שיושב זקן המשפחה בראש המשפחה. ואת כל זה רומסים. ואני לא אחזור על דברים שאמרו פה חברי, כי חס וחלילה –

הי"ר נורית קורן:

חברים, אני מבקשת שקט. קצת יותר שקט, בבקשה.

עפר שלח (יש עתיד):

– מִיִּשְׁהוּ יוֹכֵל לֵאחֹזֵז בְּכִיסָאוֹ עוֹד אֵיזָה חוֹדֵשׁ; או כפי שהציע לי מישהו פה: מתברר שזקן החברים שאחרי זקן החברים הוא מי שמכהן היום כראש הממשלה. אז יכול להיות שמאחורי ההצעה יש בכלל דברים שאנחנו לא הבנו.

בואו נדחה את הדבר הזה. בואו נוריד אותו מסדר-היום. בוא ניתן לעצמנו ולבית הזה קצת כבוד. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת מיקי רוזנטל, בבקשה. חברים, אני מבקשת, מי שרוצה לדבר – תצאו החוצה ותדברו. זה מאוד מפריע.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

כן, טוב. קודם כול – – –

היו"ר נורית קורן:

בבקשה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, תודה רבה לך, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, תראו, אני לא רוצה לחזור על דברים של קודמי, אז אני אומר כך: יש חוקים טובים ויש חוקים רעים; יש חוקים ראויים ויש חוקים בלתי ראויים; יש חוקים שהם הרבה פעמים לטובת הציבור, ויש כאלה שדופקים את הציבור. אבל החוק הזה הוא לא אף אחד מהחוקים האלה. זה חוק נקמני, נקודה. הוא כולו-כולו-כולו רשום על שמך, חבר הכנסת עמיר פרץ. אני נורא מצטער, אתה אשם. הנאום שלך בתחילת הכנסת, תחילת המושב של הכנסת הזאת, פגע בכמה אנשים. הוא היה טוב מדי. הוא היה נחוש מדי. הוא חשף את ערוותם. הוא גילה אותם במלוא מערומיהם, כמו שאומר ידידי. לא נעשה מזה צחוק. זה רציני, הנושא הזה. ולכן החליטו, מכיוון שעמיר פרץ הוא ותיק חברי הכנסת, והוא גם יהיה, מן הסתם, אני מעריך, בכנסת הבאה – שהוא לא ישב פה על כיסא הכבוד הזה. כל היתר זה תירוצים עלובים. תודה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה. חבר הכנסת יואב קיש, אתה רוצה לעלות לדוכן? בבקשה.

יואב קיש (הליכוד):

קודם כול, סליחה, כבוד היושב-ראש, השר, חברי חברי וחברות הכנסת, שלום – קודם כול, אני שמח שאתם מתעניינים במה שאני הולך להשמיע לכם, זה סימן טוב. התחלנו ברגל ימין. דבר שני, אני הולך בכלל קצת להשוות את העניין הזה לעולם העסקי, בסדר? אני מלא כבוד והערכה לחבר הכנסת עמיר פרץ, אני לא קושר את העניין אליו בכלל, למרות כל הטעונונים ששמעתי פה. אבל בואו נחשוב שעכשיו יש מנכ"ל של חברה מאוד גדולה, שצריך להתחלף – כן, אראל מרגלית, בבקשה – צריך להתחלף, ואנחנו צריכים להחליט מה יותר נכון לעשות: להביא מישהו שיחליף אותו לחודש ואז מישהו שיחליף אותו עוד פעם – – –

חיים ילין (יש עתיד):

יואב – – – מה אתה מדבר?

מיקי לוי (יש עתיד):

זה לא דומה – – –

יואב קיש (הליכוד):

מה לא דומה?

קריאות:

– – –

יואב קיש (הליכוד):

זה המצב. זה המצב. אני מדבר עכשיו ממאה אחוז ניסיון של חבר כנסת חדש.

מיקי לוי (יש עתיד):

– – – הוותיק ביותר.

חיים ילין (יש עתיד):

לא יכול להיות.

יואב קיש (הליכוד):

מאה אחוז ניסיון של חבר כנסת – היושבת-ראש – – –

היו"ר נורית קורן:

סליחה, חברים, תנו לו לדבר.

יואב קיש (הליכוד):

אני מבקש עוד דקה.

היו"ר נורית קורן:

לא עוד דקה, אבל תדבר.

חיים ילין (יש עתיד):

לא יכול להיות – – –

יואב קיש (הליכוד):

מה לא יכול להיות?

חיים ילין (יש עתיד):

– – –

יואב קיש (הליכוד):

מה לא יכול להיות?

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת חיים ילין, הוא יכול – אל תענה לו. תדבר – – –

יואב קיש (הליכוד):

אני אומר לך עוד פעם: אני מדבר מניסיון מאה אחוז שלי בכנסת הזו, בסדר? היה יושב-ראש שהיה אמור להיות מוחלף לחודש ולאחר מכן לחזור לתפקידו. זו תמונת המצב שאני מכיר. דיברתם על החוקים – איפה מיקי? חוקים לטובת – וזה, בשוק הפרטי זה לא עובד, העניין הזה, רק בתקלה חמורה, ופה הכול טוב.

מנואל טרכטנברג (המחנה הציוני):

יואב קיש (הליכוד):

אז אנחנו רוצים למנוע את התקלה החמורה הזו. אין שום סיבה, שום סיבה, שיושב-ראש מכהן שנבחר שוב לחבר כנסת לא ימשיך בתפקידו – –

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

אתה לא מבין את הכנסת.

מיקי לוי (יש עתיד):

יואב קיש (הליכוד):

– – ואם יחליטו להחליף אותו, תהיה החלפה אחת. למה לעשות שתי החלפות? מה קרה? אז עם כל הכבוד – – –

חיים ילין (יש עתיד):

מיקי לוי (יש עתיד):

יואב קיש (הליכוד):

עם כל הכבוד לשמות ולחוקים כאלה וחוקים אחרים – מיקי, ברגע האמת, או שהיושב-ראש ימשיך ויבחר עוד פעם ויהיה לכל אורך הדרך, או שהוא יתחלף ויגיע מישהו אחר במקומו. תודה רבה.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

ולשנות את השם של משרד הכלכלה פעם בשבועיים. שטויות. בזה אתם עסוקים כל היום.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת יוסף ג'בארין – לא, הוא לא רוצה. חבר הכנסת נחמן שי, בבקשה.

נחמן שי (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, הזריזות שבה משנים חוקי-יסוד במדינת ישראל היא מפחידה. חוקי-יסוד נועדו להיות התשתית שעליה אולי תהיה חוקה פעם, אבל בכל מקרה יהיה להם מעמד מיוחד שיכול להקנות איזה משקל כובד, שכל מדינה זקוקה לו, בוודאי מדינה דמוקרטית. מה שאנחנו רואים בחודשים האחרונים זה מחזה סוריאליסטי, שחוקי-יסוד הפכו להיות דבר נזיל, בא והולך, ובמיוחד חוקים שעוסקים במה שקרוי משילות. כאילו החוקים הם הדבר שהגדיר את חולשתה או חוזקה של ממשלה. מה שמגדיר בסוף זה כמה קולות אוספים בקלפי ביום הבחירות. גם החוק הזה נופל באותה קטגוריה. למה צריך היה אותו בכלל? 67 שנה המדינה זאת התקיימה על-פי איזו מסורת. למסורת יש כוח.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

נחמן שי (המחנה הציוני):

כמה?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

היה זקן, ואחר כך היה – – –

נחמן שי (המחנה הציוני):

אוקיי, עשרות שנים. אם אני אומר עשרות שנים, זה יפה. במדינה שאין בה שום דבר יציב, שכל הזמן מרגישה שמאיימים עליה והיא גם קצת מאיימת על אחרים, הכול פה זז, האדמה רועדת – אז יש איזו מסורת. בואו נלך עם המסורת, בואו נלך עם חוקי-היסוד, בואו נעשה משהו – ניתן כבוד לדברים שהיו ושנמשכים, ושעוד פעם מקנים להם משקל כובד. אז היה פה איזה איום בלתי צפוי בפעם האחרונה, אולי איזו גלישת יתר לטריטוריה הזאת שמשמאלי, ומייד עושים את השינוי. אני אומר לכם שזה חבל, בין היתר מפני שבדמוקרטיה גם מתחלפים לפעמים. אני יודע שזה יהיה חידוש מרענן לממשלה ולקואליציה הזאת לשמוע שלפעמים גם הדברים מתהפכים. ויכול להיות שמה שהיה נכון עכשיו, לא יהיה בפעם הבאה; ויכול להיות שחבר הכנסת הוותיק לא ישב בצד הזה אלא בצד ההוא, ודווקא הוא יצטרך או היא תצטרך לשבת על הכיסא הזה.

לכן, בעיני זה רעיון רע, שמוטב שלא היה בא לעולם. יש לנו דרך ארוכה, כנראה, עד הבחירות הבאות. שום דבר לא בוער. נראה מה יקרה בפעם הבאה. המחשבה שעכשיו צריך לעשות חאפ-לאפ, חאפ-לאפ ולשנות, היא עלבון לדמוקרטיה הישראלית. זה עלבון לכנסת, זה עלבון לספר החוקים של מדינת ישראל. תודה.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת חיליק בר, בבקשה. ואחריו – חבר הכנסת אראל מרגלית.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

חברי לקואליציה, ובמיוחד ידידי דוד ביטן, אני רוצה להגיד לכם שבאמת אני מתבייש היום ואתם צריכים להתבייש היום, ואני לא אגיד פה דברים כלליים כמו במה הכנסת בחרה להתעסק. דיברו פה חברי כנסת; הרבה מהם, אולי חוץ מכמה, דיברו על הקטע הכללי של כמה שזה מבין ומביש ולא ראוי וזה לא הזמן – וזה מבין ומביש ולא ראוי, וזה לא הזמן. אבל יש הקטע המהותי, של למה לתת כבוד למבוגרים ולוותיקים. אותי לימדו בבית, אבא שלי, לכבד את המבוגרים ממני והוותיקים ממני. אבא שלי, ספציפית, גם לימד אותי למה לכבד את עמיר פרץ, אבל זה על רקע אישי.

אבל התעלמו פה בכלל בדיון מזה שיושב פה האיש שעליו מדובר. ואגב, אני לא בא מהמקום של ידידי אורן חזן. אני מכבד את יושב-ראש הכנסת, אני מכבד את יולי אדלשטיין – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

סליחה חיליק, אל – – – על הדברים – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – אבל כנסת שרוצה שיכבדו אותה, צריכה גם לכבד את עצמה. ואני אומר לכם היום שכשאתם יושבים פה, ובאיזה מצמוץ ועפעוף עיניים לא יכולים להסתכל לעמיר פרץ בפנים – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

חיליק, תחזור בך ממה שאמרת.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – ולהגיד לו שאתם יודעים שהחוק הזה הוא גם נגדו – ואתה יודע מה, ביטן? אם מישהו נתן לך הוראה לעשות את זה, לפחות תתנצל ותבקש את מחילתו של איש שהוא לא רק ותיק חברי הכנסת – – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

חיליק, תחזור בך.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – – שהוא לא רק ותיק חברי הכנסת; שהוא גם עשה איזה משהו בחיים: קצין בצה"ל, נכה צה"ל, ראש עירייה – אחד הצעירים; יושב-ראש ההסתדרות – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – גיבור ישראל, מגן ישראל ב"כיפת ברזל" – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – יושב-ראש מפלגה בישראל, שר בישראל, שר בממשלה שלכם עד לא מזמן וחבר הכנסת הוותיק ביותר. אף אחד לא יודע להגיד לאיש רב-הזכויות הזה, שגם הכנסת וגם המדינה חייבות לו הרבה תודה – אנחנו מתביישים, כפו עלינו; מתנצלים, אדוני. יושבים פה ואומרים: הגיע הזמן. יואב קיש, מה זה התירוצים הטכניים האלה, יואב קיש ידידי? אתה היית טייס בצבא – –

יואב קיש (הליכוד):

איזה תירוצים?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – אתה יודע מה זה ביטחון ישראל – –

יואב קיש (הליכוד):

על איזה תירוצים – – ?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – ומה זה כבוד למבוגרים. מה זה הרציפות?

יואב קיש (הליכוד):

– – – איזה תירוצים

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

בוא אני אגיד לך למה הרציפות לא חשובה. בוא אני אגיד לך למה הרציפות לא חשובה. הנה הרציפות. אותו עמיר פרץ, היה יכול, מתוך כבודו, להתעקש על העוד-חודש שהיה מגיע לו. הוא לא עשה את זה. עשה את זה בצורה מכובדת, העביר שרביט אחרי שעתיים וחצי. עמדו פה ומחאו לו כפיים בצדק.

יואב קיש (הליכוד):

אמת, נכון.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

ואני, כחבר כנסת חדש, גם התגאיתי שמקבל אותי – לצורך העניין לא עמיר – ותיק חברי הכנסת, אבל כן, גם הייתי גאה שעמיר פרץ הוא זה שמברך אותי.

אז קודם כול, אל תגידו שאין פה עניין אישי, כי זה שקר. תגידו: יש פה עניין אישי – –

יואב קיש (הליכוד):

מה הקשר? מה הקשר?

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – כי יושב פה בן-אדם שאתה יודע שיהיה בכנסת הבאה, בעזרת השם. שיהיה בכנסת הבאה – –

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

זה הקשר היחידי. כל היתר זה קשקושים.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – ואתה יודע שאפילו את הכבוד הקטן הזה – – –

יואב קיש (הליכוד):

אבל אני לא עושה את זה פרסונלי.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

זה פרסונלי.

יואב קיש (הליכוד):

לא – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

זה פרסונלי.

יואב קיש (הליכוד):

זה לא נכון – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

יואב, אתה יודע מה? אני אתקן את עצמי: זה גם פרסונלי. כי אם לא היינו יודעים שהאיש רב-הזכויות הזה הוא זה שכנראה יעשה את המעבר של השרביט – –

היז"ר נורית קורן:

נא לסיים.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

– – כמו שעשה בצורה מכובדת, גם בפעם הבאה, אז מילא. אבל אתם יודעים שזה יהיה הוא, ואתם יודעים שמגיע לו, ומעבר לזה שמגיע לו, מגיע לוותיק בינינו הכבוד הזה, כי הכנסת זה גם עניין של כבוד, גם מול העם.

היו"ר נורית קורן:

נא לסיים.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

והאיש הזה, הזכויות שלו בעם הן רבות יותר משל הרבה אנשים בקואליציה. ולכן אני מבקש מכם או לסגת מהחוק המיותר והלא-מכבד הזה, או לפחות להסתכל לעמיר פרץ בעיניים ולהגיד לו: אנחנו נעביר את החוק הזה, אבל בבושה, בחמלה, במחילה ממך, וסליחה, אדוני עמיר פרץ. לפחות את זה תעשו.

היו"ר נורית קורן:

תודה. תודה. תודה רבה לחבר הכנסת חיליק בר. חבר הכנסת אראל מרגלית – –

מיקי לוי (יש עתיד):

אמרת הפוך; אם הוא לא נבחר אז הוותיק יחליף אותו. זה בדיוק הפוך למה שאמרת. איך אתם לא מתביישים?

היו"ר נורית קורן:

– – אחרון הדוברים לפני ההצבעה. יסכם חבר הכנסת דוד ביטן.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

יואב קיש (הליכוד):

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

יש לכם עוד זמן לחזור בכם. בושה. קצת כבוד.

היו"ר נורית קורן:

חברים, אני מבקשת. חברים – –

קריאות:

– – –

היו"ר נורית קורן:

– – חברים, חבר הכנסת חיליק בר, אני מבקשת. חברים גם מהקואליציה, בבקשה. אנחנו רוצים להמשיך דיון תרבותי. בבקשה, חבר הכנסת אראל מרגלית. בבקשה, שלוש דקות.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, חברי דוד ביטן, תראה, אני מאוד מעריך אותך, ואני מעריך חברים רבים שלך פה בקואליציה – לא מצליח להבין מה החשיבות של השינוי של החוק הזה, שחשוב לכם. ואני רוצה לומר לכם, אני מאוד מכבד את יושב-ראש הכנסת יולי אדלשטיין ומאוד מעריך אותו. אבל אני רוצה לומר לכם שבפעם האחרונה, כשעמיר פרץ לקח פה את השרביט והיה יושב-ראש הכנסת לזמן-מה – תראו מה קיבלנו. תראו מה קיבלנו. קיבלנו קודם כול הסתכלות אחרת מאדם ותיק שהיה שר ביטחון; היה ראש עיר ואם במדינת ישראל, במקום שהוא לא מרכז הארץ, אלא שדרות; ראש ההסתדרות; וקיבלנו טעם ממחוזות אחרים, גם מילדותו, גם ממשפחתו, מאביו; וקיבלנו עולם ומלואו, אפילו עוד לפני שהוא התחיל להגיד את דעותיו הפוליטיות. ואז, תזכרו מה עוד קיבלנו, כן, כן, תזכרו. קיבלנו, אתם הקואליציה, וראש הממשלה קיבל, איזו הסתכלות אחרת וכוללת ולא קטנונית על מטרותיה של מדינת ישראל ותפקידו של ראש הממשלה ומנהיגות ישראלית. תזכרו את הנאום הזה. אני, כחבר כנסת שנבחר לכנסת בפעם השנייה, הרגשתי שקיבלתי הרבה. ויואב קיש, אני אומר לך, למה קיבלתי את זה? כי יושב אדם עם ניסיון ועם ותק ועם ראייה עמוקה – – –

יואב קיש (הליכוד):

זה לא פרסונלי.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

זה לא קשור. והרבה מאוד פעמים אתה שואל – –

יואב קיש (הליכוד):

— — — כמה פעמים —

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

— — על המגזר העסקי.

יואב קיש (הליכוד):

— — — בעוד 20 שנה אתה גם —

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אז אני אומר לך, כן, במגזר העסקי לפעמים כשיש תקופת מעבר הולכים לאדם הוותיק עם הניסיון ועם הטעם ועם זה שהוא הקים את החברה, וזה נותן להרבה מאוד מהחבר'ה הצעירים את הכיוון.

ואתם הולכים ומשנים מסורת שהיא בליבת הכנסת, היא באופן שבו היא עובדת, עושים עוול, עושים עוול למסורת, עושים עוול באופן ספציפי לאדם ולכיוון ולמסורת של כנסת. ועל זה אני אומר לכם, אין לכם במה להתעסק?

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת דוד ביטן, בבקשה לסכם את הדיון.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

דוד, תפתיע אותנו ותגיד שחזרת בך. תחזירו את מעט הכבוד שיש לכם.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אתם פוגעים בעמיר פרץ. אתם פוגעים בו, לא אנחנו.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

עכשיו כל הנאום תסתכל על עמיר.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני מסתכל עליו, ואני רוצה להגיד לך שאני מאוד אוהב את עמיר, מאוד מעריך אותו, וזה לא פרסונלי. אני אומר, מי שצריך להתבייש זה אתם. כי אתם, כמו שאתם מובילים אותנו להגיד שמפני שאנחנו לא רוצים שיו"ל ימשיך, אז אני אומר שאתם נגד כי אתם רוצים שעמיר יהיה. הרי אין סוף לדברים האלה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

שעתיים זה מה שאנחנו אומרים.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תקשיבו, אתם צריכים, תבינו דבר אחד.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

מה, הכנסת תתמוטט?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

יושב-ראש הכנסת, יש לו מעמד קונסטיטוציוני. לא יעלה על הדעת שיושב-ראש כנסת שנבחר לכנסת לא ימשיך עד להיבחרות חבר כנסת – יושב-ראש חדש.

קריאות:

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תן לי רגע, תן לי.

קריאות:

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא יעלה על הדעת שמי שמחליף את הנשיא יהיה יושב-ראש לשעתיים, לשלוש או ליום אחד. אז תפסיקו להתייחס לעניין של חבר של עמיר פרץ, זה לא קשור.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

זה רק זה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אנחנו קונסטיטוציונית צריכים לשנות את הסעיף הזה, וזה לא קשור לא ליולי ולא לעמיר פרץ.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אבל הוא קונסטיטוציוני.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ודבר שני – אני רוצה לענות לשמולי. תראה, תבין דבר אחד – – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

20 כנסות זה ככה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

חבר הכנסת שמולי – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

כן.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – תקשיב רגע, אנחנו לא ב"צופים", זה שרצית לבוא כחבר כנסת חדש ושעמיר פרץ יקבל אותך, זה יפה מאוד, אבל גם אם יושב-ראש הכנסת היה מקבל אותך, זה גם היה יפה מאוד. ולכן, תפסיק להיות קטנוני ותפסיק להוביל אותנו למחוזות לא קשורים.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אנחנו גם לא במרכז הליכוד.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ואני אומר דבר מאוד פשוט – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

זה לא חוג חברים פה. יש הבדל בין מרכז הליכוד לכנסת.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – אנחנו לא עושים את זה, לא בעד אדלשטיין ולא נגד עמיר פרץ. שניהם אנשים מכובדים, את שניהם אנחנו אוהבים, שניהם מייצגים אותנו נכונה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

אז תשאירו את זה ככה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אבל הסעיף הזה – כמו שביולי 2000, נדמה לי שביולי 2000, שונה חוק-היסוד מ"זקן חברי הכנסת" ל"ותיק חברי הכנסת", כי ראו, כי החליטו שזה ראוי יותר – אני אומר לך שראוי יותר שיושב-ראש כנסת שנבחר ימשיך לכהן עד לבחירת יושב-ראש חדש. וזה המצב שצריך להיות בכנסת. וזה שיש – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

כבוד למסורת. יש מסורת.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

רגע. וזה שיש בעיות נוספות במדינה, זה עדיין לא אומר – –

מיקי לוי (יש עתיד):

– – – לא נבחר, אתה מבין את הסתירה?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – שוועדת הכנסת לא צריכה לעשות את העבודה שלה ולהביא תיקוני חקיקה שקשורים לעבודת הוועדה. מה הקשר?

איציק שמולי (המחנה הציוני):

הקשר זה שאין לכם במה להתעסק ושזה פרסונלי. פה זה חוק פרסונלי.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

יש בעיות ביטחון, אז לא צריכים להביא שום תיקון אחר? או שיש בעיות בחברה – בוא, אל תעשו את העניין דמגוגי. ואני אומר את זה במפורש: אין פה – אנחנו לא נגד עמיר. עמיר, יכול להיות שבבחירות הבאות, עוד חודשיים, הסיעה שלכם תצטרף לממשלה, עמיר יהיה – – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

די עם החלומות.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

עזוב, עזוב, תן לי רגע להגיד. עמיר יהיה שר החוץ – –

איציק שמולי (המחנה הציוני):

תפסיק לחלום.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – והוא לא יהיה ותיק חברי הכנסת כשהוא ייבחר שוב פעם.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

אומרים שאתה בן-אדם עם רגליים על הקרקע.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אז זה לא עניין אישי, זה עניין קונסטיטוציוני, ראוי וטוב מאוד. ואני מודה לכל החברים שיתמכו בזה, כי זה מה שצריך להיות.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

תוריד את החוק, זה אישי, לא מכובד, דוד.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אל תובילו את זה לצד האישי. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה. אנחנו מסכמים את הדיון המשולב, ואנחנו עוברים להצבעה.

חברים, שימו לב, אנחנו מצביעים על שני חוקים נפרדים. אני מקריאה את שם החוק: הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 43) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), מטעם ועדת הכנסת, קריאה ראשונה. בבקשה, אנחנו מפעילים.

הצבעה מס' 14

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 34

נגד – 33

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 43) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), התשע"ו-2015, לוועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר נורית קורן:

בעד – 34, מתנגדים – 33. החוק עבר בקריאה ראשונה, והוא יועבר לוועדת הכנסת להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

אנחנו עוברים להצבעה נוספת. אנחנו מצביעים. בבקשה, חברים, הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 38) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), התשע"ו-2015 – בקריאה ראשונה. נא להצביע.

הצבעה מס' 15

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 34

נגד – 33

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 38) (רציפות הכהונה של יושב-ראש הכנסת), התשע"ו-2015, לוועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר נורית קורן:

בעד – 34, מתנגדים – 33. הצעת החוק הועברה בקריאה ראשונה, ואנחנו נעביר אותה לוועדת הכנסת להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 39) (תשלומים לחברי הכנסת ולשרים), התשע"ו-

2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' כ/606); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר נורית קורן:

אנחנו עוברים להצעת החוק הבאה: הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 39) (תשלומים לחברי הכנסת ולשרים), התשע"ו-2015, מטעם ועדת הכנסת, קריאה ראשונה. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת הכנסת דוד ביטן. בבקשה.

מאיר פרוש (יהדות התורה):

למה לא לאחד את סעיף 14 עם סעיף 16?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

מה זה?

מאיר פרוש (יהדות התורה):

למה אי-אפשר לעשות דיון משולב של 15, 16, 17?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני לא מבין מה שאתה אומר.

מאיר פרוש (יהדות התורה):

למה אי-אפשר לעשות דיון משולב?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא, זה היה דיון משולב. עכשיו אנחנו בדיון רגיל.

היו"ר נורית קורן:

עכשיו זהו.

מאיר פרוש (יהדות התורה):

16 ו-17?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

חבר הכנסת שמולי, לא לדון בזה? יש בעיות ביטחון.

היו"ר נורית קורן:

ששש.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אז לא לדון בסעיף הזה גם כן? בוא נשים את הדברים כמו שהם, ולא צריך להיות דמגוג.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

די כבר. המילה דמגוג שייכת לדמגוגים. תפסיקו להשתמש בזה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

הדמגוגים נמצאים בשמאל. בימין אין דמגוגים. תלמד, יש ענייניות.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

דוד, זה סתם חארטה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא, כי הוא אמר דבר – – –

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

די, חלאס – – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

עובדה, עכשיו אנחנו דנים גם כן – אז מה?

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

דמגוג הוא דמגוגי. הטיעון המרכזי של דמגוגי זה דמגוגיה. חלאס – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אנחנו מדברים על תיקון לחוק שקשור לאיחוד התקציבים של חברי הכנסת בפעילות הפרלמנטרית שלהם, מה שקרוי פעילות למען הציבור. מה שקורה היום, שיש כמה תקציבים שבחלקם אי-אפשר לעשות שימוש, כמו למשל שכירות, שהיום היא 19,000 שקל, ובעצם אי-אפשר לשכור מקום ב-19,000 שקל, זה דבר ברור. או למשל דואר, של קרוב ל-31,000 שקל, אבל היום בעידן האינטרנט, הווטסאפ וכו', חברי כנסת כמעט שלא משתמשים בדואר, ורואים את זה לפי הניצול המעשי של התקציב; או פלאפון, שהיום עומד על כ-22,000 שקל, ובעידן הזה לא ניתן לעשות שימוש בפלאפון. לעומת זאת, תקציבים אחרים – הקשר עם הקהילה הוא 46,000 שקל, והוא נמוך יחסית. לכן ועדת הכנסת החליטה לפנות לוועדה הציבורית ולאחד את כל התקציבים. אפשר להשתמש בהם באותם עניינים, אבל עדיין התקציב יהיה מאוחד, וכל חבר כנסת יוכל להחליט איך הוא מנצל את התקציב לטובת הפעילות הפרלמנטרית שלו על מנת לעשות את התפקיד שלו בדרך הטובה ביותר כפי שהוא רואה אותה, במגבלות, כמובן, של ההנחיות והחוקים הקיימים.

ועדת הכנסת החליטה לאחד את התקציבים, אבל להקטין את התקציב ב-15%, מתוך ראייה של השימוש שהיה בפועל. הוועדה הציבורית החליטה לקבל את העמדה הזאת, את העיקרון, אולם הקטינה את זה מ-103,000 שקל ל-93,000, ונתנה עוד 10,000 שקל לחבר כנסת חדש.

ועדת הכנסת החליטה לקבל את העמדה של הוועדה הציבורית, מתוך הראייה שמה שחשוב זה קבלת העיקרון ולא רק גובה התקציב; על כן קיבלנו את ההמלצה של הוועדה הציבורית, וביקשנו לתקן את החוק בעניין הזה. התיקון העיקרי בעניין זה ייקבע לא בחוק, אלא בהחלטת שכר חברי הכנסת, קרי הענקה ותשלומים כפי שקיבלנו. אולם בינתיים מוצע לקבוע בחוק הכנסת את ההסמכה ליצירת תקציב אחד שיכלול שירותי תקשורת, שניתנים כיום בתקציב נפרד מכוח חוק חסינות חברי הכנסת. כמו כן, הזכויות הניתנות היום לפי חוק החסינות מוקנות גם לשרים וסגני שרים, ואף בעניין זה נדרשת הסמכה מחודשת בחוק הכנסת לאור ביטולו של הסדר מחוק החסינות.

לכן אבקש את אישורה של הכנסת להצעת החוק בקריאה ראשונה ולהחזרתה לוועדת הכנסת לשם הכנתה לקריאה שנייה ושלישית. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה לחבר הכנסת דוד ביטן.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

אין שר.

היו"ר נורית קורן:

יש דיון. תקף ייכנס השר. אנחנו ממשיכים בדיון.

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

למה אנחנו צריכים להמשיך בדיון כשאין שר במליאה?

היו"ר נורית קורן:

חברת הכנסת מרב מיכאלי, אנחנו מבררים מה קורה. אנחנו ממשיכים בדיון. חבר הכנסת איציק שמולי, בבקשה; חברת הכנסת עאידה תומא סלימאן; חבר הכנסת אורן אסף חזן. הנה אורי אריאל כאן, השר. מה קורה, חבר הכנסת אורן? מוותר; חבר הכנסת מיקי לוי; חבר הכנסת אוסאמה סעדי; חברת הכנסת מיכל רוזין; חבר הכנסת ישראל אייכלר; חברת הכנסת עליזה לביא; חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף; חבר הכנסת יואל חסון; חברת הכנסת קסניה סבטלובה; חברת הכנסת יעל גרמן; חבר הכנסת מנואל טרכטנברג; חבר הכנסת עפר שלח. אני מרגישה כמו בכיתה, אני מקריאה שמות. עד כאן, כל הדוברים. אני סוגרת את רשימת הדוברים, ואנחנו נסכם את הדיון ונעבור להצבעה.

חברים, אנחנו עוברים להצבעה. אני מבקשת מכל חברי הכנסת לשבת במקום. חברי הכנסת, אנחנו הולכים להצביע על הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 39) (תשלומים לחברי הכנסת ולשרים), התשע"ו-2015, מטעם ועדת הכנסת. אנחנו עוברים להצבעה.

הצבעה מס' 16

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 50

נגד – אין

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 39) (תשלומים לחברי הכנסת ולשרים),
התשע"ו–2015, לוועדת הכנסת נתקבלה.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

— — — זה לא קלט את — — —

היו"ר נורית קורן:

רגע, אני אתקן תכף.

בעד – 50, אין מתנגדים ואין נמנעים, ולהוסיף את חבר הכנסת אראל מרגלית ואת חבר הכנסת איתן ברושי. אני לא משנה את התוצאה, רק לפרוטוקול, שני חברי הכנסת הנוספים. הצעת החוק עברה בקריאה ראשונה, והיא תועבר לוועדת הכנסת להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת),

התשע"ו–2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' כ/606); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

היו"ר נורית קורן:

אנחנו עוברים להצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת),
התשע"ו–2015, מטעם ועדת הכנסת, קריאה ראשונה. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת הכנסת
דוד ביטן. בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תודה רבה.

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, אני מתכבד להציג לקריאה ראשונה את הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת), מטעם ועדת הכנסת.

אתם יודעים שהיום החוק לא מאפשר לחבר כנסת לוותר על תוספת שכר. תוספת השכר היא באופן כללי אוטומטית, ואם בעצם ועדת הכנסת לא החליטה על הקפאה או הפחתה, אז כל חברי הכנסת מקבלים את השכר כפי שהוא, ואז אחד תורם ואחד לא מוותר או כן מוותר.

לאחרונה גם שמענו חברי כנסת המתנגדים לעדכון האוטומטי ומבקשים לבטל חלק מהשכר. חוק הכנסת קובע כי חובה עליהם לקבל את שכרם, ולכן הויתור נותר בגדר הצהרה. ההצעה שבפניכם אינה באה לקבוע שחברי הכנסת יוכלו לוותר על כל שכרם, אך כן יתאפשר ויתור על חלק מהשכר שקשור להעלאה של אותה שנה הנובע מהעדכון האוטומטי. הויתור יהיה בתוקף לאחר שחבר הכנסת הודיע על כך בכתב לחשב הכנסת, ויחול באותה שנה לכל דבר ועניין, לרבות ההפרשות הנגזרות מהשכר, למשל לקרן השתלמות וקופת גמל. הויתור לא ישפיע על השכר בשנים הבאות, אך חלק השכר שעליו ויתר לא יוחזר לו גם במועד מאוחר יותר. משהודיע על ויתור עדכון השכר בשנה מסוימת, לא יוכל לחזור בו מהודעתו באותה שנה.

אנחנו בעצם מאפשרים לחברי הכנסת אופציה נוספת על מה שיש להם. צריך להבין גם שאם ועדת הכנסת מחליטה על ויתור על תוספת, זה משפיע גם על חברי הכנסת הפנסיונרים. באופן הזה בשלב הזה אנחנו בעצם מוציאים אותם החוצה, שמים אותם בצד, וכל אחד יוכל לוותר אם הוא ירצה, יעמוד מול הבוחרים ומול התקשורת ומול עצמו ויחליט כפי שהוא רוצה.

אנחנו גם באופן כללי מנסים למצוא פתרון לנושא הזה של העלאת השכר האוטומטית. אני מקווה שבשבועיים הקרובים נוכל למצוא פתרון כזה לטובת העניין ולטובת חברי הכנסת ולטובת עם ישראל. תודה רבה.

הי"ר נורית קורן:

תודה. אנחנו מתחילים את הדיון, ואני קוראת לחבר הכנסת איציק שמולי לפתוח את הדיון – מוותר. חבר הכנסת אורן אסף חזן, נו. חבר הכנסת חזן, אתה מחליט?

אורן אסף חזן (הליכוד):

הם מבקשים, אני מכבד אותם.

הי"ר נורית קורן:

מוותר. חבר הכנסת אוסאמה סעדי, בבקשה. שלוש דקות לכל דובר. בבקשה.

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, באמת יש גבול למה שאנחנו יכולים לחוקק ועל אילו חוקים אנחנו עמלים, מחוקקים חוקים ומכניסים אותם לספר החוקים של מדינת ישראל. חבר הכנסת ביטן אמר שאנחנו יכולים בתוך שבועיים לפתור את העניין הזה של ההעלאה האוטומטית בדיון עם הוועדה הציבורית ולהגיע לעמק השווה בעניין התוספות. אבל לבוא ולחוקק חוק שחבר כנסת יוותר על התוספת לתקופה מסוימת, ויודיע לחשב הכנסת – אני אומר לכם שמבחינת דיני עבודה התיקון הזה הוא לא חוקי ולא חוקתי. עובד לא יכול לוותר על השכר שלו. ואם מגיעה תוספת, אז תוספת השכר היא חלק מהשכר. אם יש חברי כנסת שחושבים שהם לא זכאים לתוספת הזאת ולא רוצים את התוספת הזאת, שיתכבדו ויתרמו את התוספת הזאת. להביא חוק כזה כדי לוותר על תוספת של 500 שקל, של 700 שקל, של 1,000 שקל, זה פופוליזם זול, ואני חושב שאנחנו לא צריכים לעמוד מאחורי הצעות חוק כאלה. אם מישהו לא רוצה את התוספת הזאת, בבקשה, שיתכבד ויתרום את התוספת הזאת.

אישית לא רציתי את התוספת הזאת, ואני מוכן לתרום אותה, אבל לבוא ולשנות את סדרי העולם ואת חוקי העבודה כדי למצוא חן בעיני כמה חברי כנסת שלא רוצים את התוספת הזאת, אז בבקשה, אותם חברי כנסת שהצהירו בגלוי שהם נגד ולא רוצים לקבל את התוספת הזאת – הרי מה יוצא, חברתי חברת הכנסת יעל גרמן, שאת מתנגדת בתוקף לקבל את ההצעה הזאת? אם את תוותר על התוספת הזאת, מה יצא? שהתוספת הזאת תישאר בתקציב של משרד האוצר, והוא יחליט מה לעשות בזה. אני לא רוצה לעשות את זה. אם מגיעה לי תוספת אני רוצה לקבל אותה, ואני אדון לעצמי – אני אחליט איפה לשים את התוספת הזאת, מהו המקום הנכון. אבל לא להשאיר את זה במשרד האוצר, ואז הוא ישקיע את זה במקומות שאני לא רוצה.

לכן אני חושב שההצעה הזאת היא הצעה לא ראויה, לא חוקית, וצריך להתנגד לה.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת מיקי לוי, בבקשה – מוותר; חברת הכנסת מיכל רוזין; חבר הכנסת ישראל אייכלר. חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף, בבקשה.

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

למה דילגת על חבר הכנסת אראל מרגלית?

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

זה בסדר, אני חי עם זה, ואני לא מרגיש שהתעלמת ממני.

הי"ר נורית קורן:

אם תרצה, תודיע קודם, ונסדר.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

כבוד היושבת-ראש, חברי כנסת נכבדים, כבוד השר, לפני כמה דקות דיברנו על עניין אחר –

–

הי"ר נורית קורן:

חברי הכנסת, קצת שקט כדי שחבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף יוכל לדבר. דוד ביטן, בבקשה.

עבדאללה אבו מערוף (הרשימה המשותפת):

– על קנס ועל הענשה של חבר כנסת ועל ועדת האתיקה וכל מיני דברים, ודיברנו באמת על מסר. עכשיו מציעים חוק שהוא פופוליסטי לחלוטין, שאין לו מקום לא רק מבחינת חוקי העבודה, כמו שאמר חבר הכנסת שדיבר לפני, שזה יהיה כדור שלג – ואחר כך נכריח מוסדות ומפעלים שהפועלים שלהם יוותרו על חלק מהשכר או על רוב השכר או יוותרו על תוספות או על ימי חופשה או בכלל. זה כדור שלג. מצד שני, אם באמת רוצים להיות אובייקטיביים מאוד, עניינים מאוד והגונים מאוד, שבאמת ההחלטה תהיה הוגנת, ולתת לחבר כנסת, שכל אחד יחליט לבד, שמי שמצביע בעד ויתור, יוותר; מי שיצביע נגד, יהיה נגד. החוק הזה הוא פרדוקסלי, ואפילו יושב-ראש ועדת הכנסת לא יכול להסביר את משמעות החוק הזה בכלל. אין לזה הסבר. זה לא רק פופוליסטי לחלוטין. זה חוק אישי? בסדר. אני ויתרתי, כשהגעתי לכאן, על משכורת של 50,000 שקל. בבקשה, אלה התלושים שלי כעצמאי וכרופא. אני באתי לכאן בגלל מסר ציבורי, בגלל עבודה, ואני לא מצטער שוויתרתי על זה. בבקשה, תעשו חשבון.

מדברים ומתווכחים אתי הרבה אנשים שחברי הכנסת מקבלים 40,000 שקל. למה הוועדה הציבורית לא אומרת שזה לא נכון, שהנטו שלנו גבוה קצת יותר מהמוצע במשק? כמה אנחנו עובדים ביום – חמש שעות? אני עובד שמונה ימים בשבוע – לא שבעה ימים – וכל יום יותר מ-18 שעות. יש פגישות – על זה לא מדברים? כמה עולה השכר של חבר כנסת פר-שעה? מישהו עשה

חשבון? אני אגיד לאנשים בלשכה שלי: אני לא מקבל אתכם, אין לי שעות קבלה עכשיו? ב-12 בלילה, ב-1 בלילה – כל היום, 24 שעות, אני עומד לרשות הציבור. אני מקבל את זה ברצון טוב, ואני בעד. אבל לעשות מזה עניין פופוליסטי כזה בצורה המכוערת, הלא-נכונה, הפוגעת אישית, זה באמת לא כל כך הגון.

אני מבקש להחזיר – חבר הכנסת ביטן, אני פונה ומבקש ומוועדת הכנסת להחזיר את החוק. לא לתת את הרשות הזאת להצביע בעד או נגד. להחזיר אותו. לא מוסרי להשאיר את החוק הזה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה. חברת הכנסת יעל גרמן, את רוצה לדבר? בבקשה.

יעל גרמן (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, כבוד השר, חברותי וחברי, אל תשלו את עצמכם. זה עוד פירואט ועוד איזשהו סיבוב, שפגאט, שמנסה לעשות ועדת הכנסת רק כדי לחמוק ולא לקבל את ההחלטה הנכונה שהוועדה המקצועית באה ונתנה. יש ועדה מקצועית, ועדה אובייקטיבית, שבראשה עומד פרופסור, שהכנסת מינתה. היא זאת שצריכה לקבוע את שכרנו. באה הוועדה המקצועית ואמרה: לא צריך להעלות את השכר של חברי הכנסת. החזירו לה את ההחלטה ואמרו: תחשבי שוב. חשבה שוב ואמרה: תקפאו לשנה, ובינתיים נראה מה יהיה. אבל ועדת הכנסת לא רצתה לקבל את ההחלטה הזאת. למה? שמא השופטים יקבלו יותר. כי השופטים מוצמדים לשכר הממוצע, ואנחנו לא נהיה מוצמדים לשכר הממוצע. אוי ואבוי מה יקרה. איזה אסון. איך אפשר להשוות בכלל בין שופטים לבינינו? אנחנו נבחרים העם. אנחנו נבחרנו, אנחנו צריכים לתת דוגמה. מה הקשר לשופטים? אבל כדי להימנע עשו שפגאט, הייתה מערכה ראשונה ומערכה שנייה, וזאת המערכה השלישית, המגוחכת והמכוערת מכולם.

מה שצריך לעשות, חברותי וחברי, זה את הדבר הפשוט והברור: להוציא מידי חברי הכנסת את הסמכות לקבוע את שכרם. נתנו לוועדה חיצונית מתוך הנחה שהוועדה תקבע, וועדת הכנסת תקבל. מה פתאום? ועדת הכנסת רוצה. אם היו נותנים תוספת, ועדת הכנסת הייתה מקבלת, אבל אם לא נותנים תוספת – לא רוצה לקבל. אז אם ועדת הכנסת לא מקבלת את ההמלצה של הוועדה המקצועית, אז בואו נוציא בכלל את האפשרות שלנו לקבוע את שכרנו, ולא נבזה ולא נבייש את הכנסת. כי כל המעמד הזה הוא פשוט בושה אחת גדולה.

היו"ר נורית קורן:

תודה לחברת הכנסת יעל גרמן. חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – לא נמצא. חבר הכנסת עפר שלח.

עפר שלח (יש עתיד):

מוותר.

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת איתן כבל, בבקשה.

איתן כבל (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, רשמות פרלמנטריות, חברותי וחברי חברי הכנסת, תשמעו, חבר הכנסת דוד ביטן, בלי לעסוק בכלל בשאלות כפי שחבר הכנסת אוסאמה סעדי התייחס אליהן, וחבר הכנסת אבו מערוף – תשמעו, חברים, העיסוק שלנו בשאלת השכר שלנו חייב להסתיים. אני אומר את זה. יש רגע שזה כבר לא משנה, למען השם. אני אומר: קחו את זה מאתנו. אני אומר את זה לכם. לא משנה מה נעשה, איך נעשה, הסיפור הזה הוא לרועץ לבית הזה. כל פעם על 100 שקלים, על 200 שקלים, על 300. זה בכלל לא משנה אם אנחנו צודקים או לא. יש רגע שזה כבר לא משנה. מקומה של הכנסת הזאת עומד סביב התוספות האלה כל פעם. מוציאים מיליונים כדי לשפר את מעמדנו בקרב הציבור. לך תסביר, לך תשכנע. מה זה חשוב עכשיו חידודי הלשון האלה, מגיע לנו, לא מגיע לנו. אני אומר את זה בכאב, בכלל, שאנחנו צריכים להעמיד את עצמנו אל מול הציבור בשאלות האלה. בכל מקום שאנחנו מגיעים עושים עלינו הכללות, מכניסים את כולנו לתוך איזה סיר, לתוך יורה רותחת, ולך תסביר, לך תסביר.

יש פה אנשים, רוב חברי הכנסת אם לא כולם, מכל סיעות הבית, עושים עבודה נאמנה, מצוינת, נותנים מעצמם, שליחי ציבור אמיתיים. כל אחד בא לייצג את אזרחי מדינת ישראל ואת שולחיו. ועל מה מדברים אתנו? מישהו דיבר פה עם מישהו על איזה חוק? זה מה שמעמידים לנו כל הזמן.

יעל גרמן (יש עתיד):

איתן, יש הצעת חוק שתעלה ביום ראשון בוועדת השרים – – –

רחל עזריה (כולנו):

יעל, נו באמת, די.

איתן כבל (המחנה הציוני):

אני אומר – חברתי חברת הכנסת יעל גרמן – סליחה, חברת הכנסת רחל עזריה, זה בתורי. יש מאחור, שלא ידעו, בפרסה יושבים ואוכלים כמה סנדוויצ'ים, שנגיד בשקט, שגם על זה לא יאכלו אותנו. אני רק מנסה לומר לכם שבסופו של עניין, הדימוי הציבורי שלנו הוא גם אווירה וזה גם אלף ואחד דברים, זאת ההתנהלות בתוך הבית הזה – הכול מצטבר לכדי פתיל מאוד צר של חברי הכנסת.

דוד ביטן, אחלה גב יש לך, מרשים, רחב היקף, הכול בסדר.

מירב בן ארי (כולנו):

אנחנו מקשיבים לך.

איתן כבל (המחנה הציוני):

מה שאני מנסה לומר – באמת, חבר הכנסת דוד ביטן, מה שזה נראה זה שמנסים לתפור במפעל סיפור. זה לא רלוונטי. מישהו חושב שזה – מה העניין? יהיו הצדיקים ויהיו הלא-צדיקים; יהיו אלה שלא שמים פס על אף אחד, ויהיו אלה שחברים במפלגה שהיושב-ראש ייתן הנחיה לכולם, ויהיו את אלה שלא. מה זה? אתם לא מבינים שכל העמדות האלה שאנחנו מעמידים פוגעות בכולנו? זה פוגע בכולנו. כשזה מגיע לתקוף את הבית הזה, אין ימין ואין שמאל אצל אזרחי ישראל, הם תוקפים את כולנו מכל הכיוונים. הכוח הוא בידיכם.

אני אומר לך, חברי חבר הכנסת דוד ביטן, שאתה מהכוחות העולים בבית – אני אומר את זה בהערכה ובכבוד, ואתה יודע כמה אני מכבד אותך – אנא, לא לתפור מפלצת במפעל. הרי מה יקרה? מה יקרה בעקבות זאת? כל אחד מאתנו שירצה לוותר, לא ירצה לוותר – מה שאני בשורה התחתונה אומר לנו: בואו נתאחד, הבית הזה, להוציא את קביעת שכר חברי הכנסת מידינו. אני מבקש, אני מתחנן, שזה יקרה. תודה.

הי"ר נורית קורן:

תודה רבה. חבר הכנסת דוד ביטן, תסכם את הדיון, בבקשה. אחריו תהיה הצבעה.

ענת ברקו (הליכוד):

אני אומרת שאנחנו לא צריכים להתעסק עם זה.

מיכל בירו (המחנה הציוני):

אנחנו נתעסק בזה, ויתעסקו בזה כל החברה הישראלית, במי ויתר ומי לא ויתר.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

קודם כול, רבותי, רבותי – חבר הכנסת כבל – – –

היו"ר נורית קורן:

חברים, חברים.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אולי לא שמתם לב, אבל בשלושת השבועות האחרונים תקפו את חברי הכנסת ואת הכנסת, בעקבות פנייה של חברי כנסת מסוימים שטענו שלא צריך בכלל להעלות את שכר חברי הכנסת.

חיים ילין (יש עתיד):

לא נכון, דוד, לא נכון.

יעל גרמן (יש עתיד):

לא, לא.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

במשך שנים אותם חברי כנסת מקבלים את ההעלאה, ובעצם טוענים כל הדרך לבנק. עלי זה לא מקובל. אני לא מוכן בשום פנים ואופן – –

יעל גרמן (יש עתיד):

ועדה ציבורית קבעה את זה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

-- ואני חבר כנסת חדש – שהנושא של שכר חברי הכנסת יעלה כל שנה עוד הפעם, עוד הפעם ועוד הפעם.

יעל גרמן (יש עתיד):

ועדה ציבורית קבעה את זה. תתמודד עם זה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אז צריך לפתור את הבעיה הזאת באופן יסודי אחת ולתמיד. אם אתם חושבים שהכי קל היה לי – רגע, תנו לי לדבר, אני שמעתי אתכם.

יעל גרמן (יש עתיד):

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת יואב קיש. חברת הכנסת מירב בן ארי.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

הכי קל היה לי בוועדה להחליט על קבלת ההמלצה של הוועדה הציבורית, והכי קל – רגע, אבל זה ויכוחים, אנחנו לא בזה. והכי קל היה לי לעשות הקפאה לפי הבקשה שלהם. אבל צריך להבין דבר אחד: זה לא פותר את הבעיה, זה רק דוחה אותה בשנה, כיוון שזה לא משנה באיזו שיטת הצמדה אנחנו נהיה; מה שקובע זה מה אחוז ההצמדה באותה שנה. בואו נגיד, לצורך הדוגמה, שהסכמו שההצמדה תהיה למדד, ומחר המדד יעלה ב-7%. אז לא יתקפו אותנו? אז לא תבוא העיתונות, "ידיעות אחרונות" וכולם, ויגידו: אל תיקחו את ההעלאה?

חיים ילין (יש עתיד):

זאת ועדה ציבורית, זה לא אנחנו.

יעל גרמן (יש עתיד):

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

רבותי, אנחנו עשינו משהו אחר. ההשפעה שלך – שמעתי אותך, עם הדבר הזה של הוועדה הציבורית, קלטתי את העניין. עם כל הכבוד, הוועדה הציבורית – תקשיבי, כי יש פה עניין של עיקרון, עם כל הכבוד. לבוא ולהגיד ועדה ציבורית, ואחר כך, אם הוועדה הציבורית תחליט שמעלים לך ב-20% אז זה בסדר?

קודם כול, בואי נשים את הדברים על השולחן. ראינו מה קורה עם הוועדה הציבורית ואיך היא מתנהגת כלפי חברי הכנסת. אנחנו צריכים למצוא שיטה שלא יבואו אלינו כל הזמן חזר וחזר כל שנה. הדבר הזה לא צריך להיות, ובמיוחד לא חברי כנסת שפונים ופוגעים במעמד חברי הכנסת.

לכן, אני אומר, צריך לעשות את זה בשני שלבים: שלב ראשון, מכיוון שהחלטה שלנו – רבותי, העלאת השכר היא אוטומטית. אנחנו לא מחליטים על העלאת שכרנו. הוא עולה באופן אוטומטי.

יעל גרמן (יש עתיד):

לא נכון. אם היית מקבל את ההחלטה של ועדת הכנסת, לא היה עולה השכר לפי הוועדה הציבורית.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

זה לא נכון.

יעל גרמן (יש עתיד):

ודאי שזה נכון.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

מה שאת אומרת, את מטעה את הציבור, וככה זה כל הזמן. אני מתפלא עלייך.

יעל גרמן (יש עתיד):

סליחה. סליחה, ביטן. אני לא מכירה – – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ההעלאה היא אוטומטית. אנחנו צריכים להחליט על הפחתת השכר, וההעלאה היא אוטומטית.

יעל גרמן (יש עתיד):

אין החלטה של הוועדה הציבורית. זה לא נכון, אתה מטעה. אתה מטעה כרגע את הציבור.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני לא יכול להשיב ככה. אם היא לא תיתן לי להשיב, אז שלא תיתן לי להשיב. ככה אי-אפשר להתקדם.

היו"ר נורית קורן:

חברת הכנסת יעל גרמן, אני קוראת אותך לסדר פעם ראשונה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ההעלאה היא אוטומטית. אנחנו היינו צריכים לקבל החלטה להפחית או להקפיא, אבל ההעלאה נובעת מזה שבשנת 1992 חברי הכנסת ויתרו על הרבה מאוד זכויות שהיו להם, כמו למשל פנסיה תקציבית 4%, ויתרו ועברו לפנסיה צוברת; ויתרו על עבודה נוספת, ויתרו על עוד דברים. אז הגיעו – – –

יעל גרמן (יש עתיד):

– – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אי-אפשר ככה, באמת.

היו"ר נורית קורן:

חברת הכנסת יעל גרמן, הייתה לך רשות דיבור, ניצלת אותה. בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

ואז הגיעו לאיזו הסכמה על הדברים האלה וגם על שיטת העלאת השכר לחברי הכנסת.

אני אומר לך במפורש: אני, דוד ביטן, חושב שאחרי חצי שנה כחבר כנסת לא מגיעה לי תוספת. לכן החוק הזה מאפשר לי לוותר עליה, אבל בלי לפגוע באחרים שכן מגיע להם, רק בגלל החלטה פופוליסטית. לכן החוק הזה הוא חוק מידתי. הוא אומר לכל חבר כנסת: תחליט אם אתה רוצה לוותר או לא. תעמוד מול הקשיים שלך, מול העבודה שאתה עושה, מול הציבור שלך, מול התקשורת. אין בזה שום בעיה. מי שמפחד לעמוד מול התקשורת, זו בעיה שלו. אני חושב שהחוק הזה הוא בסדר גמור. אני, השנה לא מגיע לי, אבל בשנה הבאה אני לא אוותר.

אני רוצה להגיד לכם עוד כמנס: השנה הזאת, השכר של חברי הכנסת ירד ולא יעלה. ירד. ירד נטו, לא ברוטו, מכיוון שהנטו שיהיה, אחרי שהורדנו 1%, הורדנו את ההשפעה של שכר המינימום על שכר חברי הכנסת; הורדנו 1%, מראש, וההעלאה תהיה 1,000 ברוטו ונקבל 300 נטו. אבל מצד שני, החלטנו בתקציב האחרון שכל הפרשה לפנסיה של מקבלי שכר מעל 24,000 שקלים תחויב במס. לכן הנטו שירד כתוצאה מהמס הזה יהיה הרבה יותר גדול מהנטו שיהיה מהעלאת שכר חברי הכנסת. אז בואו נשים את הדברים בפרופורציה.

אני לא אסכים בשום פנים ואופן לתת לוועדה ציבורית, שיש לה סמכות גם להפחית שכר ולהפחית תנאים, שהדבר לא יהיה בשיתוף פעולה עם חברי הכנסת. אין גוף במדינה – והנה, היה לנו פה יושב-ראש הסתדרות, שאני מאוד מכבד אותו – אין גוף במדינה שלא קשור לשכר שלו –

יעל גרמן (יש עתיד):

אין גוף במדינה שקובע לעצמו את השכר.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– קשור באמצעות הגוף שמייצג אותו. פעם בשלוש שנים – עכשיו באה ההסתדרות, מה אמרה? הייתה בעיה, השכר נשחק – אנחנו רוצים הסכם קיבוצי. היה לפני שלוש שנים הסכם של

6%. אנחנו לא מקבלים את התוספת הזאת, אנחנו מקבלים את זה באופן אוטומטי. פעם זה טוב, פעם זה רע. אבל הסאגה הזאת, שחברי כנסת פונים לתקשורת ועושים מזה סאגה פופוליסטית – אתם לא אוהבים שאני משתמש בזה, אבל זה בדיוק פופוליסטי – –

יעל גרמן (יש עתיד):

הסאגה התחילה בזה שחברי כנסת פנו – – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – ואחר כך – – – על השכר – – –

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

– – – זאת פעם אחרונה – – –

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אז אני מבקש להצביע בעד החוק הזה.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

יש רק מפלגה אחת – מפלגה אחת פופוליסטית.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

– – – לציבור שאנחנו – – –

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

יש מפלגה אחת פופוליסטית בכנסת: יש עתיד. זו המפלגה הפופוליסטית היחידה בכנסת, יחד עם סתיו שפיר.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה לחבר הכנסת ביטן.

אנחנו עוברים להצבעה. אנחנו מצביעים על הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת), התשע"ו–2015, בקריאה ראשונה. אנחנו עוברים להצבעה. בבקשה.

הצבעה מס' 17

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 51

נגד – 4

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 40) (ויתור על עדכון שכר של חבר הכנסת), התשע"ו–2015, לוועדת הכנסת נתקבלה.

הי"ר נורית קורן:

התוצאות הן: בעד – 41, נגד – 4, 51, סליחה. בעד – 51, ארבעה מתנגדים. אם כן, החוק עבר בקריאה ראשונה, והוא יועבר לוועדת הכנסת להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

איתן כבל (המחנה הציוני):

קריאות:

הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 41) (סדרי עבודת הוועדה הציבורית), התשע"ו–

2015

[רשומות (הצעות חוק, חוב' כ/606); נספחות.]

(קריאה ראשונה)

הי"ר נורית קורן:

אנחנו ממשיכים בדיון. בבקשה, הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 41) (סדרי עבודת הוועדה הציבורית), התשע"ו–2015, לקריאה ראשונה. יציג את הצעת החוק מטעם ועדת הכנסת יושב-ראש ועדת הכנסת דוד ביטן, בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

תראו, יש בחוק לקונה – הוועדה הציבורית שאת כל כך אוהבת, חברת הכנסת גרמן.

יעל גרמן (יש עתיד):

הכנסת מינתה אותה, לא אני אוהבת.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

בסדר, בסדר, אני רק צחקתי כשאמרתי. את לא צריכה כל הזמן לקחת את זה.

היו"ר נורית קורן:

חבר הכנסת דוד ביטן, תמשיך בהצגה. תמשיך בהצגה, בבקשה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

הוועדה הציבורית – יש לקונה בחוק. בעצם אין מועד שהיא מחויבת להשיב לכנסת על בקשה שמופנית אליה. זה דבר שלא יעלה על הדעת. הם יכולים לקחת את הבקשה ולשים אותה בצד שנה, חצי שנה, שנתיים. ולכן, אנחנו מחויבים לתקן את הלקונה הזאת ולקבוע מועדים לעבודת הוועדה, ולהשיב – לפחות על פנייה של ועדת הכנסת. אוקיי? לא של כל חבר כנסת. מוצע לקבוע כי במקרה שהפנייה לוועדה ציבורית מוגשת לוועדת הכנסת עצמה, תימסר המלצה של הוועדה הציבורית בתוך 30 יום, והמלצה נוספת – כי יש נוהל אם אנחנו מקבלים את ההמלצה – אם אנחנו דוחים את ההמלצה של הוועדה היא צריכה להשיב לנו שוב; גם פה אנחנו מבקשים שהתשובה תינתן בתוך 15 יום במקרה שנדחתה ההמלצה הראשונה. התיקון נועד להבטיח שבקשות ועדת הכנסת שהיא כבר קיימה דיון מקדים לגביהן וסביר שיהפכו להחלטה מחייבת, לא יתעכבו בשלב הדיון בוועדה הציבורית.

אבקש את אישור המליאה להצעת החוק.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

הניסוח כפי שאתה מקריא אותו לא יחייב את ועדת הכנסת להצמיד המלצה שלה לכל בקשה

לוועדה?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא, לא. אני אסביר. יש שתי אופציות: אופציה ראשונה – הוועדה הציבורית פונה לוועדה, ואז אנחנו מתכנסים ודנים בהמלצה שלה, כמו, למשל, עם הסיפור הזה של שכר חברי הכנסת, לשנות את שיטת ההצמדה; או מצב שאנחנו עושים דיון בוועדה, כמו, למשל, עם איחוד התשלומים, שזה ביוזמה שלנו ואנחנו פנינו לוועדה – באמת, היא השיבה לנו מהר. זו האופציה הראשונה.

אופציה שנייה – מצב שאתה פונה לוועדה ובעצם היא לא חייבת להשיב לך מהר, ולא לאט, ואין שום מועד בחוק שמחייב אותה להשיב, ואז היא יכולה לשים את זה בצד, למשל כמו שהיא עושה עכשיו עם העוזר השלישי. ואני חושב שזה לא ראוי. בסך הכול, היא לא צריכה לקבל פה החלטה על ביטחון המדינה ולהזמין מומחים. ההחלטות האלה הן פשוטות, אפשר לסיים אותן בתוך זמן קצר, ולכן היא צריכה להשיב. אם היא תדחה את הבקשה שלנו או תשנה אותה ואנחנו לא נקבל את השינוי, זה חוזר אליה לפי החוק. אז היא צריכה להגיד לנו שוב מה היא רוצה, ואז ההחלטה שלנו מחייבת. אבל צריכים להגיע לתהליך הזה. אני לא יכול להגיע אם היא לא משיבה.

אז אני חושב שאת הלקונה הזאת צריך לתקן אחת ולתמיד. תודה רבה.

היו"ר נורית קורן:

תודה רבה. אנחנו פותחים את הדיון בהצעת החוק. חבר הכנסת איציק שמולי; חבר הכנסת אורן אסוף חזן; חבר הכנסת מיקי לוי; חברת הכנסת מיכל רוזין; חבר הכנסת ישראל אייכלר; חברת הכנסת עליזה לביא; אראל מרגלית; חבר הכנסת עבדאללה אבו מערוף. חברת הכנסת יעל גרמן, הנה הזדמנות לדבר במקום לקרוא קריאות ביניים. בבקשה.

יעל גרמן (יש עתיד):

אפשר לחשוב שאני היחידה שקוראת קריאות ביניים פה במליאה.

היו"ר נורית קורן:

לא, עכשיו היית את. כל פעם – יש תור. בבקשה, שלוש דקות לרשותך.

יעל גרמן (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, כבוד השר, חברי וחברותי חברות הכנסת – –

היו"ר נורית קורן:

חברי הכנסת, בבקשה לאפשר ליעל גרמן לומר את מה שיש על לבה. בבקשה.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

בלי להפריע לה.

היו"ר נורית קורן:

בלי להפריע ובלי קריאות ביניים.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

אנחנו לא רוצים להפריע לה.

יעל גרמן (יש עתיד):

– אני פונה אליך, חבר הכנסת דוד ביטן, יושב-ראש הוועדה. כן, יש לי כבוד רב לוועדות ציבוריות, במיוחד כאשר אנחנו, חברי הכנסת, ממנים אותן; במיוחד כאשר יש להן תפקיד ציבורי. מה שאתה עשית בהצעת החוק הזאת זה פשוט זלזול בוועדה הציבורית. אני פניתי ליושב-ראש הוועדה כדי לדעת אם התייעצו אתו או עם הוועדה, אם שאלו אותו אם זה סביר, 30 יום. יכול להיות שהוא היה אומר שכן, יכול להיות שלא, אבל להעביר חוק כזה – ואני מסכימה לעיקרון שלו. אני באמת חושבת שתמיד צריך להיות לוח זמנים קבוע לכל מטלה, וכאשר פונים לוועדה ציבורית, היא צריכה לדעת שהיא צריכה לעמוד בלוח זמנים. אבל תתייעץ אתה. תשאל אותה. תפנה ותגיד לה שאתה מתכוון להעביר חוק כזה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

הודעתי להם את זה באמצעות היועצת המשפטית של הוועדה.

יעל גרמן (יש עתיד):

אני לא יודעת באיזה אמצעי. כשאני פניתי היום ליושב-ראש הוועדה, הוא אמר לי שהוא לא ידע על זה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני הודעתי על זה באמצעות היועצת המשפטית של ועדת הכנסת, שהיא גם היועצת שלהם.

יעל גרמן (יש עתיד):

אני אומרת לך מה שלי אמרו. אני חושבת שזו פגיעה בכבוד הוועדה. לא כך נוהגים. אני כן מאמינה שצריך לשים לוחות זמנים לכל דבר, אבל כן צריך להתייעץ.

ולגבי ההצבעה הקודמת, אני רוצה לספר לך, בסוף שנת 2014 ביקשנו מהוועדה הציבורית שתדון בנושא של הצמדת שכר חברי הכנסת. דנה הוועדה וקבעה שאין להעלות את שכר חברי הכנסת. ועדת הכנסת סירבה להתכנס – זה היה סוף 2014 והבחירות – ובסופו של דבר, ב-1 בינואר 2015 הוא עלה באופן אוטומטי, כמו שאמרת, כי הוועדה הציבורית לא קבעה. אין דבר כזה אוטומט. אם הוועדה הציבורית ממליצה לוועדת הכנסת וועדת הכנסת מקבלת את ההמלצה, אין אוטומט, ובזה אמרתי שאתה הטעית. אז בואו נדייק.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אבל אם אין פנייה? אם אין פנייה זה אוטומטי.

יעל גרמן (יש עתיד):

אם אין החלטה של ועדת הכנסת, אף שהוועדה הציבורית המליצה, אז אתה צודק. אבל אם יש החלטה של הוועדה המקצועית, ואם הוועדה של הכנסת מקבלת את המלצת הוועדה המקצועית, זה לא אוטומט, לא מעלים.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אלא אם כן יש – – –

יעל גרמן (יש עתיד):

בכל מקרה – ביטן, אתה יודע שזה כך.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא, לא – – –

יעל גרמן (יש עתיד):

אתה יודע שזה כך. בכל מקרה, מה שאני באה לומר זה דבר כזה: הכנסת שממנה ועדות צריכה גם לכבד אותן. היום אנחנו ממנים ועדה ואנחנו לא מכבדים אותה – מחר גם לא יכבדו אותנו –

היו"ר נורית קורן:

תודה. נא לסיים.

יעל גרמן (יש עתיד):

– – והזלזול בוועדות ציבוריות יחזור אלינו כבומרנג, והבומרנג הוא שמזלזלים בסופו של דבר בכנסת, ואת זה הראיתי והראו במכון הישראלי לדמוקרטיה, שבו הכנסת קיבלה את הציון "נכשל".

היו"ר נורית קורן:

אני מבקשת לסיים.

יעל גרמן (יש עתיד):

אז בואו נציל את כבודה של הכנסת. בואו ניתן כבוד לאחרים, ואולי אחרים ייתנו כבוד גם לנו.

היו"ר נורית קורן:

תודה. חבר הכנסת מנואל טרכטנברג – איננו.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני רוצה להשיב.

היו"ר נורית קורן:

תכף. חבר הכנסת דוד ביטן, רק רגע.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

— — — לוועדה.

היו"ר נורית קורן:

דוד ביטן. חבר הכנסת דוד ביטן, יש לך זכות לרשות דיבור. אתה נרשמת לדבר?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני נרשמתי? זו הצעה שלי, למה שאני אירשם?

היו"ר נורית קורן:

זו טעות. לא יודעת, אבל יש פה טעות כנראה.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא, אני רק רוצה לענות — — —

היו"ר נורית קורן:

רגע. רגע.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

לא. לענות לה.

היו"ר נורית קורן:

אתה תסכם את הדיון.

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

את רוצה עכשיו? בשנייה אני אענה לה.

היו"ר נורית קורן:

תסכם את הדיון, תקף. חבר הכנסת עפר שלח – מוותר. בבקשה, חבר הכנסת דוד ביטן, אתה רוצה לסכם את הדיון? הערה? בבקשה. אפשר לפתוח לו מיקרופון?

דוד ביטן (יו"ר ועדת הכנסת):

אני רוצה רק להגיד שבאמצעות היועצת המשפטית של הוועדה, גברת ארבל, שהיא גם היועצת שלהם, היא גם הרפרנטית שיושבת אתם – אני ביקשתי ממנה להודיע להם על הצעת החוק הזאת. הם יודעים ממנה. לא הבאתי את זה בהפתעה.

היו"ר נורית קורן:

תודה.

אנחנו עוברים להצבעה. חברי הכנסת – רגע, שנייה, אני אקריא את שם החוק: הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 41) (סדרי עבודת הוועדה הציבורית). קריאה ראשונה, בבקשה.

הצבעה מס' 18

בעד ההצעה להעביר את הצעת החוק לוועדה – 44

נגד – 1

נמנעים – אין

ההצעה להעביר את הצעת חוק הכנסת (תיקון מס' 41) (סדרי עבודת הוועדה הציבורית), התשע"ו–2015, לוועדת הכנסת נתקבלה.

היו"ר נורית קורן:

התוצאה: בעד – 44, מתנגד אחד. הצעת החוק עברה בקריאה ראשונה, והיא תועבר לוועדת הכנסת להכנה לקריאה שנייה ושלישית.

אני מוסיפה להצבעה את חבר הכנסת רועי פולקמן, וזה לא משנה את התוצאה. וגם את חבר הכנסת אורי מקלב. גם אותך, מירב? מירב, את הצבעת?

מירב בן ארי (כולנו):

לא, אני הצבעתי.

היו"ר נורית קורן:

אוקיי. אז התוצאה לא משתנה, והוספתי את חברי הכנסת רק לפרוטוקול.

הצעת חוק הטבות במס וייעוץ במס (תיקוני חקיקה), התשע"ו-2015

[מס' מ/951; "דברי הכנסת", חוב' ה', עמ', חוב' ז', עמ', מושב ראשון, חוב' י"ח, עמ' ;

נספחות].

(קריאה שנייה וקריאה שלישית)

היו"ר נורית קורן:

אנחנו עוברים לדיון הבא: הצעת חוק הטבות במס וייעוץ במס (תיקוני חקיקה), התשע"ו-2015, קריאה שנייה וקריאה שלישית. קיבלה פטור מחובת הנחה בכפוף להנחה על שולחן הכנסת. יציג את הצעת החוק יושב-ראש ועדת הכספים חבר הכנסת משה גפני. בבקשה.

עמיר פרץ (המחנה הציוני):

גפני, תגמור לפני תיקון חצות.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, אדוני השר, אני מתכבד להגיש בפני הכנסת את הצעת חוק הטבות במס וייעוץ במס (תיקוני חקיקה), התשע"ו-2015. אני אשתדל לעשות את זה בקצרה, אבל אני רוצה לדבר קודם על החלק הטכני של הצעת החוק. הצעת החוק הזאת מורכבת משני חלקים: החלק הראשון הוא הטבות מס ביישובים, והחלק השני הוא ייעוץ מס שפוצל מחוק ההסדרים. אני לא רציתי להעביר את החלק הזה של חוות הדעת שרשות המסים ביקשה בחוק ההסדרים עצמו. הוועדה פיצלה את החוק הזה, ואנחנו קיימנו עליו דיון בנפרד; מהחוק הזה של חוות הדעת אנחנו פיצלנו את מיסוי מקרקעין, וגם על זה נדון בנפרד.

הדיונים בעניין הזה היו לא קלים, אבל אני רוצה קודם לדבר על הטבות המס, בקצרה. תמונת המצב הייתה ששנים רבות הממשלות בישראל לא הביאו את הקריטריונים להטבות המס בפריפריה, והתוצאה הייתה שהיום, 30 בנובמבר, עמד לפקוע הזיכוי של הטבות במס בחמשת היישובים בית-שאן, חצור-הגלילית, ערד, הערבה התיכונה וחבל-אילות, על-פי החלטת בג"ץ. בהמשך, ככל הנראה, לפי מה שהשתמע מהדיונים שהתקיימו בבג"ץ והתשובות שהמדינה נתנה, עמד להיות מצב שבו לא תהיינה יותר הטבות מס ביישובי הפריפריה – מה שאנחנו כולנו ראינו בוועדת הכספים, וגם חברים נוספים שהצטרפו לדיונים הללו, ודחפו לכיוון הזה של פתרון הבעיה. אני הסכמתי שהוועדה תקבל החלטה בעניין.

ייאמר לזכותו של משרד האוצר שהוא הוסיף כסף, אחרת לא היה אפשר להעביר את החוק. אבל הממשלה לא הסכימה, אפילו בניסיון שניסו לעשות בחוק עצמו, שיהיו דברים שהממשלה כן תוכל לקבל החלטה מוגבלת לגביהם – תוספת של 2%, או דברים מאוד בשוליים. אמרו לי שבשום פנים ואופן אסור שזה יחזור לממשלה, והוצאנו את זה מהחוק. לכן, הממשלה איננה מעורבת מעבר לעובדה שקיבלתי גיבוי – האמת היא, גם מהאופוזיציה, גם מהקואליציה, גם מראש הממשלה, גם משר האוצר. כולם רצו שהנושא הזה יעבור.

בקצרה, החוק עומד על שלושה פרמטרים ברורים מאוד, ובראש ובראשונה יש המפה הפריפריאלית שהממשלה החליטה לגביה. לא שינינו בוועדה שום דבר מההחלטות שהתקבלו בעבר – מה זאת המפה הפריפריאלית – גם בצפון, גם בדרום וגם במזרח. כדי להיכנס להטבות המס, צריך לעמוד במפת הפריפריה. לאחר מכן, בחלוקה הפנימית, גם אחוזי ההטבות וגם תקרת ההטבות, התקרה שבה משתכר יכול לקבל את הטבות המס, בנויים על שלושה פרמטרים מרכזיים: האחד הוא הריחוק הגיאוגרפי ממרכז הארץ – מה שנקרא הפרמטר הפריפריאלי; הדבר השני נקרא המצב הסוציו-אקונומי של היישוב; והדבר השלישי הוא הקרבה לגבול. אלה שלושת הפרמטרים, ויתווספו אליהם פרמטרים נוספים, אבל בעיקר – זה מה שהיה.

אני נאלצתי פעמים רבות לעצור את הדיונים, ולכן אנחנו מגיעים ללילה הזה עם חוק שאינו ממינו של החוק הזה, מפני שזה מה שנשאר בוועדה, אחרת היינו צריכים להמשיך בדיונים. ניסו להכניס יישובים נוספים שאינם במפת הפריפריה. אמרתי: כל מה שאני עושה זה מכיוון שאני רוצה לשמור על כבודה של הכנסת, שאנחנו עושים חוק שעומד בבג"ץ, על-פי קריטריונים. אם רוצים להוסיף יישובים שאינם נמצאים במפה – ואני אוהב את כל היישובים האלה שביקשו להוסיף – אמרתי: תיקחו את זה בבקשה לממשלה, תעשו את זה בממשלה. אני לא רוצה בוועדת הכספים להביא חוק כזה. ולכן אין אפילו יישוב אחד שהוא מחוץ למפה. יש במועצות האזוריות הוראת שעה רוב היישובים נמצאים בתוך המפה. זאת הוראת שעה לזמן מוגבל.

אני מבקש את תמיכת חברי הכנסת בחוק הזה.

לחוק הזה מתווסף חוק. הטבות המס הוא חוק שנמצא בקונסנזוס. אני משבח גם את הקואליציה וגם את האופוזיציה על כך שהלכנו יחד, עשינו את הדברים – וזה לא מושלם. אני מודה, יש דברים שאין ברירה. זה מעשה ידי אדם. אנחנו לא עושים את הדבר המושלם ביותר; אנחנו עושים את הדבר הנכון ביותר שצריך לעשות. זה גם מכבד את הכנסת, גם לא מעביר את החלטה לידי בית-המשפט, אלא נבחרו הציבור מודיעים שאנחנו יכולים לקבל החלטות, וזאת הוכחה שהכנסת יכולה לקבל החלטה.

האמת, רציתי שלא לעבור את כל הקריאות – קריאה טרומית, ראשונה, שנייה ושלישית – ואז אנחנו עוברים את 30 בנובמבר, והתוצאה תהיה שהיישובים, כפי שאמרתי, יצאו מהמפה, ואני לא יודע מה יהיה בהמשך. רציתי לסיים את זה היום. רציתי לסיים את זה קודם, האמת; רציתי להצמיד את זה לחוקים אחרים, אבל לא הייתה ברירה – את חוק ההסדרים אישרנו, את חוק התקציב אישרנו.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה לא אכסניה מתאימה לחוק.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

מה?

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה לא אכסניה מתאימה לחוק.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

לא שמעתי.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

זה לא אכסניה מתאימה לחוק.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

אני מודה. אני מודה. האכסניה המתאימה של שני החוקים היא רשויות המס. אין חוק אחר. אני רציתי להצמיד אותו לחוק אחר, בחוק ההסדרים. לצערי, נעצרנו שם. היה כבר שלב שכמעט התייאשתי מלהעביר את החוק. בסדר, זה לא היה באשמתנו, זה היה תוצאה של כל מיני אילוצים אחרים. זה מה שנשאר. אני מסכים אתך.

מיקי לוי (יש עתיד):

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

בסדר.

קריאה:

בוא נצביע.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

לגבי החלק השני, אנחנו מדברים על הצעת חוק שעוסקת בייעוץ מס. במהלך הדיונים בנושא זה בוועדת הכספים טענו חברי הוועדה כי מדובר למעשה בתיקון שמשמעותו הטלת חובת גילוי על חוות דעת שניתנות על-ידי גורמים מקצועיים – רואי-חשבון, יועצי מס, עורכי-דין וכו' – וכי יש להשיג את מטרת הצעת החוק, שהיא מניעת השימוש בתכנוני מס אגרסיביים. החוק שיצא מתחת ידינו הוא הרבה פחות חמור משהיה כשהוא נכנס. ביטלנו בוועדה את הנושא הפלילי שהתלווה להצעת החוק הזאת, שמי שלא היה עושה את זה היה צפוי לשנת מאסר. ביטלנו את זה. הפכנו את זה לקנס מינהלי. הוצאנו מהחוק את המגזר השלישי. אין בחוק את המלכ"רים; אין בחוק את העמותות שנותנות שירות לציבור. לא יכול להיות שנטיל עליהן את הדבר הזה של חוות הדעת, שיצטרכו לדווח על זה. המלכ"רים בחוץ, על דעת כל חברי הוועדה, ורשות המסים הסכימה.

לעניין חוות דעת שתחויב בדיווח, קבענו סייגים שמצמצמים את חובת הדיווח – רק חוות דעת בכתב וחתומה, ששכר הטרחה בגינה יהיה תלוי בסכום יתרון המס שהיא תיצור, ויעמוד על 100,000 ש"ח לפחות. על חוות הדעת להיות תכנון מדף, כלומר, לכלול תוכן אחיד באותו נושא, ושניתנה לשלושה אנשים לפחות. יש הקלות נוספות שעמדנו עליהן לעניין עמדה החייבת בדיווח.

אני לא רוצה להאריך, השעה מאוחרת. המציאות היא שבסופו של דבר החוק של חובת הדיווח הרבה יותר קל מאשר הצעת החוק שהגיעה אלינו. אמרתי לגבי הנושא הפלילי, שאני רואה בזה דבר חשוב, והוצאת המלכ"רים וכו'.

האכסניה, חברת הכנסת אורלי לוי, האכסניה איננה מתאימה. אני מודה. הכרח לא יגונה. היום אנחנו ב-30 בנובמבר. אין חוק אחר שנוגע לרשות המס שהייתי יכול להצמיד אותה אליו. לו זה היה לפני שבועיים-שלושה – כן. רציתי לשים את זה ביחד עם הצעת החוק של הגדלת היצע הדירות, שהוא חוק טוב, והאכסניה יותר מתאימה. מה לעשות, חוק ההסדרים עבר, וזה החוק היחיד שפיצלנו מחוק ההסדרים.

אני מאוד מבקש מחברות וחברי הכנסת לאשר את הצעת החוק הזאת. זאת בשורה לעם ישראל, ואני מתנצל על האכסניה, לא הייתה לי ברירה, ואני מקווה שלא תכעסו עלי. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת גפני. רבותי, יש לנו הסתייגויות. אני מזמינה את חבר הכנסת אראל מרגלית להציג את ההסתייגות, ואחריו – חבר הכנסת איתן ברושי. אדוני, יש לך עשר דקות להציג את ההסתייגות שלך, לנמק.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

גברתי היושבת-ראש, תודה רבה, חברי חברי הכנסת, אני דווקא אתחיל באכסניה ובחלק השני של החוק, ואני אגיד למה אנחנו מסתייגים ממנו, ואחר כך אני אדבר על הטבות המס.

האכסניה, כבוד יושב-ראש ועדת הכספים – אנחנו מסתייגים מאותה אכסניה, כי האמת שהחוק של יועצי המס זה כמו אותו סרט על מזרח-גרמניה שנקרא "The Lives of Others", "חיים של אחרים", שבו מראים איך המשטרה החשאית של מזרח-גרמניה הייתה עוקבת אחרי האזרחים שלה בתוך הבית שלהם.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אראל, מחר יש פרק ב' בוועדת החוקה – האח הגדול על כל האזרחים.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

החוק הזה של יועצי המס – בעצם רק שנבין מה הוא אומר. הוא אומר שברגע שאתה מתייעץ עם כל אדם לפני שאתה מגיש את הדוח שלך, כשאתה חברה ממחזור של 3 מיליון שקל ומעלה – כלומר, כל עסק קטן בעצם חייב לכתוב בתוך הדוח עם מי הוא התייעץ ואיזו עצה הוא קיבל. מס הכנסה, שיש לו לא מעט ויכוחים והרבה מאוד משפטים, מפרסם, בחר לפרסם תקנות גם במס הכנסה, גם במע"מ וגם במס רכישה, מס שבח – 100 תקנות בשנה, 100 תקנות שונות, שבהן הוא יכול להגיד לך איפה כשאתה עובר על החוק אתה עבריין פלילי. הדבר הזה הוא כל כך גרוע מבחינת אזרחי מדינת ישראל, הוא כל כך לא צודק, והוא כל כך יוצא דופן מבחינת הבקשה, שאנחנו התנגדנו לחלקים גדולים מהחוק.

קיבלנו את ההסכמה, בהסתייגויות שלנו בוועדה, שזה לא יהיה פלילי, כי גם צריך פתאום – אם לא ידעת על איזו תקנה, והיועץ שלך לא ידע במקרה על 100 תקנות חדשות שמתפרסמות בכל שנה, אתה היית יכול להיכנס לכלא. לכלא, חברה קטנה; לא תגיד IBM, או חברה גדולה, או מישהו שיש לו המון יועצים, אלא חברה קטנה.

לדעתנו, החוק הזה בגדול הוא עינוי, עינוי, עינוי על הרבה מאוד מהזמן והאנרגיה של הרבה מאוד עסקים קטנים ברחבי מדינת ישראל. אנחנו יודעים ששרי אוצר בממשלות קודמות לא נתנו למס הכנסה את דריסת הרגל הזאת, ואנחנו מצטערים שהפעם הוא קיבל את דריסת הרגל. זה מה שיש לי להגיד על האכסניה, ולכן אני כל כך מצטער שהחוק הראשון שאנחנו נצביע עליו כרוך באותה אכסניה.

אבל החוק הראשון – וחבר הכנסת גפני דווקא יצא עכשיו – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

לא, הוא נמצא באולם.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

הנה הוא. אני רוצה לשבח אותו ואת ההובלה שלו של תקנות המס, מכיוון שמה שאנחנו עשינו פה – ויושב פה גם חבר הכנסת לוי, ויושבים פה הרבה מאוד חברים אחרים, חבר הכנסת ברושי וכולם, מהקואליציה ומהאופוזיציה – – –

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

והיושבת-ראש.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

והיושבת-ראש, כמובן. נכון.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה. תודה.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

אני חושב שכולנו עשינו עבודה חשובה, קואליציה ואופוזיציה, וברגע האחרון, ברגע האחרון, לפני שבג"ץ – פוקע הזמן שבו הוא נותן את הטבות המס לפריפריה וליישובים המרוחקים, הבאנו ביחד מתווה שהוא מתווה הוגן, מתווה הוגן ונכון לפריפריה בדרום, בצפון, במזרח, ביישובי הגבול, באותם יישובים שאנחנו כל כך רוצים שאנשים יעברו אליהם ויגורו שם, יישארו לגור שם, יעבדו שם, ייצרו שם, ייצרו את חיייהם שם, יגדלו את ילדיהם שם – כל כך כל כך חשוב לנו. אותה הטבה נותנת באמת ובתמים 1,000, 1,500, 700, 2,000 שקל לנטו של המשפחות האלה, וזה כל כך כל כך חשוב. זה נראה דיבור גבוה, אבל זה משפיע על משפחה אחרי משפחה, וזה כל כך חשוב, ולכן אני מברך את חברי מהקואליציה, את חברי וחברותי מהקואליציה ומהאופוזיציה על העבודה החשובה –

--

היו"ר טלי פלוסקוב:

כמעט הסתבכת.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

לא, לא, מרב יושבת פה, איך אני יכול? אני מצטער. חברותי וחברי – ושלוש הבנות שלי בטח מסתכלות מהבית – חברותי וחברי, שהובלנו ביחד את המתווה הזה.

ואני רוצה לומר משהו לעצמנו כבית-הנבחרים של מדינת ישראל. עם יד על הלב, בואו נגיד את האמת: הטבות המס האלה הן איזו הטבה מינימלית. בעשר השנים הקרובות אנחנו חייבים לשנות את הכיוון של מדינת ישראל. עיקר הצמיחה – שליש מהאזרחים יחסית מצליחים ושני-שלישים יחסית הם מאחור ברמה הסוציו-אקונומית. בחמש עד עשר השנים הקרובות עיקר הצמיחה במדינת ישראל חייב לבוא מצפון הארץ, מדרום הארץ ומהאזורים הפריפריאליים במדינה הזאת. למה? כי מדינת ישראל היא אומנם המדינה החדשנית ביותר במדינות ה-OECD, מספר אחת, אבל היא גם המדינה עם שיעור העוני הגבוה ביותר של ילדים – 30%, ושיעור העוני הגבוה אצל מבוגרים – 21%.

כלומר, זאת גם המדינה עם הפערים הגדולים ביותר בין עשירים לבין עניים. וכל אחד מאתנו, כשהוא מסתכל לא רק על הבעיות של המדינה אלא גם על ההזדמנויות של המדינה, ומסתכל על הצעירים בדרום ומסתכל על הצעירות בצפון ומסתכל על החבר'ה גם בצפון ודרום הארץ ורואה איזה כישרון, איזה פוטנציאל, איזה אפשרויות יכולות להיות להם – אבל אנשים במגזר הערבי, במגזר החרדי, בצפון הארץ, בדרום הארץ, לא יכולים להצליח תמיד לבד. הם חייבים שהמדינה תיתן להם כתף, יחד עם המגזר העסקי, ותיתן למגזר העסקי רווח במקום שאנחנו רוצים את הרווחה החברתית. רווח חברתי זה מקומות עבודה ברמה בצפון ומקומות עבודה ברמה בדרום, ומצדי, כשהחברות מרוויחות ונותנות לנו את הרווח החברתי, אנחנו יודעים לתגמל אותן. זאת השותפות הגדולה בין המגזר הפרטי למגזר הציבורי, שאנחנו כממשלה או ככנסת, שיודעת לתגמל, חייבים להיות ממוקדים בה, כי הכישרון במדינה הזאת הוא באותם מקומות שהיום מודרים מהצמיחה המאוד-מאוד מוצלחת במרכז הארץ – הכישרון נמצא שם.

ולכן, אם אני צריך לקבוע לעצמנו מתווה לשנים הקרובות, חוק לעידוד השקעות הון חייב לחדש את עצמו ולתת את ההזדמנויות הגדולות גם לעסקים קטנים בצפון, גם לעסקים קטנים בדרום, לטכנולוגיה בדרום, לטכנולוגיה בצפון – לאותם אזורים, כדי שיהפכו למרכזי מצוינות ויצירה חדשים במדינת ישראל, שייתנו לתל-אביב קונטרה. אנחנו גאים בתל-אביב, אבל אנחנו רוצים לראות מרכזי יצירה ועשייה חדשים עם הרבה מאוד מקומות תעסוקה גם בצפון הארץ, גם בדרום הארץ. הטבות המס האלה הן נהדרות כדי לתת לנו התחלה, אבל ההשקעות הגדולות, המגזר העסקי, ההשקעה הממשלתית, ההשקעה הציבורית, חייבות להשתנות, להגיע גם למקומות האלה, עם ההזדמנויות שיש בהן, כי המקומות האלה מחכים להזדמנות כדי להתרומם, כדי ליצור, כדי לעשות את הדבר הגדול הבא במדינת ישראל – לא רק במרכז הארץ אלא בצפון הארץ, בדרום הארץ, במזרח ובירושלים. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אראל מרגלית. חבר הכנסת איתן ברושי, גם לך יש עשר דקות לנמק את ההסתייגות שלך. כן, אדוני.

חיים ילין (יש עתיד):

מה קרה? הרי כולם בעד, אז מה – – –

קריאות:

איתן ברושי (המחנה הציוני):

אני יכול לקצר את עשר הדקות, חיים.

גברתי היושבת-ראש, חברי הכנסת, אני שמח לעמוד כאן על הבמה הזאת כחבר כנסת זאת הקדנציה הראשונה, וכחבר ועדת הכספים שעסקה בנושא, וגם להודות לאראל שהודה לנו קודם, ובאמת קודם כול לציין את העבודה של היושב-ראש גפני והצוות שלו בראשותה של שגית, היועצת המשפטית, הצוות שליווה את המאמץ הזה בשבועות האחרונים.

אני חושב שזאת בשורה גדולה ליותר מ-400 יישובים, שמתוכם כ-390 באים מ-22 מועצות אזוריות במרחב הכפרי, יישובים יהודיים וערביים, דתיים וחילוניים – שוויון מלא בקריטריונים שנקבעו – וכמובן ערים ועיירות באזורי העדיפות וקווי העימות בצפון, לאורך גבול לבנון ורמת-הגולן, העמקים, עמק-המעיינות, ובקעת-הירדן וצפון ים-המלח, וכמובן – גבול לבנון; עוטף-עזה היה בהסדרים קודמים. למעלה מ-400 יישובים ולמעלה ממיליארד ו-300 מיליון שקלים בתקציב המדינה ובחוק של הכנסת הופכים את שאלת ההטבות משאלת סידורים פרוביזוריים וחבר מביא חבר למדיניות ממשלתית באישור הכנסת, שמביאה לביטוי את סדר העדיפות הנכון של גליל, נגב ומזרח, של פריפריה על כל מרכיביה, תוכנית של שנים עם פתרון לבעיות שעלו תוך כדי, ובידיעתו של היושב-ראש שפה ושם נשארו פינות, למשל באזור הגליל המערבי ומטה-אשר, ועוד אולי נקודה או שתיים, שיחייבו גם בדיקה נוספת. אבל בסופו של דבר, בלילה הזה יש בשורה מירושלים ומהכנסת ומאתנו חברי הכנסת לא רק לאזור, לא רק לחבל ארץ, אלא בשורה לאדם-אדם, תושב-תושב, משפחה-משפחה, שיש כאן ביטוי להעדפת הממשלה, שזה לא רק מילים, זה לא רק מחמאות – זה גם המחמאות; זה לא רק כוונות – זה גם תוצאות.

זה ביטוי אמיתי לכוונה שקיימת כאן שנים של חיזוק הנגב, הגליל והפריפריה, של לקרוא לאזרחים לעבור מהמרכז ולקרוא לבנים להישאר במקומות הללו, ולא רק להשאיר את התושבים – גם להיות אבן שואבת לנוספים. יש כאן אמירה ברורה: אנחנו רוצים לחזק את המקומות הללו, אנחנו מתכוונים לחזק אותם. זה לא הדבר היחיד, אבל יש כאן ביטוי ממשי לכוונות אמיתיות שהופכות לתוצאות.

אני בטוח שמחר בוועידת הגליל בעכו יהיה על מה לברך, ולראש הממשלה – במה להתגאות, ולנו כחברי כנסת – לבוא ולומר: עשינו זאת.

הייתה פה גם הוכחה נוספת. אני חושב שגפני הצליח ליצור ממש הסכמה, ונוצרה בחדר ועדת הכספים מעין ממשלת אחדות סביב המאמץ להשלים את המהלך ממטולה, קריית-שמונה, דרך בית-שאן ועד בואכה הערבה הדרומית והתיכונה.

אני חושב שבזה גם פתרנו את הבעיה שבג"ץ והממשלה לא מצאו את השפה המשותפת ואת הדרך להפוך את זה להסדר יציב, והממשלה יכולה לומר תודה לכנסת ולוועדת הכספים שגאלה אותה מכאילו חוסר פתרון.

אני רוצה לומר שבעצם, מה שאנחנו עשינו בהטבות – אנחנו הקטנו את הוצאות הקיום, אנחנו הקלנו את עלויות הקיום במקומות הקשים, וזאת רק דרך אחת, מחצית הדרך. המחצית השנייה היא תוכנית לאומית לתעסוקה שתבטיח רמת הכנסה גבוהה במקומות הרחוקים. כלומר, אנחנו הקלנו את ההוצאות ויצרנו מקור נוסף לקיום יותר נכון ויותר מכובד, ומצד שני, צריך להמשיך את התנופה של יצירת הכנסה ברמת המאה ה-21 והיכולת הכוללת ליצור מגנט במקומות הרחוקים והקשים, להתגבר על הפחדים ועל המצוקות ולומר לאזרחי המדינה שאנחנו רואים אותם כשליחים ואנחנו מחויבים למי שבחר מרצונו לחיות במקומות הקשים לאורך הגבולות, קווי העימות ואזורי העדיפות.

אני חושב שהשעה מאוחרת, אבל אני מקווה שהאנשים במקומות האלה יישנו הלילה יותר טוב – יישנו יותר טוב כי יש ממשלה בישראל, יש כנסת בישראל, יש ערבות הדדית, יש אחריות. מי ששליח הוא לא פראיר; הוא שליח של המדינה והמדינה מחויבת לו, גם בהטבות וגם בנושאים נוספים.

ומכאן אני רוצה לומר תודה לשותפים ולומר ברכה ולאחל הצלחה לאותם אזורים ולאותם תושבים, לאותם מאות-אלפי תושבים ב-403 יישובים מכל הקשת הפוליטית וההתיישבותית. זאת בעצם האמירה הברורה: אתם השליחים, אנחנו מחויבים, ביחד נצליח.

הי"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת איתן ברושי. רבותי, יש לנו גם בקשות רשות דיבור. אני אעבור על הרשימות – מי שעדיין מעוניין. חבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר. יש לך עד חמש דקות, אדוני.

קריאות:

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

לא, לא צריך.

חברי חברי הכנסת, היה חשוב לי – – –

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

— — — הגשת הסתייגויות — — —

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

לא, אני רוצה לומר כמה דברים מעל דוכן הכנסת.

מיכל בירן (המחנה הציוני):

אנחנו מקשיבים.

היו"ר טלי פלוסקוב:

רשימת הדוברים.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

אני ברשימת הדוברים.

היו"ר טלי פלוסקוב:

רשימת הדוברים – אנשים שנרשמו להצעת החוק.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

מרב, כל כך קשה לך לשמוע את דברי?

מרב מיכאלי (המחנה הציוני):

— — — זה שנייה שלישית, אין רשימת דוברים — — —

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

לא, לא. היה אפשר להירשם, ונרשמתי כדין.

היו"ר טלי פלוסקוב:

כן, כן. אתה יכול להמשיך, בבקשה.

יעקב מרגי (ש"ס):

מיקי מכלוף זוהר, הבמה כולה שלך.

קריאות:

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

שמעת שיש הצעת חוק שלכל חברי הכנסת יעשו שם אמצעי מכלוף – – –

יחיאל חיליק בר (המחנה הציוני):

שר הכלכלה לשעבר – – –

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

תדע לך – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבותי, אנחנו כולנו ממתינים לרגע של ההצבעה, אז בואו ניתן לחבר הכנסת – – –

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

תדע לך שהבאתי פה לכנסת סטרט-אפ מטורף עם השם הזה, מכלוף, אבל מה לעשות, זה מה שסבי זיכרונו לברכה – זה מה שסבי רצה, ואבי יישם, וכאלה הם פני הדברים.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

תזכה למצוות.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

טוב, חברים, בעניין הטבות המס אני רוצה לומר כך: כידוע לכם, אני מרכז את הקואליציה בוועדת הכספים. עבדתי בשיתוף פעולה עם יושב-ראש הוועדה משה גפני לאורך כל הדרך בנושא הטבות המס. אני יכול לומר לכם בהזדמנות זו, קודם כול, שלדעתי, כמעט אין דבר מורכב שנתקלנו בו בוועדה כמו המתווה הזה. הייתה פה עבודה מאומצת של המחלקה המשפטית, של שגית, יחד עם יושב-ראש הוועדה משה, כדי להגיע למתווה הנכון ביותר גם מבחינה משפטית. אני חייב קודם כול, בהזדמנות הזאת, לברך את היושב-ראש ואת היועצת המשפטית של הוועדה, שגית אפיק, ולומר לכם: זו עבודה מדהימה, וגם התוצאות שלה יהיו מדהימות.

אין ספק שבדרך היינו צריכים לעבור המון המון תלאות, כי הנתונים הראשונים שהתקבלו היו קצת בעייתיים – לא רק עבור מצביעי ליכוד, כפי שתקפו אותי בתקשורת, שדאגתי למצביעי הליכוד. אגב, זה בסדר שכל אחד – – –

קריאה:

— — —

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

לא. אמרתי דבר אחד פשוט: אני לא מפנה את גבי לאלה ששלחו אותי לכנסת, זה משהו אחר. אבל לבוא ולומר שאני דואג רק למצביעי ליכוד – זה היה קצת גדול מדי. אגב, אין בכלל שאלה שמצביעי ליכוד יקרים ללבי, ואיפה שהליכוד קיבל תמיכה, מחובתי לוודא שאף אחד לא נפגע שם, וזה גם מה שעשיתי במסגרת הוועדה. פה המקום להבהיר שאני גאה בפעולה הזו שלי. אגב, הסתכלו והיווכחו בכנסת, שיש פה המון המון סיעות שדואגות לאוכלוסייה ששלחה אותן לכנסת, וטוב שכך. זו מהות הדמוקרטיה, ומי שיטען אחרת כנראה שהוא או פופוליסט מדי או לא מבין פוליטיקה.

אבל אני עדיין עומד על דעתי שהמתווה הזה הוא מתווה אובייקטיבי, מתווה נכון, שהביא הישג אדיר לכנסת הזו ולמדינה הזו. 403 היישובים שנכללו במפת ההטבות קיבלו הטבות מדהימות, שיכלו לעזור לראשי היישובים וליישובים עצמם, להביא אליהם כמה שיותר אנשים בעלי יכולת כלכלית גבוהה יותר, לבזר את האוכלוסייה במדינת ישראל, להפסיק את הרעיון הזה של מדינת תל-אביב, ליצור מצב שבכל המדינה יתפרסו כמה שיותר תושבים איכותיים וטובים. זה מתווה מבורך, מתווה מכובד, מתווה ענייני, מתווה משפטי. על כך אני גם מברך את כל החברים שעסקו בזה בוועדת הכספים, גם בקואליציה גם באופוזיציה. מיקי, עשית עבודה – שני המיקים, מיקי לוי ומיקי רוזנטל –

אראל מרגלית מרכז האופוזיציה, איתן ברושי. הנה, אני הימני מברך את האנשים ממחנה השמאל על המתווה הזה. כל הכבוד על העבודה שלכם. וכמובן, במחנה הימין, חברי לליכוד, נורית קורן, נאווה בוקר, יחד עם אורן חזן ואני ויצחק וקנין, שלא נשכח אף אחד. ואחרון אחרון חביב – ז'קי לוי, שעשה עבודה מצוינת למען הצפון ונלחם.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מוישה אמדאוס גפני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אורן אסף.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

אורן אסף חזן.

היו"ר טלי פלוסקוב:

כנראה הייתי צריכה לשבת שם כדי שהוא – – –

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

אני מודה לכל החברים. אני מברך על המתווה.

קריאה:

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

היושבת-ראש? אני ליושב-ראש אחד מחויב – יושב-ראש הסיעה שלי, סיעת גפני.

קריאה:

מה עם חברי הכנסת הערבים?

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד):

וחבר הכנסת אחמד טיבי, חבר הכנסת באסל גטאס, תודה רבה לכם. תודה לכולם. בהצלחה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת מכלוף מיקי זוהר. בלבלנו אותו עם התואר של יושב-ראש. חבר הכנסת אורן חזן.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אורן אסף.

היו"ר טלי פלוסקוב:

כן, אורן אסף חזן.

קריאה:

אפשר לראות את רשימת הדוברים?

היו"ר טלי פלוסקוב:

אי-אפשר לראות רשימת הדוברים, כי אלה בקשות דיבור על הצעת חוק. תיקח את הצעת החוק ותראה שם. יש גם לך עד חמש דקות. אני מקווה מאוד שלא תנצל את כולן.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אשתדל לנצל קצת מעבר. קצת.

היו"ר טלי פלוסקוב:

כן, אדוני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

חברתי היושבת-ראש, אין שר במליאה?

היו"ר טלי פלוסקוב:

הוא יצא. הוא ביקש ממני לצאת לשתי דקות – או שהוא כבר חזר?

אורן אסף חזן (הליכוד):

לא, אני רוצה לברך אותו.

כבוד השר, חברותי, חברי חברי הכנסת – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

אורן, השעה.

אורן אסף חזן (הליכוד):

– – בשעה טובה אפשר לברך על המוגמר. אמרו פה תודות רבות, וכמעט ששכחו את חברת הכנסת, חברתי היקרה יפעת שאשא ביטון, שבאה פעם אחר פעם לוועדה כדי להילחם למען הפריפריה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בטח.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני רוצה לדבר על משהו אחר לגמרי. אני זכיתי להיות – אני זוכה עדיין להיות – דור שני בכנסת, ולפני עשור בדיוק מי שעזר והוביל את עניין הטבות המס היה אבי. היום, ביחד עם האיש, מורי ורבי, הרב גפני, לקחת חלק בדבר הזה – תשמע, זה ממלא אותך.

איציק שמולי (המחנה הציוני):

מורי ורבי גפני.

אורן אסף חזן (הליכוד):

לקח לך זמן שייפול לך האסימון. אני רוצה להגיד לכם שבחודשים האחרונים, כאשר ראינו פעם אחר פעם את ראשי הרשויות, ראשי הערים, ראשי המועצות, מגיעים – ובכלל לא משנה שמאל-ימין, יש עתיד – אין עתיד, זה בכלל לא רלוונטי – מגיעים פעם אחר פעם ונלחמים בחירוף נפש ובדאגה מוחלטת, תוך כדי שליחות אמיתית לאזרחים שלהם – אתם יודעים מה? אני מזה למדתי הרבה. ואני חושב שלא מעטים – – –

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

מה למדת?

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני אסביר עוד רגע. אני חושב שלא מעטים הרגעים שיש פה בבית הזה חברים אחרים שצריכים ללמוד גם מהדבר הזה. שאלתי או נשאלתי על-ידי ידידי חבר הכנסת מרגלית – וגם ממך למדתי לא מעט בוועדה האחרונה, ואני חייב להודות, כשצריך לתת מילה טובה אני גם אומר אותה. ואני אומר לך שיש אזרחים לא מעטים במדינת ישראל, בפריפריה ובמרכז, שצריכים להגיד לך אישית תודה. אתה הגון, אתה ישר, וגם כשזה לא בא בשבילך אתה עשית את המאבק האמיתי למען אזרחים ואזרחיות שהם לא בהכרח מהצד שלך במגזר. כשאתה שואל אותי מה למדתי – זה בדיוק מה שלמדתי, שעם כל הברדק שקיים בבית הזה ועם כל הרגעים האלה שאנשים פה פעם אחר פעם רוקדים על הדם, חוגגים, מנסים לייצר כותרות ו"סינקים" רגעיים בשביל – – –

אוסאמה סעדי (הרשימה המשותפת):

מי רוקד על הדם?

אורן אסף חזן (הליכוד):

אני חושב שאתה התבלבלת, סעדי. לא על דם כזה אני מדבר. אני מדבר על כל תופעות השיימינג, על כל העניין שעוד לא נאמר משפט במליאה ואנשים רצים החוצה לגנות, בלי שבכלל יורדים לחקר העניין. אבל בחודשים האלה בוועדת הכספים, עם החברים מימין ומשמאל, ראיתי שיש מקרים שבהם אנשים עוצרים לרגע וגם מקשיבים. אתה יודע מה? אם אנחנו היום, אחרי שכבר עבר התקציב וכולנו מבינים שהבחירות הבאות לא נראות באופק – אני יודע שרבים החברים בבית הזה

שהיו בטוחים שאני החוליה החלשה, ועם עוד קצת לחץ, הנה, הופ, אני מפיל את הממשלה – כולם הבינו שאני הכי חזק בשרשרת וזה לא יקרה. אז אולי הגיע הזמן שניקח את השיעור הזה, נלמד ממנו ונתחיל קצת קצת קצת קצת ליישם את מה שאמר רבי עקיבא: ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה.

אתם יודעים, אנחנו היום – רק סיימנו שבת קודש. נאמר על תורתנו הקדושה: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. קצת דרכי נועם, קצת שלום. חברים משמאל ומימין, הוכחתם את זה פעם אחר פעם בניצוחו של מורי ורבי הרב גפני בוועדת הכספים. ואתם יודעים מה? רק אחד הרוויח מזה – הציבור בישראל.

אנצל את הדקה האחרונה שנותרה לי להגיד – – –

יעקב מרגי (ש"ס):

לא חייב.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

לא צריך.

אורן אסוף חזן (הליכוד):

אתה יודע למה הוא אומר "לא חייב" – הוא רוצה שאני אגיד: כבוד הרב מרגי, שהמצלמה תהיה עליו. עכשיו גזלת לי שבע שניות, וגם הוא הפריע לי. אתה יודע מה? הוא גם הפריע לי וגם לא הסתובב, הפנה לי את הגב. אתה ראוי לכל הכבוד הראוי.

אני רוצה להגיד באמת תודה בראש ובראשונה לראש הממשלה, לשר כחלון החברתי, ליתר השרים, לחברים בוועדה, לטלי, שבאה פעם אחרי פעם, וצריך להודות – נלחמה בשביל ערד והסביבה. תודות זה חשוב, אבל המשימה והעבודה הקשה עוד לפנינו. ראשי הרשויות ראו שכאשר אני – בפעם הראשונה שפנו אלי אמרתי: חבר'ה, אני אומר מילה פעם אחת; לא צריך לפנות אלי יותר מזה. אם זה לא יבוא, אחרי זה את האצבע שלי אפשר לחפש. כי כשאנחנו הולכים וחותרים בבשר לתועלת הציבור, אין פה מקום למשחקים פוליטיים.

בסופו של יום, אחרי שיקירתנו פה העירה לי שנגמר הזמן, אסכם ואומר: זכינו להביא סוף-סוף בשורה אמיתית לאזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, אלה שמיישמים הלכה למעשה את החזון

הציוני ומיישבים ומקיימים את יישוב הארץ בגליל ובנגב, ביהודה ושומרון, וכן – גם בתל-אביב. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת אורן אסף חזן. חברת הכנסת נאוה בוקר – אינה נוכחת; חברת הכנסת נורית קורן – אינה נוכחת; חבר הכנסת אחמד טיבי – אינו נוכח. חבר הכנסת באסל גטאס – אדוני, עד חמש דקות שלך.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, בגלל האילוץ שנאלץ חברי הרב משה גפני להשתמש בו כדי להביא סוף-סוף את הנושא של הטבות המס כהסתייגות לחוק מס הכנסה, לחובת הדיווח, אנחנו כרגע במצב שבו מצד אחד אנחנו תומכים בהטבות, אבל מסתייגים מהרבה דברים בחלק השני, בפרק ב'. היה עדיף כמובן אם החוק של הטבות המס היה מובא בפני עצמו. זו הייתה השאיפה.

וכמובן, זהו רגע היסטורי שלראשונה, בגלל הקריטריונים השוויוניים – שנכפו בעצם, כמעט, על הכנסת בפסיקה של בג"ץ – סוף-סוף הרבה יישובים ערביים נכללים ברשימה של הטבות המס. עשרות יישובים, בהכנסת שני המדדים – הפריפריאליות והמצב הסוציו-אקונומי – אכן זוכים ליחס שוויוני, והם יזכו בהטבות מס.

אבל כבר ציינתי בוועדה ואני חוזר על זה כאן: אומנם הטבות המס האלה מטיבות בעיקר עם מעמד הביניים, עם מי שמשלם מס, אבל חלק גדול מהאוכלוסייה בפריפריה באופן כללי וביישובים הערביים באופן פרטני לא ייהנו בלשון המעטה מאותן הנחות מס. ואני מבין, כמובן, את הצורך בהטבות האלה ליישובים בשביל להחזיק או למשוך אוכלוסייה חזקה ליישובים האלה.

מאיר כהן (יש עתיד):

גם היישובים הערביים – 30%–40% כן ייהנו.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

כן כן, אמרתי – אם היית קצת מקשיב לחלק הזה – שאני בעד שהיישובים יחזיקו ויחזירו וימשכו. ואני מכיר את זה בכפרים ערביים שנהנו בעבר מהטבות מס בגלל קרבתם לגבול, שאכן

עורכי-דין ומהנדסים שיקלו לעבור לעיר נשאר באותם כפרים, באותם יישובים, גם כי רצו ליהנות מהטבות המס.

אבל בנשימה אחת – וכאן אני פונה אליך שוב, הרב גפני: המלאכה לא הושלמה. הרב גפני, אני רוצה שתשמע את זה טוב: אני חושב שהמלאכה לא הושלמה, כי אותה אוכלוסייה חלשה, ענייה, שנמצאת באותם יישובים, בעצם לא נהנית באופן משמעותי מהטבות המס. אמרתי בוועדה שאפשר להשלים את החצי השני על-ידי כך שנפעיל את חוק מס ההכנסה השלילי גם באותם יישובים שזכו להיות באותה טבלה של הטבות מס; שתורם תקרת מס ההכנסה השלילי לצורך חישוב המס, כך שבאותם יישובים גם אוכלוסיות מוחלשות וחלשות ועניות ייהנו. אני יודע שזה מצריך חקיקה, ואני חושב שאם אתה יכול להוביל את זה בוועדת הכספים, נוכל להתקדם גם בהצעת חוק פרטית, על מנת שאותם יישובים, גם האוכלוסייה החלשה בהם תיהנה, ולא רק אוכלוסיית מעמד הביניים.

כמובן, אני מברך. אני מקווה שנוכל להצביע בנפרד – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

אז תגיד שגפני הוא מורך ורבך.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

– – הבנתי, בקריאה השנייה על סעיפי החוק, כך שתינתן לנו האפשרות לתמוך בסעיפים שאנחנו מסכימים להם כמובן, ולהתנגד לאלה, או להסתייג מאלה שאנחנו לא מסכימים להם. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת באסל גטאס. חבר הכנסת מיקי לוי.

אורן אסף חזן (הליכוד):

לא הודיתי ליועצת המשפטית, שעשתה עבודת קסמים.

היו"ר טלי פלוסקוב:

אנחנו מודים גם ליועצת המשפטית.

אורן אסף חזן (הליכוד):

אשמח אם ייתנו לה את הכבוד הראוי לה. אני מבקש סליחה ומחילה. מגיע לה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

באמת באמת באמת מגיע לה.

מיקי לוי (יש עתיד):

גברתי היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, באמת הלידה הזאת לא הייתה לידה טבעית; בעייתית, לא פשוטה, עם הרבה מאוד מהמורות. הפתיחה עמדה על 800 מיליון שקל, ובעניין הזה לא פשוט לי, אבל אתן לך, אדוני יושב-ראש הוועדה, ציון לשבח בעניין הזה על 400 מיליון השקל הנוספים ועל הרחבת מספר – – –

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל:

גפני, זה הולך לפגוע בך בפריימריז.

מיקי לוי (יש עתיד):

לא, הפריימריז שלו כבר מובטח. – – – עוד 400 מיליון שקל, כדי להרחיב את מספר היישובים, כמעט להכפיל אותם מהמתווה הראשון.

המהמורות לא היו פשוטות, וכל פעם צץ משהו: אם לא תיתנו לי כך לא אצביע לכך, אם ביום שישי לא ייתנו לי עבור יהודה ושומרון, אז לא אצביע כך. וזה לא היה פשוט להכניס את כל היישובים, כולל כפר-ורדים – למצוא איזו פשרה לשנתיים כדי שלא לגרום לכך שכולם יברחו. ועל כך אני נותן לך באמת ציון לשבח, וכל הכבוד על הניווט הזה, גם על העמדה שלך לא להישבר ולהגיד: זה המתווה, אני לא מרחיב אותו, כי אם אני מרחיב אותו הוא ייפול בבג"ץ. ואם הוא ייפול בבג"ץ זה לא יקרה, כמו שזה לא קרה כל כך הרבה שנים עד עתה.

ואני, נוסף על כל המברכים והברכות לך ולחברי הוועדה – אני לא חוזר עליהם – ברשותך, אדוני יושב-ראש ועדת הכספים, צריך לברך את בועז סופר, שעשה את המסגרת הראשונית. הוא היה פעם המשנה למנהל רשות המסים, ואתו עבדתי גם בקדנציה הנוספת כמה פעמים על המסגרת – שלא באה לכדי מימוש – ולנטליה ולערן יעקב מרשות המסים, שתרמו רבות בהצעות שלהם בבסיס של המתווה הזה כדי שהוא יצא אל הפועל.

ובכל זאת, יש דבר אחד שאנחנו בוועדה, ואני בכל מקרה אצטרך לבלבל את המוח למנהל רשות המסים, ומי שיש לו כאן קשר לאוצר, שיפנה את תשומת לבם: יש תופעה, והתופעה הזאת עכשיו תלך ותגבר, של אנשים שעוברים לאותם יישובים שקיבלו הטבות מס והיישובים האלה הם לא מרכז החיים שלהם. הקלות המס הן לא לאותן אנשים שחיים בעפולה, בקיסריה, בתל-אביב, ושוכרים בית, או אפילו קונים בית, אבל זה לא מרכז החיים שלהם. ואני משתמש בכובע הקודם שלי, ויש דרך לוודא שזה מרכז החיים שלהם: האם הילדים הולכים לגני-הילדים? האם הילדים הולכים לבתי-הספר? ועוד כהנה וכהנה. התופעה הזאת יכולה להיות רחבה מאוד, וחובה עלינו כנבחרי ציבור לשים בלמים ולא לאפשר – אני לא רוצה להגיד את "הרמאות הזאת", ואני שם מירכאות – אבל הדרך לבלום אותם נמצאת לפתחנו, ואם נצטרך לחוקק חוקים בעניין הזה לא אבחל – בבקשה?

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

יש סעיף בחוק.

מיקי לוי (יש עתיד):

אני יודע, אבל אנחנו עדיין צריכים לוודא שזה לא קורה.

אני מברך אותך – – –

מאיר כהן (יש עתיד):

מיקי, במתווה הקודם עושים את זה.

מיקי לוי (יש עתיד):

גם כאן.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

גם כאן.

מיקי לוי (יש עתיד):

גם כאן. גם כאן. אבל עדיין, מהניסיון הקודם שלי – כי עבדתי שנתיים עם רשות המסים – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים, אדוני.

מיקי לוי (יש עתיד):

כבר. – – מי שזה לא מרכז החיים שלו, ואפשר לבדוק את זה – לא על-ידי תשלום ארנונה; על-ידי שליחת הילדים לגני-הילדים, בת-ספר, כל הדברים האחרים שבגינם הוא לא יכול להזיז את המשפחה אלא רק את עצמו – חייבים לעשות את זה.

אני מברך אותך, אני מברך את כל חברי הוועדה, אני מברך את אותם תושבים שנכנסו לתוך המתווה הזה. זה מגיע להם. זה עשה צדק משכבר הימים. בהצלחה. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת מיקי לוי. חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ – ויתר; חבר הכנסת יצחק וקנין – אינו נוכח. חברת הכנסת אורלי לוי אבקסיס, בבקשה. נציגי צפון, נציגי דרום.

קריאה:

מזל – – – המליאה, כי אם היו – – –

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

גברתי היושבת בראש, אדוני יושב-ראש ועדת הכספים, חברי לוועדת הכספים, כל מי שלקח חלק בדיונים המרתוניים האלה ראה איך אנחנו ככנסת התעלינו על עצמנו, איך למדנו לשתף פעולה, ולפעמים האופוזיציה עזרה לקואליציה להילחם כנגד חלק מהחברים בקואליציה, שבטוב, אולי בכוונה מאוד מאוד טובה, רצו להרחיב את אותן הטבות מס ולהכניס יישובים נוספים, אבל כל הכנסה שלהם הייתה בעצם משנה את הקריטריונים, מה שהיה פולט החוצה בצורה גסה יישובים בפריפריה.

מה שהחוק הזה בא לעשות – הוא בא לעשות אולי תיקון אחד שהוא תיקון מאוד מאוד חשוב: לעיירות הפיתוח שלנו, לפריפריה הגיאוגרפית של המדינה, אין הרבה כלים לפתות את הנוער, את הצעירים, את אלו שכבר יצאו החוצה, רכשו מקצוע, להישאר באותה עיר שגדלו בה, לקדם אותה, להוות מודל לאלו שיצמחו בעקבותיהם. והצעת החוק הזאת, המתווה החדש בא ועשה פעולה מאוד יפה. הוא לא הסתכל על ימין ועל שמאל, גם כשהיו כאלה שרצו שיסתכל על ימין ועל

שמאל; הוא לא הסתכל מי יהודי, מי לא, מי דרוזי, מי צ'רקסי, מי מוסלמי, מי נוצרי. הקריטריונים היו אחידים.

אבל את, גברתי היושבת בראש, יודעת כמה קשה בכל זאת היה להעביר את זה; כמה חברים מתוך הקואליציה ניסו אולי שוב, בצורה מנומקת, למה הם רוצים להכניס את יהודה ושומרון. זה לא שאנחנו נגד ההתיישבות, אבל כל הכנסה שכזאת הייתה פולטת החוצה את היישובים בפריפריה, כי אם הקריטריון העיקרי היה הופך להיות ביטחוני, הממד הפריפריאלי לא היה תופס בכלל. ואדוני היושב-ראש, אני מודה לך על העקשנות שלך.

אני רוצה להודות פה לעוד מישהו מהקואליציה – ואני לא נוהגת לעשות את זה, אני אפילו לא מתראינת ביחד, ותאמינו לי, יש הרבה בקשות – אני רוצה להודות פה למי שהיה ראש העיר בית-שאן, כי אנחנו כאופוזיציה יכולים להילחם וכו', והוא במקרה גם אחי, אבל אנחנו גם ראינו, ואני לא היחידה, אדוני היושב-ראש, כמה סגן שר הבינוי והשיכון נלחם ביחד אתנו, חברי הכנסת, חברי הוועדה, להעביר את המתווה הזה, כמה הוא לחץ על הקואליציה ועל הסיעה שבה הוא חבר. אז אנחנו לחצנו באזורים שלנו, ויש מי שלחץ בסיעה שלו, ויש חברים נוספים שלחצו בקואליציה, מי כמוך יודעת, והצלחנו לא רק למנוע את הפליטה של חמשת היישובים, ביניהם גם ערד וגם בית-שאן ואחרים, אלא הצלחנו לצקת תוכן ועוד המונים של זכאים. אני גאה בתוצאה הזאת.

אדוני היושב-ראש, אני שוב חוזרת ואומרת: זו לא האכסניה הנכונה, כי לגבי פרק ב' של החוק הזה יש לי השגות גדולות מאוד. אבל קשרתם את זה כחבילה אחת, וסביר להניח שאנחנו ניאלץ להצביע בעד גם על פרק ב', כי אחרת אנחנו נפיל את המתווה.

אני רוצה להגיד תודה גדולה וענקית למי שעשתה פה אולי את אחת העבודות הקשות ביותר, וזאת היועצת המשפטית של הוועדה, שהייתה צריכה למצוא את הנוסחה ממש בהתפלפלויות כדי שתהיה עמידה בבג"ץ, ועשתה עבודה יוצאת מן הכלל.

באסל גטאס (הרשימה המשותפת):

בשם כולנו.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

בשם כולנו, כל חברי הכנסת, אני חושבת, וכל היישובים, שגית, מגיע לך שאפו. אני חושבת שהיכולת המשפטית שלך וההבנה והירידה לעומק הדברים – וגם הקשיבה לחברים וניסתה, תוך כדי המסגרת שניתנה, עם התקציב המסוים שניתן, כולל התוספת, לראות איך אנחנו פוגעים כמה שפחות ביישובים ואיך אנחנו מרחיבים את הסד לכמה שיותר אנשים.

אדוני היושב-ראש, החוק הזה שבא עכשיו ביחד עם הנושא הזה, של הייעוץ – אני מצביע כנראה בקריאה השלישית בעד כדי לאפשר את המתווה החדש של הטבות המס, אבל אני מבקשת ממך ומכל חברי הכנסת – רשות המסים פועלת כמעט כאדון במדינה הזאת, ולצערי הרב, שר האוצר נותן להם יד חופשית. מחר בוועדת החוקה, חוק ומשפט, בשעה 14:00, מגיע חוק האח הגדול: כל חשבונות הבנק של כל האזרחים במדינה יהיו חשופים לרשות המסים, כולל קופות הגמל, הפנסיות, החסכונות שלנו, ואם יהיה אי-תיאום קטן, נצטרך לבוא ולהסביר למה. חיתנתם ילדה? לכו תסבירו למה אתם לא עברייני מס. הילד הגיע לגיל בר-מצווה, יש לו מתנה מהסבא? לכו תסבירו לרשות המסים. הפכנו את היוצרות. היום מדינת ישראל צריכה לעבור איזו משוכה, שהיא משוכה במדינה דמוקרטית – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

נא לסיים.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אני מסיימת, עוד שנייה. – לקבל את האישור של בית-המשפט, של השופט, לבוא ולחקור. היום אנחנו הופכים את כל אזרחי המדינה למעלימי מס, אנחנו הופכים את כולם לחשודים, והם יצטרכו לעמוד מדי חודש בחודשו בפני רשות המסים ולהסביר להם שהם לא עבריינים. האם זו המדינה שבה אנחנו רוצים לחיות בה?

אני מזמינה את כל חברי הכנסת שאכפת להם וחשוב להם להגיע בשעה 14:00 לוועדת החוקה, חוק ומשפט. זה אבסורד שחוק שכזה, שקוראים לו העמקת הגבייה, נמצא בוועדת החוקה, חוק ומשפט. כל בר-דעת ישאל: למה שם ולא בוועדת הכספים? מן הראוי בכלל שלא היה מגיע לעולם, אבל אם הוא הגיע לעולם – צריך היה להגיע לבית הטבעי שלו, לוועדת הכספים. מה קיבל חבר הכנסת ניסן סלומינסקי כדי להעביר את החוק הזה, ומדוע שר האוצר לא מבין את הפוטנציאל ההרסני של החוק הזה לחברה הדמוקרטית?

היו"ר טלי פלוסקוב:

גברתי, אני מבקשת לסיים.

אורלי לוי אבקסיס (ישראל ביתנו):

אני קוראת להתעשת ולתקן את המעוות הזה.

אני מצביע בעד הטבות המס, כולל האכסניה, בקריאה השלישית, אבל מחר אנחנו נילחם, ואני מצפה ממך, חבר הכנסת, יושב-ראש ועדת הכספים, להילחם יחד אתנו, קואליציה ואופוזיציה ביחד, כדי למנוע את הקטסטרופה הבאה. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה לחברת הכנסת אורלי לוי אבקסיס. חברת הכנסת זהבה גלאון – אינה נוכחת; חבר הכנסת דוד ביטן – אינו נוכח; חבר הכנסת יואב קיש – אינו נוכח; חבר הכנסת יואל חסון – אינו נוכח; חבר הכנסת איימן עודה – אינו נוכח; חבר הכנסת עבד אל חכים חאג' יחיא – אינו נוכח. חבר הכנסת יוסף ג'בארין.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

רק תזכרו שיש לנו עד חצות הלילה עם בג"ץ.

היו"ר טלי פלוסקוב:

זזה צריך לעבור עד 24:00.

יוסף ג'בארין (הרשימה המשותפת):

גברתי היושבת-ראש, חברי הנכבדים, אני החלטתי בכל זאת לעלות לדוכן בשעה המאוחרת הזאת, חבר הכנסת ברושי, כדי להגיד לכם שהנושא הזה של יישובים שיזכו להטבות המס הוא נושא שמלמד אותנו שאפשר גם אחרת.

אני רוצה לברך על המוגמר; מה שבדרך כלל חברי כנסת באופוזיציה לא עושים, כל שכן חברי כנסת מהרשימה המשותפת. אני רוצה לברך על המוגמר ולהגיד שבהחלט אפשר גם אחרת, במובן הזה – הרי עיקר הטיעונים שאנחנו מעלים בדרך כלל בביקורת שלנו בכל מה שקשור לחלוקה של טובין ציבוריים ושל משאבים ציבוריים, זה שאנחנו מבקשים שחלוקה כזאת תתבסס על קריטריונים שוויוניים, קריטריונים ברורים, קריטריונים אובייקטיביים וקריטריונים שהם ממין העניין, קריטריונים ענייניים. ולכן, כשקובעים קריטריונים כאלה, אנחנו רואים את התוצאות; רואים את התוצאות, שבעצם יש אחדות בבית הזה, וגם בקואליציה וגם באופוזיציה מברכים על המוגמר. הקריטריונים השוויוניים, פחות או יותר, שנקבעו לצורך העניין, הביאו לכך שמספר משמעותי של יישובים ערביים נכללו במפת היישובים הללו. אומנם היינו צריכים לעבור דרך פנייה לבג"ץ לפני כמה שנים, ובג"ץ בעצם ביקש מהממשלה לדון מחדש ברשימה הזאת וחייב אותה לגבש את אותם

קריטריונים. אבל זו באמת דוגמה קלאסית לכך שאם אנחנו מסכימים לנהל את מדיניות חלוקת המשאבים על הקצאה שנסמכת על קריטריונים ענייניים, אנחנו נגיע לתוצאות ראויות.

אני רוצה להגיד לכם שיש נושא דומה, חבר הכנסת גפני, יש נושא דומה שעדיין מרחף – בנושאים שהם קשורים, בכל מה שקשור לחלוקה לאזורי עדיפות לאומית בישראל. הנושא הזה מתגלגל עוד מ-1998, עוד מממשלת נתניהו הראשונה. אחר כך הוא עבר שינויים ב-2003, וב-2006 הייתה פסיקה של בג"ץ שקבעה שחלוקת היישובים לאזורי עדיפות לאומית היא חלוקה שאינה שוויונית, והיא מפלה את היישובים הערביים, גם בגלל היעדר קריטריונים ברורים, אובייקטיביים ושוויוניים. אבל, לצערי, מאז פסיקת בג"ץ ב-2006 עד היום עוד לא זכינו לראות מפה עדכנית, שבאמת נותנת ייצוג שוויוני לכלל האוכלוסיות. חבר הכנסת משה גפני, מפת אזורי העדיפות הלאומית – מתוך יותר מ-500 יישובים שנבחרו, למשל, כאזורי עדיפות לאומית א' בחינוך, רק ארבעה יישובים ערביים נבחרו; פחות מ-1%. ואף שהייתה החלטת בג"ץ עוד ב-2007, לא זכינו עד היום לראות שינוי משמעותי.

ולכן, אם אני לומד משהו מהתגלגלות הנושא הזה של היישובים שנבחרו בתוכנית הטבות מס, זה בדיוק השיעור שאנחנו לומדים. אם הממשלה, אם ועדות הכנסת, אם משרדי הממשלה, אם קובעי המדיניות בכל מוסד ציבורי, יסתמכו על חלוקה הוגנת, על הצרכים האמיתיים של האזרחים – של כלל האזרחים, בלי להתייחס לשיוך הלאומי, בלי להתייחס לשיוך העדתי – אנחנו בהחלט נזכה לחלוקה הוגנת שתקצה באופן שוויוני אותו משאב ציבורי.

אז ככלות הכול, ועם ההצבעה המוצלחת שתהיה הערב, אני שוב רוצה להודות לכל אלה שעשו במלאכה: ליושב-ראש ועדת הכספים, שאני מודע לזה שהוא השקיע הרבה מאמצים במסע הזה; לסגן השר לוי ולחברינו ברשימה המשותפת. באמת הייתה השקעה מאוד משמעותית כדי להגיע לתוצר הזה. ברכות, ונקווה שיהיו עוד הרבה הזדמנויות שאני אעמוד על הדוכן וגם אברך על המוגמר. כי כשזה קורה זה קורה, וזה אפשרי, ואני מקווה שבאמת נצליח לשנות, עם הדוגמה הזאת. תודה רבה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת יוסף ג'בארין. חבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס, ולאחר מכן – חבר הכנסת ז'קי לוי, ואנחנו נגיע להצבעה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

תודה, היושבת-ראש, חברי חברי הכנסת, הרב גפני – –

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

יפעת שאשא ביטון (כולנו):

מה יש לו עוד לשמוע שהוא לא שמע בכל הישיבות האלה?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

– כיושב-ראש הסיעה, אני רוצה לומר שאני גאה בזה שבסיעתי נמצא יהודי כמו הרב מוישה גפני.

מיקי רוזנטל (המחנה הציוני):

מוישה אמדאוס גפני.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

שנינו במשנה אבות, במסכת אבות: "רבי אומר, איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם", איזו דרך ישרה שאדם יברור ללכת בה? "כל שהיא תפארת לעושיה" – תפארת למי שעשה את הפעולה – "ותפארת לו מן האדם" – שכולם מפארים אותו על מה שהוא עשה. הרב גפני, את המשנה הזאת אפשר לומר עליך.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

תודה רבה.

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

אבל אני אגיד עוד משנה. אני יודע, וגם גילית את זה בתקשורת שלנו, ביום שישי, שאחד התיקים הבכירים שראש הממשלה מחזיק – הציעו לך, אולי, שאתה תיקח את התיק ותהיה שר.

אראל מרגלית (המחנה הציוני):

מה?

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

כן. ואז מר גפני אמר: אני מרגיש שאני יודע מה הטמפרמנט שלי. אני יודע למה אני מתאים. כולם מסכימים היום שהמקום שלך זה יושב-ראש ועדת הכספים.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

ולמדנו במסכת אבות: "איזהו חכם, המכיר את מקומו". ברכתי: בכל אשר תפנה תשכיל ותצליח – –

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

מנחם אליעזר מוזס (יהדות התורה):

– – על דעת כל חברי הסיעה, כל חברי יהדות התורה וכל חברי הכנסת שנמצאים באולם. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת מנחם אליעזר מוזס. חבר הכנסת וסגן שר הבינוי והשיכון ז'קי לוי, ידידי.

ז'קי לוי (הליכוד):

גברתי היושבת-ראש, אדוני השר, חברי חברי הכנסת, אני רוצה להזכיר לכולם איך הגענו לערב הזה. ב-2005 הובלתי מאבק כראש עיר – וטלי ידידתי יודעת – להכניס את בית-שאן להטבות המס. בית-שאן לא הייתה, ולא היו קריטריונים, ולא הייתה שום סיבה שבית-שאן לא תהיה. לאחר מאבק, בית-שאן נכנסה ועוד כמה יישובים אתה. ואיך הגענו? אם לא הייתה פסילה של בג"ץ, לא

היינו פה. וברגע שבג"ץ פסל אותנו, כראש רשות הובלתי מאבק – וטלי הייתה אתי ביחד – בבית הזה, ולא הצלחנו להעביר – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

בתור ראשי רשויות.

ז'קי לוי (הליכוד):

– – בתור ראשי רשויות. לא הצלחנו. הממשלה ברחה מאחריות, והעבירה עוד שנה, והגישה לבג"ץ, וביקשה עוד דחייה, ועוד בקשה, ולא התמודדו עם הבעיה. ואני בקצת צניעות אגיד: לולא הייתי נבחר, אני לא בטוח שהמתווה הזה היה בא; אילו לא היינו נבחרים שנינו לכנסת. והמאבק שלנו – נפגשנו עם שר האוצר ועם ראש הממשלה, ומה הייתה התשובה? בהתחלה רעדו להכניס את זה: אתם פורצים, אתם נכנסים למאבק קשה מאוד, כי כל החברים בוועדת הכספים ימשכו. זה לא ייגמר ב-400, לא ב-400 מיליון, וזה יגיע למצב שהאוצר לא יכול לעמוד בזה. יכולנו לקפל זנב ולזוז הצדה, והודענו שאנחנו ניאבק, ומה שאמרנו בחדרים אתם לא יודעים, ואיימנו גם לא להצביע בתקציב, מה לעשות.

אז היום אני הורס את החגיגה. כולנו חוגגים, וזה נחמד. וצריך לזכור עוד דבר: זו לא הטבת מס; זו אחריות לאומית של ממשלה ומדינה ליישובים. על מה אנחנו מדברים? אנחנו מעוניינים להשאיר את האוכלוסייה החזקה ביישובים. רק אוכלוסייה חזקה יכולה למשוך את היישובים. מה קרה לנו שנים, כשלא הייתה הטבת מס? כל מי שהיה חזק נטש את העיר, וכל מי שאוהב את האזור עבר ליישובים סביב העיר, שהתרחבו, ומצאנו את עצמנו מתעסקים במצוקה מתמשכת. ידידי מאיר כהן יודע את זה ומכיר את זה יפה כראש רשות.

האוצר ניסה למשוך אותנו בסמאות: נעביר לכם כסף לחינוך, נעביר לכם לפרויקטים. אל תיכנסו להטבת מס. זה לא הוכיח את עצמו. ואנחנו מכירים את השיטה: מה שאתה מסכים היום נגמר מחר.

והדבר הגדול שקרה לנו, לטלי ולי, שהצלחנו לשכנע גם את ראש הממשלה וגם את שר האוצר שגפני יוכל לעמוד במשימה.

חיים ילין (יש עתיד):

תן לי עוד שתי דקות – – – במשימה.

ז'קי לוי (הליכוד):

יעמוד. יעמוד.

חיים ילין (יש עתיד):

אחרי 24:00 – – –

ז'קי לוי (הליכוד):

אחרי שנים שהתעללו בי, תן לי קצת להתעלל.

חיים ילין (יש עתיד):

לא, אבל – – – זה אחרי 24:00 – – –

ז'קי לוי (הליכוד):

אין לך. חוק עובר – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

יש לנו גיבוי של היועצת המשפטית.

ז'קי לוי (הליכוד):

חוק עובר – אין 24:00. אין כלום. ואני רוצה להגיד לכולנו: אז היום, ברוך השם, גפני, לא רק שעשה את זה באמנות; עמדנו – ואני לא רוצה לחסוך מכם שהיו לנו איומים של ראשי רשויות, גם בסיעה וגם בחוץ, וחלק מכם הייתם חשופים לזה – רשויות ששלחו אותנו, שאמרו: אתה נבחרת באזור, אתה מפקיר אותנו. ואמרת: כשנקבעים קריטריונים, תמיד יש מי שנפלט החוצה, וכשיש צדק, אז הצדק גם צריך להיעשות ולהיראות. ובאמת הלכנו בעקשנות: לא לפרוץ. הייתה לי מריבה עם חברי בסיעה, ואמרת: מי שלא מסוגל לעמוד, שיתחלף – מוועדת הכספים. וראיתם מה עשינו בוועדת הכספים, ועמדנו, וברוך השם היום יש בשורה לעם ישראל: לא רק צדק, שקיפות – פעם ראשונה שיש קריטריונים להטבות. צריך לזכור את זה. ערים שלמות קיבלו ללא תנאים. היום כולם שווים; אין בן חורג או מי מקורב לממשלה. בפעם הראשונה יש קריטריונים, יש שקיפות, יש רצון.

אני קורא לחברי הבית: תזכרו, זה חוק שמוסיף כבוד לבית. זה חוק שעושה צדק עם האזור. ואני רוצה להודות לגפני, ליועצת המשפטית, לטלי, לכל מי שהיה שותף, לחברי הקואליציה, חברי האופוזיציה, לכל הסיעות. יש בשורה לעם ישראל. תודה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

תודה רבה לחבר הכנסת ז'קי לוי. כמה אמוציות בנאום הזה. זה ליווי של יותר מעשר שנים, לא סתם.

טוב, רבותי, עכשיו אנחנו מגיעים להצבעה. ההצבעה תהיה בתחילה בקריאה שנייה, ואנחנו נצביע על הסעיפים ללא הסתייגויות בנפרד ועל ההסתייגויות בנפרד. לכן, רבותי, כל מי שמעוניין להצביע – נא להגיע למקומותיכם.

לסעיפים 1–3 אין הסתייגויות, ולכן אנחנו מצביעים על הסעיפים האלה בקריאה שנייה לפי נוסח הוועדה. בבקשה. נא להצביע. מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 19

בעד סעיפים 1–3 – 56

נגד – אין

נמנעים – אין

סעיפים 1–3, כהצעת הוועדה, נתקבלו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

56 חברי כנסת בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים. סעיפים 1–3 התקבלו כהצעת הוועדה.

ולכן אנחנו עוברים לסעיף 4. בסעיף 4 אנחנו מצביעים על הסתייגויות של חברי הכנסת יצחק הרצוג, ציפי לבני, שלי יחימוביץ, סתיו שפיר, איציק שמולי, עמר בר-לב, יחיאל חיליק בר, עמיר פרץ, מרב מיכאלי, איתן כבל, מנואל טרכטנברג, אראל מרגלית, מיקי רוזנטל, רויטל סויד, דניאל עטר, יואל חסון, זוהיר בהלול, איתן ברושי, מיכל בירן, נחמן שי, קסניה סבטלובה, איילת נחמיאס ורבין, יוסי יונה ואיל בן ראובן – להלן: קבוצת סיעת המחנה הציוני. מי בעד הסתייגות 1 לסעיף 4? מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 20

בעד ההסתייגות – 26

נגד – 30

נמנעים – אין

ההסתייגות (1) של קבוצת סיעת המחנה הציוני לסעיף 4 לא נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בעד – 26 חברי כנסת, נגד – 30. הסתייגות (1) לסעיף 4 לא עברה.

אנחנו עוברים להצבעה על ההסתייגות השנייה לסעיף 4. אני מבקשת להצביע. מי בעד? מי

נגד?

הצבעה מס' 21

בעד ההסתייגות – 26

נגד – 30

נמנעים – אין

ההסתייגות (2) של קבוצת סיעת המחנה הציוני לסעיף 4 לא נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

26 חברי כנסת בעד, 30 מתנגדים. גם ההסתייגות השנייה לסעיף 4 לא התקבלה.

לסעיפים 5–14 אין הסתייגויות, ולכן אנחנו עוברים להצבעה.

יואב קיש (הליכוד):

רגע, סעיף 4 – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

שנייה, אנחנו לוקחים אותן מ-4–13. סליחה?

שולי מועלם-רפאלי (הבית היהודי):

תנו לה לנהל את זה. היא יודעת מה שהיא עושה. תנו לה לנהל – – –

קריאה:

ל-4 – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

ל-4, 5 ועד 13 אין כרגע הסתייגויות, ולכן אנחנו עוברים להצבעה בקריאה שנייה מסעיף 4 עד סעיף 13, לפי נוסח הוועדה. רבותי, אני מבקשת להצביע. מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 22

בעד סעיפים 4–13, כהצעת הוועדה – 34

נגד – 23

נמנעים – אין

סעיפים 4–13, כהצעת הוועדה, נתקבלו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בעד – 34 חברי כנסת, מתנגדים – 23. הסעיפים מסעיף 4 עד סעיף 13 עברו בקריאה שנייה.

עכשיו אנחנו עוברים לקריאה השלישית.

קריאה:

עכשיו אנחנו בעד.

היו"ר טלי פלוסקוב:

אנחנו מצביעים על החוק כולו. רגע, אני אקריא לכם את שם החוק – אין לי פה מולי: הצעת חוק הטבות במס וייעוץ מס (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015, בקריאה שלישית. מי בעד? מי נגד? נא להצביע.

הצבעה מס' 23

בעד החוק – 57

נגד – אין

נמנעים – אין

חוק הטבות במס וייעוץ מס (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015, נתקבל.

היו"ר טלי פלוסקוב:

57 חברי כנסת בעד, אין מתנגדים, אין נמנעים.

ברכות, מר גפני.

ועכשיו, חברים, אני חייבת להגיד לכם שאני נורא מתרגשת וגאה לקבוע כי הצעת חוק הטבות במס וייעוץ מס (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015, עברה בקריאה שנייה ושלישית, וכנסת לספר החוקים של מדינת ישראל.

כן, יושב-ראש ועדת הכספים רוצה להגיד כמה מילים. בשמחה.

משה גפני (יו"ר ועדת הכספים):

אני מבקש, גברתי היושבת-ראש, להודות ליועצת המשפטית של הוועדה, עורכת-דין שגית אפיק, ולכל הצוות של הוועדה, שעבדו ימים ולילות בעניין הזה. אני מבקש להודות לכל חברי הכנסת שהובילו את המהלך הזה – מהלך שמוסיף כבוד לכנסת, מוסיף כבוד לנבחרי הציבור. אני מודה לכולם, איש איש בשמו, בלי לפרט. כל אחד יודע את העזרה הגדולה שאנחנו כולנו נתנו האחד לשני על מנת לעבור את המשוכה הקשה הזאת, שהייתה לא קלה, הייתה קשה, אבל עברנו אותה, ברוך השם, בשלום. אני מודה לך, גברתי היושבת-ראש. תודה רבה. לא כל הזמן האמנו שזה יעבור, אבל בסוף האמנו.

היו"ר טלי פלוסקוב:

אני אזכיר לך משפט שאמרתי לך בוועדת הכספים – שחבל שאני לא יכולה לתת לך חיבוק ענק על העבודה שאתה עשית. תודה רבה.

רבותי, בואו נסיים את ההצעה האחרונה ואז נלך הביתה.

הודעת הוועדה לזכויות הילד על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 9) (הסכמה לטיפול רפואי בשם קטין שהורהו מואשם בביצוע עבירת מין או אלימות כלפיו), התשע"ה-2014

[מס' כ/593; "דברי הכנסת", חוב' ה', עמ' .]

היו"ר טלי פלוסקוב:

אנחנו עוברים לסעיף 21: הודעת הוועדה לזכויות הילד על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 9) (הסכמה לטיפול רפואי בשם קטין שהורהו מואשם בביצוע עבירת מין או אלימות כלפיו), התשע"ה-2014. ההודעה נמסרה ביום 9 בנובמבר 2015.

אין כאן דוברים, ואנחנו מייד עוברים להצבעה. אני מבקשת להצביע ולאשר החלת דין רציפות. נא להצביע, רבותי. מי בעד? מי נגד?

הצבעה מס' 24

בעד הודעת הוועדה – 41

נגד – אין

נמנעים – אין

הודעת הוועדה לזכויות הילד על רצונה להחיל דין רציפות על הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 9) (הסכמה לטיפול רפואי בשם קטין שהורהו מואשם בביצוע עבירת מין או אלימות כלפיו), התשע"ה-2014, נתקבלה.

היו"ר טלי פלוסקוב:

בעד – 41 חברי כנסת, אין מתנגדים, אין נמנעים. החלת דין רציפות מטעם הוועדה לזכויות הילד אושרה. הצעת החוק חוזרת לדיון בוועדה לזכויות הילד.

מירב בן ארי (כולנו):

הצבעתי בטעות – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

מירב בן ארי מבקשת לשנות את ההצבעה שלה.

מירב בן ארי (כולנו):

לא. הצבעתי גם בשלי וגם – – – סמוטריץ.

היו"ר טלי פלוסקוב:

אה, בשביל סמוטריץ. אוקיי.

מירב בן ארי (כולנו):

– – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

אז לבטל את ההצבעה של סמוטריץ, ואת ההצבעה של מירב בן ארי להשאיר תקפה. תודה רבה.

אנחנו עוברים לסעיף הבא – שאילתה לשר התחבורה. השר לא נמצא באולם, ולכן אני נאלצת לדחות את הדיון.

קריאות:

– – –

אורן אסף חזן (הליכוד):

כן. – – –

היו"ר טלי פלוסקוב:

לא כל התשובות. נשארה שאלה אחת.

קריאה:

היו"ר טלי פלוסקוב:

כן, כן, כן.

אורן אסף חזן (הליכוד):

קריאה:

היו"ר טלי פלוסקוב:

רבתי, השר איננו, ולכן לא נוכל לדון בנושא הזה.

ולכן, תם סדר-היום. הישיבה הבאה תתקיים ביום שלישי, י"ט בכסלו התשע"ו, 1 בדצמבר 2015, בשעה 16:00. ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 00:08.

-וד-